

วุฒิสภา

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่าง
พระราชบัญญัติ
การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต
และการให้บริการแก่ประชาชน

พ.ศ.

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับประกอบการพิจารณาของวุฒิสภา

อ.พ. ๒๔/๒๕๖๘

จัดทำโดย

สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

www.senate.go.th

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้ศึกษา วิเคราะห์ เปรียบเทียบ และนำเสนอข้อมูลสำคัญที่จำเป็นต่อการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบแล้ว ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๖๘

ทั้งนี้ เพื่อใช้ในราชการรงงานด้านนิติบัญญัติของวุฒิสภา โดยมุ่งเน้นสารประโยชน์ในเชิงอ้างอิงเบื้องต้น สำหรับเพื่อประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภา

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้จัดทำในรูปแบบเอกสารที่จัดพิมพ์เป็นเล่มและในรูปแบบเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ เมื่อท่านต้องการอ่านเอกสารที่แนบมาพร้อมกับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติในรูปแบบเอกสารอิเล็กทรอนิกส์นี้ ขอความกรุณาตะไปทีลิงก์ หรือ URL ที่ปรากฏด้านล่างของเอกสารนั้น ๆ เพื่ออ่านเอกสาร

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
กันยายน ๒๕๖๘

เอกสารประกอบการพิจารณา

จัดทำโดย

นางปณิดา สท้านไตรภพ	เลขาธิการวุฒิสภา
นายทศพร แยมวงษ์	รองเลขาธิการวุฒิสภา
นายโสภณ ชาทบุษย์จารุ	ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
นางสาวนภพร ชวรงค์กร	ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานกฎหมาย ๒
นางสาวชนิดาภา มงคลเลิศพล	นิติกรปฏิบัติการ
นางสาวพันธุ์ทิพา หอมทิพย์	วิทยากรชำนาญการพิเศษ
นางกาญจนา ผลาชีวะ	เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส
นางรัตติกาลญัตต์ นวลสุข	เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส
นายพัลลภ วงศ์พานิช	เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส
นายสมผล อังศุวัฒนากุล	เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน

กลุ่มงานกฎหมาย ๒ สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๙๖

ผลิตโดย

กลุ่มงานการพิมพ์ สำนักการพิมพ์ โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๕๘๒๙, ๐ ๒๘๓๑ ๕๘๙๐

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ท่านสมาชิกวุฒิสภา และผู้สนใจที่มีความประสงค์หรือต้องการที่จะศึกษาเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเป็นการล่วงหน้าก่อนวันประชุมวุฒิสภาสามารถสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้จากเว็บไซต์วุฒิสภา www.senate.go.th

ส่วนที่ ๑ สารสำคัญของบทวิเคราะห์ และตารางเปรียบเทียบ

ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก

ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

๑. สารสำคัญของร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก

ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. ๑

- ภาพอินโฟกราฟิกสรุปสารสำคัญ

ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก

ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว) ๑๔

๒. บทวิเคราะห์ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก

ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. ๑๕

๓. ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก

ในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘

ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก

ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

กับร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก

ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว) ๕๕

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลทางวิชาการประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก

ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

๑. การดำเนินการตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต

และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. - ๑ -

๒. บทวิเคราะห์ข้อดีและข้อสังเกต

ของร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต

และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. - ๑๕ -

๓. ข้อมูลทางวิชาการที่เกี่ยวข้อง

กับร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต

และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. - ๑๙ -

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

๔. บทสัมภาษณ์ความเห็นทางวิชาการเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.	
๔.๑ สำนักงาน ก.พ.ร.	- ๒๒ -
๔.๒ นายวรภพ วิริยะโรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาชน (ในฐานะผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณา อนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.)	- ๒๗ -
 วิดีโอ/คลิปบทสัมภาษณ์	
๔.๓ นายกิตติ ตั้งจิตภณคณาธิปไตย รองประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิ)	- ๓๒ -
 วิดีโอ/คลิปบทสัมภาษณ์	

ภาคผนวก

: สำเนาหนังสือสภาผู้แทนราษฎร ที่ สผ ๐๐๑๔/๘๖๖๘ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๘ เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. กราบเรียน ประธานวุฒิสภา	(๑)
: ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว	(๓)
: บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ ของร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	(๒๑)
: รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.	(๓๑)
: รายงานสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (เพื่อประกอบการตรวจพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ))	(๓๘)
: แผนการจัดทำกฎหมายลำดับรอง กรอบสาระสำคัญ และกรอบระยะเวลาที่ได้แก้ไขปรับปรุงให้สอดคล้องกับ ร่างพระราชบัญญัติที่ผ่านการตรวจพิจารณา	(๔๘)

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

- : บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก
ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.
(นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) (๕๓)
- : รายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์ผลกระทบ
ที่อาจเกิดขึ้นจากการร่างกฎหมาย ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก
ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.
(นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) (๕๗)
- : พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต
ของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ (๑๕๖)

ส่วนที่ ๑

สาระสำคัญ บทวิเคราะห์ และตารางเปรียบเทียบ
ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก
ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ
แก่ประชาชน พ.ศ.

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

๑. สาระสำคัญของ
ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก
ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ
แก่ประชาชน พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

สาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก
ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๗ และได้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) เมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๘ และครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) เมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๘ โดยที่ประชุมเห็นชอบให้นำร่างพระราชบัญญัติที่มีสาระสำคัญทำนองเดียวกันอีก ๑ ฉบับ ขึ้นมาพิจารณารวมกันไป ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๒๘ และข้อ ๑๑๗ วรรคสาม^๑ คือ ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. เสนอโดย นายวรภพ วิริยะโรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล (ในขณะที่มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติ) กับคณะ ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๖๖

ทั้งนี้ โดยที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับพร้อมกันไป และตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา โดยถือเอาร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา เมื่อคณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้วจึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๖๘ ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่สอง แล้วลงมติในวาระที่สามเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว มีหลักการและเหตุผล ดังนี้

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ

^๑ ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๒๘ และข้อ ๑๑๗ วรรคสาม กำหนดไว้ ดังนี้

“ข้อ ๒๘ การประชุม ให้ที่ประชุมพิจารณาเฉพาะเรื่องที่มีอยู่ในระเบียบวาระการประชุม และต้องดำเนินการพิจารณาตามลำดับระเบียบวาระการประชุมที่จัดไว้ เว้นแต่ที่ประชุมจะลงมติเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๑๑๗ การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติในวาระที่หนึ่ง ให้สภาพิจารณาและลงมติว่าจะรับหลักการหรือไม่รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินั้น

ฯลฯ

ฯลฯ

ในกรณีที่สภามีมติให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่มีหลักการทำนองเดียวกันหลายฉบับรวมกัน สภาจะลงมติรับหลักการหรือไม่รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติแต่ละฉบับหรือทั้งหมดรวมกันก็ได้ และเมื่อสภาได้มีมติรับหลักการแล้ว ให้สภาลงมติว่าจะให้ร่างพระราชบัญญัติฉบับใดเป็นหลักในการพิจารณาในวาระที่สอง”

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้ทันสมัย มีกำหนดเวลาดำเนินการในแต่ละขั้นตอนที่ชัดเจน ลดขั้นตอนการอนุญาตที่ไม่จำเป็น นำเทคโนโลยีมาใช้ในการอนุญาตและการให้บริการภาครัฐ และให้เจ้าหน้าที่ใช้ดุลพินิจในการอนุมัติ อนุญาต เพียงเท่าที่จำเป็น อันเป็นการลดภาระ และต้นทุนของประชาชนซึ่งจะเป็นผลดีต่อการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ในภาพรวม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว มีเนื้อหารวมจำนวน ๔๐ มาตรา สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑. วันใช้บังคับ

พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด ๑๘๐ วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่หมวด ๑ บททั่วไป และมาตรา ๓๘ วรรคสอง ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป (ร่างมาตรา ๒)

๒. การยกเลิกกฎหมาย

กำหนดให้ยกเลิกพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ (ร่างมาตรา ๓)

๓. บทนิยาม

กำหนดบทนิยามซึ่งจะกล่าวถึงเฉพาะบทนิยามที่สำคัญ ดังนี้

๓.๑ บทนิยามคำว่า “หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน และหน่วยงานอื่นของรัฐทุกหน่วย

๓.๒ บทนิยามคำว่า “อนุญาต” หมายความว่า การที่เจ้าหน้าที่ยินยอมให้บุคคลใดกระทำการใดที่มีกฎหมายกำหนดให้ต้องได้รับความยินยอมก่อนกระทำการนั้น และให้หมายความรวมถึงการออกใบอนุญาต การอนุมัติ การจดทะเบียน การขึ้นทะเบียน การรับแจ้งหรือจดทะเบียน การให้ประทานบัตร และการให้อาชญาบัตรด้วย

๓.๓ บทนิยามคำว่า “ผู้อนุญาต” หมายความว่า ผู้ซึ่งกฎหมายกำหนดให้มีอำนาจในการอนุญาต

๓.๔ บทนิยามคำว่า “เจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

๓.๕ บทนิยามคำว่า “กฎหมายว่าด้วยการอนุญาต” หมายความว่า บรรดากฎหมายที่มีบทบัญญัติกำหนดให้กระทำการใดหรือการประกอบกิจการใดจะต้องได้รับอนุญาตก่อนจึงจะดำเนินการได้

๓.๖ บทนิยามคำว่า “กฎ” หมายความว่า พระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศ กระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่น ระเบียบ ข้อบังคับ หรือบทบัญญัติอื่นที่มีผลบังคับเป็นการทั่วไป โดยไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดหรือบุคคลใดเป็นการเฉพาะ

๓.๗ บทนิยามคำว่า “พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ ตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาต

๓.๘ บทนิยามคำว่า “คำขอ” หมายความว่า คำขออนุญาต และให้หมายความ รวมถึงคำขอรับบริการและคำขอให้ดำเนินการอื่นใด

๓.๙ บทนิยามคำว่า “บริการ” หมายความว่า การดำเนินการตามคำขอ หรือความประสงค์ของประชาชน รวมตลอดทั้งการอำนวยความสะดวก การให้ความอนุเคราะห์ สงเคราะห์ การจัดหรือให้สวัสดิการ และการให้ความช่วยเหลือหรือสนับสนุนใด ๆ แก่ประชาชนด้วย

๓.๑๐ บทนิยามคำว่า “ระบบกลาง” หมายความว่า ระบบกลางตามกฎหมายว่าด้วย หลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย

(ร่างมาตรา ๕)

๔. ขอบเขตการใช้บังคับ

๔.๑ กำหนดให้พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแก่บรรดาการอนุญาต การจดทะเบียน และการแจ้ง รวมทั้งการพิจารณา การดำเนินการ และการให้บริการหรือประโยชน์อื่นใดแก่ประชาชน บรรดาที่ประชาชนต้องยื่นคำขอต่อหน่วยงานของรัฐ (ร่างมาตรา ๔)

๔.๒ กำหนดยกเว้นไม่ให้พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแก่

๔.๒.๑ รัฐสภาและคณะรัฐมนตรี

๔.๒.๒ การพิจารณาพิพากษาคดีของศาลและการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ ในกระบวนการพิจารณาคดี การบังคับคดี และการวางทรัพย์

๔.๒.๓ การดำเนินงานตามหน้าที่และอำนาจขององค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ เฉพาะในส่วนที่เป็นการใช้อำนาจตามรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ไม่รวมถึงการดำเนินงานของหน่วยธุรการ ขององค์กรดังกล่าว

๔.๒.๔ การดำเนินงานตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ทั้งนี้ ตั้งแต่ในชั้น การสืบสวนและการสอบสวนเป็นต้นไป

๔.๒.๕ การอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพ สิ่งแวดล้อมแห่งชาติเฉพาะในส่วนที่ไม่อาจกำหนดระยะเวลาดำเนินการที่แน่นอนได้ ตามที่ คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการกำหนด

๔.๒.๖ การอนุญาตที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการทางทหารด้านยุทธการ รวมทั้ง ตามกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมยุทธภัณฑ์ และกฎหมายว่าด้วยโรงงานผลิตอาวุธของเอกชน

ทั้งนี้ การยกเว้นไม่ให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับแก่ การดำเนินการใดหรือแก่หน่วยงานของรัฐใดนอกจากที่กำหนดไว้ในข้อ ๔.๒.๑ ถึงข้อ ๔.๒.๖ ให้กระทำ เท่าที่จำเป็น และให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

(ร่างมาตรา ๖)

๕. ผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติ

กำหนดให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อได้ประกาศกฎกระทรวงในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้ (ร่างมาตรา ๗)

๖. หมวด ๑ บททั่วไป

๖.๑ กำหนดให้หน่วยงานของรัฐพึงพัฒนาระบบการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

กำหนดให้หน่วยงานของรัฐพึงพัฒนาระบบการปฏิบัติงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการประชาชน ให้เป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับสภาพกาล โดยหน่วยงานของรัฐ ผู้อนุญาต และเจ้าหน้าที่ของรัฐพึงตระหนักว่าประชาชนเป็นประธานแห่งสิทธิที่จะได้รับบริการจากรัฐตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และต้องร่วมมือและช่วยเหลือกันในการปฏิบัติหน้าที่ รวมตลอดทั้งพัฒนาเจ้าหน้าที่ของรัฐให้มีศักยภาพ ความซื่อสัตย์สุจริตและทัศนคติในการเป็นผู้ให้บริการประชาชนให้ได้รับความสะดวก รวดเร็ว ไม่สร้างภาระและขั้นตอนที่ไม่จำเป็น และไม่เลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม (ร่างมาตรา ๘)

๖.๒ กำหนดให้หน่วยงานของรัฐปฏิบัติภารกิจแบบบูรณาการร่วมกัน

กำหนดให้กรณีที่มีการอนุญาต การให้บริการ หรือภารกิจใดมีความเกี่ยวข้องกับหลายหน่วยงานของรัฐหรือเป็นภารกิจที่ใกล้เคียงหรือต่อเนื่องกัน ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกำหนดแนวทางการบริหารและปฏิบัติงานเพื่อให้เกิดการปฏิบัติภารกิจแบบบูรณาการร่วมกัน และกำหนดหน่วยงานที่เป็นผู้รับผิดชอบหลัก ในกรณีที่เกิดปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องทุกหน่วยต้องร่วมกันดำเนินการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคนั้น โดยการดำเนินการข้างต้นให้เป็นหน้าที่ของสำนักงาน ก.พ.ร. ที่จะจัดให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องหารือร่วมกัน (ร่างมาตรา ๙)

๖.๓ กำหนดให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐที่ให้บริการหรือให้การอนุญาตเป็นผู้ตอบคำถาม ให้ข้อมูล และแจ้งผลการดำเนินการ

ในกรณีที่ หน่วยงานของรัฐได้รับการติดต่อสอบถาม ข้อเสนอแนะ หรือแสดงความคิดเห็นเป็นหนังสือจากประชาชน หรือจากหน่วยงานของรัฐด้วยกัน เกี่ยวกับงานบริการหรือการอนุญาตที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของหน่วยงานของรัฐนั้น ให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐนั้น ที่จะต้องตอบคำถาม ให้ข้อมูล หรือแจ้งผลการดำเนินการให้บุคคลดังกล่าวทราบ ภายใน ๑๕ วัน (ร่างมาตรา ๑๐)

๖.๔ การออกกฎและการเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์ในการขอรับอนุญาตหรือบริการจากหน่วยงานของรัฐ

๖.๔.๑ กำหนดให้หน่วยงานของรัฐซึ่งมีหน้าที่ออกกฎเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ เงื่อนไข หรือรายละเอียดอื่นใดในการขอรับอนุญาตหรือขอรับบริการต้องคำนึงถึงความสะดวกและรวดเร็วที่ประชาชนจะได้รับเป็นสำคัญ และสร้างภาระแก่ประชาชนน้อยที่สุด โดยต้องไม่กำหนดให้

ประชาชนแสดงหรือส่งมอบเอกสารต้นฉบับหรือสำเนาเอกสารใดที่หน่วยงานของรัฐนั้นเป็นผู้ออก หรือมีเอกสารต้นฉบับหรือสำเนาเอกสารนั้นอยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐนั้นอยู่แล้ว และเอกสารที่เชื่อมโยงจากศูนย์แลกเปลี่ยนข้อมูลกลางตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารงาน และการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล เว้นแต่เป็นกรณีจำเป็นอันมีอาจหลีกเลี่ยงได้ตามที่กำหนด ในกฎกระทรวง และกำหนดให้ในกรณีที่ต้องส่งมอบเอกสารมากกว่าหนึ่งชุด หากผู้ยื่นได้ส่งมอบเอกสาร ต้นฉบับหรือสำเนาเอกสารให้ ๑ ชุดแล้ว ให้เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ที่จะต้องเป็นผู้จัดทำสำเนา ให้ครบถ้วนตามจำนวนที่ตนต้องการ และเมื่อมีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายรวมทั้งกฎ ตามกฎหมายใด ให้หน่วยงานของรัฐแก้ไขหรือปรับปรุงกฎหมายหรือกฎในความรับผิดชอบของตนทุกฉบับ ให้เป็นไปตามหลักการดังกล่าวด้วย (ร่างมาตรา ๑๑)

๖.๔.๒ ในกรณีที่กฎหมายหรือกฎใดออกใช้บังคับและมีผลให้ต้องเปลี่ยนแปลง หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข หรือรายละเอียดอื่นใดที่ปรากฏในคู่มือสำหรับประชาชน การเปลี่ยนแปลง เช่นว่านั้นมิให้ใช้บังคับแก่การยื่นคำขอที่ได้ยื่นไว้แล้วโดยชอบก่อนวันที่กฎหมายหรือกฎดังกล่าว มีผลใช้บังคับ เว้นแต่กฎหมายจะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น แต่สำหรับในกรณีกฎ จะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นได้ ก็แต่เฉพาะในกรณีที่การเปลี่ยนแปลงนั้นจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ยื่นคำขอ นอกจากนี้ หากมีการแก้ไขเพิ่มเติม หรือปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตในสาระสำคัญ อันส่งผลให้ต้องมีการขออนุญาตเพิ่มเติม ห้ามมิให้บังคับใช้กฎหมายดังกล่าวในทางที่เป็นผลร้ายหรือก่อภาระแก่ประชาชนจนกว่าจะมีการแก้ไข คู่มือสำหรับประชาชนให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมหรือปรับปรุงกฎหมายนั้นและเผยแพร่แล้ว เว้นแต่กฎหมายดังกล่าวจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นโดยชัดแจ้ง (ร่างมาตรา ๑๒)

๖.๕ การจัดให้มีศูนย์บริการร่วม

กำหนดให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีศูนย์บริการร่วมเพื่อให้บริการแบบคำขอ รับคำขอ และชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับการขออนุญาต การอนุญาต และบริการต่าง ๆ ตามกฎหมาย ไว้ ณ ที่เดียวกัน ตามแนวทางที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการกำหนด ทั้งนี้ การให้บริการของ ศูนย์บริการร่วมจะต้องให้บริการผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศด้วย (ร่างมาตรา ๑๓)

๗. หมวด ๒ การยื่นคำขออนุญาตและการอนุญาต

๗.๑ การจัดทำคู่มือสำหรับประชาชน

กำหนดให้ในกรณีที่บทบัญญัติของกฎหมายกำหนดให้การกระทำใดจะต้อง ได้รับอนุญาตและการอนุญาตนั้นไม่จำเป็นต้องออกกฎใด ๆ ผู้อนุญาตจะต้องจัดทำคู่มือสำหรับ ประชาชนให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่กฎหมายนั้นมีผลใช้บังคับ และในกรณีที่บทบัญญัติของ กฎหมายกำหนดให้การกระทำใดจะต้องได้รับอนุญาตและการอนุญาตนั้นต้องมีการออกกฎ ผู้อนุญาต จะต้องจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่กฎหมายนั้นมีผลใช้บังคับ ทั้งนี้ ในกรณีที่ผู้อนุญาตเป็นผู้ปฏิบัติงานในราชการส่วนภูมิภาคหรือราชการส่วนท้องถิ่น ให้หน่วยงานของรัฐ ผู้รับผิดชอบกฎหมายว่าด้วยการนั้นในราชการส่วนกลางเป็นผู้จัดทำคู่มือสำหรับประชาชนเป็นคู่มือกลาง ฉบับเดียว โดยคู่มือสำหรับประชาชนอย่างน้อยต้องประกอบด้วย หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการ ยื่นคำขอ ค่าธรรมเนียมหรือค่าบริการ ขั้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาต รายการเอกสาร หรือหลักฐานที่ผู้ขออนุญาตจะต้องยื่นมาพร้อมกับคำขอ แนวทางการใช้ดุลพินิจ โดยต้องกำหนดให้

สามารถยื่นคำขอและเอกสารด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ตามกฎหมายว่าด้วยการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ และให้สำนักงาน ก.พ.ร. มีหน้าที่ตรวจสอบคู่มือสำหรับประชาชนว่าสอดคล้องกับหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีหรือไม่

ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์แก่การจัดทำคู่มือสำหรับประชาชน คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการจะพิจารณากำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ให้หน่วยงานของรัฐผู้อนุญาตปฏิบัติในการพิจารณาอนุญาตเป็นการเพิ่มเติมก็ได้ โดยหน่วยงานของรัฐผู้อนุญาตจะจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนหรือปฏิบัติขัดหรือแย้งกับหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการกำหนดมิได้ ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ดังกล่าวจะต้องกำหนดกรอบระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตสำหรับกระบวนการแต่ละประเภทไว้ด้วย หากหน่วยงานใดประสงค์จะกำหนดระยะเวลาในคู่มือสำหรับประชาชนเกินกรอบระยะเวลาดังกล่าว ให้หน่วยงานนั้นเสนอคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการเพื่อพิจารณาเห็นชอบกรอบระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตนั้น (ร่างมาตรา ๑๔)

๗.๒ กำหนดหลักเกณฑ์การยื่นคำขออนุญาต

๗.๒.๑ การยื่นคำขอและเอกสารหรือหลักฐานประกอบการพิจารณาเป็นเอกสาร

เมื่อมีการยื่นคำขอและเอกสารหรือหลักฐานประกอบการพิจารณาเป็นเอกสาร ให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบคำขอและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่ยื่นพร้อมคำขอให้ถูกต้องครบถ้วนตามที่ระบุในคู่มือสำหรับประชาชน เมื่อตรวจสอบแล้วเห็นว่าถูกต้องครบถ้วนให้บันทึกความถูกต้องครบถ้วนนั้นไว้ท้ายคำขอ พร้อมทั้งแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบทันที แต่หากเห็นว่าคำขอไม่ถูกต้องหรือยังขาดเอกสารหรือหลักฐานใดให้แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบทันที ถ้าเป็นกรณีที่สามารถแก้ไขหรือเพิ่มเติมได้ในขณะนั้น ให้แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอดำเนินการแก้ไขหรือยื่นเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมให้ครบถ้วน ถ้าเป็นกรณีที่ไม่อาจดำเนินการได้ในขณะนั้น ให้บันทึกความบกพร่องและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่จะต้องยื่นเพิ่มเติม พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาที่ผู้ยื่นคำขอจะต้องดำเนินการแก้ไขหรือยื่นเพิ่มเติมไว้ในบันทึกดังกล่าวด้วย และให้เจ้าหน้าที่และผู้ยื่นคำขอลงนามไว้ในบันทึกนั้น และมอบสำเนาทันทีให้ผู้ยื่นคำขอไว้เป็นหลักฐานโดยทันที

๗.๒.๒ เมื่อจัดทำคำขอลูกต้องครบถ้วนแล้ว เจ้าหน้าที่จะเรียกเอกสารหรือหลักฐานอื่นใดเพิ่มเติมอีกไม่ได้

ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอได้จัดทำคำขอลูกต้องและแนบเอกสารหรือหลักฐานครบถ้วนตามที่ระบุในคู่มือสำหรับประชาชนแล้ว หรือได้แก้ไขหรือยื่นเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมครบถ้วนตามที่เจ้าหน้าที่แนะนำหรือตามที่ปรากฏในบันทึกแล้ว เจ้าหน้าที่จะเรียกเอกสารหรือหลักฐานอื่นใดเพิ่มเติมอีกไม่ได้ และจะปฏิเสธการพิจารณาคำขอนั้นโดยอาศัยเหตุแห่งความไม่สมบูรณ์ของคำขอหรือความไม่ครบถ้วนของเอกสารหรือหลักฐานไม่ได้ เว้นแต่เป็นกรณีที่เกิดจากความประมาทเลินเล่อหรือทุจริตของเจ้าหน้าที่ และเป็นผลให้ไม่อาจอนุญาตได้ ในกรณีนี้ให้ผู้อนุญาตสั่งการตามที่เห็นสมควรและให้ดำเนินการทางวินัยหรือดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องโดยไม่ชักช้า

๗.๒.๓ กำหนดกรณีให้เจ้าหน้าที่คืนคำขอ

ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอไม่แก้ไขเพิ่มเติมคำขอหรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมตามที่เจ้าหน้าที่แจ้งให้ทราบหรือตามที่ปรากฏในบันทึก ให้เจ้าหน้าที่คืนคำขอให้แก่ผู้ยื่นคำขอพร้อมทั้งแจ้งเป็นหนังสือถึงเหตุแห่งการคืนคำขอให้ทราบด้วย ทั้งนี้ ผู้ยื่นคำขอจะอุทธรณ์คำสั่งคืนคำขอดังกล่าวตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง หรือจะยื่นคำขอใหม่ก็ได้

๗.๒.๔ การยื่นคำขอและเอกสารหรือหลักฐานประกอบการพิจารณาโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์

ในกรณีที่มีการยื่นคำขอและเอกสารหรือหลักฐานประกอบการพิจารณาโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบคำขอและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่ยื่นพร้อมคำขอให้ถูกต้องครบถ้วนตามที่ระบุในคู่มือสำหรับประชาชนให้แล้วเสร็จภายในวันทำการถัดไป ทั้งนี้ การแจ้ง การเรียกเอกสารหรือหลักฐาน และการคืนคำขอในกรณีดังกล่าวให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์

ทั้งนี้ หากไม่สามารถดำเนินการตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้น เนื่องจากมีเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจำนวนมากหรือด้วยเหตุจำเป็นอื่นใด จะออกเป็นกฎกระทรวงกำหนดให้การอนุญาตนั้นไม่ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวก็ได้ แต่กฎกระทรวงนั้นต้องระบุระยะเวลาในการดำเนินการให้ชัดเจนด้วย

(ร่างมาตรา ๑๕ ถึงร่างมาตรา ๑๗)

๗.๓ กำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณาคำขออนุญาต

๗.๓.๑ กำหนดระยะเวลาให้ผู้อนุญาตต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จ

ผู้อนุญาตต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาที่ระบุไว้ในคู่มือสำหรับประชาชน และแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบภายใน ๗ วันนับแต่วันที่พิจารณาแล้วเสร็จ หากผู้อนุญาตยังพิจารณาไม่แล้วเสร็จ ให้แจ้งผู้ยื่นคำขอทราบถึงเหตุแห่งความล่าช้าทุก ๑๕ วัน จนกว่าจะพิจารณาแล้วเสร็จ พร้อมทั้งส่งสำเนาการแจ้งดังกล่าวให้สำนักงาน ก.พ.ร. ทราบทุกครั้ง เพื่อรวบรวมเสนอต่อคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ ทั้งนี้ เว้นแต่เนื่องจากเหตุสุดวิสัย ให้แจ้งผู้ยื่นคำขอทราบถึงเหตุสุดวิสัยดังกล่าวเพียง ๑ ครั้ง ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาตามที่ระบุไว้ในคู่มือสำหรับประชาชน ทั้งนี้ การแจ้งดังกล่าวให้ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ ในกรณีไม่แจ้ง หรือแจ้งเกินระยะเวลาที่กำหนดอันเป็นการล่าช้าเกินสมควร ให้ถือว่าผู้อนุญาตกระทำการหรือละเว้นกระทำการเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น เว้นแต่จะเป็นเพราะมีเหตุสุดวิสัย (ร่างมาตรา ๑๘)

๗.๓.๒ กำหนดกรณีการใช้ระบบอนุญาตโดยปริยาย

กรณีที่กิจการหรือการดำเนินการใดไม่มีความเสี่ยงสูงที่จะก่อให้เกิดสาธารณภัยหรือก่ออันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมในวงกว้าง จะตราพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ใช้ระบบอนุญาตโดยปริยายแก่กิจการหรือการดำเนินการนั้น

สำหรับกรณีที่ผู้อนุญาตพิจารณาคำขออนุญาตไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดในคู่มือสำหรับประชาชนก็ได้ โดยในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวให้ระบุชื่อพระราชบัญญัติชื่อใบอนุญาต รวมตลอดทั้งหลักเกณฑ์และวิธีดำเนินการของระบบอนุญาตโดยปริยายด้วย ทั้งนี้เมื่อมีการตราพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวแล้ว หากผู้อนุญาตเห็นว่าอาจพิจารณาคำขออนุญาตที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวเรื่องใดไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดในคู่มือสำหรับประชาชนผู้อนุญาตอาจแจ้งการขยายระยะเวลาการพิจารณาเรื่องนั้นต่อสำนักงาน ก.พ.ร. ผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ที่สำนักงาน ก.พ.ร. กำหนดได้หนึ่งครั้งไม่เกิน ๑๕ วัน หรือไม่เกินระยะเวลาที่กำหนดในคู่มือสำหรับประชาชนแล้วแต่ระยะเวลาใดจะสั้นกว่า แต่ต้องแจ้งการขยายระยะเวลาก่อนพ้นกำหนดดังกล่าว และให้ผู้อนุญาตแจ้งการขยายระยะเวลาดังกล่าวให้ผู้ยื่นคำขอทราบพร้อมกับการแจ้งเหตุแห่งความล่าช้าตามข้อ ๗.๓.๑ ครั้งแรกด้วย ในกรณีที่ผู้อนุญาตมิได้แจ้งการขยายระยะเวลาหรือมีการแจ้งการขยายระยะเวลาแล้วแต่ผู้อนุญาตพิจารณาไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาที่ขยายดังกล่าว ให้ถือว่าผู้อนุญาตมีคำสั่งอนุญาตตามคำขอ และให้แจ้งผู้ยื่นคำขอรวมทั้งสำนักงาน ก.พ.ร. ทราบภายใน ๗ วันนับแต่วันที่ถือว่ามีคำสั่งอนุญาตดังกล่าว ทั้งนี้ ให้ผู้ยื่นคำขอประกอบกิจการหรือดำเนินการตามที่ขอได้ทันทีตั้งแต่วันที่ถือว่าผู้อนุญาตมีคำสั่งอนุญาตโดยปริยายนั้น

(ร่างมาตรา ๑๙)

๗.๓.๓ การชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอ

ต่ออายุใบอนุญาต

กำหนดให้ในกรณีที่กฎหมายกำหนดอายุใบอนุญาตไว้ และกิจการหรือการดำเนินการที่ได้รับใบอนุญาตนั้นมีลักษณะเป็นกิจการหรือการดำเนินการที่เห็นได้ว่าผู้รับอนุญาตจะประกอบกิจการหรือดำเนินการนั้นต่อเนื่องกัน ผู้รับอนุญาตจะต่ออายุใบอนุญาตโดยการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตภายในระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายนั้น ๆ แทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก็ได้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ ในกรณีที่เป็นการหรือการดำเนินการตามกฎหมายใดมีการกำหนดอายุใบอนุญาตไว้ แต่ไม่มีการกำหนดให้ผู้รับอนุญาตต้องชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาต เมื่อผู้รับอนุญาตยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตแล้วให้สามารถดำเนินการตามที่ได้รับอนุญาตต่อไปได้จนกว่าผู้อนุญาตจะมีคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาตและให้ถือว่าหลักฐานการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตเป็นหลักฐานการต่ออายุใบอนุญาตไปพลางก่อน อย่างไรก็ตามก่อนที่จะมีคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต ผู้อนุญาตต้องตรวจสอบการประกอบกิจการหรือการดำเนินการก่อน หากพบข้อบกพร่อง ให้แจ้งผู้รับอนุญาตดำเนินการแก้ไขภายในระยะเวลาที่เหมาะสม ถ้าผู้รับอนุญาตไม่แก้ไขภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ผู้อนุญาตจึงจะมีอำนาจออกคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต ทั้งนี้ ในการออกคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต ผู้อนุญาตต้องระบุเหตุผลประกอบคำสั่งดังกล่าวด้วย อย่างไรก็ตาม ความในข้อ ๗.๓.๓ มิให้ใช้บังคับแก่กิจการหรือการดำเนินการใดที่ต้องขออนุญาตเป็นรายครั้ง (ร่างมาตรา ๒๐)

๗.๓.๔ การตราพระราชกฤษฎีกากำหนดให้มี “ใบอนุญาตหลัก” และ “ใบอนุญาตรอง”

ในกิจการใดจำเป็นต้องได้รับการอนุญาตจากผู้อนุญาตหลายราย หรือหลายกระบวนการ จะตราพระราชกฤษฎีกากำหนดให้มีใบอนุญาตหลักและใบอนุญาตรอง ของกิจการนั้นก็ได้ ผู้ใดได้รับใบอนุญาตหลักของกิจการใดให้ถือว่าผู้นั้นได้รับใบอนุญาตรองของกิจการนั้น ตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตนั้นด้วยแล้ว โดยไม่ต้องยื่นคำขออนุญาตใหม่อีก ทั้งนี้ “ใบอนุญาตหลัก” หมายความว่า ใบอนุญาตให้ประกอบกิจการหรือให้ดำเนินการในกิจการที่โดยทั่วไปแล้วจะมีการ ประกอบกิจการหรือดำเนินการที่เป็นใบอนุญาตรองด้วย และ “ใบอนุญาตรอง” หมายความว่า ใบอนุญาต ให้ประกอบกิจการหรือให้ดำเนินการที่โดยทั่วไปแล้วเป็นส่วนหนึ่งของการประกอบกิจการ หรือการดำเนินการที่เป็นใบอนุญาตหลัก (ร่างมาตรา ๒๑)

๗.๓.๕ การตราพระราชกฤษฎีกาขยายอายุใบอนุญาตซึ่งต้องไม่น้อยกว่า ๕ ปี

กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยการอนุญาตใด กำหนดอายุใบอนุญาตไว้น้อยกว่า ๕ ปี จะตราพระราชกฤษฎีกาขยายอายุใบอนุญาตสำหรับกฎหมายนั้น เป็นไม่น้อยกว่า ๕ ปีก็ได้ ทั้งนี้ การตราพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวให้กระทำได้เมื่อคณะรัฐมนตรีเห็นว่า อายุใบอนุญาตที่กำหนดในกฎหมายนั้น ไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป หรือเป็นภาระแก่ ประชาชนเกินสมควร ในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวให้ระบุชื่อพระราชบัญญัติและชื่อใบอนุญาต อายุใบอนุญาตที่ขยายแล้วซึ่งต้องไม่น้อยกว่า ๕ ปี และค่าธรรมเนียมที่ต้องชำระไว้ด้วย (ร่างมาตรา ๒๒)

๗.๓.๖ การส่งร่างพระราชกฤษฎีกาให้สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาพิจารณา

ก่อนตราพระราชกฤษฎีกากำหนดให้มีใบอนุญาตหลักและใบอนุญาตรอง หรือพระราชกฤษฎีกาขยายอายุใบอนุญาตสำหรับกฎหมายเป็นไม่น้อยกว่า ๕ ปี ให้คณะรัฐมนตรี ส่งร่างพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวให้สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาพิจารณาเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน แต่ไม่เกิน ๖๐ วันในสมัยประชุมของรัฐสภา เมื่อพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวแล้วหากสภาผู้แทนราษฎร หรือวุฒิสภาได้มีมติหักท้วง ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงตราพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวต่อไป ทั้งนี้ ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงาน ก.พ.ร. ที่จะหารือกับหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการออกใบอนุญาต เพื่อเสนอคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรี เกี่ยวกับการดำเนินการตราพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวต่อไป (ร่างมาตรา ๒๓)

๗.๓.๗ กำหนดกรณีไม่ต้องแจ้งความต่อเจ้าพนักงานตำรวจอีก

กำหนดให้ในกรณีที่ใบอนุญาตหรือหลักฐานการต่ออายุใบอนุญาต ขำรุค สูญหายหรือถูกทำลาย หากจำเป็นต้องมีการแจ้งความเพื่อเป็นหลักฐานในการขอออกใบแทน ใบอนุญาต ให้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตนั้น โดยไม่ต้องแจ้งความ ต่อเจ้าพนักงานตำรวจอีก และให้ใช้บังคับแก่กรณีที่ใบอนุญาตหรือหลักฐานการต่ออายุใบอนุญาต ซึ่งออกให้หรืออยู่ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ด้วย ทั้งนี้ ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงาน ก.พ.ร. ที่จะติดตามผล การปฏิบัติและรายงานคณะรัฐมนตรีในกรณีที่มิมีหน่วยงานของรัฐไม่ปฏิบัติตาม (ร่างมาตรา ๒๔)

๘. หมวด ๓ การให้บริการ

- ในกรณีที่กฎหมายกำหนดให้หน่วยงานของรัฐใดมีหน้าที่และอำนาจในการพิจารณา รับรอง เห็นชอบ ให้ความเห็น จ่ายเงิน ให้ได้รับสวัสดิการ รวมทั้งการดำเนินการหรือการให้บริการอื่นใดแก่ประชาชน ให้นำความในข้อ ๗.๑ วรรคหนึ่ง ข้อ ๗.๒ ข้อ ๗.๓.๑ และข้อ ๗.๓.๗ มาใช้บังคับแก่การพิจารณา รับรอง เห็นชอบ ให้ความเห็น จ่ายเงิน ให้ได้รับสวัสดิการ รวมทั้งการดำเนินการหรือการให้บริการของหน่วยงานของรัฐนั้นด้วยโดยอนุโลม โดยในกรณีที่บทบัญญัติดังกล่าวกำหนดให้เป็นหน้าที่หรืออำนาจของผู้อนุญาต ให้ถือว่าเป็นหน้าที่หรืออำนาจของหัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจตามกฎหมาย หรือเจ้าหน้าที่ซึ่งหัวหน้าหน่วยงานของรัฐนั้นมอบหมาย ในการดำเนินการดังกล่าว (ร่างมาตรา ๒๖)

๙. หมวด ๔ การทบทวนและปรับปรุงการอนุญาตและการให้บริการ

๙.๑ การกำหนดให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตและการประเมินผลสัมฤทธิ์โดยผู้ประเมินอิสระ

กำหนดให้เมื่อมีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการประเมินในประเด็นความเหมาะสมและความคุ้มค่าของการใช้ระบบอนุญาต รวมถึงประเมินผลดีและผลเสียของการที่ยังคงระบบคณะกรรมการและการให้คณะกรรมการมีอำนาจอนุญาตไว้ โดยให้หน่วยงานของรัฐที่ประเมินผลสัมฤทธิ์ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการกำหนด โดยให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์โดยผู้ประเมินอิสระด้วย เว้นแต่เป็นกรณีที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการกำหนดให้ประเมินผลสัมฤทธิ์ได้โดยไม่ต้องมีผู้ประเมินอิสระ ทั้งนี้ ให้หน่วยงานของรัฐแจ้งผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ในระบบกลางด้วย (ร่างมาตรา ๒๗)

๙.๒ การแก้ไขคู่มือสำหรับประชาชน

เมื่อมีเหตุจำเป็นอันสมควรที่จะต้องปรับปรุงกระบวนการ ขั้นตอน และระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตหรือให้บริการตามที่กำหนดในคู่มือสำหรับประชาชน ให้ผู้อนุญาตหรือหัวหน้าหน่วยงานของรัฐดำเนินการแก้ไขคู่มือสำหรับประชาชนโดยพลัน โดยต้องมีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องและประชาชน และนำสถิติการแจ้งเหตุแห่งความล่าช้ามาประกอบการพิจารณาด้วย ทั้งนี้ การรับฟังความคิดเห็นดังกล่าวอย่างน้อยให้ดำเนินการผ่านระบบกลางเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน และจะใช้วิธีการอื่นเพิ่มเติมด้วยก็ได้ (ร่างมาตรา ๒๘)

๙.๓ การทบทวนคู่มือสำหรับประชาชน

กำหนดให้ผู้อนุญาตจัดให้มีการทบทวนคู่มือสำหรับประชาชนเป็นประจำตามรอบระยะเวลาที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการกำหนด แต่ไม่เกิน ๓ ปีนับแต่วันที่มีการทบทวนครั้งล่าสุด และให้เผยแพร่ผลการพิจารณาทบทวนดังกล่าวผ่านช่องทางที่สำนักงาน ก.พ.ร. ประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๒๙)

๑๐. หมวด ๕ ศูนย์รับคำขอกกลาง

๑๐.๑ กำหนดให้มีศูนย์รับคำขอกกลาง

กำหนดให้คณะรัฐมนตรีตามข้อเสนอแนะของสำนักงาน ก.พ.ร. จัดให้มีศูนย์รับคำขอกกลางขึ้นในหน่วยงานของรัฐตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด โดยดำเนินการผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการรับคำขอต่าง ๆ ตามกฎหมาย ทั้งนี้ คณะรัฐมนตรีจะมอบหมายให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการศูนย์ดังกล่าวก็ได้ โดยหน่วยงานของรัฐดังกล่าวเป็นผู้กำกับดูแลและจะกระทำได้อีกเมื่อมีหลักประกันเพียงพอที่จะคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลและความลับทางการค้าที่มีประสิทธิภาพ

๑๐.๒ กำหนดกรณีถือว่าได้มีการยื่นคำขอ หรือส่งเอกสารหรือหลักฐาน หรือค่าธรรมเนียมหรือเงินอื่นใดโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว

เมื่อมีศูนย์รับคำขอกกลางแล้ว ในกรณีที่กฎหมายหรือกฎที่ออกตามกฎหมายดังกล่าวกำหนดให้ต้องยื่นคำขอ หรือส่งเอกสารหรือหลักฐาน หรือค่าธรรมเนียมหรือเงินอื่นใด ณ สถานที่ใด ถ้าได้มีการยื่นคำขอหรือส่งเอกสารหรือหลักฐาน หรือค่าธรรมเนียมหรือเงินอื่นใดไปยังศูนย์รับคำขอกกลางแล้ว ให้ถือว่าได้มีการยื่นคำขอ หรือส่งเอกสารหรือหลักฐาน หรือค่าธรรมเนียมหรือเงินอื่นใดโดยชอบตามกฎหมายนั้นแล้ว ทั้งนี้ กำหนดให้บรรดาเงินค่าธรรมเนียมหรือเงินอื่นใดที่ศูนย์รับคำขอกกลางได้รับไว้ให้ศูนย์รับคำขอกกลางนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดินในนามของหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ หรือนำส่งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แล้วแต่กรณี และแจ้งให้หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบทราบ

๑๐.๓ การส่งคู่มือสำหรับประชาชนในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ให้ศูนย์รับคำขอกกลาง

กำหนดให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบที่จะต้องส่งคู่มือสำหรับประชาชนในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ที่ถูกต้องและเป็นปัจจุบันให้ศูนย์รับคำขอกกลาง และดำเนินการให้มีการฝึกอบรมหรือชี้แจงแก่เจ้าหน้าที่ของศูนย์รับคำขอกกลาง

๑๐.๔ การจัดให้มี “แบบคำขอกกลาง” และ “แบบคำขอผนวก”

กำหนดให้ศูนย์รับคำขอกกลางจัดให้มีแบบคำขอกกลางที่สามารถใช้ในการยื่นคำขอผ่านศูนย์รับคำขอกกลางได้ในหลายประเภทกิจการและต่อหลายหน่วยงานของรัฐ โดยหากการอนุญาตหรือบริการใดจำเป็นต้องพิจารณาข้อมูลนอกเหนือจากข้อมูลที่ผู้ยื่นคำขอใหไว้ในแบบคำขอกกลางให้จัดทำเป็นแบบคำขอผนวกเฉพาะสำหรับการอนุญาตหรือบริการนั้น ทั้งนี้ ให้ถือว่าแบบคำขอกกลางและแบบคำขอผนวกเป็นแบบคำขอตามที่กฎหมายว่าด้วยการนั้นกำหนด

๑๐.๕ กำหนดให้ศูนย์รับคำขอกกลางมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

๑๐.๕.๑ รับคำขอและค่าธรรมเนียมหรือเงินอื่นใด รวมตลอดทั้งคำอุทธรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

๑๐.๕.๒ ให้ข้อมูล ชี้แจง และแนะนำผู้ยื่นคำขอหรือประชาชนให้ทราบถึงหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาต ขอรับเงิน ขอรับสวัสดิการ หรือขอรับบริการ รวมตลอดทั้งความจำเป็นในการยื่นคำขออื่นใดที่จำเป็นต้องดำเนินการตามกฎหมาย ในการประกอบกิจการหรือดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด

๑๐.๕.๓ ส่งคำขอ หรือคำอุทธรณ์ ที่ได้รับจากผู้ยื่นคำขอหรือผู้ยื่นคำอุทธรณ์ พร้อมทั้งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง และคอยติดตามเร่งรัด หน่วยงานของรัฐดังกล่าวเพื่อดำเนินการให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนดตามพระราชบัญญัตินี้ และคู่มือสำหรับประชาชนหรือตามกฎหมายที่ให้สิทธิในการอุทธรณ์

เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการดังกล่าว ให้เจ้าหน้าที่ของศูนย์รับคำขอกกลาง มีฐานะเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาต

(ร่างมาตรา ๓๐ ร่างมาตรา ๓๑ และร่างมาตรา ๓๒)

๑๑. กำหนดหน้าที่และอำนาจของสำนักงาน ก.พ.ร.

กำหนดให้สำนักงาน ก.พ.ร. มีหน้าที่และอำนาจในการกำกับดูแล ประสาน และขับเคลื่อนให้หน่วยงานของรัฐพัฒนาการให้บริการประชาชนในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้บรรลุ เป้าหมายในการให้บริการประชาชนในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์อย่างเต็มรูปแบบตลอดทั้งกระบวนการ และให้มีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้ด้วย

๑๑.๑ รวบรวมปัญหาและอุปสรรคจากการอนุญาตและการดำเนินการ ของศูนย์รับคำขอกกลาง เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการและรายงานต่อคณะรัฐมนตรี พิจารณาสั่งการให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมต่อไป

๑๑.๒ ในกรณีที่เห็นว่าหลักเกณฑ์หรือวิธีการในการยื่นคำขอ มีรายละเอียด หรือกำหนดให้ต้องส่งเอกสารที่ไม่จำเป็น หรือไม่เอื้อต่อการให้บริการประชาชนในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ หรือเป็นภาระเกินสมควรแก่ประชาชน ให้เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อสั่งการให้หน่วยงานของรัฐ ที่เกี่ยวข้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

๑๑.๓ เสนอแนะในการพัฒนาหรือปรับปรุงกระบวนการ ขั้นตอน ระยะเวลา เกี่ยวกับการอนุญาต การจ่ายเงิน การให้ได้รับสวัสดิการ หรือการให้บริการต่าง ๆ รวมถึงข้อเสนอ ในการออกกฎหมาย กฎ หรือกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการอนุญาต การจ่ายเงิน การให้ได้รับสวัสดิการ หรือการให้บริการเพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกมากขึ้น

(ร่างมาตรา ๓๓)

๑๒. หมวด ๖ บทเบ็ดเตล็ด

๑๒.๑ การเผยแพร่คู่มือสำหรับประชาชน

กำหนดให้ผู้อนุญาตและหัวหน้าหน่วยงานของรัฐมีหน้าที่เผยแพร่ คู่มือสำหรับประชาชน รวมทั้งหลักเกณฑ์และแนวทางการตรวจสอบการประกอบกิจการ หรือการดำเนินการของผู้รับอนุญาตได้โดยสะดวก ผ่านระบบสารสนเทศของหน่วยงานและเปิดเผยไว้ ณ สถานที่ที่กำหนดให้ยื่นคำขอ รวมทั้งเผยแพร่ผ่านช่องทางที่สำนักงาน ก.พ.ร. ประกาศกำหนด

(ร่างมาตรา ๓๔)

๑๒.๒ การจัดให้มีช่องทางพิเศษแบบเร่งด่วน

กำหนดให้กรณีที่มีผู้ใดมีความจำเป็นเร่งด่วน ประสงค์จะได้รับอนุญาตหรือบริการในระยะเวลารวดเร็วเป็นพิเศษกว่าระยะเวลาที่กำหนดไว้ในคู่มือสำหรับประชาชนจะยื่นคำขอเพื่อขอรับการอนุญาตหรือบริการเป็นพิเศษดังกล่าว โดยยินยอมเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นตามที่ผู้อนุญาตกำหนดก็ได้ ทั้งนี้ การจัดให้มีช่องทางพิเศษแบบเร่งด่วนดังกล่าวเป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งต้องระบุค่าใช้จ่ายที่ผู้ยื่นคำขอต้องชำระเพิ่มขึ้น และต้องไม่มีผลกระทบต่อการให้บริการประชาชนตามปกติที่ปรากฏอยู่ในคู่มือสำหรับประชาชนอยู่แล้ว (ร่างมาตรา ๓๕)

๑๒.๓ กำหนดให้หน่วยงานของรัฐอาจจัดให้แบบคำขอ ใบอนุญาต หลักฐานการต่ออายุใบอนุญาต ใบแทนใบอนุญาต หรือคู่มือสำหรับประชาชนเป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาอื่นได้

หน่วยงานของรัฐอาจจัดให้แบบคำขอ ใบอนุญาต หลักฐานการต่ออายุใบอนุญาต ใบแทนใบอนุญาต หรือคู่มือสำหรับประชาชนเป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาอื่นหรือมีภาษาอังกฤษหรือภาษาอื่นกำกับด้วย ตามที่เห็นสมควรหรือตามที่สำนักงาน ก.พ.ร. เสนอแนะก็ได้ (ร่างมาตรา ๓๖)

๑๓. บทเฉพาะกาล

๑๓.๑ บทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีใด อ้างถึงบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้ถือว่าอ้างถึงบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ในบทมาตราที่มีนัยเดียวกัน (ร่างมาตรา ๓๗)

๑๓.๒ กำหนดให้คู่มือสำหรับประชาชนที่จัดทำขึ้นตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้ใช้บังคับได้ต่อไปจนกว่าจะมีคู่มือสำหรับประชาชนตามพระราชบัญญัตินี้ในเรื่องเดียวกัน ทั้งนี้ ให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจในการให้บริการจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายใน ๑๘๐ วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา (ร่างมาตรา ๓๘)

๑๓.๓ กำหนดให้พระราชกฤษฎีกาที่ออกตามความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตยังคงมีผลใช้บังคับได้ต่อไปจนกว่ากฎกระทรวงว่าด้วยการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตจะใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๓๙)

๑๓.๔ ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐได้มีการจัดให้มีช่องทางพิเศษแบบเร่งด่วนอยู่แล้วในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้สามารถดำเนินการดังกล่าวได้ต่อไปจนกว่ากฎกระทรวงว่าด้วยการจัดให้มีช่องทางพิเศษแบบเร่งด่วนตามพระราชบัญญัตินี้จะใช้บังคับ และเมื่อกฎกระทรวงดังกล่าวใช้บังคับแล้ว ให้ปฏิบัติตามข้อกำหนดในกฎกระทรวงและภายในระยะเวลาที่กฎกระทรวงกำหนด (ร่างมาตรา ๔๐)

สรุปสาระสำคัญ

ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

๑ ยกเลิกพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘	๓ กำหนดหลักเกณฑ์การใช้ระบบอนุญาตโดยปริยายแก่กิจการหรือการดำเนินการที่ไม่มีความเสี่ยงสูง
๒ การออกกฎ จะต้องคำนึงถึงความสะดวก รวดเร็ว และสร้างภาระแก่ประชาชนน้อยที่สุด ไม่กำหนดให้ประชาชนต้องแสดง หรือส่งมอบเอกสารต้นฉบับหรือสำเนาเอกสารที่หน่วยงานของรัฐนั้นเป็นผู้ออก หรือมีอยู่ในความครอบครองอยู่แล้ว และเอกสารที่สามารถเชื่อมโยงจากศูนย์แลกเปลี่ยนข้อมูลกลางภาครัฐผ่านระบบดิจิทัลได้	๘ การแจ้งความเพื่อเป็นหลักฐานในการขอออกใบแทนใบอนุญาต ให้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตนั้น โดยไม่ต้องแจ้งความต่อเจ้าพนักงานตำรวจอีก
๓ กำหนดให้มี “ศูนย์บริการร่วม” เพื่อให้บริการเกี่ยวกับคำขอและบริการต่าง ๆ ไว้ ณ ที่เดียวกัน และการให้บริการของศูนย์จะต้องให้บริการผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศด้วย	๙ ให้ประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย ประเด็นความเหมาะสม และความคุ้มค่าของการใช้ระบบอนุญาต โดยผู้ประเมินอิสระด้วย
๔ กำหนดให้ “ผู้อนุญาต” จัดทำ “คู่มือสำหรับประชาชน” โดยให้จัดทำให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่กฎหมายนั้นมีผลใช้บังคับ	๑๐ ให้ผู้อนุญาตจัดให้มีการทบทวนคู่มือสำหรับประชาชนเป็นประจำ แต่ไม่เกิน ๓ ปีนับแต่วันที่มีการทบทวนครั้งล่าสุด
๕ กำหนดหลักเกณฑ์การชำระค่าธรรมเนียมแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต	๑๑ ให้มีศูนย์รับคำขอกกลาง โดยดำเนินการผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการรับคำขอต่าง ๆ ตามกฎหมาย
๖ กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับ “ใบอนุญาตหลัก” และ “ใบอนุญาตรอง”	๑๒ การจัดให้มีช่องทางพิเศษแบบเร่งด่วนในการรับอนุญาตหรือบริการ ในระยะเวลารวดเร็วเป็นพิเศษ กว่าที่กำหนดในคู่มือสำหรับประชาชน โดยยินยอมเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น

จัดทำโดย สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

๒. บทวิเคราะห์
ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก
ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ
แก่ประชาชน พ.ศ.

บทวิเคราะห์
ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก
ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

๑. ประเด็นสำคัญจากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ในวาระที่หนึ่งและวาระที่สอง

๑.๑ วาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ^๑

๑.๑.๑ การเสนอร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๓ และได้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) เมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๔ และครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) เมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๔ โดยที่ประชุมเห็นชอบให้นำร่างพระราชบัญญัติที่มีสาระสำคัญทำนองเดียวกันอีก ๑ ฉบับ ขึ้นมาพิจารณารวมกันไป ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๒๘ และข้อ ๑๑๗ วรรคสาม^๒ คือ ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. เสนอโดย นายวรภพ วิริยะโรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล (ในขณะที่มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติ) กับคณะ ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๖๖

^๑ สามารถสืบค้นเอกสารแนบระเบียบวาระ เอกสารประกอบการพิจารณา บันทึกการประชุมในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ และบันทึกการออกเสียงลงคะแนนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้จากเว็บไซต์ PRT คลังสารสนเทศรัฐสภา สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร <https://prt.parliament.go.th> หรือสแกนข้อมูลผ่าน QR CODE หมายเลข ๑ ถึง ๖ ในหน้าที่ ๓๒ ถึงหน้า ๓๓ และสามารถสืบค้นพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยสแกนข้อมูลผ่าน QR CODE หมายเลข ๗ ในหน้าที่ ๓๔

^๒ ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๒๘ และข้อ ๑๑๗ วรรคสาม กำหนดไว้ ดังนี้

“ข้อ ๒๘ การประชุม ให้ที่ประชุมพิจารณาเฉพาะเรื่องที่มีอยู่ในระเบียบวาระการประชุม และต้องดำเนินการพิจารณาตามลำดับระเบียบวาระการประชุมที่จัดไว้ เว้นแต่ที่ประชุมจะลงมติเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๑๑๗ การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติในวาระที่หนึ่ง ให้สภาพิจารณาและลงมติว่าจะรับหลักการหรือไม่รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินั้น

ฯลฯ

ฯลฯ

ในกรณีที่สภามีมติให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่มีหลักการทำนองเดียวกันหลายฉบับรวมกัน สภาจะลงมติรับหลักการหรือไม่รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติแต่ละฉบับหรือทั้งหมดรวมกันก็ได้ และเมื่อสภาได้มีมติรับหลักการแล้ว ให้สภาลงมติว่าจะให้ร่างพระราชบัญญัติฉบับใดเป็นหลักในการพิจารณาในวาระที่สอง”

๑.๑.๒ สารสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ก่อนที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรจะพิจารณาร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ ผู้ปฏิบัติหน้าที่ประธานของที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้อนุญาตให้ผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (สำนักงาน ก.พ.ร.) ได้แก่ นางสาวอ้นฟ้า เวชชาชีวะ เลขาธิการ ก.พ.ร. นางอารีย์พันธ์ เจริญสุข รองเลขาธิการ ก.พ.ร. นางสาวณัฐณี สงกุมาร ผู้อำนวยการกองนวัตกรรมบริการภาครัฐ และผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้แก่ นายจุมพล นิธิธรางกูร ผู้อำนวยการฝ่ายวิเคราะห์และคดีปกครอง และนายปณตพร จงธีรโชตินักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการพิเศษ เข้าร่วมชี้แจงต่อที่ประชุม ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๗๖^๓

ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. ได้แถลงถึงหลักการและเหตุผล พร้อมทั้งกล่าวถึงสารสำคัญของร่างพระราชบัญญัติที่เสนอทั้ง ๒ ฉบับ สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑) รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม (นางมนพร เจริญศรี) ได้แถลงถึงหลักการและเหตุผล พร้อมทั้งกล่าวถึงสารสำคัญของร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้ทันสมัย มีกำหนดเวลาดำเนินการในแต่ละขั้นตอนที่ชัดเจน ลดขั้นตอนการอนุญาตที่ไม่จำเป็น นำเทคโนโลยีมาใช้ในการอนุญาตและการให้บริการภาครัฐ และให้เจ้าหน้าที่ใช้ดุลพินิจในการอนุมัติ อนุญาต เพียงเท่าที่จำเป็น อันเป็นการลดภาระและต้นทุนของประชาชนซึ่งจะเป็นผลดีต่อการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในภาพรวม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

นอกจากนี้ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม (นางมนพร เจริญศรี) ได้แถลงเพิ่มเติมต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร โดยสรุปสาระสำคัญได้ว่า ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. มีสาระสำคัญเป็นการปรับปรุงพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของ

^๓ ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๗๖ กำหนดไว้ ดังนี้

“ข้อ ๗๖ ประธานอาจอนุญาตให้นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีมอบหมายให้บุคคลใด ๆ ชี้แจงข้อเท็จจริงต่อที่ประชุมประกอบการอภิปรายของนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีก็ได้”

ทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้รองรับความต้องการและความคาดหวังของประชาชนต่อการอนุญาต และการให้บริการของภาครัฐให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น รวมทั้งสร้างความโปร่งใสในกระบวนการ และขั้นตอนการให้บริการของรัฐ ลดขั้นตอนการอนุญาตที่ไม่จำเป็น โดยการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัย มาใช้ในการอนุญาตและการให้บริการ และให้เจ้าหน้าที่ใช้ดุลพินิจในการพิจารณาอนุมัติ หรืออนุญาตเท่าที่จำเป็น ซึ่งจะมีผลเป็นการลดภาระและต้นทุนของประชาชน ลดการทุจริต และประพฤติมิชอบ รวมทั้งจะส่งผลดีต่อความสามารถในการแข่งขันของประเทศในภาพรวมต่อไป ทั้งนี้ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีเจตนารมณ์ในการให้บริการประชาชนให้ได้รับความสะดวก รวดเร็ว ลดภาระค่าใช้จ่าย และทำให้การติดต่อราชการเป็นไปด้วยความโปร่งใส นอกจากนี้ ยังเป็นคู่มือ สำหรับประชาชนในการติดต่อราชการ สร้างกระบวนการมีส่วนร่วมและกระบวนการรับรู้ ของประชาชน รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์ของการพิจารณาอนุญาตและค่าธรรมเนียมในเอกสาร ต่าง ๆ เพื่อความเปิดเผยและโปร่งใส

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีสาระสำคัญสรุปได้ ดังนี้ ๑) ขยายขอบเขต การอำนวยความสะดวกให้ครอบคลุมการบริการของรัฐ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ประชาชนในการ ติดต่อกับทางราชการ มีหลักประกันในการให้บริการของรัฐว่ามีความโปร่งใส ชัดเจนและรวดเร็ว ตามหลักธรรมาภิบาล เช่น ประชาชนสามารถทราบถึงขั้นตอน ค่าธรรมเนียมและเอกสารที่ต้อง ติดต่อกับหน่วยงานของรัฐ รวมถึงทราบกำหนดระยะเวลาของแต่ละขั้นตอนอย่างชัดเจนผ่านคู่มือ สำหรับประชาชนที่หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องต้องดำเนินการจัดทำ ๒) ลดภาระของประชาชน ในการติดต่อราชการ โดยกำหนดให้ทุกหน่วยงานต้องทบทวนกระบวนการและขั้นตอนการอนุญาต และกำหนดให้หน่วยงานของรัฐพิจารณาปรับลดขั้นตอน ระยะเวลาการบริการ และกำหนดให้ ประชาชนยื่นเฉพาะเอกสารที่เกี่ยวข้องและจำเป็นเท่านั้น ๓) กำหนดหลักเกณฑ์ในการขอรับใบอนุญาต กรณีใบอนุญาตชำรุดเสียหาย โดยให้ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตสามารถแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญัตินั้น โดยไม่ต้องแจ้งความต่อเจ้าพนักงานตำรวจอีก ๔) การนำ ระบบใบอนุญาตหลัก (Super License) มาใช้เป็นครั้งแรก ในกรณีกิจการที่ต้องมีการขอใบอนุญาต หลายฉบับ คณะรัฐมนตรีอาจตราพระราชกฤษฎีกากำหนดให้มีใบอนุญาตในการประกอบกิจการนั้น เพียงใบเดียว ทั้งนี้ เพื่อลดภาระค่าใช้จ่ายในการติดต่อกับส่วนราชการ และช่วยอำนวยความสะดวก ในการประกอบธุรกิจให้สะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น ๕) กำหนดหลักเกณฑ์การชำระค่าธรรมเนียม แทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต อันเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ประกอบการในการ ดำเนินธุรกิจได้อย่างต่อเนื่อง ส่งผลดีต่อการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ๖) การจัดให้มีช่องทางพิเศษแบบเร่งด่วน (Fast Track) สำหรับประชาชนที่มีความจำเป็นเร่งด่วน โดยยินยอมเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นเพื่อการได้รับอนุญาตหรือการบริการรวดเร็วเป็นพิเศษ ทั้งนี้ ช่องทางพิเศษดังกล่าวนี้ถือเป็นการบริการเสริมแยกต่างหากจากกระบวนการปกติ จึงไม่กระทบต่อ การให้บริการประชาชนตามปกติที่ปรากฏในคู่มือสำหรับประชาชน ๗) ลดภาระค่าใช้จ่ายในการ แพลเอกสารของประชาชน โดยกำหนดให้มีการจัดทำแบบคำขอหรือแบบใบอนุญาตหลายภาษา และ ๘) กำหนดให้จัดตั้งศูนย์รับคำขอกกลางทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการรับคำขอต่าง ๆ

ตามกฎหมาย ดังนั้น การเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จึงถือว่าเป็นการดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาลที่ต้องการยกระดับการบริการในภาครัฐให้ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน เพื่อให้ประชาชนได้รับบริการที่สะดวก รวดเร็ว ประหยัด ลดต้นทุนในการให้บริการ ลดขั้นตอน และสร้างความโปร่งใสในการบริการของหน่วยงานภาครัฐ

ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. ที่เสนอโดยคณะรัฐมนตรี ในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ จำนวน ๓๘ มาตรา มีสาระสำคัญสรุปได้ ดังนี้

(๑) วันใช้บังคับ

พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด ๑๘๐ วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เว้นแต่หมวด ๑ บททั่วไป และมาตรา ๓๖ วรรคสอง ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป (ร่างมาตรา ๒)

(๒) การยกเลิกกฎหมาย

กำหนดให้ยกเลิกพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ (ร่างมาตรา ๓)

(๓) บทนิยาม

กำหนดบทนิยามซึ่งจะกล่าวถึงเฉพาะบทนิยามที่สำคัญ ดังนี้

(๓.๑) บทนิยามคำว่า “หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน และหน่วยงานอื่นของรัฐทุกหน่วย

(๓.๒) บทนิยามคำว่า “อนุญาต” หมายความว่า การที่เจ้าหน้าที่ยินยอมให้บุคคลใดกระทำการใดที่มีกฎหมายกำหนดให้ต้องได้รับความยินยอมก่อนกระทำการนั้น และให้หมายความรวมถึงการออกใบอนุญาต การอนุมัติ การจดทะเบียน การขึ้นทะเบียน การรับแจ้ง หรือจดทะเบียน การให้ประทานบัตร และการให้อาญาบัตรด้วย

(๓.๓) บทนิยามคำว่า “ผู้อนุญาต” หมายความว่า ผู้ซึ่งกฎหมายกำหนดให้มีอำนาจในการอนุญาต

(๓.๔) บทนิยามคำว่า “เจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

(๓.๕) บทนิยามคำว่า “กฎหมายว่าด้วยการอนุญาต” หมายความว่า บรรดากฎหมายที่มีบทบัญญัติกำหนดให้การดำเนินการใดหรือการประกอบกิจการใดจะต้องได้รับอนุญาตก่อนจึงจะดำเนินการได้

(๓.๖) บทนิยามคำว่า “กฎ” หมายความว่า พระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่น ระเบียบ ข้อบังคับ หรือบทบัญญัติอื่นที่มีผลบังคับเป็นการทั่วไป โดยไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดหรือบุคคลใดเป็นการเฉพาะ

(๓.๗) บทนิยามคำว่า “พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาต

(๓.๘) บทนิยามคำว่า “คำขอ” หมายความว่า คำขออนุญาต และให้หมายความรวมถึงคำขอรับบริการและคำขอให้ดำเนินการอื่นใด

(๓.๙) บทนิยามคำว่า “บริการ” หมายความว่า การดำเนินการตามคำขอหรือความประสงค์ของประชาชน รวมตลอดทั้งการอำนวยความสะดวก การให้ความอนุเคราะห์ สงเคราะห์ การจัดหรือให้สวัสดิการ และการให้ความช่วยเหลือหรือสนับสนุนใด ๆ แก่ประชาชนด้วย

(๓.๑๐) บทนิยามคำว่า “ระบบกลาง” หมายความว่า ระบบกลางตามกฎหมายว่าด้วยหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย

(ร่างมาตรา ๕)

(๔) ขอบเขตการใช้บังคับ

(๔.๑) กำหนดให้พระราชบัญญัติ นี้ใช้บังคับแก่บรรดาการอนุญาต การจดทะเบียน และการแจ้ง รวมทั้งการพิจารณา การดำเนินการ และการให้บริการหรือประโยชน์อื่นใดแก่ประชาชน บรรดาที่ประชาชนต้องยื่นคำขอต่อหน่วยงานของรัฐ (ร่างมาตรา ๔)

(๔.๒) กำหนดไม่ให้พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแก่

(๔.๒.๑) รัฐสภาและคณะรัฐมนตรี

(๔.๒.๒) การพิจารณาพิพากษาคดีของศาลและการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาคดี การบังคับคดี และการวางทรัพย์

(๔.๒.๓) การดำเนินงานตามหน้าที่และอำนาจขององค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญเฉพาะในส่วนที่เป็นการใช้อำนาจตามรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ไม่รวมถึงการดำเนินงานของหน่วยธุรการขององค์กรดังกล่าว

(๔.๒.๔) การดำเนินงานตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ทั้งนี้ ตั้งแต่ในชั้นการสืบสวนและการสอบสวนเป็นต้นไป

(๔.๒.๕) การอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเฉพาะในส่วนที่ไม่อาจกำหนดระยะเวลาดำเนินการที่แน่นอนได้ตามที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการกำหนด

(๔.๒.๖) การอนุญาตที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการทางทหารด้านยุทธการ รวมทั้งตามกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมยุทธภัณฑ์ และกฎหมายว่าด้วยโรงงานผลิตอาวุธของเอกชน

ทั้งนี้ การยกเว้นไม่ให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับแก่การดำเนินการใดหรือแก่หน่วยงานของรัฐใดนอกจากที่กำหนดไว้ในข้อ (๔.๒.๑) ถึงข้อ (๔.๒.๖) ให้กระทำเท่าที่จำเป็น และให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

(ร่างมาตรา ๖)

(๕) ผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติ

กำหนดให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อได้ประกาศกฎกระทรวงในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้ (ร่างมาตรา ๗)

(๖) หมวด ๑ บททั่วไป

(๖.๑) กำหนดให้หน่วยงานของรัฐพึงพัฒนาระบบการปฏิบัติงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการประชาชน ให้เป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับสภาพกาล โดยตระหนักว่าประชาชนเป็นประธานแห่งสิทธิที่จะได้รับบริการจากรัฐตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย รวมตลอดทั้งพัฒนาเจ้าหน้าที่ของรัฐให้มีศักยภาพ ความซื่อสัตย์สุจริตและทัศนคติในการเป็นผู้ให้บริการประชาชนให้ได้รับความสะดวกรวดเร็ว ไม่สร้างภาระและขั้นตอนที่ไม่จำเป็น และไม่เลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม (ร่างมาตรา ๘)

(๖.๒) กำหนดให้กรณีที่ การอนุญาต การให้บริการ หรือการกิจใดมีความเกี่ยวข้องกับหลายหน่วยงานของรัฐหรือเป็นภารกิจที่ใกล้เคียงหรือต่อเนื่องกัน ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกำหนดแนวทางการบริหารและปฏิบัติงานเพื่อให้เกิดการปฏิบัติภารกิจแบบบูรณาการร่วมกัน (ร่างมาตรา ๙)

(๖.๓) ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐได้รับการติดต่อสอบถาม ข้อเสนอแนะ หรือแสดงความคิดเห็นเป็นหนังสือจากประชาชน หรือจากหน่วยงานของรัฐด้วยกัน เกี่ยวกับงานบริการหรือการอนุญาตที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของหน่วยงานของรัฐนั้น ให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐนั้น ที่จะต้องตอบคำถาม ให้ข้อมูล หรือแจ้งผลการดำเนินการให้บุคคลดังกล่าวทราบภายใน ๑๕ วัน (ร่างมาตรา ๑๐)

(๖.๔) การออกกฎและการเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์ในการขอรับอนุญาตหรือบริการจากหน่วยงานรัฐ

(๖.๔.๑) กำหนดให้หน่วยงานของรัฐซึ่งมีหน้าที่ออกกฎเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข หรือรายละเอียดอื่นใดในการขอรับอนุญาตหรือขอรับบริการ ต้องคำนึงถึงความสะดวกและรวดเร็วที่ประชาชนจะได้รับเป็นสำคัญ และสร้างภาระแก่ประชาชนน้อยที่สุด โดยต้องไม่กำหนดให้ประชาชนแสดงหรือส่งมอบเอกสารต้นฉบับหรือสำเนาเอกสารใดที่หน่วยงานของรัฐนั้นเป็นผู้ออก หรือมีเอกสารต้นฉบับหรือสำเนาเอกสารนั้นอยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐนั้นอยู่แล้ว เว้นแต่เป็นกรณีจำเป็นอันมีอาจหลีกเลี่ยงได้ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง และกำหนดให้ในกรณีที่ต้องส่งมอบเอกสารมากกว่าหนึ่งชุด หากผู้ยื่นได้ส่งมอบเอกสารต้นฉบับหรือสำเนาเอกสารให้ ๑ ชุดแล้ว ให้เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ที่จะต้องเป็นผู้จัดทำสำเนาให้ครบถ้วนตามจำนวนที่ตนต้องการ และเมื่อมีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายรวมทั้งกฎหมายใด ให้หน่วยงานของรัฐแก้ไขหรือปรับปรุงกฎหมายหรือกฎในความรับผิดชอบของตนทุกฉบับให้เป็นไปตามหลักการดังกล่าวด้วย (ร่างมาตรา ๑๑)

(๖.๔.๒) ในกรณีที่มีกฎหมายหรือกฎใดออกใช้บังคับและมีผลให้ต้องเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข หรือรายละเอียดอื่นใดที่ปรากฏในคู่มือสำหรับประชาชน การเปลี่ยนแปลงเช่นนั้นมิให้ใช้บังคับแก่การยื่นคำขอที่ยื่นไว้แล้วโดยชอบก่อนวันที่กฎหมายหรือกฎดังกล่าวมีผลใช้บังคับ เว้นแต่กฎหมายจะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น แต่สำหรับในกรณีกฎจะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นได้ก็แต่เฉพาะในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงนั้นจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ยื่นคำขอนอกจากนี้ หากมีการแก้ไขเพิ่มเติมหรือปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตในสาระสำคัญ อันส่งผลให้ต้องมีการขออนุญาตเพิ่มเติม ห้ามมิให้บังคับใช้กฎหมายดังกล่าวในทางที่เป็นผลร้ายหรือก่อภาระแก่ประชาชนจนกว่าจะมีการแก้ไขคู่มือสำหรับประชาชนให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมหรือปรับปรุงกฎหมายนั้นและเผยแพร่แล้ว เว้นแต่กฎหมายดังกล่าวจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นโดยชัดแจ้ง (ร่างมาตรา ๑๒)

(๖.๕) กำหนดให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีศูนย์บริการร่วมเพื่อให้บริการแบบคำขอ รับคำขอ และชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับการขออนุญาต การอนุญาต และบริการต่าง ๆ ตามกฎหมายไว้ ณ ที่เดียวกัน ตามแนวทางที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการกำหนด ทั้งนี้ การให้บริการของศูนย์บริการร่วมจะให้บริการผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศก็ได้ (ร่างมาตรา ๑๓)

(๗) หมวด ๒ การยื่นคำขออนุญาตและการอนุญาต

(๗.๑) กำหนดให้ในกรณีที่บทบัญญัติของกฎหมายกำหนดให้การกระทำใดจะต้องได้รับอนุญาตและการอนุญาตนั้นไม่จำเป็นต้องออกกฎใด ๆ ผู้อนุญาตจะต้องจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่กฎหมายนั้นมีผลใช้บังคับ และในกรณีที่บทบัญญัติของกฎหมายกำหนดให้การกระทำใดจะต้องได้รับอนุญาตและการอนุญาตนั้น ต้องมีการออกกฎ ผู้อนุญาตจะต้องจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่กฎหมายนั้นมีผลใช้บังคับ ทั้งนี้ คู่มือสำหรับประชาชนอย่างน้อยต้องประกอบด้วย หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอ ค่าธรรมเนียมหรือค่าบริการ ขั้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาต รายการเอกสารหรือหลักฐานที่ผู้ขออนุญาตจะต้องยื่นมาพร้อมกับคำขอ แนวทางการใช้ดุลพินิจ โดยต้องกำหนดให้สามารถยื่นคำขอและเอกสารด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ตามกฎหมายว่าด้วยการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ และให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (สำนักงาน ก.พ.ร.) มีหน้าที่ตรวจสอบคู่มือดังกล่าวว่าสอดคล้องกับหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีหรือไม่ (ร่างมาตรา ๑๔)

(๗.๒) กำหนดหลักเกณฑ์การยื่นคำขออนุญาต

(๗.๒.๑) เมื่อมีการยื่นคำขอและเอกสารหรือหลักฐานประกอบการพิจารณาเป็นเอกสาร ให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบคำขอและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่ยื่นพร้อมคำขอให้ถูกต้องครบถ้วนตามที่ระบุในคู่มือสำหรับประชาชน เมื่อตรวจสอบแล้วเห็นว่าถูกต้องครบถ้วนให้บันทึกความถูกต้องครบถ้วนนั้นไว้ท้ายคำขอ พร้อมทั้งแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบทันที แต่หากเห็นว่าคำขอไม่ถูกต้องหรือยังขาดเอกสารหรือหลักฐานใดให้แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบทันที ถ้าเป็นกรณีที่สามารแก้ไขหรือเพิ่มเติมได้ในขณะนั้น ให้แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอดำเนินการ

แก้ไขหรือยื่นเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมให้ครบถ้วน ถ้าเป็นกรณีที่ไม่อาจดำเนินการได้ในขณะนั้น ให้บันทึกความบกพร่องและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่ต้องยื่นเพิ่มเติม พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาที่ผู้ยื่นคำขอจะต้องดำเนินการแก้ไขหรือยื่นเพิ่มเติมไว้ในบันทึกดังกล่าวด้วย และให้เจ้าหน้าที่และผู้ยื่นคำขอลงนามไว้ในบันทึกนั้นและมอบสำเนาทันทีให้ผู้ยื่นคำขอไว้เป็นหลักฐานโดยทันที

(๗.๒.๒) ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอได้จัดทำคำขอถูกต้องและแนบเอกสารหรือหลักฐานครบถ้วนตามที่ระบุในคู่มือสำหรับประชาชนแล้ว หรือได้แก้ไขหรือยื่นเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมครบถ้วนตามที่เจ้าหน้าที่แนะนำหรือตามที่ปรากฏในบันทึกแล้ว เจ้าหน้าที่จะเรียกเอกสารหรือหลักฐานอื่นใดเพิ่มเติมอีกไม่ได้ และจะปฏิเสธการพิจารณาคำขอนั้นโดยอาศัยเหตุแห่งความไม่สมบูรณ์ของคำขอหรือความไม่ครบถ้วนของเอกสารหรือหลักฐานไม่ได้ เว้นแต่เป็นกรณีที่เกิดจากความประมาทเลินเล่อหรือทุจริตของเจ้าหน้าที่ และเป็นผลให้ไม่อาจอนุญาตได้ ในกรณีนี้ให้ผู้อนุญาตสั่งการตามที่เห็นสมควร และให้ดำเนินการทางวินัยหรือดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องโดยไม่ชักช้า

(๗.๒.๓) ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอไม่แก้ไขเพิ่มเติมคำขอหรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมตามที่เจ้าหน้าที่แจ้งให้ทราบหรือตามที่ปรากฏในบันทึก ให้เจ้าหน้าที่คืนคำขอให้แก่ผู้ยื่นคำขอพร้อมทั้งแจ้งเป็นหนังสือถึงเหตุแห่งการคืนคำขอให้ทราบด้วย ทั้งนี้ ผู้ยื่นคำขอจะอุทธรณ์คำสั่งคืนคำขอดังกล่าวตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง หรือจะยื่นคำขอใหม่ก็ได้

(๗.๒.๔) ในกรณีที่มีการยื่นคำขอและส่งเอกสารหรือหลักฐานประกอบการพิจารณาด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบคำขอและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่ยื่นพร้อมคำขอให้ถูกต้องครบถ้วนตามที่ระบุในคู่มือสำหรับประชาชนให้แล้วเสร็จภายในวันทำการถัดไป ทั้งนี้ การแจ้ง การเรียกเอกสารหรือหลักฐาน และการคืนคำขอในกรณีดังกล่าวให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์

(ร่างมาตรา ๑๕ ร่างมาตรา ๑๖)

(๗.๓) กำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณาคำขออนุญาต

(๗.๓.๑) ผู้อนุญาตต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาที่ระบุไว้ในคู่มือสำหรับประชาชน และแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบภายใน ๗ วันนับแต่วันที่พิจารณาแล้วเสร็จ หากผู้อนุญาตยังพิจารณาไม่แล้วเสร็จ ให้แจ้งผู้ยื่นคำขอทราบถึงเหตุแห่งความล่าช้าทุก ๑๕ วันจนกว่าจะพิจารณาแล้วเสร็จ พร้อมทั้งส่งสำเนาการแจ้งดังกล่าวให้สำนักงาน ก.พ.ร. ทราบทุกครั้ง เพื่อรวบรวมเสนอต่อคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ ทั้งนี้ เว้นแต่เนื่องจากเหตุสุดวิสัย ให้แจ้งผู้ยื่นคำขอทราบถึงเหตุสุดวิสัยดังกล่าวเพียง ๑ ครั้ง ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาตามที่ระบุไว้ในคู่มือสำหรับประชาชน ทั้งนี้ การแจ้งดังกล่าวจะดำเนินการ

โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ ในกรณีไม่แจ้ง หรือแจ้งเกินระยะเวลาที่กำหนดอันเป็นการล่าช้าเกินสมควร ให้ถือว่าผู้อนุญาตกระทำการหรือละเว้นกระทำการเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น เว้นแต่จะเป็นเพราะมีเหตุสุดวิสัย (ร่างมาตรา ๑๘)

(๗.๓.๒) กำหนดให้ในกรณีที่กฎหมายกำหนดอายุใบอนุญาตไว้ และกิจการหรือการดำเนินการที่ได้รับใบอนุญาตนั้นมีลักษณะเป็นกิจการหรือการดำเนินการที่เห็นได้ว่าผู้รับอนุญาตจะประกอบกิจการหรือดำเนินการนั้นต่อเนื่องกัน ผู้รับอนุญาตจะต้องอายุใบอนุญาตโดยการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตภายในระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายนั้น ๆ แทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก็ได้ ทั้งนี้ ในกรณีที่เป็นการดำเนินการตามกฎหมายได้มีการกำหนดอายุใบอนุญาตไว้ แต่ไม่มีการกำหนดให้ผู้รับอนุญาตต้องชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาต เมื่อผู้รับอนุญาตยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตแล้ว ให้สามารถดำเนินการตามที่ได้รับอนุญาตต่อไปได้จนกว่าผู้อนุญาตจะมีคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต และให้ถือว่าหลักฐานการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตเป็นหลักฐานการต่ออายุใบอนุญาตไปพลางก่อน อย่างไรก็ตาม ก่อนที่จะมีคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต ผู้อนุญาตต้องตรวจสอบการประกอบกิจการหรือการดำเนินการก่อน หากพบข้อบกพร่อง ให้แจ้งผู้รับอนุญาตดำเนินการแก้ไขภายในระยะเวลาที่เหมาะสม ถ้าผู้รับอนุญาตไม่แก้ไขภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ผู้อนุญาตจึงจะมีอำนาจออกคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต ทั้งนี้ ในการออกคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต ผู้อนุญาตต้องระบุเหตุผลประกอบคำสั่งดังกล่าวด้วย (ร่างมาตรา ๑๙)

(๗.๓.๓) ในกิจการใดจำเป็นต้องได้รับการอนุญาตจากผู้อนุญาตหลายรายหรือหลายกระบวนการ จะตราพระราชกฤษฎีกากำหนดให้มีใบอนุญาตหลักและใบอนุญาตรองของกิจการนั้นก็ได้ ผู้ใดได้รับใบอนุญาตหลักของกิจการใดให้ถือว่าผู้นั้นได้รับใบอนุญาตรองของกิจการนั้นตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตนั้นด้วยแล้ว โดยไม่ต้องยื่นคำขออนุญาตใหม่อีก ทั้งนี้ “ใบอนุญาตหลัก” หมายความว่า ใบอนุญาตให้ประกอบกิจการหรือให้ดำเนินการในกิจการที่โดยทั่วไปแล้วจะมีการประกอบกิจการหรือดำเนินการที่เป็นใบอนุญาตรองด้วย และ “ใบอนุญาตรอง” หมายความว่า ใบอนุญาตให้ประกอบกิจการหรือให้ดำเนินการที่โดยทั่วไปแล้วเป็นส่วนหนึ่งของการประกอบกิจการหรือการดำเนินการที่เป็นใบอนุญาตหลัก (ร่างมาตรา ๒๐)

(๗.๓.๔) กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยการอนุญาตใดกำหนดอายุใบอนุญาตไว้น้อยกว่า ๕ ปี จะตราพระราชกฤษฎีกาขยายอายุใบอนุญาตสำหรับกฎหมายนั้นเป็นไม่น้อยกว่า ๕ ปีก็ได้ ทั้งนี้ การตราพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวให้กระทำได้เมื่อคณะรัฐมนตรีเห็นว่าอายุใบอนุญาตที่กำหนดในกฎหมายนั้น ไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป หรือเป็นภาระแก่ประชาชนเกินสมควร ในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวให้ระบุชื่อพระราชบัญญัติและชื่อใบอนุญาต อายุใบอนุญาตที่ขยายแล้วซึ่งต้องไม่น้อยกว่า ๕ ปี และค่าธรรมเนียมที่ต้องชำระไว้ด้วย (ร่างมาตรา ๒๑)

(๗.๓.๕) ก่อนตราพระราชกฤษฎีกากำหนดให้มีใบอนุญาตหลักและใบอนุญาตรองหรือพระราชกฤษฎีกายายอายุใบอนุญาตสำหรับกฎหมายเป็นไม่น้อยกว่า ๕ ปี ให้คณะรัฐมนตรีส่งร่างพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวให้สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาพิจารณาเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน แต่ไม่เกิน ๖๐ วัน เมื่อพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวแล้วหากสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภาได้มีมติทักท้วง ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงตราพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวต่อไป ทั้งนี้ ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงาน ก.พ.ร. ที่จะหารือกับหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการออกใบอนุญาตเพื่อเสนอคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการดำเนินการตราพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวต่อไป (ร่างมาตรา ๒๒)

(๗.๓.๖) กำหนดให้ในกรณีที่ใบอนุญาตหรือหลักฐานการต่ออายุใบอนุญาตชำรุด สูญหายหรือถูกทำลาย หากจำเป็นต้องมีการแจ้งความเพื่อเป็นหลักฐานในการขอออกใบแทนใบอนุญาต ให้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตนั้น โดยไม่ต้องแจ้งความต่อเจ้าพนักงานตำรวจอีก และให้ใช้บังคับแก่กรณีที่ใบอนุญาตหรือหลักฐานการต่ออายุใบอนุญาตซึ่งออกให้หรืออยู่ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ด้วย (ร่างมาตรา ๒๔)

(๘) หมวด ๓ การให้บริการ

- ในกรณีที่กฎหมายกำหนดให้หน่วยงานของรัฐใดมีหน้าที่และอำนาจในการพิจารณา รับรอง เห็นชอบ ให้ความเห็น จ่ายเงิน ให้ได้รับสวัสดิการ รวมทั้งการดำเนินการหรือการให้บริการอื่นใดแก่ประชาชน ให้นำความใน (๗.๑) (๗.๒) (๗.๓.๑) และ (๗.๓.๖) มาใช้บังคับแก่การพิจารณา รับรอง เห็นชอบ ให้ความเห็น จ่ายเงิน ให้ได้รับสวัสดิการ รวมทั้งการดำเนินการหรือการให้บริการของหน่วยงานของรัฐนั้นด้วยโดยอนุโลม โดยในกรณีที่บทบัญญัติดังกล่าวกำหนดให้เป็นหน้าที่หรืออำนาจของผู้อนุญาต ให้ถือว่าเป็นหน้าที่หรืออำนาจของหัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจตามกฎหมาย หรือเจ้าหน้าที่ซึ่งหัวหน้าหน่วยงานของรัฐนั้นมอบหมาย ในการดำเนินการดังกล่าว (ร่างมาตรา ๒๕)

(๙) หมวด ๔ การทบทวนและปรับปรุงการอนุญาตและการให้บริการ

(๙.๑) กำหนดให้เมื่อมีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการประเมินในประเด็นความเหมาะสมและความคุ้มค่าของการใช้ระบบอนุญาต รวมถึงประเมินผลดีและผลเสียของการที่ยังคงระบบคณะกรรมการและการให้คณะกรรมการมีอำนาจอนุญาตไว้ โดยให้หน่วยงานของรัฐที่ประเมินผลสัมฤทธิ์ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการกำหนดและให้แจ้งผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ในระบบกลาง ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายดังกล่าวหรือไม่ คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการจะแจ้งหน่วยงานของรัฐพิจารณาประเมินผลสัมฤทธิ์ในประเด็นดังกล่าวเป็นการเฉพาะในเวลาที่เหมาะสมก็ได้ (ร่างมาตรา ๒๖)

(๙.๒) เมื่อมีเหตุจำเป็นอันสมควรที่จะต้องปรับปรุงกระบวนการ ขั้นตอน และระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตหรือให้บริการตามที่กำหนดในคู่มือสำหรับประชาชน ให้ผู้อนุญาตหรือหัวหน้าหน่วยงานของรัฐดำเนินการแก้ไขคู่มือสำหรับประชาชนโดยพลัน โดยต้อง

มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องและประชาชน และนำสถิติการแจ้งเหตุแห่งความล่าช้า มาประกอบการพิจารณาด้วย ทั้งนี้ การรับฟังความคิดเห็นดังกล่าวอย่างน้อยให้ดำเนินการผ่านระบบกลางเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน และจะใช้วิธีการอื่นเพิ่มเติมด้วยก็ได้ (ร่างมาตรา ๒๗)

(๑๐) หมวด ๕ ศูนย์รับคำขอลง

(๑๐.๑) กำหนดให้คณะรัฐมนตรีตามข้อเสนอแนะของสำนักงาน ก.พ.ร. จัดให้มีศูนย์รับคำขอลงขึ้นในหน่วยงานของรัฐตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด โดยดำเนินการผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการรับคำขอต่าง ๆ ตามกฎหมาย ทั้งนี้ คณะรัฐมนตรีจะมอบหมายให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการศูนย์ดังกล่าวก็ได้ โดยหน่วยงานของรัฐข้างต้นนั้นเป็นผู้กำกับดูแล และจะกระทำได้อีกเมื่อมีหลักประกันเพียงพอที่จะคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลและความลับทางการค้าที่มีประสิทธิภาพ

(๑๐.๒) เมื่อมีศูนย์รับคำขอลงแล้ว ในกรณีที่กฎหมายหรือกฎที่ออกตามกฎหมายดังกล่าวกำหนดให้ต้องยื่นคำขอหรือส่งเอกสารหรือหลักฐาน หรือค่าธรรมเนียมหรือเงินอื่นใด ณ สถานที่ใด ถ้าได้มีการยื่นคำขอหรือส่งเอกสารหรือหลักฐาน หรือค่าธรรมเนียมหรือเงินอื่นใดไปยังศูนย์รับคำขอลงแล้ว ให้ถือว่าได้มีการยื่นคำขอ หรือส่งเอกสารหรือหลักฐาน หรือค่าธรรมเนียมหรือเงินอื่นใดโดยชอบตามกฎหมายนั้นแล้ว ทั้งนี้ กำหนดให้บรรดาเงินค่าธรรมเนียมหรือเงินอื่นใดที่ศูนย์รับคำขอลงได้รับไว้ ให้ศูนย์รับคำขอลงนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน ในนามของหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ หรือนำส่งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แล้วแต่กรณี และแจ้งให้หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบทราบ

(๑๐.๓) กำหนดให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบที่จะต้องส่งคู่มือสำหรับประชาชนในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ที่ถูกต้องและเป็นปัจจุบันให้ศูนย์รับคำขอลง และดำเนินการให้มีการฝึกอบรมหรือชี้แจงแก่เจ้าหน้าที่ของศูนย์รับคำขอลง

(๑๐.๔) กำหนดให้ศูนย์รับคำขอลงจัดให้มีแบบคำขอลงที่สามารถใช้ในการยื่นคำขอผ่านศูนย์รับคำขอลงได้ในหลายประเภทกิจการและต่อหลายหน่วยงานของรัฐ โดยหากการอนุญาตหรือบริการใดจำเป็นต้องพิจารณาข้อมูลนอกเหนือจากข้อมูลที่ผู้ยื่นคำขอให้ได้ ในแบบคำขอลงให้จัดทำเป็นแบบคำขอผนวกเฉพาะสำหรับการอนุญาตหรือบริการนั้น ทั้งนี้ ให้ถือว่าแบบคำขอลงและแบบคำขอผนวกเป็นแบบคำขอตามที่กฎหมายว่าด้วยการนั้นกำหนด

(๑๐.๕) กำหนดให้ศูนย์รับคำขอลงมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑๐.๕.๑) รับคำขอและค่าธรรมเนียมหรือเงินอื่นใด รวมตลอดทั้งค่าอุทธรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

(๑๐.๕.๒) ให้ข้อมูล ชี้แจง และแนะนำผู้ยื่นคำขอหรือประชาชน ให้ทราบถึงหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาต ขอรับเงิน ขอรับสวัสดิการ หรือขอรับบริการ รวมตลอดทั้งความจำเป็นในการยื่นคำขออื่นใดที่จำเป็นต้องดำเนินการตามกฎหมาย ในการประกอบกิจการหรือดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด

(๑๐.๕.๓) ส่งคำขอ หรือคำอุทธรณ์ ที่ได้รับจากผู้ยื่นคำขอหรือผู้ยื่นคำอุทธรณ์พร้อมทั้งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง และคอยติดตามเร่งรัดหน่วยงานของรัฐดังกล่าวเพื่อดำเนินการให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนดตามพระราชบัญญัตินี้ และคู่มือสำหรับประชาชนหรือตามกฎหมายที่ให้สิทธิในการอุทธรณ์

เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการดังกล่าว ให้เจ้าหน้าที่ของศูนย์รับคำขอกกลางมีฐานะเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาต

(ร่างมาตรา ๒๘ ร่างมาตรา ๒๙ และร่างมาตรา ๓๐)

(๑๑) กำหนดให้สำนักงาน ก.พ.ร. มีหน้าที่และอำนาจในการกำกับดูแล ประสาน และขับเคลื่อนให้หน่วยงานของรัฐพัฒนาการให้บริการประชาชนในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการให้บริการประชาชนในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์อย่างเต็มรูปแบบตลอดทั้งกระบวนการ และให้มีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้ด้วย

(๑๑.๑) รวบรวมปัญหาและอุปสรรคจากการอนุญาตและการดำเนินการของศูนย์รับคำขอกกลาง เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการและรายงานต่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาสั่งการให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมต่อไป

(๑๑.๒) ในกรณีที่เห็นว่าหลักเกณฑ์หรือวิธีการในการยื่นคำขอ มีรายละเอียดหรือกำหนดให้ต้องส่งเอกสารที่ไม่จำเป็น หรือไม่เอื้อต่อการให้บริการประชาชนในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ หรือเป็นภาระเกินสมควรแก่ประชาชน ให้เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อสั่งการให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

(๑๑.๓) เสนอแนะในการพัฒนาหรือปรับปรุงกระบวนการ ขั้นตอน ระยะเวลา เกี่ยวกับการอนุญาต การจ่ายเงิน การได้รับสวัสดิการ หรือการให้บริการต่าง ๆ รวมถึงข้อเสนอในการออกกฎหมาย กฎ หรือกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการอนุญาต การจ่ายเงิน การได้รับสวัสดิการ หรือการให้บริการเพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกมากขึ้น

(ร่างมาตรา ๓๑)

(๑๒) หมวด ๖ บทเบ็ดเตล็ด

(๑๒.๑) กำหนดให้ผู้อนุญาตและหัวหน้าหน่วยงานของรัฐมีหน้าที่เผยแพร่คู่มือสำหรับประชาชน รวมทั้งหลักเกณฑ์และแนวทางการตรวจสอบการประกอบกิจการ หรือการดำเนินการของผู้รับอนุญาตได้โดยสะดวก ผ่านระบบสารสนเทศของหน่วยงาน และเปิดเผยไว้ ณ สถานที่ที่กำหนดให้ยื่นคำขอ รวมทั้งเผยแพร่ผ่านช่องทางที่สำนักงาน ก.พ.ร. ประกาศกำหนด **(ร่างมาตรา ๓๒)**

(๑๒.๒) กำหนดให้กรณีที่มีผู้ใดมีความจำเป็นเร่งด่วน ประสงค์จะได้รับอนุญาตหรือบริการในระยะเวลารวดเร็วเป็นพิเศษกว่าระยะเวลาที่กำหนดไว้ในคู่มือสำหรับประชาชน ยื่นคำขอเพื่อขอรับการอนุญาตหรือบริการเป็นพิเศษดังกล่าว โดยยินยอมเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นตามที่ผู้อนุญาตกำหนดก็ได้ ทั้งนี้ การจัดให้มีช่องทางพิเศษแบบเร่งด่วนดังกล่าวต้องไม่มีผลกระทบต่อ การให้บริการประชาชนตามปกติที่ปรากฏอยู่ในคู่มือสำหรับประชาชนอยู่แล้ว (ร่างมาตรา ๓๓)

(๑๒.๓) หน่วยงานของรัฐอาจจัดให้แบบคำขอ ใบอนุญาต หลักฐาน การต่ออายุใบอนุญาต หรือใบแทนใบอนุญาตเป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาอื่น หรือมีภาษาอังกฤษ หรือภาษาอื่นกำกับด้วย ตามที่เห็นสมควรก็ได้ (ร่างมาตรา ๓๔)

(๑๓) บทเฉพาะกาล

(๑๓.๑) บทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีใด อ้างถึงบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้ถือว่าอ้างถึงบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ในบทมาตราที่มีนัยเดียวกัน (ร่างมาตรา ๓๕)

(๑๓.๒) กำหนดให้คู่มือสำหรับประชาชนที่จัดทำขึ้นตามพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้ใช้บังคับได้ต่อไป จนกว่าจะมีคู่มือสำหรับประชาชนตามพระราชบัญญัตินี้ในเรื่องเดียวกัน ทั้งนี้ ให้หน่วยงานของรัฐ ที่มีหน้าที่และอำนาจในการให้บริการจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายใน ๑๘๐ วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา (ร่างมาตรา ๓๖)

(๑๓.๓) กำหนดให้พระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระ ค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต พ.ศ. ๒๕๖๔ เฉพาะในส่วน ที่เกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุ ใบอนุญาตยังคงมีผลใช้บังคับได้ต่อไปจนกว่ากฎกระทรวงว่าด้วยการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุ ใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตจะใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๓๗)

(๑๓.๔) ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐได้มีการจัดให้มีช่องทางพิเศษ แบบเร่งด่วนอยู่แล้วในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้สามารถดำเนินการดังกล่าวได้ต่อไป จนกว่ากฎกระทรวงว่าด้วยการจัดให้มีช่องทางพิเศษแบบเร่งด่วนตามพระราชบัญญัตินี้จะใช้บังคับ และเมื่อกฎกระทรวงดังกล่าวใช้บังคับแล้ว ให้ปฏิบัติตามข้อกำหนดในกฎกระทรวงและภายใน ระยะเวลาที่กฎกระทรวงกำหนด (ร่างมาตรา ๓๘)

๒) นายวรภพ วิริยะโรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาชน ได้แถลงถึงหลักการและเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล (ในขณะที่มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติ) กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ต่อที่ประชุม สภาผู้แทนราษฎร ดังนี้

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นกฎหมายกลางในการกำหนดขั้นตอนในการพิจารณาและระยะเวลาในการอนุญาต อันเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในการประกอบกิจการ ยังขาดบทบัญญัติและกลไกการอนุญาตกรณีหน่วยงานราชการละเลยการปฏิบัติหน้าที่ พิจารณาอนุญาตล่าช้า หรือไม่อนุญาตภายในระยะเวลาตามที่กฎหมายกำหนด ทำให้ไม่สามารถแก้ไขปัญหาและอุปสรรคของประชาชนในการยื่นขออนุญาตหรือบริการได้ ดังนั้น เพื่อเป็นการยกระดับการให้บริการของหน่วยงานของรัฐในการพิจารณาอนุญาต พร้อมกับเป็นหลักประกันด้านระยะเวลาในการพิจารณาในการประกอบกิจการของประชาชน โดยกำหนดกลไกให้มีการอนุญาตโดยอัตโนมัติเมื่อได้ดำเนินการตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนดแล้ว รวมทั้งปรับปรุงขั้นตอนการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

จากนั้น นายวรภพ วิริยะโรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาชน ได้แถลงเพิ่มเติมต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร โดยสรุปสาระสำคัญได้ว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีหลักการเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน โดยลดขั้นตอนด้านธุรการในการประกอบธุรกิจ การลดต้นทุนในการดำเนินการ การเร่งรัดกระบวนการพิจารณาอนุญาต ตลอดจนการแก้ไขปัญหาทุจริต (Corruption) โดยการสร้างระบบที่ไม่เอื้อต่อการเรียกรับผลประโยชน์จากประชาชนในการขออนุญาตหรือขอรับบริการจากหน่วยงานของรัฐ ทั้งนี้ ในส่วนของการขออนุญาต ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้บัญญัติให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องพิจารณาปรับลดจำนวนใบอนุญาตที่มีความซ้ำซ้อน และนำระบบใบอนุญาตหลัก (Super License) มาใช้ ซึ่งเป็นการลดภาระของประชาชนในการขอใบอนุญาตหลายรายการ และลดภาระเจ้าหน้าที่ของรัฐในการทำงานที่มีลักษณะซ้ำซ้อน ในส่วนของการลดขั้นตอนทางธุรการที่ซ้ำซ้อน เช่น กรณีเอกสารที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐ ให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐในการประสานงานระหว่างกัน หรือกรณีที่ผู้ขออนุญาตได้ยื่นเอกสารครบถ้วนและมีเอกสารที่เจ้าหน้าที่ได้ตรวจรับรองแล้ว ๑ ชุด เจ้าหน้าที่จะไม่สามารถเรียกเอกสารเพิ่มเติมได้อีก การปรับปรุงระบบการชำระค่าธรรมเนียมแทนการขอต่ออายุใบอนุญาต อีกทั้ง มีบทบัญญัติกำหนดให้เพิ่มช่องทางการขออนุญาตในกรณีเร่งด่วน และกำหนดระยะเวลาพิจารณาใบอนุญาตให้แล้วเสร็จภายใน ๑๕ วัน หากพ้นกำหนดให้ถือเป็น การอนุญาตโดยอัตโนมัติ หรือการอนุญาตโดยปริยาย (Auto Approve) ตามหลักการในพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๕๖^๔ มาตรา ๒๔ ดังนั้น ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จึงเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน ทำให้หน่วยงานของรัฐ

^๔ พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๕๖

<https://qr.senate.go.th/sh/f/7k=4D4Pl>

ต้องพิจารณาทบทวนกระบวนการและขั้นตอนการอนุญาตและบริการให้เหมาะสม การกำหนดระยะเวลาการอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชนที่ชัดเจน จะส่งผลให้ลดปัญหาการทุจริตและลดอุปสรรคในการดำเนินกิจการของภาคเอกชน

๑.๑.๓ การอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ภายหลังจากที่รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม (นางมนพร เจริญศรี) และนายวรภพ วิริยะโรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาชน ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. ต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรแล้ว มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑. ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. เป็นความพยายามในการยกระดับการอนุญาตและการให้บริการของภาครัฐให้มีประสิทธิภาพและทันสมัยมากขึ้น โดยเป็นการปรับปรุงพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ที่มีผลใช้บังคับมาเป็นระยะเวลาประมาณ ๑๐ ปี โดยมีวัตถุประสงค์ในการปรับปรุงระบบการพิจารณาอนุญาตให้มีประสิทธิภาพ สะดวก รวดเร็ว ลดการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ เพื่อป้องกันการทุจริตการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการให้บริการประชาชน ลดภาระและต้นทุนทั้งของประชาชนและหน่วยงานราชการ ทั้งนี้ มีการปรับปรุงกระบวนการทำงานที่สำคัญหลายประการ ได้แก่ การกำหนดให้มีการจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนที่ระบุขั้นตอน ระยะเวลา และเอกสารที่ต้องใช้อย่างชัดเจน การปรับเปลี่ยนระบบเอกสารเป็นรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ และการนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ เช่น ส่งเสริมการใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ในการยื่นคำขอและการพิจารณาอนุญาต การจัดตั้งศูนย์รับคำขอกกลางที่สามารถรับคำขอผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อรวบรวมการขออนุญาตไว้ ณ จุดเดียว รวมถึงการพัฒนาระบบการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานภาครัฐเพื่อลดความซ้ำซ้อนในการจัดเก็บและยื่นเอกสาร และมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการรับอนุญาตหรือบริการในระยะเวลารวดเร็วเป็นพิเศษ หรือช่องทางพิเศษแบบเร่งด่วน (Fast Track) จึงเห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้จะช่วยลดค่าใช้จ่ายในการติดต่อราชการ รวมถึงลดต้นทุนการดำเนินการของภาคธุรกิจและประชาชนได้เป็นจำนวนมาก เพิ่มความโปร่งใส ลดโอกาสการทุจริต อำนวยความสะดวกในการประกอบธุรกิจ และยกระดับการบริการภาครัฐสู่มาตรฐานสากล ส่งเสริมความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

๒. การกำหนดให้พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด ๑๘๐ วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษามีความเหมาะสมหรือไม่

๓. เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัตินี้ เนื่องจากมีบทบัญญัติที่ลดการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ให้เหลือเท่าที่จำเป็น กำหนดกระบวนการอนุญาตและการบริการที่โปร่งใส ตรวจสอบได้ และสร้างระบบที่ลดการปฏิสัมพันธ์โดยตรงระหว่างเจ้าหน้าที่กับประชาชน ซึ่งเป็นช่องทางที่อาจนำไปสู่การเรียกรับผลประโยชน์

๔. หน่วยงานและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องควรพิจารณาถึงความพร้อมด้านบุคลากรและความพร้อมด้านงบประมาณ โดยเฉพาะอย่างยิ่งงบประมาณในการจัดตั้งศูนย์บริการร่วม

๕. การรับอนุญาตหรือบริการในระยะเวลารวดเร็วเป็นพิเศษ โดยยินยอมเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นนั้น อาจทำให้เกิดการเลือกปฏิบัติหรือใช้ประโยชน์จากช่องทางดังกล่าวโดยไม่เหมาะสม ดังนั้น จึงควรกำหนดหลักเกณฑ์และอัตราค่าธรรมเนียมที่เหมาะสมอย่างชัดเจน และมีมาตรการในการกำกับดูแลไม่ให้ส่งผลกระทบต่อการค้าเสรีในการดำเนินการในช่องทางปกติ

๖. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสมควรต้องพิจารณาและวางแนวทางการดำเนินการเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลและความลับทางการค้า รวมถึงการติดตามและประเมินผลการบังคับใช้กฎหมายให้เหมาะสมต่อไป

๗. การนำระบบการอนุญาตโดยอัตโนมัติ หรือการอนุญาตโดยปริยาย (Auto Approval) มาบังคับใช้ กรณีที่หน่วยงานของรัฐไม่สามารถพิจารณาคำขอต่าง ๆ ได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด จะเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนและลดความเสียหายของภาคธุรกิจได้อย่างแท้จริง อีกทั้ง ยังเป็นการลดปัญหาการทุจริต เป็นส่วนกระตุ้นให้หน่วยงานของรัฐตื่นตัวในการทำงานอย่างโปร่งใส หน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องจะต้องศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับกิจการ ระยะเวลา และความเหมาะสมของการอนุญาตโดยอัตโนมัติ หรือการอนุญาตโดยปริยาย (Auto Approval) อย่างละเอียดรอบคอบและกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขให้เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพการณ์ต่อไป

๘. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ส่งผลต่อกฎหมายที่เกี่ยวข้องเป็นจำนวนมาก ครอบคลุมการขออนุญาตในหลายด้าน ทั้งการประกอบธุรกิจ การก่อสร้าง การท่องเที่ยว และภาคการเกษตร ดังนั้น หน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องจึงต้องดำเนินการจัดทำกฎหมายลำดับรองให้สอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้ถูกต้องครบถ้วนด้วย

๙. ข้อสังเกตเกี่ยวกับการจัดทำคู่มือสำหรับประชาชน ดังนี้

(๑) คู่มือสำหรับประชาชนจะสามารถจัดทำเป็นคู่มือกลางให้สามารถใช้ได้กับทุกกรณี ได้หรือไม่

(๒) ร่างพระราชบัญญัติฉบับที่เสนอโดยคณะรัฐมนตรี มาตรา ๑๐ บัญญัติให้หน่วยงานของรัฐต้องตอบคำถาม ให้ข้อมูล หรือแจ้งผลการดำเนินการให้แก่บุคคลผู้ติดต่อสอบถาม เสนอแนะ หรือแสดงความคิดเห็น หรือจากหน่วยงานของรัฐด้วยกันทราบภายใน ๑๕ วัน หากหน่วยงานของรัฐกำหนดระยะเวลาไว้ในคู่มือสำหรับประชาชนมากกว่า ๑๕ วัน จะมีผลประการใดหรือไม่ ดังนั้นจึงมีข้อสังเกตว่า ระยะเวลาที่กำหนดในคู่มือสำหรับประชาชนควรกำหนดให้ต่ำกว่า ๑๕ วัน

๑๐. หน่วยงานของรัฐจะสามารถเชื่อมโยงข้อมูลอันเป็นการบูรณาการการทำงานร่วมกัน โดยการสร้างระบบฐานข้อมูลกลางของภาครัฐเพื่อลดระยะเวลาในการดำเนินการของประชาชน และภาครัฐได้หรือไม่ รวมทั้งรัฐบาลควรส่งเสริมการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ เพื่ออำนวยความสะดวกและสนับสนุนการให้บริการประชาชน เช่น การใช้แชทบอท (Chatbot)

ตอบคำถามของประชาชนตลอด ๒๔ ชั่วโมง วิเคราะห์และแจ้งรายการเอกสารที่จำเป็นต้องใช้ ตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของเอกสารประกอบ ประเมินคุณสมบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด พิจารณาเบื้องต้นว่าสามารถอนุญาตได้ทันทีหรือต้องส่งต่อไปให้เจ้าหน้าที่พิจารณาในรายละเอียดต่อไป ทั้งนี้ ต้องคำนึงถึงความปลอดภัยของข้อมูลและประโยชน์สูงสุดของประชาชนเป็นสำคัญ

๑๑. สมควรพิจารณากำหนดบทลงโทษแก่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ กรณีที่เพิกเฉยหรือประวิงเวลาการพิจารณาคำขออนุญาตหรือบริการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร เนื่องจากเป็นเหตุให้ประชาชนและภาคธุรกิจต้องเสียโอกาสทางธุรกิจ

๑๒. เห็นด้วยกับแนวคิดในการจัดตั้งศูนย์บริการร่วมและศูนย์รับคำขอกกลาง เนื่องจากจะทำให้ประชาชนได้รับความสะดวกรวดเร็วในการดำเนินการของภาครัฐ รวมทั้งเป็นประโยชน์ ในกรณีที่มีเหตุการณ์ภัยพิบัติ ประชาชนจะได้รับความช่วยเหลืออย่างรวดเร็วและทั่วถึง แก้ไขปัญหา การตกหล่น หรือได้รับความช่วยเหลือซ้ำซ้อน อย่างไรก็ตาม มีประเด็นที่ควรพิจารณาเกี่ยวกับ ความแตกต่างระหว่างหน้าที่และอำนาจของศูนย์บริการร่วมกับศูนย์รับคำขอกกลาง รวมถึง ความเป็นไปได้ในการบูรณาการศูนย์ทั้งสองแห่งให้เป็นศูนย์เดียว เพื่อให้มีขอบเขตหน้าที่และอำนาจ ครอบคลุมการดำเนินงานทั้งหมด อันจะเป็นการประหยัดงบประมาณ การบริหารจัดการทรัพยากรบุคคล มีประสิทธิภาพ และการลดความสับสนในการติดต่อราชการของประชาชน อันจะนำไปสู่ การยกระดับการให้บริการภาครัฐที่มีเอกภาพและตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่าง มีประสิทธิภาพ

๑๓. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะมีส่วนช่วยในการแก้ไขปัญหาการประกอบธุรกิจ นำเที่ยวผิวดกกฎหมาย เนื่องจากการขอใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวและใบอนุญาตอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง จะเป็นไปอย่างสะดวก รวดเร็วยิ่งขึ้น อันส่งผลดีด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศ ให้มีประสิทธิภาพ สร้างความมั่นใจให้แก่นักท่องเที่ยว

๑๔. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะเป็นประโยชน์แก่ประชาชนผู้ด้อยโอกาส ประชาชนกลุ่มเปราะบาง และประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกล โดยการสร้างความเป็นธรรมให้แก่ ประชาชนให้สามารถเข้าถึงกระบวนการต่าง ๆ ของรัฐด้วยความสะดวก รวดเร็ว อย่างไรก็ตาม อาจกำหนดบทบัญญัติเพื่ออำนวยความสะดวกให้บุคคลดังกล่าว โดยการเพิ่มช่องทางการเข้าถึง การบริการ เช่น จัดตั้งศูนย์บริการแบบเบ็ดเสร็จ (One Stop Service) ณ องค์รปกครองส่วนท้องถิ่น และมอบอำนาจให้เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นเป็นผู้ประสานงานและดำเนินการแทนในการติดต่อ หน่วยงานของรัฐต่าง ๆ หรือกำหนดให้มีเจ้าหน้าที่ช่วยกลั่นกรองแบบคำขออนุญาตให้ถูกต้องครบถ้วน ก่อนดำเนินการยื่นต่อหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องต่อไป

๑๕. หากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีขอบเขตการบังคับใช้ครอบคลุมไปถึงกระบวนการ พิจารณาคดีและเรื่องร้องเรียนในกระบวนการยุติธรรมและองค์กรอิสระ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการ ดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการสืบสวนสอบสวนและการดำเนินคดีย่อมจะส่งผลดีต่อการป้องกัน ความล่าช้าและการขาดอายุความ

๑.๑.๔ การตอบชี้แจง

เมื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายเสร็จแล้ว นายวรภพ วิริยะโรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาชน ได้ตอบชี้แจง สรุปลสาระสำคัญ ได้ว่า จากการรับฟัง ประเด็นการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรส่วนใหญ่ได้ให้การสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยหลักการแล้วมีเป้าหมายในการลดการทุจริตและการลดขั้นตอนทางธุรการ หรือขั้นตอนการดำเนินการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการยื่นคำขออนุญาตของประชาชน ซึ่งถือเป็นประเด็นสำคัญที่ต้องได้รับการแก้ไขผ่านกฎหมายและกลไกของฝ่ายนิติบัญญัติ ทั้งนี้ นอกจากการพิจารณาในประเด็นของใบอนุญาตของประชาชนแล้ว อาจต้องพิจารณาไปถึงกระบวนการและขั้นตอนการอนุญาตระหว่างหน่วยงานภาครัฐอีกด้วย หากสามารถกำหนดมาตรฐานให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินการและเกิดประโยชน์ต่อประชาชนโดยตรง และเห็นวาระบบการอนุญาตโดยอัตโนมัติ หรือระบบการอนุญาตโดยปริยาย (Auto Approval) มีความสำคัญและจะเป็นประโยชน์ต่อการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน เนื่องจากการสร้างความมั่นใจให้แก่ประชาชนในการรับทราบระยะเวลาที่แน่นอนในการได้รับใบอนุญาต และเป็นการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของหน่วยงานของรัฐในการพิจารณาให้แล้วเสร็จตามกำหนด ซึ่งระยะเวลาดังกล่าวหน่วยงานของรัฐจะเป็นผู้พิจารณากำหนดตามความเหมาะสมของทรัพยากรภายในหน่วยงานของรัฐนั้น นอกจากนี้ ยังเห็นว่าเป็นประเด็นเชิงนโยบายที่ฝ่ายการเมืองสมควรพิจารณาว่า จะให้ความสำคัญกับการอำนวยความสะดวกของประชาชนหรือหน่วยงานของรัฐ และเห็นควรให้มีการพิจารณาอย่างละเอียดรอบคอบในชั้นคณะกรรมการมาธิการต่อไป

๑.๑.๕ ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง ขึ้นรับหลักการ

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวาระที่หนึ่ง รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. ด้วยคะแนนเสียง ๔๐๒ เสียง ไม่รับหลักการ ไม่มี ดออกเสียง ๑ เสียง และไม่ลงคะแนนเสียง ๕ เสียง และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๓๑ คน เพื่อพิจารณาในวาระที่สอง ชั้นคณะกรรมการมาธิการ มีกำหนดการแปรญัตติภายใน ๑๕ วัน

๑. ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณา
อนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ซึ่งเป็นเอกสารแนบระเบียบวาระการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง)
วันพุธที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๘ และครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง)
เมื่อวันพุธที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๘

<https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=CVFE2>

๒. ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล (ในขณะที่มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติ) กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ซึ่งเป็นเอกสารแนบระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๘ และครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) เมื่อวันพุธที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๘

<https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=XPVXB>

๓. เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ของสำนักวิชาการสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๘ และครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) เมื่อวันพุธที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๘ (อ.พ. ๒/๒๕๖๘)

<https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=GIY4H>

๔. บันทึกการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๘

<https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=HWPUD>

๕. บันทึกการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๘

<https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=N03XT>

๖. บันทึกการออกเสียงลงคะแนนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๘

<https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=N01VL>

๗. พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต
ของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘
<https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=IZHZM>

๑.๒ วาระที่สอง ขั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา^๕

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๖๘ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. ในวาระที่สอง ขั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา เริ่มต้นด้วยชื่อร่าง คำปรารภ แล้วพิจารณาเรียงลำดับมาตราจนจบร่าง โดยมีการอภิปราย สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑.๒.๑ ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	ไม่มีการแก้ไข
๑.๒.๒ คำปรารภ	ไม่มีการแก้ไข
๑.๒.๓ มาตรา ๑	ไม่มีการแก้ไข
๑.๒.๔ มาตรา ๒	ไม่มีการแก้ไข
๑.๒.๕ มาตรา ๓	ไม่มีการแก้ไข
๑.๒.๖ มาตรา ๔	ไม่มีการแก้ไข
๑.๒.๗ มาตรา ๕	ไม่มีการแก้ไข
๑.๒.๘ มาตรา ๖	ไม่มีการแก้ไข
๑.๒.๙ มาตรา ๗	ไม่มีการแก้ไข
๑.๒.๑๐ หมวด ๑ บททั่วไป	ไม่มีการแก้ไข
๑.๒.๑๑ มาตรา ๘	ไม่มีการแก้ไข

^๕ สามารถสืบค้นเอกสารรายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร บันทึกการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ในวาระที่สอง ขั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา และบันทึกออกเสียงลงคะแนนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้จากเว็บไซต์ PRT คลังสารสนเทศรัฐสภา สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร <https://prt.parliament.go.th> หรือสแกนข้อมูลผ่าน QR CODE หมายเลข ๘ ถึง ๑๐ ในหน้าที่ ๔๘ ถึงหน้า ๔๙

๑.๒.๑๒ มาตรา ๙

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๙ ในกรณีที่มีการอนุญาต การให้บริการ หรือภารกิจใดมีความเกี่ยวข้องกับหลายหน่วยงานของรัฐหรือเป็นภารกิจที่ใกล้เคียงหรือต่อเนื่องกัน ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องนั้นกำหนดแนวทางการบริหารและปฏิบัติงานเพื่อให้เกิดการปฏิบัติภารกิจแบบบูรณาการร่วมกัน และกำหนดหน่วยงานที่เป็นผู้รับผิดชอบหลัก โดยมุ่งให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐและความผาสุกของประชาชน

ในกรณีที่เกิดปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการตามวรรคหนึ่งจากหน่วยงานของรัฐหรือระเบียบข้อบังคับที่ออกโดยหน่วยงานของรัฐ ให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องทุกหน่วยต้องร่วมกันดำเนินการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคนั้น

ในกรณีที่จะต้องมีการดำเนินการตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงาน ก.พ.ร. ที่จะจัดให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องหารือร่วมกัน ในกรณีที่ไม่สามารถบูรณาการหรือร่วมกันแก้ไขปัญหาอุปสรรคได้ ให้สำนักงาน ก.พ.ร. เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาวินิจฉัย และเมื่อคณะรัฐมนตรีมีมติเป็นประการใดแล้ว ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้นและรายงานผลการดำเนินการต่อคณะรัฐมนตรีทราบโดยเร็ว”

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายต่อที่ประชุม สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑. มีข้อสังเกตว่า เหตุใดบทบัญญัติที่คณะกรรมการการแก้ไขในร่างมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง จึงใช้ถ้อยคำว่า “หน่วยงาน” มิได้ใช้ถ้อยคำว่า “หน่วยงานของรัฐ” ตามบทนิยามในร่างมาตรา ๕

๒. ควรมีการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกหน่วยงานที่เป็นผู้รับผิดชอบหลักในการปฏิบัติภารกิจแบบบูรณาการร่วมกันไว้ด้วย หรือไม่ นอกจากนี้ เมื่อกำหนดให้มีหน่วยงานที่เป็นผู้รับผิดชอบหลักแล้ว เหตุใดเมื่อเกิดปัญหาและอุปสรรคจึงต้องให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องทุกหน่วยงานมีหน้าที่ร่วมกันดำเนินการแก้ไข ซึ่งอาจก่อให้เกิดความไม่ชัดเจนในเรื่องความรับผิดชอบและทำให้เกิดปัญหาในการประสานงานและการบังคับใช้กฎหมายในทางปฏิบัติ

คณะกรรมการการตอบชี้แจง ดังนี้

๑. ถ้อยคำว่า “หน่วยงาน” ที่คณะกรรมการการแก้ไขตามร่างมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง หมายถึง “หน่วยงานของรัฐ” ทั้งนี้ การใช้ถ้อยคำว่า “หน่วยงาน” มีปรากฏในหลายมาตรา เช่น ร่างมาตรา ๓๒ และร่างมาตรา ๓๓ วรรคท้าย ซึ่งจะเป็นหน่วยงานของรัฐใดนั้น ขึ้นอยู่กับบริบทของแต่ละมาตรา

๒. ร่างมาตรา ๙ มีเจตนารมณ์เพื่อให้มีหน่วยงานหลักทำหน้าที่รับผิดชอบในกรณีที่มีการอนุญาต การให้บริการ หรือภารกิจใดมีความเกี่ยวข้องกับหลายหน่วยงานของรัฐหรือมีลักษณะใกล้เคียงหรือต่อเนื่องกัน ทั้งนี้ หากไม่มีการบัญญัติไว้อาจก่อให้เกิดปัญหา

ในทางปฏิบัติ เนื่องจากบางภารกิจที่มีลักษณะเชื่อมโยงหรือเกี่ยวข้องกับหลายหน่วยงานของรัฐ ซึ่งไม่สามารถกำหนดหน่วยงานผู้รับผิดชอบที่ชัดเจนได้ ดังนั้น จึงควรกำหนดให้มี “หน่วยงานผู้รับผิดชอบหลัก” ทำหน้าที่เสมือนเป็นผู้จัดการ (Manager) ของภารกิจ เพื่อให้เกิดความเป็นเอกภาพในการดำเนินการ

๓. ร่างมาตรา ๙ วรรคสอง และวรรคสาม เป็นบทบัญญัติที่เชื่อมโยงต่อจากร่างมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง โดยกำหนดให้ในกรณีที่หากเกิดปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการตามร่างมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง จากหน่วยงานของรัฐหรือระเบียบข้อบังคับที่ออกโดยหน่วยงานของรัฐ ให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องทุกหน่วยต้องร่วมกันดำเนินการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคนั้น และให้เป็นหน้าที่และอำนาจของสำนักงาน ก.พ.ร. ที่จะจัดให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องหารือร่วมกัน และหากยังไม่สามารถบูรณาการหรือร่วมกันแก้ไขปัญหาอุปสรรคได้ ให้สำนักงาน ก.พ.ร. มีหน้าที่เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาวินิจฉัยต่อไป ดังนั้น ร่างมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม จึงเป็นกลไกที่มีความเชื่อมโยง สอดคล้อง และต่อเนื่องกัน

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

๑.๒.๑๓ มาตรา ๑๐

ไม่มีการแก้ไข

๑.๒.๑๔ มาตรา ๑๑

มีการแก้ไข

คณะกรรมการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๑๑ ในกรณีที่กฎหมายกำหนดให้ต้องมีการออกกฎเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข หรือรายละเอียดอื่นใดในการขอรับอนุญาตหรือขอรับบริการ หน่วยงานของรัฐซึ่งมีหน้าที่ออกกฎดังกล่าว ต้องคำนึงถึงความสะดวกและรวดเร็วที่ประชาชนจะได้รับเป็นสำคัญ และสร้างภาระแก่ประชาชนน้อยที่สุด

กฎหมายวรรคหนึ่ง ต้องไม่กำหนดให้ประชาชนแสดงหรือส่งมอบเอกสารต้นฉบับหรือสำเนาเอกสารใดที่หน่วยงานของรัฐนั้นเป็นผู้ออก หรือมีเอกสารต้นฉบับหรือสำเนาเอกสารนั้นอยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐนั้นอยู่แล้ว และเอกสารที่เชื่อมโยงจากศูนย์แลกเปลี่ยนข้อมูลกลางตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล

ความในวรรคสองไม่ใช่บังคับแก่กรณีจำเป็นอันมีอาจหลีกเลี่ยงได้ ที่จะต้องให้ประชาชนนำเอกสารต้นฉบับหรือสำเนาเอกสารมาแสดงหรือส่งมอบในการยื่นคำขอตามกฎหมาย ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่กำหนดให้ต้องส่งมอบเอกสารมากกว่าหนึ่งชุด หากผู้ยื่นได้ส่งมอบเอกสารต้นฉบับหรือสำเนาเอกสารให้หนึ่งชุดแล้ว ให้เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ที่จะต้องเป็นผู้จัดทำสำเนาให้ครบถ้วนตามจำนวนที่ตนต้องการ

เมื่อมีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายรวมทั้งกฎหมายให้หน่วยงานของรัฐแก้ไขหรือปรับปรุงกฎหมายหรือกฎในความรับผิดชอบของตนทุกฉบับให้เป็นไปตามหลักการในมาตรานี้ด้วย”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

๑.๒.๑๕ มาตรา ๑๒

ไม่มีการแก้ไข

๑.๒.๑๖ มาตรา ๑๓

มีการแก้ไข

คณะกรรมการธิการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๑๓ เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีศูนย์บริการร่วมเพื่อให้บริการแบบคำขอ รับคำขอ และชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับการขออนุญาต การอนุญาต และบริการต่าง ๆ ตามกฎหมายไว้ ณ ที่เดียวกันตามแนวทางที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการกำหนด

การให้บริการของศูนย์บริการร่วมตามวรรคหนึ่ง จะต้องให้บริการผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศได้ด้วย”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

๑.๒.๑๗ หมวด ๒ การยื่นคำขออนุญาตและการอนุญาต ไม่มีการแก้ไข

๑.๒.๑๘ มาตรา ๑๔

มีการแก้ไข

คณะกรรมการธิการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๑๔ ในกรณีที่บทบัญญัติของกฎหมายกำหนดให้การกระทำใดจะต้องได้รับอนุญาตและการอนุญาตนั้นไม่จำเป็นต้องออกกฎใด ๆ ผู้อนุญาตจะต้องจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่กฎหมายนั้นมีผลใช้บังคับ

ในกรณีที่บทบัญญัติของกฎหมายกำหนดให้การกระทำใดจะต้องได้รับอนุญาตและการอนุญาตนั้นต้องมีการออกกฎ ผู้อนุญาตจะต้องจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่กฎหมายนั้นมีผลใช้บังคับ

ในกรณีที่ผู้อนุญาตเป็นผู้ปฏิบัติงานในราชการส่วนภูมิภาคหรือราชการส่วนท้องถิ่นให้หน่วยงานของรัฐผู้รับผิดชอบกฎหมายว่าด้วยการนั้นในราชการส่วนกลางเป็นผู้จัดทำคู่มือสำหรับประชาชนเป็นคู่มือกลางฉบับเดียว

คู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๑๔ อย่างน้อยต้องประกอบด้วย หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอ ค่าธรรมเนียมหรือค่าบริการ ขั้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาต รายการเอกสารหรือหลักฐานที่ผู้ขออนุญาตจะต้องยื่นมาพร้อมกับคำขอ แนวทางการใช้ดุลพินิจ โดยต้องกำหนดให้สามารถยื่นคำขอและเอกสารด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ตามกฎหมายว่าด้วยการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ ในการนี้ สำนักงาน ก.พ.ร. จะพิจารณากำหนดให้มีรายละเอียดเพิ่มเติมก็ได้

ให้สำนักงาน ก.พ.ร. มีหน้าที่ตรวจสอบคู่มือสำหรับประชาชนว่าสอดคล้องกับ หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีหรือไม่ ในกรณีที่เห็นว่าเรื่องใดเป็นภาระเกินสมควรกับ ประชาชน หรือปรากฏข้อเท็จจริงว่าหน่วยงานของรัฐผู้อนุญาตไม่อาจปฏิบัติตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในคู่มือสำหรับประชาชนได้ ให้สำนักงาน ก.พ.ร. แจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อปรับปรุง คู่มือสำหรับประชาชน หรือปฏิบัติให้ถูกต้องตรงตามที่กำหนดไว้ในคู่มือสำหรับประชาชน ทั้งนี้ ภายในระยะเวลาที่กำหนด ในกรณีที่หน่วยงานดังกล่าวดำเนินการไม่แล้วเสร็จภายใน กำหนดเวลาดังกล่าว ให้รายงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา สั่งการต่อไป

เพื่อประโยชน์แก่การจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๑๔ คณะกรรมการ พัฒนาระบบราชการจะพิจารณากำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ให้หน่วยงานของรัฐผู้อนุญาตปฏิบัติในการพิจารณาอนุญาตเป็นการเพิ่มเติมก็ได้ โดยหน่วยงานของรัฐผู้อนุญาตจะจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนหรือปฏิบัติขัดหรือแย้งกับ หลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการกำหนดมิได้ ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ดังกล่าวจะต้อง กำหนดกรอบระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตสำหรับกระบวนการแต่ละประเภทไว้ด้วย โดยหากหน่วยงานใดประสงค์จะกำหนดระยะเวลาในคู่มือสำหรับประชาชนเกินกรอบระยะเวลาดังกล่าว ให้หน่วยงานดังกล่าวเสนอคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการเพื่อพิจารณาเห็นชอบ กรอบระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตนั้น”

นายวรภพ วิริยะโรจน์ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑๔ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๔ ในกรณีที่บทบัญญัติของกฎหมายกำหนดให้การกระทำใดจะต้อง ได้รับอนุญาตและการอนุญาตนั้นไม่จำเป็นต้องออกกฎใด ๆ ผู้อนุญาตจะต้องจัดทำคู่มือสำหรับ ประชาชนให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่กฎหมายนั้นมีผลใช้บังคับ

ในกรณีที่บทบัญญัติของกฎหมายกำหนดให้การกระทำใดจะต้องได้รับอนุญาต และการอนุญาตนั้นต้องมีการออกกฎ ผู้อนุญาตจะต้องจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนให้แล้วเสร็จ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่กฎหมายนั้นมีผลใช้บังคับ

คู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๑๔ อย่างน้อยต้องประกอบด้วย หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอ ค่าธรรมเนียมหรือค่าบริการ ขั้นตอนและระยะเวลาในการ พิจารณาอนุญาต รายการเอกสารหรือหลักฐานที่ผู้ขออนุญาตจะต้องยื่นมาพร้อมกับคำขอ

แนวทางการใช้ดุลพินิจ โดยต้องกำหนดให้สามารถยื่นคำขอและเอกสารด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ตามกฎหมายว่าด้วยการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ ในการนี้ สำนักงาน ก.พ.ร. จะพิจารณากำหนดให้มีรายละเอียดเพิ่มเติมก็ได้

ในการจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตไว้ภายในสิบห้าวันหรือตามที่กฎหมายกำหนดแล้วแต่ระยะเวลาใดจะน้อยกว่า เว้นแต่ การพิจารณาอนุญาตใดที่ไม่สามารถดำเนินการตามกำหนดระยะเวลาภายในสิบห้าวันได้ ให้หน่วยงานของรัฐของผู้อนุญาตเสนอรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาออกกฎกระทรวงกำหนดระยะเวลาการพิจารณาอนุญาตนั้น

ให้สำนักงาน ก.พ.ร. มีหน้าที่ตรวจสอบคู่มือสำหรับประชาชนว่าสอดคล้องกับหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีหรือไม่ ในกรณีที่เห็นว่าเรื่องใดเป็นภาระเกินสมควร หรือปรากฏข้อเท็จจริงว่าหน่วยงานของรัฐผู้อนุญาตไม่อาจปฏิบัติตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในคู่มือสำหรับประชาชนได้ ให้สำนักงาน ก.พ.ร. แจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อปรับปรุงคู่มือสำหรับประชาชน หรือปฏิบัติให้ถูกต้องตรงตามที่กำหนดไว้ในคู่มือสำหรับประชาชน ทั้งนี้ ภายในระยะเวลาที่กำหนด ในกรณีที่หน่วยงานดังกล่าวดำเนินการไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้รายงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาสั่งการต่อไป”

คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายต่อที่ประชุม สรุปลสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑. ควรให้ราชการส่วนภูมิภาคหรือราชการส่วนท้องถิ่นที่มีศักยภาพสามารถจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนได้ โดยไม่ต้องให้ราชการส่วนกลางเป็นผู้จัดทำคู่มือกลางเพียงฉบับเดียว ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์สูงสุดของประชาชน

๒. กรณีมีข้อสังเกตว่า คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการจะใช้หลักเกณฑ์ใดในการกำหนดกรอบระยะเวลาสำหรับกระบวนการงานแต่ละประเภท ทั้งนี้ เพื่อให้การพิจารณาอนุญาตเป็นไปอย่างเหมาะสม และสอดคล้องกับลักษณะของงาน

คณะกรรมการธิการตอบชี้แจง ดังนี้

๑. ร่างมาตรา ๑๔ ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมโดยกำหนดให้มีกรอบระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาต โดยกำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการในการพิจารณากำหนดกรอบระยะเวลาที่เหมาะสม สำหรับกระบวนการงานแต่ละประเภท โดยวางหลักการให้คณะกรรมการดังกล่าวเป็นผู้จัดหมวดหมู่กระบวนการอนุญาตตามระดับความเสี่ยง และกำหนดกรอบระยะเวลาในแต่ละหมวดหมู่ เช่น ๕ วัน หรือ ๑๕ วัน แล้วแต่กรณี เพื่อใช้เป็นมาตรฐานกลางบังคับแก่หน่วยงานของรัฐ หากหน่วยงานใดมีความจำเป็นต้องกำหนดระยะเวลาเกินกว่ากรอบมาตรฐานดังกล่าว จะต้องจัดทำข้อเสนอพร้อมเหตุผลและนำเสนอคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการเพื่อพิจารณาเห็นชอบก่อน ทั้งนี้ การมอบหมายให้คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการเป็นผู้พิจารณากำหนดกรอบระยะเวลา ถือเป็นการสร้างความรับผิดชอบทางการเมือง เนื่องจาก

คณะกรรมการมีนายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีที่ได้รับมอบหมายเป็นประธาน และยังเป็นกลไกที่สามารถนำมาใช้กำหนดหลักเกณฑ์อื่นเพิ่มเติมในอนาคตได้ ทั้งนี้ มีความแตกต่างจากร่างพระราชบัญญัติที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ ซึ่งได้กำหนดให้การพิจารณาอนุญาตต้องแล้วเสร็จภายใน ๑๕ วัน

๒. การจัดทำคู่มือกลางสำหรับประชาชน มีเจตนารมณ์เพื่อให้เป็นคู่มือที่กำหนดมาตรฐานกลางของประเทศ ในเรื่องขั้นตอน ระยะเวลา และรายการเอกสารหลักฐานที่ต้องยื่นพร้อมกับคำขอ เพื่อความสะดวกของประชาชน ทั้งนี้ การกำหนดให้มีคู่มือกลางมิได้เป็นการจำกัดสิทธิของราชการส่วนภูมิภาคหรือราชการส่วนท้องถิ่นที่มีศักยภาพในการดำเนินการที่เอื้อประโยชน์ต่อประชาชนมากกว่าแต่อย่างใด หากหน่วยงานดังกล่าว สามารถพัฒนาและจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนที่มีประสิทธิภาพมากกว่าคู่มือกลางก็ย่อมสามารถดำเนินการได้ เพื่อประโยชน์สูงสุดของประชาชน

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

๑.๒.๑๙ มาตรา ๑๕

ไม่มีการแก้ไข

๑.๒.๒๐ มาตรา ๑๖

มีการแก้ไข

คณะกรรมการธิการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๑๖ เมื่อมีการยื่นคำขอและสั่เอกสารหรือหลักฐานประกอบการพิจารณาด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบคำขอและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่ยื่นพร้อมคำขอให้ถูกต้องครบถ้วนตามที่ระบุในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๑๔ ให้แล้วเสร็จภายในวันทำการถัดไป เมื่อตรวจสอบแล้วเห็นว่าถูกต้องครบถ้วน ให้บันทึกความถูกต้องครบถ้วนนั้นไว้ท้ายคำขอ พร้อมทั้งแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบทันที แต่หากเห็นว่าคำขอไม่ถูกต้องหรือยังขาดเอกสารหรือหลักฐานใด ให้แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบทันทีที่ตรวจสอบแล้วเสร็จ โดยให้บันทึกความบกพร่องและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่จะต้องยื่นเพิ่มเติม พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาที่ผู้ยื่นคำขอจะต้องดำเนินการแก้ไขหรือยื่นเพิ่มเติมไว้ในบันทึกดังกล่าวด้วย และให้เจ้าหน้าที่ลงนามไว้ในบันทึกนั้น และแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบ

การยื่นคำขอและเอกสารหรือหลักฐานประกอบการพิจารณาด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ให้ถือว่าผู้อนุญาตได้รับตามวันและเวลาตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

ให้นำความในมาตรา ๑๕ วรรคสาม วรรคสี่ และวรรคห้า มาใช้บังคับแก่กรณีการยื่นคำขอและเอกสารหรือหลักฐานประกอบการพิจารณาโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ด้วย โดยอนุโลม ทั้งนี้ การแจ้ง การเรียกเอกสารหรือหลักฐาน และการคืนคำขอในกรณีดังกล่าว ให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

๑.๒.๒๑ มาตรา ๑๗

ไม่มีการแก้ไข

๑.๒.๒๒ มาตรา ๑๘

มีการแก้ไข

คณะกรรมการธิการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๑๘ ผู้อนุญาตต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาที่ระบุไว้ในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๑๔ และแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่พิจารณาแล้วเสร็จ

เมื่อครบกำหนดเวลาตามที่ระบุไว้ในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๑๔ แล้ว หากผู้อนุญาตยังพิจารณาไม่แล้วเสร็จ ให้แจ้งผู้ยื่นคำขอทราบถึงเหตุแห่งความล่าช้าทุกสัปดาห์จนกว่าจะพิจารณาแล้วเสร็จ พร้อมทั้งส่งสำเนาการแจ้งดังกล่าวให้สำนักงาน ก.พ.ร. ทราบทุกครั้ง เพื่อรวบรวมเสนอต่อคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ ทั้งนี้ เว้นแต่กรณีที่ผู้อนุญาตพิจารณาไม่แล้วเสร็จตามกำหนดเวลาที่ระบุไว้ในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๑๔ เนื่องจากเหตุสุดวิสัย ให้แจ้งผู้ยื่นคำขอทราบถึงเหตุสุดวิสัยดังกล่าวเพียงหนึ่งครั้ง ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาตามที่ระบุไว้ในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๑๔

ในกรณีที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการเห็นว่าความล่าช้าตามวรรคสองนั้น เกินสมควรแก่เหตุหรือมีความจำเป็นที่จะต้องปรับปรุงประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการของหน่วยงานของรัฐผู้อนุญาต ให้คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการรายงานต่อคณะรัฐมนตรีพร้อมทั้งเสนอแนะให้มีการพัฒนาหรือปรับปรุงหน่วยงานของรัฐหรือระบบการปฏิบัติราชการของหน่วยงานของรัฐนั้น

การแจ้งตามมาตรา ๑๘ ให้ดำเนินการโดยวิธีตามกฎหมายว่าด้วยการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ได้ ในกรณีไม่แจ้งตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง หรือแจ้งเกินระยะเวลาที่กำหนดอันเป็นการล่าช้าเกินสมควร ให้ถือว่าผู้อนุญาตกระทำการหรือละเว้นกระทำการเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น เว้นแต่จะเป็นเพราะเหตุสุดวิสัย”

นายวรภพ วิริยะโรจน์ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑๘ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๘ ผู้อนุญาตต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาที่ระบุไว้ในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๑๔ และแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ พิจารณาแล้วเสร็จระยะเวลาในคู่มือที่จัดทำขึ้น

เมื่อครบกำหนดเวลาตามที่ระบุไว้ในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๑๔ แล้ว หากผู้อนุญาตยังพิจารณาไม่แล้วเสร็จ ให้แจ้งผู้ยื่นคำขอทราบถึงเหตุแห่งความล่าช้าทุกสัปดาห์จนกว่าจะพิจารณาแล้วเสร็จ พร้อมทั้งส่งสำเนาการแจ้งดังกล่าวให้สำนักงาน ก.พ.ร. ทราบทุกครั้ง เพื่อรวบรวมเสนอต่อคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ ทั้งนี้ เว้นแต่กรณีที่ผู้อนุญาตพิจารณา

ไม่แล้วเสร็จสวดทมนต์กำหนดเวลาที่จะบูชไว้ในคู่มือสำหรับประชาชนชนตมมวตศ ๑๔ เนื้อสวดเทศสุตวิสัย ให้แล้วผู้ยื่นคำขอหรือหนังสือเหตุสุดวิสัยดังกล่าวเพียงหนึ่งครั้ง สวดในสวดสวดวันนับแต่วันที่ได้รับคำกำหนดเวลาที่จะบูชไว้ในคู่มือสำหรับประชาชนชนตมมวตศ ๑๔ หรือไม่แจ้งผลการพิจารณาตามระยะเวลาในคู่มือที่จัดทำขึ้น ให้ถือว่าอนุญาตตั้งแต่วันถัดจากวันที่ครบกำหนดระยะเวลาในการพิจารณา เว้นแต่ เป็นคำขอที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในกฎกระทรวง ในกรณีที่ผู้อนุญาตไม่จัดทำคู่มือสำหรับประชาชนหรือจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนแล้วแต่ไม่ได้กำหนดระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตไว้อย่างชัดเจน ให้ถือว่าอนุญาตเมื่อพ้นกำหนดสิบห้าวันนับถัดจากวันที่ผู้อนุญาตยื่นคำขอ

ในกรณีที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการเห็นว่าความล่าช้าตามวรรคสองนั้นเกินสมควรแก่เหตุหรือมีความจำเป็นที่จะต้องปรับปรุงประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการของหน่วยงานของรัฐผู้อนุญาต ให้คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการรายงานต่อคณะรัฐมนตรีพร้อมทั้งเสนอแนะให้มีการพัฒนาหรือปรับปรุงหน่วยงานของรัฐหรือระบบการปฏิบัติราชการของหน่วยงานของรัฐนั้น

ตมมวตศ ๑๔ เนื้อสวดเทศสุตวิสัย ให้แล้วผู้ยื่นคำขอหรือหนังสือเหตุสุดวิสัยดังกล่าวเพียงหนึ่งครั้ง สวดในสวดสวดวันนับแต่วันที่ได้รับคำกำหนดเวลาที่จะบูชไว้ในคู่มือสำหรับประชาชนชนตมมวตศ ๑๔ หรือไม่แจ้งผลการพิจารณาตามระยะเวลาในคู่มือที่จัดทำขึ้น ให้ถือว่าอนุญาตตั้งแต่วันถัดจากวันที่ครบกำหนดระยะเวลาในการพิจารณา เว้นแต่ เป็นคำขอที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในกฎกระทรวง ในกรณีที่ผู้อนุญาตไม่จัดทำคู่มือสำหรับประชาชนหรือจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนแล้วแต่ไม่ได้กำหนดระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตไว้อย่างชัดเจน ให้ถือว่าอนุญาตเมื่อพ้นกำหนดสิบห้าวันนับถัดจากวันที่ผู้อนุญาตยื่นคำขอ

คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

๑.๒.๒๓ มาตรา ๑๘/๑

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๑๘/๑ ในกรณีที่กิจการหรือการดำเนินการใดไม่มีความเสี่ยงสูงที่จะก่อให้เกิดสาธารณภัยหรือก่ออันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนหรือสิ่งแวดลอมในวงกว้าง จะตราพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ใช้ระบบอนุญาตโดยปริยายแก่กิจการหรือการดำเนินการนั้นสำหรับกรณีที่ผู้อนุญาตพิจารณาคำขออนุญาตไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๑๔ ก็ได้ ในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวให้ระบุชื่อพระราชบัญญัติ ชื่อใบอนุญาต รวมตลอดทั้งหลักเกณฑ์และวิธีดำเนินการของระบบอนุญาตโดยปริยายด้วย

เมื่อมีการตราพระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่งแล้ว หากผู้อนุญาตเห็นว่าอาจพิจารณาคำขออนุญาตที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวเรื่องใดไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๑๔ ผู้อนุญาตอาจแจ้งการขยายระยะเวลา

การพิจารณาเรื่องนั้นต่อสำนักงาน ก.พ.ร. ผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ที่สำนักงาน ก.พ.ร. กำหนดได้
หนึ่งครั้งไม่เกินสิบห้าวัน หรือไม่เกินระยะเวลาที่กำหนดในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๑๔
แล้วแต่ระยะเวลาใดจะสั้นกว่า แต่ต้องแจ้งการขยายระยะเวลาก่อนพ้นกำหนดดังกล่าว

ให้ผู้อนุญาตแจ้งการขยายระยะเวลาตามวรรคสองให้ผู้ยื่นคำขอทราบ
พร้อมกับการแจ้งเหตุแห่งความล่าช้าตามมาตรา ๑๘ ครั้งแรกด้วย

ในกรณีที่ผู้อนุญาตมิได้แจ้งการขยายระยะเวลาตามวรรคสอง หรือมีการแจ้ง
การขยายระยะเวลาแล้วแต่ผู้อนุญาตพิจารณาไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาที่ขยายดังกล่าว
ให้ถือว่าผู้อนุญาตมีคำสั่งอนุญาตตามคำขอ และให้แจ้งผู้ยื่นคำขอรวมทั้งสำนักงาน ก.พ.ร. ทราบ
ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่มีคำสั่งอนุญาตดังกล่าว ทั้งนี้ ให้ผู้ยื่นคำขอประกอบกิจการ
หรือดำเนินการตามที่ขอได้ทันทีตั้งแต่วันที่ถือว่าผู้อนุญาตมีคำสั่งอนุญาตโดยปริยายนั้น”

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายต่อที่ประชุม สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

- บทบัญญัติเกี่ยวกับการใช้ระบบอนุญาตโดยปริยายคำว่า “...ตราพระราชกฤษฎีกา
...ก็ได้” ทำให้เกิดปัญหาความชัดเจนแน่นอนของกฎหมาย ที่อาจมีการตีความว่า จะตราพระราชกฤษฎีกา
หรือไม่ก็ได้ จึงมีข้อสังเกตว่า ระบบอนุญาตโดยปริยายอาจไม่เกิดขึ้น หรือไม่

คณะกรรมการการตอบชี้แจง ดังนี้

๑. การตราพระราชกฤษฎีกาเป็นอำนาจของคณะรัฐมนตรี ทั้งนี้ บทบัญญัติ
ในลักษณะดังกล่าวสอดคล้องกับที่ได้บัญญัติไว้ในร่างมาตราอื่นของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เช่น
ร่างมาตรา ๒๑

๒. ร่างมาตรา ๑๘/๑ วางหลักการเกี่ยวกับระบบการอนุญาตโดยปริยาย
กล่าวคือ การที่ผู้ยื่นคำขอจะได้รับประโยชน์ในกรณีที่ผ่านพ้นระยะเวลาการพิจารณาอนุญาต
ของหน่วยงานรัฐแล้ว แต่ยังไม่ได้รับการแจ้งผลการพิจารณา ให้ถือว่าผู้ยื่นคำขออนุญาตนั้นได้รับ
การอนุญาตโดยปริยาย ซึ่งจะสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้ยื่นคำขอใบอนุญาตในการวางแผนดำเนินงาน
ล่วงหน้า และทำให้กระบวนการพิจารณาอนุญาตของหน่วยงานรัฐมีความรวดเร็วยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตาม
ร่างมาตรา ๑๘/๑ ไม่มีลักษณะเป็นบทบังคับ เนื่องจากการอนุญาตโดยปริยายไม่อาจนำไปใช้ได้
ในทุกกรณี โดยเฉพาะกิจการหรือการดำเนินการที่มีความเสี่ยงสูง ซึ่งอาจก่อให้เกิดสาธารณภัย
หรือก่ออันตรายต่อชีวิตทรัพย์สินของประชาชนและสิ่งแวดล้อมในวงกว้าง ดังนั้น ร่างมาตรานี้
จึงบัญญัติให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาตราพระราชกฤษฎีกาเพื่อกำหนดการใช้ระบบอนุญาต
โดยปริยายสำหรับกิจการหรือการดำเนินการที่ไม่มีความเสี่ยงสูงซึ่งอาจก่อให้เกิดเหตุการณ์ดังกล่าว

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการการ

(มาตรา ๑๘/๑ ตามร่างฯ ที่สภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว เป็นมาตรา ๑๙)

๑.๒.๒๔ มาตรา ๑๙

ไม่มีการแก้ไข

(มาตรา ๑๙ ตามร่างฯ ที่สภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว เป็นมาตรา ๒๐)

๑.๒.๒๕ มาตรา ๒๐

ไม่มีการแก้ไข

(มาตรา ๒๐ ตามร่างฯ ที่สภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว เป็นมาตรา ๒๑)

๑.๒.๒๖ มาตรา ๒๑

ไม่มีการแก้ไข

(มาตรา ๒๑ ตามร่างฯ ที่สภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว เป็นมาตรา ๒๒)

๑.๒.๒๗ มาตรา ๒๒

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๒๒ ก่อนตราพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๒๑ ให้คณะรัฐมนตรีส่งร่างพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวให้สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาพิจารณาเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวัน แต่ไม่เกินหกสิบวันในสมัยประชุมของรัฐสภา เมื่อพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวแล้วหากสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภามีได้มีมติทักท้วงให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงตราพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวต่อไป

ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงาน ก.พ.ร. ที่จะหารือกับหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการออกใบอนุญาต เพื่อเสนอคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการดำเนินการตามมาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๒๑ ต่อไป”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการการ

๑.๒.๒๘ มาตรา ๒๓

ไม่มีการแก้ไข

(มาตรา ๒๓ ตามร่างฯ ที่สภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว เป็นมาตรา ๒๔)

๑.๒.๒๙ มาตรา ๒๔

ไม่มีการแก้ไข

(มาตรา ๒๔ ตามร่างฯ ที่สภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว เป็นมาตรา ๒๕)

๑.๒.๓๐ หมวด ๓ การให้บริการ

ไม่มีการแก้ไข

๑.๒.๓๑ มาตรา ๒๕

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๒๕ ในกรณีที่กฎหมายกำหนดให้หน่วยงานของรัฐใดมีหน้าที่และอำนาจในการพิจารณา รับรอง เห็นชอบ ให้ความเห็น จ่ายเงิน ให้ได้รับสวัสดิการ รวมทั้งการดำเนินการหรือการให้บริการอื่นใดแก่ประชาชน ให้ให้นำความในมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่ และวรรคห้า มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ และมาตรา ๒๔

มาใช้บังคับแก่การพิจารณา รับรอง เห็นชอบ ให้ความเห็น จ่ายเงิน ให้ได้รับสวัสดิการ รวมทั้ง การดำเนินการหรือการให้บริการของหน่วยงานของรัฐนั้นด้วยโดยอนุโลม โดยในกรณีที่บทบัญญัติ มาตราดังกล่าวกำหนดให้เป็นหน้าที่หรืออำนาจของผู้อนุญาต ให้ถือว่าเป็นหน้าที่หรืออำนาจของ หัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจตามกฎหมาย หรือเจ้าหน้าที่ซึ่งหัวหน้าหน่วยงานของรัฐนั้น มอบหมาย ในการพิจารณา รับรอง เห็นชอบ ให้ความเห็น จ่ายเงิน ให้ได้รับสวัสดิการ และการดำเนินการ หรือการให้บริการอื่นใดดังกล่าว”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

(มาตรา ๒๕ ตามร่างฯ ที่สภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว เป็นมาตรา ๒๖)

๑.๒.๓๒ หมวด ๔ การทบทวนและปรับปรุง ไม่มีการแก้ไข
การอนุญาตและการให้บริการ

๑.๒.๓๓ มาตรา ๒๖ มีการแก้ไข
คณะกรรมการธิการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๒๖ เมื่อมีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายว่าด้วยการอนุญาต ให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการประเมินในประเด็นดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) ความเหมาะสมและความคุ้มค่าของการใช้ระบบอนุญาต เมื่อพิจารณา ถึงภาระหน้าที่ที่ประชาชนต้องปฏิบัติ กับประโยชน์ที่สังคมพึงได้รับจากการใช้ระบบอนุญาต พร้อมทั้งระบุอุปสรรคหรือความเสี่ยงหากเปลี่ยนจากระบบการขออนุญาตเป็นการจัดแจ้ง หรือการจัดทะเบียน

(๒) ในกรณีที่ กฎหมายว่าด้วยการอนุญาตกำหนดให้คณะกรรมการ เป็นผู้ที่มีอำนาจอนุญาต ให้ประเมินผลดีและผลเสียของการที่ยังคงระบบคณะกรรมการและการให้ คณะกรรมการมีอำนาจอนุญาตไว้

การประเมินผลสัมฤทธิ์ในประเด็นตามวรรคหนึ่ง ให้หน่วยงานของรัฐ ที่ประเมินผลสัมฤทธิ์ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ กำหนด และเพื่อให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์โดยผู้ประเมินอิสระด้วย เว้นแต่เป็นกรณีที่ คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการกำหนดให้ประเมินผลสัมฤทธิ์ได้โดยไม่ต้องมีผู้ประเมินอิสระ ทั้งนี้ ให้หน่วยงานของรัฐ แจ้งผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ไว้ในระบบกลาง ในคราวนี้ คณะกรรมการ พัฒนาระบบราชการจะกำหนดให้มีตรรกะประเมินผลสัมฤทธิ์โดยผู้ประเมินอิสระได้ด้วย

ไม่ว่าจะมีการประเมินผลสัมฤทธิ์ตามวรรคหนึ่งหรือไม่ คณะกรรมการ พัฒนาระบบราชการจะแจ้งหน่วยงานของรัฐพิจารณาประเมินผลสัมฤทธิ์ในประเด็นตามวรรคหนึ่ง เป็นการเฉพาะ ในเวลาที่เห็นสมควรก็ได้ ทั้งนี้ ให้หน่วยงานของรัฐนั้นรายงานข้อเสนอแนะ

และผลการพิจารณาในประเด็นดังกล่าวพร้อมเหตุผลต่อคณะรัฐมนตรีผ่านคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ แล้วแต่กรณี ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ได้รับความแจ้ง เพื่อพิจารณามีมติต่อไป”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

(มาตรา ๒๖ ตามร่างฯ ที่สภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว เป็นมาตรา ๒๗)

๑.๒.๓๔ มาตรา ๒๗

ไม่มีการแก้ไข

(มาตรา ๒๗ ตามร่างฯ ที่สภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว เป็นมาตรา ๒๘)

๑.๒.๓๕ มาตรา ๒๗/๑

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๒๗/๑ ให้ผู้อนุญาตจัดให้มีการทบทวนคู่มือสำหรับประชาชน ตามมาตรา ๑๔ เป็นประจำตามรอบระยะเวลาที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการกำหนด แต่ไม่เกินสามปีนับแต่วันที่มีการทบทวนครั้งล่าสุด และให้เผยแพร่ผลการพิจารณาทบทวนดังกล่าวผ่านช่องทางที่สำนักงาน ก.พ.ร. ประกาศกำหนด

ให้นำความในมาตรา ๒๗ มาใช้บังคับแก่การดำเนินการตามวรรคหนึ่งด้วย โดยอนุโลม”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

(มาตรา ๒๗/๑ ตามร่างฯ ที่สภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว เป็นมาตรา ๒๙)

๑.๒.๓๖ หมวด ๕ ศูนย์รับคำขอลาง

ไม่มีการแก้ไข

๑.๒.๓๗ มาตรา ๒๘

ไม่มีการแก้ไข

(มาตรา ๒๘ ตามร่างฯ ที่สภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว เป็นมาตรา ๓๐)

๑.๒.๓๘ มาตรา ๒๙

ไม่มีการแก้ไข

(มาตรา ๒๙ ตามร่างฯ ที่สภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว เป็นมาตรา ๓๑)

๑.๒.๓๙ มาตรา ๓๐

ไม่มีการแก้ไข

(มาตรา ๓๐ ตามร่างฯ ที่สภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว เป็นมาตรา ๓๒)

๑.๒.๔๐ มาตรา ๓๑

ไม่มีการแก้ไข

(มาตรา ๓๑ ตามร่างฯ ที่สภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว เป็นมาตรา ๓๓)

๑.๒.๔๑ หมวด ๖ บทเบ็ดเตล็ด

ไม่มีการแก้ไข

๑.๒.๔๒ มาตรา ๓๒

ไม่มีการแก้ไข

(มาตรา ๓๒ ตามร่างฯ ที่สภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว เป็นมาตรา ๓๔)

๑.๒.๔๓ มาตรา ๓๓

ไม่มีการแก้ไข

(มาตรา ๓๓ ตามร่างฯ ที่สภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว เป็นมาตรา ๓๕)

๑.๒.๔๔ มาตรา ๓๔

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๓๔ เพื่อประโยชน์ในการให้บริการประชาชน หน่วยงานของรัฐ อาจจัดให้แบบคำขอ ใบอนุญาต หลักฐานการต่ออายุใบอนุญาต หรือใบแทนใบอนุญาต หรือคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๑๔ เป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาอื่น หรือมีภาษาอังกฤษ หรือภาษาอื่นกำกับด้วย ตามที่เห็นสมควรหรือตามที่สำนักงาน ก.พ.ร. เสนอแนะก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ การกรอกข้อความในเอกสารดังกล่าวจะกระทำเป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาอื่นดังกล่าวก็ได้ และมีให้นำมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาใช้บังคับ”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการ

(มาตรา ๓๔ ตามร่างฯ ที่สภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว เป็นมาตรา ๓๖)

๑.๒.๔๕ บทเฉพาะกาล

ไม่มีการแก้ไข

๑.๒.๔๖ มาตรา ๓๕

ไม่มีการแก้ไข

(มาตรา ๓๕ ตามร่างฯ ที่สภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว เป็นมาตรา ๓๗)

๑.๒.๔๗ มาตรา ๓๖

ไม่มีการแก้ไข

(มาตรา ๓๖ ตามร่างฯ ที่สภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว เป็นมาตรา ๓๘)

๑.๒.๔๘ มาตรา ๓๗

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๓๗ ให้พระราชกฤษฎีกาที่ออกตามความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติการกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตหรือบัตรสะสมแต้มอำนาจความสะดวกในการ ต่ออายุใบพิจารณาอนุญาตเห็นควรยื่นต่อขอต่ออายุใบอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๖๔-๒๕๕๘

เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต ยังคงมีผลใช้บังคับได้ต่อไปจนกว่ากฎกระทรวงตามมาตรา ๑๙ วรรคสองจะใช้บังคับ”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

(มาตรา ๓๗ ตามร่างฯ ที่สภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว เป็นมาตรา ๓๙)

๑.๒.๔๙ มาตรา ๓๘

ไม่มีการแก้ไข

(มาตรา ๓๘ ตามร่างฯ ที่สภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว เป็นมาตรา ๔๐)

เมื่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาในวาระที่สอง ขึ้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่างแล้ว ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๓๒^๖ จึงเป็นอันจบการพิจารณาในวาระที่สอง จากนั้น ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาต่อไปในวาระที่สาม

๘. รายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร ซึ่งบรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๖๘

<https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=PBEBA>

๙. บันทึกการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๖๘

<https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=5JEJW>

^๖ ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๓๒ กำหนดไว้ ดังนี้

“ข้อ ๑๓๒ เมื่อได้พิจารณาตามข้อ ๑๓๑ จนจบร่างแล้ว ให้สภาพิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง และในการพิจารณาครั้งนี้สมาชิกอาจขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำได้ แต่จะขอแก้ไขเพิ่มเติมเนื้อความใดไม่ได้ นอกจากเนื้อความที่เห็นว่าย่างขัดแย้งกันอยู่”

๑๐. บันทึกการออกเสียงลงคะแนนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๖
(สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๖๘
<https://vcloud2.senate.go.th/cloud/index.php/s/ZZC6sPTN8cHKRwF#pdfviewer>

๒. ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สาม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวาระที่สามเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยมีมติเห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๓๗๗ เสียง ไม่เห็นชอบ ไม่มีงดออกเสียง ๒ เสียง และไม่ลงคะแนนเสียง ๒ เสียง

๓. ข้อสังเกตของคณะกรรมการ

คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. ตั้งแต่ชื่อร่างพระราชบัญญัติ คำปรารภ และพิจารณาตามลำดับมาตราจนจบร่างแล้วเห็นว่า ควรมีข้อสังเกตที่คณะรัฐมนตรีและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องควรทราบหรือควรปฏิบัติไว้ในรายงานของคณะกรรมการวิสามัญเพื่อให้ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณา ดังนี้

“๓.๑ สำนักงาน ก.พ.ร. ควรเสนอให้คณะรัฐมนตรีมีมติกำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องดำเนินการทบทวนและปรับปรุงคู่มือสำหรับประชาชนที่มีอยู่แล้วตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ทันที โดยไม่ต้องรอให้พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

๓.๒ คณะรัฐมนตรีควรมีมติกำหนดให้หน่วยงานของรัฐที่ว่าจ้างหน่วยงานหรือบริษัทเอกชนให้ดำเนินการแทน ต้องเป็นผู้กำกับดูแลและติดตามให้เป็นไปตามกฎเกณฑ์และกลไกตามที่กฎหมายกำหนด

๓.๓ สำนักงาน ก.พ.ร. ควรมีการกำหนดให้หน่วยงานของรัฐระบุวิธีการเกี่ยวกับการตอบคำถาม การให้ข้อมูล หรือการแจ้งผลการดำเนินการไว้ในคู่มือสำหรับประชาชนให้ชัดเจน

๓.๔ สำนักงาน ก.พ.ร. ควรดำเนินการพิจารณาศึกษาและกำหนดเอกสารที่มีความสำคัญและจำเป็นต่อการขออนุญาตของประชาชน และดำเนินการเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณามีมติกำหนดให้หน่วยงานของรัฐที่เป็นผู้ออกเอกสารนั้นต้องดำเนินการเชื่อมโยงเอกสารระหว่างหน่วยงานของรัฐผ่านศูนย์แลกเปลี่ยนข้อมูลกลางตามพระราชบัญญัติการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล พ.ศ. ๒๕๖๒ เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนในการไม่ต้องแสดงหรือส่งมอบเอกสารต้นฉบับหรือสำเนาเอกสาร

๓.๕ สำนักงาน ก.พ.ร. ในฐานะที่เป็นหน่วยงานหลักในการติดตามตรวจสอบการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐให้สอดคล้องกับหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ควรมีการดำเนินการหรือขับเคลื่อนให้หน่วยงานของรัฐทบทวนเอกสารที่กำหนดให้ประชาชนจะต้องยื่นเพื่อประกอบการพิจารณาขออนุญาตในแต่ละกระบวนการ โดยให้หน่วยงานของรัฐเรียกเฉพาะเอกสารที่จำเป็นสำหรับการประกอบการพิจารณาอนุญาตเท่านั้น

๓.๖ สำนักงาน ก.พ.ร. สมควรดำเนินการรวบรวมและจัดทำคำถามที่พบบ่อย (FAQ) เกี่ยวกับการพิจารณาของเจ้าหน้าที่ในกรณีที่ต้องมีการใช้ดุลพินิจ เพื่อให้ทุกหน่วยงานมีแนวทางที่สอดคล้องกันในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับกระบวนการขออนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน

๓.๗ การออกกฎกระทรวงกำหนดให้การอนุญาตไม่ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๖ นั้น สำนักงาน ก.พ.ร. และหน่วยงานของรัฐจะต้องพิจารณาโดยคำนึงถึงเจตนารมณ์ของกฎหมายว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการประชาชนที่มุ่งเน้นให้หน่วยงานของรัฐมีการกำหนดเวลาดำเนินการในแต่ละขั้นตอนที่ชัดเจน ลดขั้นตอนการอนุญาตที่ไม่จำเป็น และให้เจ้าหน้าที่ใช้ดุลพินิจภายใต้กรอบและแนวทางที่หน่วยงานได้กำหนดไว้

๓.๘ หน่วยงานของรัฐควรมีการทบทวนการออกใบอนุญาต โดยในกิจการที่ไม่มีผลกระทบหรือมีความเสี่ยงต่ำควรปรับเปลี่ยนจากการอนุญาตเป็นการจดทะเบียนหรือขึ้นทะเบียน และเพิ่มกระบวนการควบคุมและตรวจสอบในภายหลัง

๓.๙ สำนักงาน ก.พ.ร. ควรมีการกำหนดหลักเกณฑ์และแนวทางการบูรณาการร่วมกันในการตรวจสอบกิจการของหน่วยงานของรัฐต่าง ๆ เพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อน และเป็นภาระแก่ผู้ประกอบการเกินสมควร

๓.๑๐ คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการควรต้องมีการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการคัดเลือกและขึ้นทะเบียนผู้ประกอบการประเมินอิสระเพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายว่าด้วยการอนุญาต ทั้งนี้ เพื่อให้การประเมินความเหมาะสมและความคุ้มค่าของการใช้ระบบอนุญาต และการประเมินผลดีและผลเสียของระบบคณะกรรมการ มีความเป็นกลาง อิสระ และโปร่งใส สมควรที่สำนักงาน ก.พ.ร. จะเป็นหน่วยงานผู้รับผิดชอบการคัดเลือกและขึ้นทะเบียนผู้ประกอบการอิสระดังกล่าว

๓.๑๑ หน่วยงานของรัฐกับคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการควรมีการร่วมกันพิจารณาและหาข้อสรุป รวมทั้งแก้ไขปรับปรุงหรือร่างกฎหมาย ทั้งกฎหมายในระดับพระราชบัญญัติ และกฎหมายลำดับรองให้แล้วเสร็จก่อนเสนอต่อคณะรัฐมนตรีไปในคราวเดียวกัน เพื่อเป็นการลดขั้นตอน เนื่องจากหากผลการพิจารณาของหน่วยงานของรัฐไม่สอดคล้องกับความเห็นของคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ การเสนอคณะรัฐมนตรีจะเป็นเพียงการให้คณะรัฐมนตรีชี้ขาดแล้วนำกลับมาแก้ไขใหม่ ทำให้เป็นการเพิ่มขั้นตอนและใช้ระยะเวลานาน

๓.๑๒ คณะรัฐมนตรีและสำนักงาน ก.พ.ร. ควรเร่งรัดการดำเนินการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานของรัฐต่าง ๆ มารวบรวมไว้ในระบบสารสนเทศของศูนย์รับคำขอกกลางให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีภายหลังจากพระราชบัญญัติมีผลใช้บังคับ และควรสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินการของศูนย์รับคำขอกกลาง เพื่อประโยชน์และเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงความซับซ้อนของงบประมาณในการพัฒนาหรือปรับปรุงระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการรับการยื่นคำขอของศูนย์รับคำขอกกลางและหน่วยงานของรัฐที่เป็นผู้ถือใบอนุญาตด้วย

๓.๑๓ ในการมอบหมายให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการศูนย์รับคำขอกกลาง คณะรัฐมนตรีควรให้ความสำคัญและตระหนักถึงการคุ้มครองความลับทางการค้า โดยเฉพาะเอกชนที่มีลักษณะการดำเนินงานในรูปแบบบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตั้งแต่สองนิติบุคคลขึ้นไปซึ่งมีความสัมพันธ์กันในลักษณะที่นิติบุคคลหนึ่งถือครองหุ้นไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมมากกว่าร้อยละห้าสิบของจำนวนหุ้นทั้งหมดที่มีสิทธิออกเสียงในอีกนิติบุคคลหนึ่ง ทำให้บริษัทหลักมีอำนาจควบคุมกิจการของบริษัทในเครือ เมื่อมอบหมายให้เอกชนดังกล่าวเข้ามาดำเนินการศูนย์รับคำขอกกลางอาจทราบข้อมูลหรือกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการของบริษัทหลักหรือบริษัทในเครือของตนเอง อันนำไปสู่สถานการณ์ที่มีผลประโยชน์ส่วนตนเข้ามาเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่โดยการใช้ประโยชน์จากข้อมูลภายในดังกล่าวเพื่อประโยชน์ตนเอง หรือที่เรียกว่าผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflict of Interest) ดังนั้น เพื่อเป็นการป้องปรามและป้องกันปัญหาจึงควรมีการกำหนดและเพิ่มโทษในกรณีดังกล่าว

๓.๑๔ สำนักงาน ก.พ.ร. ควรต้องมีระบบสารสนเทศกลางที่รวบรวมและเผยแพร่คู่มือหลักเกณฑ์และแนวทางการตรวจสอบการประกอบกิจการหรือการดำเนินการของผู้รับอนุญาตของทุกหน่วยงาน

๓.๑๕ สำนักงาน ก.พ.ร. ควรมีการกำหนดเงื่อนไขกระบวนการงานในการขออนุญาตที่สามารถมีช่องทางพิเศษแบบเร่งด่วน (Fast Track) ให้มีความชัดเจน โดยต้องไม่ใช่กิจการที่มีความเสี่ยงสูงหรือเป็นกิจการที่อาจส่งผลกระทบต่อสังคมโดยรวม

๓.๑๖ สำนักงาน ก.พ.ร. ต้องมีการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการทบทวนติดตาม ประเมินผล และปรับปรุงหน่วยงานของรัฐที่ได้รับอนุญาตให้ดำเนินการช่องทางพิเศษแบบเร่งด่วน (Fast Track) ให้ชัดเจนในกฎกระทรวง เพื่อไม่ให้หน่วยงานของรัฐละเลยหรือเพิกเฉยต่อการพัฒนาหรือปรับปรุงช่องทางการให้บริการแบบปกติ ทำให้ระยะเวลาการให้บริการไม่มีการพัฒนาให้รวดเร็วขึ้น แม้ในอนาคตระบบสารสนเทศหรือระบบต่าง ๆ จะดีขึ้นกว่าเดิมก็ตาม

๓.๑๗ สำนักงาน ก.พ.ร. ต้องใช้อำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจัดให้มีช่องทางพิเศษแบบเร่งด่วน (Fast Track) ในกฎกระทรวงอย่างระมัดระวัง ด้วยความเสมอภาคและโปร่งใส โดยต้องคำนึงและยึดหลักเหตุผลความจำเป็นเร่งด่วน และต้องไม่ให้เกิดกับประชาชน

๓.๑๘ ในการพิจารณาให้มีช่องทางพิเศษแบบเร่งด่วน (Fast Track) สำนักงาน ก.พ.ร. ต้องคำนึงถึงปัญหาผลประโยชน์ทับซ้อน จากการที่เจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการในช่องทางปกติกับเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการในช่องทางพิเศษแบบเร่งด่วนเป็นบุคคลเดียวกันหรือกลุ่มเดียวกัน ซึ่งอาจส่งผลให้การให้บริการช่องทางปกติมีประสิทธิภาพลดลง และการให้บริการช่องทางพิเศษแบบเร่งด่วนมีประสิทธิภาพมากขึ้น เพื่อผลประโยชน์ที่อาจจะได้รับมากขึ้น

๓.๑๙ หน่วยงานของรัฐ อาทิ ธนาคารหรือโรงพยาบาล ควรมีการเปิดช่องทางทางพิเศษแบบเร่งด่วน (Fast Track) ให้กับกลุ่มผู้เปราะบาง กลุ่มผู้พิการ กลุ่มผู้สูงอายุ หรือกลุ่มที่มีความรู้ทางการเงินอย่างจำกัด โดยไม่มีค่าใช้จ่าย ทั้งนี้ เพื่อเป็นการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการการ โดยมีมติเห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๓๖๑ เสียง ไม่เห็นชอบ ไม่มีงดออกเสียง ๒ เสียง ไม่ลงคะแนนเสียง ๔ เสียง

หมายเหตุ สภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการการ โดยให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรแจ้งไปยังคณะรัฐมนตรี และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๒๗ ประกอบข้อ ๑๐๕^๗

๔. การวิเคราะห์ร่างพระราชบัญญัติซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

จากการพิจารณาศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. มีข้อดีและข้อสังเกต ดังนี้

ข้อดี

ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. มีเจตนารมณ์ในการปรับปรุงประสิทธิภาพและประสิทธิผลของพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้สามารถยกระดับการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน

^๗ ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๒๗ และข้อ ๑๐๕ กำหนดไว้ ดังนี้

“ข้อ ๑๒๗ เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเสร็จแล้ว ให้เสนอร่างพระราชบัญญัตินั้น โดยแสดงร่างเดิมและการแก้ไขเพิ่มเติมพร้อมทั้งรายงานต่อประธานสภา รายงานนั้นอย่างน้อยต้องระบุว่าได้มีหรือไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติมในมาตราใดบ้าง และถ้ามีการแปรญัตติ มติของคณะกรรมการเกี่ยวกับคำแปรญัตตินั้นเป็นประการใด หรือมีการสงวนคำแปรญัตติของผู้แปรญัตติ หรือมีการสงวนความเห็นของกรรมการและในกรณีที่คณะกรรมการมีการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างพระราชบัญญัติ ก็ให้ระบุไว้ในรายงานด้วย

ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่าข้อสังเกตที่คณะรัฐมนตรีควรทราบหรือควรปฏิบัติ ให้บันทึกข้อสังเกตดังกล่าวไว้ในรายงานของคณะกรรมการเพื่อให้ที่ประชุมสภาพิจารณา และให้นำความในข้อ ๑๐๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๐๕

ฯลฯ

ฯลฯ

ในกรณีที่สภาเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการ ให้ประธานสภาส่งรายงานและข้อสังเกตไปยังคณะรัฐมนตรี ศาล องค์การอิสระ องค์การoyerการ หรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

ฯลฯ

ฯลฯ”

ได้มากยิ่งขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์หลักในการลดขั้นตอนการอนุญาตที่ไม่จำเป็น กำหนดเวลาดำเนินการในแต่ละขั้นตอนที่ชัดเจน นำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการอนุญาตและการให้บริการภาครัฐ รวมทั้งให้เจ้าหน้าที่ใช้ดุลพินิจในการอนุมัติ อนุญาต ให้น้อยที่สุดเพียงพอที่จำเป็น ซึ่งจะส่งผลให้ลดภาระและต้นทุนในการประกอบกิจการและการดำรงชีวิตของประชาชน ลดการทุจริตประพฤตินิชอบในวงราชการ และเป็นผลดีต่อการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศอย่างยั่งยืนต่อไป

ข้อสังเกต

(๑) หน่วยงานและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องควรพิจารณาถึงความพร้อมด้านบุคลากรและความพร้อมด้านงบประมาณ โดยเฉพาะอย่างยิ่งงบประมาณในการจัดตั้งศูนย์บริการร่วม

(๒) การรับอนุญาตหรือบริการในระยะเวลารวดเร็วเป็นพิเศษ โดยยินยอมเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นนั้น อาจทำให้เกิดการเลือกปฏิบัติหรือใช้ประโยชน์จากช่องทางดังกล่าวโดยไม่เหมาะสม ดังนั้น จึงควรกำหนดหลักเกณฑ์และอัตราค่าธรรมเนียมที่เหมาะสมอย่างชัดเจน และมีมาตรการในการกำกับดูแลไม่ให้เกิดผลกระทบต่อการดำเนินการในช่องทางปกติ

(๓) ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ส่งผลต่อกฎหมายที่เกี่ยวข้องเป็นจำนวนมาก ครอบคลุมการขออนุญาตในหลายด้าน ทั้งการประกอบธุรกิจ การก่อสร้าง การท่องเที่ยว และภาคการเกษตร ดังนั้น หน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องจึงต้องดำเนินการจัดทำกฎหมายลำดับรองให้สอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้ถูกต้องครบถ้วนด้วย

๓. ตารางเปรียบเทียบ

พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก
ในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘
ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก
ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ
แก่ประชาชน พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

กับร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก
ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ
แก่ประชาชน พ.ศ.

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

ตารางเปรียบเทียบ

พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘

ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

กับร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ _____	ร่าง พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. _____	ร่าง พระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. _____
ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร. ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นปีที่ ๗๐ ในรัชกาลปัจจุบัน		

พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้	 โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ 	 โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘”	มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.”	มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.”

พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่มาตรา ๑๗ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป	มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่หมวด ๑ บททั่วไป และมาตรา ๓๖ วรรคสอง ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป	มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่หมวด ๑ บททั่วไป และมาตรา ๓๘ วรรคสอง ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป
	มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘	มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘
มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับกับบรรดาการอนุญาต การจดทะเบียนหรือการแจ้งที่มีกฎหมายหรือกฎกำหนดให้ต้องขออนุญาต จดทะเบียนหรือแจ้ง ก่อนจะดำเนินการใด บทบัญญัติของกฎหมายหรือกฎใดที่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน	มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่บรรดาการอนุญาต การจดทะเบียน และการแจ้ง รวมทั้งการพิจารณา การดำเนินการ และการให้บริการหรือประโยชน์อื่นใดแก่ประชาชน บรรดาที่ประชาชนต้องยื่นคำขอต่อหน่วยงานของรัฐ	มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่บรรดาการอนุญาต การจดทะเบียน และการแจ้ง รวมทั้งการพิจารณา การดำเนินการ และการให้บริการหรือประโยชน์อื่นใดแก่ประชาชน บรรดาที่ประชาชนต้องยื่นคำขอต่อหน่วยงานของรัฐ

พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้ “อนุญาต” หมายความว่า การที่เจ้าหน้าที่ ยินยอมให้บุคคลใดกระทำการใดที่มีกฎหมาย กำหนดให้ต้องได้รับความยินยอมก่อนกระทำการนั้น และให้หมายความรวมถึงการออกใบอนุญาต การอนุมัติ การจดทะเบียน การขึ้นทะเบียน การรับแจ้ง การให้ประทานบัตรและการให้ อาชญาบัตรด้วย “ผู้อนุญาต” หมายความว่า ผู้ซึ่งกฎหมาย กำหนดให้มีอำนาจในการอนุญาต “เจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย ว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง “กฎหมายว่าด้วยการอนุญาต” หมายความว่า บรรดากฎหมายที่มีบทบัญญัติกำหนดให้ การดำเนินการใดหรือการประกอบกิจการใด จะต้องได้รับอนุญาตก่อนจึงจะดำเนินการได้	มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้ “หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ราชการ ส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน และหน่วยงานอื่นของรัฐ ทุกหน่วย “อนุญาต” หมายความว่า การที่เจ้าหน้าที่ ยินยอมให้บุคคลใดกระทำการใดที่มีกฎหมาย กำหนดให้ต้องได้รับความยินยอมก่อนกระทำการนั้น และให้หมายความรวมถึงการออกใบอนุญาต การอนุมัติ การจดทะเบียน การขึ้นทะเบียน การรับแจ้งหรือจดทะเบียน การให้ประทานบัตร และการให้อาชญาบัตรด้วย “ผู้อนุญาต” หมายความว่า ผู้ซึ่งกฎหมาย กำหนดให้มีอำนาจในการอนุญาต “เจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง “กฎหมายว่าด้วยการอนุญาต” หมายความว่า บรรดากฎหมายที่มีบทบัญญัติกำหนดให้ การดำเนินการใดหรือการประกอบกิจการใด จะต้องได้รับอนุญาตก่อนจึงจะดำเนินการได้	มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้ “หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ราชการ ส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน และหน่วยงานอื่นของรัฐ ทุกหน่วย “อนุญาต” หมายความว่า การที่เจ้าหน้าที่ ยินยอมให้บุคคลใดกระทำการใดที่มีกฎหมาย กำหนดให้ต้องได้รับความยินยอมก่อนกระทำการนั้น และให้หมายความรวมถึงการออกใบอนุญาต การอนุมัติ การจดทะเบียน การขึ้นทะเบียน การรับแจ้งหรือจดทะเบียน การให้ประทานบัตร และการให้อาชญาบัตรด้วย “ผู้อนุญาต” หมายความว่า ผู้ซึ่งกฎหมาย กำหนดให้มีอำนาจในการอนุญาต “เจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง “กฎหมายว่าด้วยการอนุญาต” หมายความว่า บรรดากฎหมายที่มีบทบัญญัติกำหนดให้ การดำเนินการใดหรือการประกอบกิจการใด จะต้องได้รับอนุญาตก่อนจึงจะดำเนินการได้

พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า พนักงาน เจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาต “คำขอ” หมายความว่า คำขออนุญาต	“กฎ” หมายความว่า พระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่น ระเบียบ ข้อบังคับ หรือบทบัญญัติอื่นที่มีผลบังคับ เป็นการทั่วไป โดยไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่ กรณีใดหรือบุคคลใดเป็นการเฉพาะ “พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาต “คำขอ” หมายความว่า คำขออนุญาต และให้หมายความรวมถึงคำขอรับบริการ และคำขอให้ดำเนินการอื่นใด “บริการ” หมายความว่า รวมถึง การดำเนินการ ตามคำขอหรือความประสงค์ของประชาชน รวมตลอดทั้งการอำนวยความสะดวก การให้ความอนุเคราะห์ สงเคราะห์ การจัด หรือให้สวัสดิการ และการให้ความช่วยเหลือ หรือสนับสนุนใด ๆ แก่ประชาชนด้วย “ประเมินผลสัมฤทธิ์” หมายความว่า การประเมินผลสัมฤทธิ์ตามกฎหมายว่าด้วยหลักเกณฑ์ การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ ของกฎหมาย	“กฎ” หมายความว่า พระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่น ระเบียบ ข้อบังคับ หรือบทบัญญัติอื่นที่มีผลบังคับ เป็นการทั่วไป โดยไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่ กรณีใดหรือบุคคลใดเป็นการเฉพาะ “พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาต “คำขอ” หมายความว่า คำขออนุญาต และให้หมายความรวมถึงคำขอรับบริการ และคำขอให้ดำเนินการอื่นใด “บริการ” หมายความว่า รวมถึง การดำเนินการ ตามคำขอหรือความประสงค์ของประชาชน รวมตลอดทั้งการอำนวยความสะดวก การให้ความอนุเคราะห์ สงเคราะห์ การจัด หรือให้สวัสดิการ และการให้ความช่วยเหลือ หรือสนับสนุนใด ๆ แก่ประชาชนด้วย “ประเมินผลสัมฤทธิ์” หมายความว่า การประเมินผลสัมฤทธิ์ตามกฎหมายว่าด้วยหลักเกณฑ์ การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ ของกฎหมาย

พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	“ระบบกลาง” หมายความว่า ระบบกลาง ตามกฎหมายว่าด้วยหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมาย และการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย “คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ” หมายความว่า คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน “สำนักงาน ก.พ.ร.” หมายความว่า สำนักงาน คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ “รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการ ตามพระราชบัญญัตินี้	“ระบบกลาง” หมายความว่า ระบบกลาง ตามกฎหมายว่าด้วยหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมาย และการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย “คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ” หมายความว่า คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน “สำนักงาน ก.พ.ร.” หมายความว่า สำนักงาน คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ “รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการ ตามพระราชบัญญัตินี้
มาตรา ๕ พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่ (๑) รัฐสภาและคณะรัฐมนตรี (๒) การพิจารณาพิพากษาคดีของศาล และการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการ พิจารณาคดี การบังคับคดี และการวางทรัพย์	มาตรา ๖ พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่ (๑) รัฐสภาและคณะรัฐมนตรี (๒) การพิจารณาพิพากษาคดีของศาล และการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการ พิจารณาคดี การบังคับคดี และการวางทรัพย์ (๓) การดำเนินงานตามหน้าที่และอำนาจของ องค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ เฉพาะในส่วนที่เป็น การใช้อำนาจตามรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ไม่รวมถึง การดำเนินงานของหน่วยธุรการขององค์กรดังกล่าว	มาตรา ๖ พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่ (๑) รัฐสภาและคณะรัฐมนตรี (๒) การพิจารณาพิพากษาคดีของศาล และการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการ พิจารณาคดี การบังคับคดี และการวางทรัพย์ (๓) การดำเนินงานตามหน้าที่และอำนาจของ องค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ เฉพาะในส่วนที่เป็น การใช้อำนาจตามรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ไม่รวมถึง การดำเนินงานของหน่วยธุรการขององค์กรดังกล่าว

พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
(๓) การดำเนินงานตามกระบวนการยุติธรรม ทางอาญา (๔) การอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วย ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (๕) การอนุญาตที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการ ทางทหารด้านยุทธการ รวมทั้งตามกฎหมายเกี่ยวกับ การควบคุมยุทธภัณฑ์ และกฎหมายว่าด้วย โรงงานผลิตอาวุธของเอกชน การยกเว้นไม่ให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ มาใช้บังคับแก่การดำเนินการใดหรือกับหน่วยงานใด นอกจากที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง ให้ตราเป็น พระราชกฤษฎีกา	(๔) การดำเนินงานตามกระบวนการยุติธรรม ทางอาญา ทั้งนี้ ตั้งแต่ในชั้นการสืบสวน และการสอบสวนเป็นต้นไป (๕) การอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริม และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เฉพาะในส่วนที่ ไม่อาจกำหนดระยะเวลาดำเนินการที่แน่นอนได้ ตามที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการกำหนด (๖) การอนุญาตที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการ ทางทหารด้านยุทธการ รวมทั้งตามกฎหมายเกี่ยวกับ การควบคุมยุทธภัณฑ์ และกฎหมายว่าด้วย โรงงานผลิตอาวุธของเอกชน การยกเว้นไม่ให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ มาใช้บังคับแก่การดำเนินการใดหรือแก่หน่วยงานของรัฐใด นอกจากที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง ให้กระทำเท่าที่จำเป็น และให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา	(๔) การดำเนินงานตามกระบวนการยุติธรรม ทางอาญา ทั้งนี้ ตั้งแต่ในชั้นการสืบสวน และการสอบสวนเป็นต้นไป (๕) การอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริม และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เฉพาะในส่วนที่ ไม่อาจกำหนดระยะเวลาดำเนินการที่แน่นอนได้ ตามที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการกำหนด (๖) การอนุญาตที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการ ทางทหารด้านยุทธการ รวมทั้งตามกฎหมายเกี่ยวกับ การควบคุมยุทธภัณฑ์ และกฎหมายว่าด้วย โรงงานผลิตอาวุธของเอกชน การยกเว้นไม่ให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ มาใช้บังคับแก่การดำเนินการใดหรือแก่หน่วยงานของรัฐใด นอกจากที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง ให้กระทำเท่าที่จำเป็น และให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
มาตรา ๑๘ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการ ตามพระราชบัญญัตินี้	มาตรา ๗ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการ ตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจ ออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศ ในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้	มาตรา ๗ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการ ตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจ ออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศ ในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้
	หมวด ๑ บททั่วไป	หมวด ๑ บททั่วไป
	มาตรา ๘ หน่วยงานของรัฐพึงพัฒนาระบบ การปฏิบัติงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพิจารณา อนุญาตและการให้บริการประชาชน ให้เป็นไปตาม หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับสภาพกาล โดยหน่วยงานของรัฐ ผู้อนุญาต และเจ้าหน้าที่ของรัฐ พึงตระหนักว่าประชาชนเป็นประธานแห่งสิทธิที่จะได้รับ บริการจากรัฐตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และต้องร่วมมือและช่วยเหลือกันในการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้การพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ	มาตรา ๘ หน่วยงานของรัฐพึงพัฒนาระบบ การปฏิบัติงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพิจารณา อนุญาตและการให้บริการประชาชน ให้เป็นไปตาม หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับสภาพกาล โดยหน่วยงานของรัฐ ผู้อนุญาต และเจ้าหน้าที่ของรัฐ พึงตระหนักว่าประชาชนเป็นประธานแห่งสิทธิที่จะได้รับ บริการจากรัฐตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และต้องร่วมมือและช่วยเหลือกันในการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้การพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ

พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	ประชาชน รวมทั้งงานอย่างอื่นที่เกี่ยวข้อง เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด เพื่อความผาสุกของประชาชนโดยรวม รวมตลอดทั้ง พัฒนาเจ้าหน้าที่ของรัฐให้มีศักยภาพ ความซื่อสัตย์ สุจริต และทัศนคติในการเป็นผู้ให้บริการประชาชน ให้ได้รับความสะดวก รวดเร็ว ไม่สร้างภาระ และขั้นตอนที่ไม่จำเป็น และไม่เลือกปฏิบัติ โดยไม่เป็นธรรม	ประชาชน รวมทั้งงานอย่างอื่นที่เกี่ยวข้อง เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด เพื่อความผาสุกของประชาชนโดยรวม รวมตลอดทั้ง พัฒนาเจ้าหน้าที่ของรัฐให้มีศักยภาพ ความซื่อสัตย์ สุจริต และทัศนคติในการเป็นผู้ให้บริการประชาชน ให้ได้รับความสะดวก รวดเร็ว ไม่สร้างภาระ และขั้นตอนที่ไม่จำเป็น และไม่เลือกปฏิบัติ โดยไม่เป็นธรรม
	มาตรา ๙ ในกรณีที่มีการอนุญาต การให้บริการ หรือภารกิจใดมีความเกี่ยวข้องกับหลายหน่วยงานของรัฐ หรือเป็นภารกิจที่ใกล้เคียงหรือต่อเนื่องกัน ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องนั้นกำหนดแนวทาง การบริหารและปฏิบัติงานเพื่อให้เกิดการปฏิบัติภารกิจ แบบบูรณาการร่วมกัน โดยมุ่งให้เกิดผลสัมฤทธิ์ ต่อภารกิจของรัฐและความผาสุกของประชาชน ในกรณีที่เกิดปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการ ตามวรรคหนึ่งจากหน่วยงานของรัฐหรือระเบียบ ข้อบังคับที่ออกโดยหน่วยงานของรัฐ ให้เป็นหน้าที่	มาตรา ๙ ในกรณีที่มีการอนุญาต การให้บริการ หรือภารกิจใดมีความเกี่ยวข้องกับหลายหน่วยงานของรัฐ หรือเป็นภารกิจที่ใกล้เคียงหรือต่อเนื่องกัน ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องนั้นกำหนดแนวทาง การบริหารและปฏิบัติงานเพื่อให้เกิดการปฏิบัติภารกิจ แบบบูรณาการร่วมกัน และกำหนดหน่วยงาน ที่เป็นผู้รับผิดชอบหลัก โดยมุ่งให้เกิดผลสัมฤทธิ์ ต่อภารกิจของรัฐและความผาสุกของประชาชน ในกรณีที่เกิดปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการ ตามวรรคหนึ่งจากหน่วยงานของรัฐหรือระเบียบ ข้อบังคับที่ออกโดยหน่วยงานของรัฐ ให้เป็นหน้าที่

พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	ของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องทุกหน่วยต้องร่วมกัน ดำเนินการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคนั้น ในกรณีที่จะต้องมีการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงาน ก.พ.ร. ที่จะจัดให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องหรือร่วมกัน ในกรณีที่ไม่สามารถบูรณาการหรือร่วมกันแก้ไขปัญหา อุปสรรคได้ ให้สำนักงาน ก.พ.ร. เสนอคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาวินิจฉัย และเมื่อคณะรัฐมนตรีมีมติ เป็นประการใดแล้ว ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง ปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้นและรายงานผลการดำเนินการ ต่อคณะรัฐมนตรีทราบโดยเร็ว	ของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องทุกหน่วยต้องร่วมกัน ดำเนินการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคนั้น ในกรณีที่จะต้องมีการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงาน ก.พ.ร. ที่จะจัดให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องหรือร่วมกัน ในกรณีที่ไม่สามารถบูรณาการหรือร่วมกันแก้ไขปัญหา อุปสรรคได้ ให้สำนักงาน ก.พ.ร. เสนอคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาวินิจฉัย และเมื่อคณะรัฐมนตรีมีมติ เป็นประการใดแล้ว ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง ปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้นและรายงานผลการดำเนินการ ต่อคณะรัฐมนตรีทราบโดยเร็ว
	มาตรา ๑๐ ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐได้รับ การติดต่อสอบถาม ข้อเสนอแนะ หรือแสดงความคิดเห็น เป็นหนังสือจากประชาชน หรือจากหน่วยงานของรัฐ ด้วยกัน เกี่ยวกับงานบริการหรือการอนุญาตที่อยู่ใน หน้าที่และอำนาจของหน่วยงานของรัฐนั้น ให้เป็นหน้าที่ ของหน่วยงานของรัฐนั้นที่จะต้องตอบคำถาม ให้ข้อมูล หรือแจ้งผลการดำเนินการให้บุคคลดังกล่าวทราบ ภายในสิบห้าวัน	มาตรา ๑๐ ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐได้รับ การติดต่อสอบถาม ข้อเสนอแนะ หรือแสดงความคิดเห็น เป็นหนังสือจากประชาชน หรือจากหน่วยงานของรัฐ ด้วยกัน เกี่ยวกับงานบริการหรือการอนุญาตที่อยู่ใน หน้าที่และอำนาจของหน่วยงานของรัฐนั้น ให้เป็นหน้าที่ ของหน่วยงานของรัฐนั้นที่จะต้องตอบคำถาม ให้ข้อมูล หรือแจ้งผลการดำเนินการให้บุคคลดังกล่าวทราบ ภายในสิบห้าวัน

พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	มาตรา ๑๑ ในกรณีที่กฎหมายกำหนดให้ต้องมีการออกกฎเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข หรือรายละเอียดอื่นใดในการขอรับอนุญาตหรือขอรับบริการ หน่วยงานของรัฐซึ่งมีหน้าที่ออกกฎดังกล่าว ต้องคำนึงถึงความสะดวกและรวดเร็วที่ประชาชนจะได้รับเป็นสำคัญ และสร้างภาระแก่ประชาชนน้อยที่สุด กฎหมายวรรคหนึ่ง ต้องไม่กำหนดให้ประชาชนแสดงหรือส่งมอบเอกสารต้นฉบับหรือสำเนาเอกสารใดที่หน่วยงานของรัฐนั้นเป็นผู้ออก หรือมีเอกสารต้นฉบับหรือสำเนาเอกสารนั้นอยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐนั้นอยู่แล้ว ความในวรรคสองไม่ใช่บังคับแก่กรณีจำเป็นอันมิอาจหลีกเลี่ยงได้ ที่จะต้องให้ประชาชนนำเอกสารต้นฉบับหรือสำเนาเอกสารมาแสดงหรือส่งมอบในการยื่นคำขอตามกฎหมาย ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	มาตรา ๑๑ ในกรณีที่กฎหมายกำหนดให้ต้องมีการออกกฎเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข หรือรายละเอียดอื่นใดในการขอรับอนุญาตหรือขอรับบริการ หน่วยงานของรัฐซึ่งมีหน้าที่ออกกฎดังกล่าว ต้องคำนึงถึงความสะดวกและรวดเร็วที่ประชาชนจะได้รับเป็นสำคัญ และสร้างภาระแก่ประชาชนน้อยที่สุด กฎหมายวรรคหนึ่ง ต้องไม่กำหนดให้ประชาชนแสดงหรือส่งมอบเอกสารต้นฉบับหรือสำเนาเอกสารใดที่หน่วยงานของรัฐนั้นเป็นผู้ออก หรือมีเอกสารต้นฉบับหรือสำเนาเอกสารนั้นอยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐนั้นอยู่แล้ว และเอกสารที่เชื่อมโยงจากศูนย์แลกเปลี่ยนข้อมูลกลางตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล ความในวรรคสองไม่ใช่บังคับแก่กรณีจำเป็นอันมิอาจหลีกเลี่ยงได้ ที่จะต้องให้ประชาชนนำเอกสารต้นฉบับหรือสำเนาเอกสารมาแสดงหรือส่งมอบในการยื่นคำขอตามกฎหมาย ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	ในกรณีที่กำหนดให้ต้องส่งมอบเอกสารมากกว่า หนึ่งชุด หากผู้ยื่นได้ส่งมอบเอกสารต้นฉบับหรือ สำเนาเอกสารให้หนึ่งชุดแล้ว ให้เป็นหน้าที่ของ เจ้าหน้าที่ที่จะต้องเป็นผู้จัดทำสำเนาให้ครบถ้วน ตามจำนวนที่ตนต้องการ เมื่อมีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายรวมทั้ง กฎตามกฎหมายใด ให้หน่วยงานของรัฐแก้ไขหรือ ปรับปรุงกฎหมายหรือกฎในความรับผิดชอบของตน ทุกฉบับให้เป็นไปตามหลักการในมาตรานี้ด้วย	ในกรณีที่กำหนดให้ต้องส่งมอบเอกสารมากกว่า หนึ่งชุด หากผู้ยื่นได้ส่งมอบเอกสารต้นฉบับหรือ สำเนาเอกสารให้หนึ่งชุดแล้ว ให้เป็นหน้าที่ของ เจ้าหน้าที่ที่จะต้องเป็นผู้จัดทำสำเนาให้ครบถ้วน ตามจำนวนที่ตนต้องการ เมื่อมีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายรวมทั้ง กฎตามกฎหมายใด ให้หน่วยงานของรัฐแก้ไขหรือ ปรับปรุงกฎหมายหรือกฎในความรับผิดชอบของตน ทุกฉบับให้เป็นไปตามหลักการในมาตรานี้ด้วย
มาตรา ๑๑ ในกรณีที่มีกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับใดออกใช้บังคับและมีผลให้ต้อง เปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข หรือ รายละเอียดอื่นใดที่ปรากฏในคู่มือสำหรับประชาชน ตามมาตรา ๗ การเปลี่ยนแปลงเช่นนั้น มิให้ใช้ บังคับกับการยื่นคำขอที่ได้ยื่นไว้แล้วโดยชอบ ก่อนวันที่กฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับดังกล่าว มีผลใช้บังคับ เว้นแต่กฎหมายนั้นจะบัญญัติไว้ เป็นอย่างอื่น แต่สำหรับในกรณีกฎ ระเบียบ หรือ ข้อบังคับนั้นจะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นได้ก็แต่เฉพาะ	มาตรา ๑๒ ในกรณีที่มีกฎหมายหรือกฎใด ออกใช้บังคับและมีผลให้ต้องเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข หรือรายละเอียดอื่นใดที่ปรากฏใน คู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๑๔ การเปลี่ยนแปลงเช่นนั้นมิให้ใช้บังคับแก่การยื่นคำขอ ที่ได้ยื่นไว้แล้วโดยชอบก่อนวันที่กฎหมายหรือกฎ ดังกล่าวมีผลใช้บังคับ เว้นแต่กฎหมายนั้นจะบัญญัติไว้ เป็นอย่างอื่น แต่สำหรับในกรณีกฎ จะบัญญัติไว้ เป็นอย่างอื่นได้ก็แต่เฉพาะในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงนั้น จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ยื่นคำขอ	มาตรา ๑๒ ในกรณีที่มีกฎหมายหรือกฎใด ออกใช้บังคับและมีผลให้ต้องเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข หรือรายละเอียดอื่นใดที่ปรากฏใน คู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๑๔ การเปลี่ยนแปลงเช่นนั้นมิให้ใช้บังคับแก่การยื่นคำขอ ที่ได้ยื่นไว้แล้วโดยชอบก่อนวันที่กฎหมายหรือกฎ ดังกล่าวมีผลใช้บังคับ เว้นแต่กฎหมายนั้นจะบัญญัติไว้ เป็นอย่างอื่น แต่สำหรับในกรณีกฎ จะบัญญัติไว้ เป็นอย่างอื่นได้ก็แต่เฉพาะในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงนั้น จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ยื่นคำขอ

พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
ในกรณีที่การเปลี่ยนแปลงนั้นจะเป็นประโยชน์ต่อ ผู้ยื่นคำขอ	ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยการอนุญาตใด มีการแก้ไขเพิ่มเติมหรือปรับปรุงในสาระสำคัญ อันส่งผลให้การดำเนินการบางกรณีต้องมีการ ขออนุญาตตามกฎหมายดังกล่าวเพิ่มเติม ห้ามมิให้ บังคับใช้กฎหมายดังกล่าวในทางที่เป็นผลร้ายหรือ ก่อภาระแก่ประชาชนจนกว่าจะมีการแก้ไข คู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๑๔ ให้สอดคล้องกับ การแก้ไขเพิ่มเติมหรือปรับปรุงกฎหมายนั้น และเผยแพร่ตามมาตรา ๓๒ แล้ว ทั้งนี้ เว้นแต่ กฎหมายดังกล่าวจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นโดยชัดแจ้ง	ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยการอนุญาตใด มีการแก้ไขเพิ่มเติมหรือปรับปรุงในสาระสำคัญ อันส่งผลให้การดำเนินการบางกรณีต้องมีการ ขออนุญาตตามกฎหมายดังกล่าวเพิ่มเติม ห้ามมิให้ บังคับใช้กฎหมายดังกล่าวในทางที่เป็นผลร้ายหรือ ก่อภาระแก่ประชาชนจนกว่าจะมีการแก้ไข คู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๑๔ ให้สอดคล้องกับ การแก้ไขเพิ่มเติมหรือปรับปรุงกฎหมายนั้น และเผยแพร่ตามมาตรา ๓๔ แล้ว ทั้งนี้ เว้นแต่ กฎหมายดังกล่าวจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นโดยชัดแจ้ง
เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกให้แก่ ประชาชน ให้ส่วนราชการจัดให้มีศูนย์บริการร่วม เพื่อรับคำขอและชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับการ การอนุญาตต่าง ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตไว้ ณ ที่เดียวกันตามแนวทางที่คณะกรรมการ พัฒนาระบบราชการกำหนด (มาตรา ๗ วรคสี่)	มาตรา ๑๓ เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวก แก่ประชาชน ให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีศูนย์บริการร่วม เพื่อให้บริการแบบคำขอ รับคำขอ และชี้แจง รายละเอียดเกี่ยวกับการขออนุญาต การอนุญาต และบริการต่าง ๆ ตามกฎหมายไว้ ณ ที่เดียวกัน ตามแนวทางที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ กำหนด การให้บริการของศูนย์บริการร่วมตามวรรคหนึ่ง จะให้บริการผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศก็ได้	มาตรา ๑๓ เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวก แก่ประชาชน ให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีศูนย์บริการร่วม เพื่อให้บริการแบบคำขอ รับคำขอ และชี้แจง รายละเอียดเกี่ยวกับการขออนุญาต การอนุญาต และบริการต่าง ๆ ตามกฎหมายไว้ ณ ที่เดียวกัน ตามแนวทางที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ กำหนด การให้บริการของศูนย์บริการร่วมตามวรรคหนึ่ง จะต้องให้บริการผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศด้วย

พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	หมวด ๒ การยื่นคำขออนุญาตและการอนุญาต 	หมวด ๒ การยื่นคำขออนุญาตและการอนุญาต
มาตรา ๗ ในกรณีที่มีกฎหมายกำหนดให้ การกระทำใดจะต้องได้รับอนุญาต ผู้อนุญาตจะต้อง จัดทำคู่มือสำหรับประชาชน ซึ่งอย่างน้อย ต้องประกอบด้วย หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข (ถ้ามี) ในการยื่นคำขอ ขั้นตอนและระยะเวลาในการ พิจารณาอนุญาตและรายการเอกสารหรือหลักฐาน ที่ผู้ขออนุญาตจะต้องยื่นมาพร้อมกับคำขอ และจะกำหนดให้ยื่นคำขอผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ แทนการมายื่นคำขอด้วยตนเองก็ได้	มาตรา ๑๔ ในกรณีที่บทบัญญัติของกฎหมาย กำหนดให้การกระทำใดจะต้องได้รับอนุญาต และการอนุญาตนั้นไม่จำเป็นต้องออกกฎใด ๆ ผู้อนุญาตจะต้องจัดทำคู่มือสำหรับประชาชน ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่กฎหมายนั้น มีผลใช้บังคับ ในกรณีที่บทบัญญัติของกฎหมายกำหนดให้ การกระทำใดจะต้องได้รับอนุญาตและการอนุญาตนั้น ต้องมีการออกกฎ ผู้อนุญาตจะต้องจัดทำคู่มือ สำหรับประชาชนให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่ วันที่กฎหมายนั้นมีผลใช้บังคับ	มาตรา ๑๔ ในกรณีที่บทบัญญัติของกฎหมาย กำหนดให้การกระทำใดจะต้องได้รับอนุญาต และการอนุญาตนั้นไม่จำเป็นต้องออกกฎใด ๆ ผู้อนุญาตจะต้องจัดทำคู่มือสำหรับประชาชน ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่กฎหมายนั้น มีผลใช้บังคับ ในกรณีที่บทบัญญัติของกฎหมายกำหนดให้ การกระทำใดจะต้องได้รับอนุญาตและการอนุญาตนั้น ต้องมีการออกกฎ ผู้อนุญาตจะต้องจัดทำคู่มือ สำหรับประชาชนให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่ วันที่กฎหมายนั้นมีผลใช้บังคับ ในกรณีที่ผู้อนุญาตเป็นผู้ปฏิบัติงานในราชการ ส่วนภูมิภาคหรือราชการส่วนท้องถิ่น ให้หน่วยงานของรัฐผู้รับผิดชอบกฎหมายว่าด้วย การนั้นในราชการส่วนกลางเป็นผู้จัดทำคู่มือ สำหรับประชาชนเป็นคู่มือกลางฉบับเดียว

พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
ให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการพัฒนา ระบบราชการตรวจสอบขั้นตอนและระยะเวลา ในการพิจารณาอนุญาตที่กำหนด ตามวรรคหนึ่งว่าเป็นระยะเวลาที่เหมาะสม ตามหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมือง ที่ดีหรือไม่ ในกรณีที่เห็นว่าขั้นตอนและระยะเวลา ที่กำหนดดังกล่าวล่าช้าเกินสมควรให้เสนอ คณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาและสั่งการให้ผู้อนุญาต ดำเนินการแก้ไขให้เหมาะสมโดยเร็ว (มาตรา ๑๗ วรรคสาม)	คู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรฐานอย่างน้อย ต้องประกอบด้วย หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในการยื่นคำขอ ค่าธรรมเนียมหรือค่าบริการ ขั้นตอน และระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาต รายการเอกสารหรือหลักฐานที่ผู้ขออนุญาตจะต้องยื่น มาพร้อมกับคำขอ แนวทางการใช้ดุลพินิจ โดยต้องกำหนดให้สามารถยื่นคำขอและเอกสาร ด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ตามกฎหมายว่าด้วย การปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ ในการนี้ สำนักงาน ก.พ.ร. จะพิจารณากำหนดให้มีรายละเอียด เพิ่มเติมก็ได้ ให้สำนักงาน ก.พ.ร. มีหน้าที่ตรวจสอบ คู่มือสำหรับประชาชนว่าสอดคล้องกับหลักการ บริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีหรือไม่ ในกรณีที่เห็นว่า เรื่องใดเป็นภาระเกินสมควร หรือปรากฏข้อเท็จจริงว่า หน่วยงานของรัฐผู้อนุญาตไม่อาจปฏิบัติตามระยะเวลา ที่กำหนดไว้ในคู่มือสำหรับประชาชนได้ ให้สำนักงาน ก.พ.ร. แจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อปรับปรุง คู่มือสำหรับประชาชน หรือปฏิบัติให้ถูกต้องตรงตามที่ กำหนดไว้ในคู่มือสำหรับประชาชน ทั้งนี้ ภายใน ระยะเวลาที่กำหนด ในกรณีที่หน่วยงานดังกล่าว	คู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรฐานอย่างน้อย ต้องประกอบด้วย หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในการยื่นคำขอ ค่าธรรมเนียมหรือค่าบริการ ขั้นตอน และระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาต รายการเอกสารหรือหลักฐานที่ผู้ขออนุญาตจะต้องยื่น มาพร้อมกับคำขอ แนวทางการใช้ดุลพินิจ โดยต้องกำหนดให้สามารถยื่นคำขอและเอกสาร ด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ตามกฎหมายว่าด้วย การปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ ในการนี้ สำนักงาน ก.พ.ร. จะพิจารณากำหนดให้มีรายละเอียด เพิ่มเติมก็ได้ ให้สำนักงาน ก.พ.ร. มีหน้าที่ตรวจสอบ คู่มือสำหรับประชาชนว่าสอดคล้องกับหลักการ บริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีหรือไม่ ในกรณีที่เห็นว่า เรื่องใดเป็นภาระเกินสมควรกับประชาชน หรือปรากฏ ข้อเท็จจริงว่าหน่วยงานของรัฐผู้อนุญาตไม่อาจปฏิบัติ ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในคู่มือสำหรับประชาชนได้ ให้สำนักงาน ก.พ.ร. แจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อปรับปรุงคู่มือสำหรับประชาชน หรือปฏิบัติ ให้ถูกต้องตรงตามที่กำหนดไว้ในคู่มือสำหรับประชาชน ทั้งนี้ ภายในระยะเวลาที่กำหนด ในกรณีที่หน่วยงาน

พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	ดำเนินการไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้รายงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ เพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาสั่งการต่อไป	ดังกล่าวดำเนินการไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลา ดังกล่าว ให้รายงานคณะกรรมการพัฒนา ระบบราชการเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาสั่งการ ต่อไป เพื่อประโยชน์แก่การจัดทำคู่มือสำหรับประชาชน ตามมาตรา นี้ คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ จะพิจารณากำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติงาน ที่สอดคล้องกับหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ให้หน่วยงานของรัฐผู้อนุญาตปฏิบัติในการพิจารณา อนุญาตเป็นการเพิ่มเติมก็ได้ โดยหน่วยงานของรัฐ ผู้อนุญาตจะจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนหรือปฏิบัติ ขัดหรือแย้งกับหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการพัฒนา ระบบราชการกำหนดมิได้ ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ดังกล่าว จะต้องกำหนดกรอบระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาต สำหรับกระบวนการแต่ละประเภทไว้ด้วย โดยหาก หน่วยงานใดประสงค์จะกำหนดระยะเวลา ในคู่มือสำหรับประชาชนเกินกรอบระยะเวลาดังกล่าว

พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
		ให้หน่วยงานดังกล่าวเสนอคณะกรรมการพัฒนา ระบบราชการเพื่อพิจารณาเห็นชอบกรอบระยะเวลา ในการพิจารณาอนุญาตนั้น
มาตรา ๘ ให้เป็นหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ ผู้มีหน้าที่ในการรับคำขอจะต้องตรวจสอบคำขอ และรายการเอกสารหรือหลักฐานที่ยื่นพร้อมคำขอ ให้ถูกต้องครบถ้วน หากเห็นว่าคำขอไม่ถูกต้องหรือ ยังขาดเอกสารหรือหลักฐานใดให้แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอ ทราบทันที ถ้าเป็นกรณีที่สามารถแก้ไขหรือเพิ่มเติมได้ ในขณะนั้น ให้แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอดำเนินการแก้ไขหรือ ยื่นเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมให้ครบถ้วน ถ้าเป็น กรณีที่ไม่อาจดำเนินการได้ในขณะนั้นให้บันทึก ความบกพร่องและรายการเอกสารหรือหลักฐาน ที่จะต้องยื่นเพิ่มเติม พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลา ที่ผู้ยื่นคำขอจะต้องดำเนินการแก้ไขหรือยื่นเพิ่มเติม ไว้ในบันทึกดังกล่าวด้วยและให้พนักงานเจ้าหน้าที่ และผู้ยื่นคำขอลงนามไว้ในบันทึกนั้น	มาตรา ๑๕ เมื่อมีการยื่นคำขอและเอกสาร หรือหลักฐานประกอบการพิจารณาเป็นเอกสาร ให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบคำขอและรายการเอกสาร หรือหลักฐานที่ยื่นพร้อมคำขอให้ถูกต้องครบถ้วน ตามที่ระบุในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๑๔ เมื่อตรวจสอบแล้วเห็นว่าถูกต้องครบถ้วน ให้บันทึก ความถูกต้องครบถ้วนนั้นไว้ท้ายคำขอ พร้อมทั้งแจ้งให้ ผู้ยื่นคำขอทราบทันที แต่หากเห็นว่าคำขอไม่ถูกต้อง หรือยังขาดเอกสารหรือหลักฐานใดให้แจ้ง ให้ผู้ยื่นคำขอทราบทันที ถ้าเป็นกรณีที่สามารถแก้ไข หรือเพิ่มเติมได้ในขณะนั้น ให้แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอ ดำเนินการแก้ไขหรือยื่นเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติม ให้ครบถ้วน ถ้าเป็นกรณีที่ไม่อาจดำเนินการได้ ในขณะนั้น ให้บันทึกความบกพร่องและรายการ เอกสารหรือหลักฐานที่จะต้องยื่นเพิ่มเติม พร้อมทั้ง	มาตรา ๑๕ เมื่อมีการยื่นคำขอและเอกสาร หรือหลักฐานประกอบการพิจารณาเป็นเอกสาร ให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบคำขอและรายการเอกสาร หรือหลักฐานที่ยื่นพร้อมคำขอให้ถูกต้องครบถ้วน ตามที่ระบุในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๑๔ เมื่อตรวจสอบแล้วเห็นว่าถูกต้องครบถ้วน ให้บันทึก ความถูกต้องครบถ้วนนั้นไว้ท้ายคำขอ พร้อมทั้งแจ้งให้ ผู้ยื่นคำขอทราบทันที แต่หากเห็นว่าคำขอไม่ถูกต้อง หรือยังขาดเอกสารหรือหลักฐานใดให้แจ้ง ให้ผู้ยื่นคำขอทราบทันที ถ้าเป็นกรณีที่สามารถแก้ไข หรือเพิ่มเติมได้ในขณะนั้น ให้แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอ ดำเนินการแก้ไขหรือยื่นเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติม ให้ครบถ้วน ถ้าเป็นกรณีที่ไม่อาจดำเนินการได้ ในขณะนั้น ให้บันทึกความบกพร่องและรายการ เอกสารหรือหลักฐานที่จะต้องยื่นเพิ่มเติม พร้อมทั้ง

พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มอบสำเนาบันทึกตามวรรคหนึ่งให้ผู้ยื่นคำขอไว้เป็นหลักฐาน ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอได้จัดทำคำขอถูกต้องและแนบเอกสารหรือหลักฐานครบถ้วนตามที่ระบุในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๗ แล้ว หรือได้แก้ไขหรือยื่นเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมครบถ้วนตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่แนะนำหรือตามที่ปรากฏในบันทึกตามวรรคหนึ่งแล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่จะเรียกเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมอื่นใดอีกไม่ได้ และจะปฏิเสธการพิจารณาคำขอนั้นโดยอาศัยเหตุแห่งความไม่สมบูรณ์ของคำขอหรือความไม่ครบถ้วนของเอกสารหรือหลักฐานไม่ได้ เว้นแต่เป็นกรณีที่ความไม่สมบูรณ์หรือความไม่ครบถ้วนนั้นเกิดจากความประมาทเลินเล่อหรือทุจริตของพนักงานเจ้าหน้าที่ และเป็นผลให้ไม่อาจอนุญาตได้ ในกรณีนี้ให้ผู้อนุญาตสั่งการตามที่เห็นสมควร	กำหนดระยะเวลาที่ผู้ยื่นคำขอจะต้องดำเนินการแก้ไขหรือยื่นเพิ่มเติมไว้ในบันทึกดังกล่าวด้วย และให้เจ้าหน้าที่และผู้ยื่นคำขอลงนามไว้ในบันทึกนั้น ให้เจ้าหน้าที่มอบสำเนาบันทึกตามวรรคหนึ่งให้ผู้ยื่นคำขอไว้เป็นหลักฐานโดยทันที ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอได้จัดทำคำขอถูกต้องและแนบเอกสารหรือหลักฐานครบถ้วนตามที่ระบุในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๑๔ แล้ว หรือได้แก้ไขหรือยื่นเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมครบถ้วนตามที่เจ้าหน้าที่แนะนำหรือตามที่ปรากฏในบันทึกตามวรรคหนึ่งแล้ว เจ้าหน้าที่จะเรียกเอกสารหรือหลักฐานอื่นใดเพิ่มเติมอีกไม่ได้ และจะปฏิเสธการพิจารณาคำขอนั้นโดยอาศัยเหตุแห่งความไม่สมบูรณ์ของคำขอหรือความไม่ครบถ้วนของเอกสารหรือหลักฐานไม่ได้ เว้นแต่เป็นกรณีที่ความไม่สมบูรณ์หรือความไม่ครบถ้วนนั้นเกิดจากความประมาทเลินเล่อหรือทุจริตของเจ้าหน้าที่ และเป็นผลให้ไม่อาจอนุญาตได้ ในกรณีนี้ให้ผู้อนุญาตสั่งการตามที่เห็นสมควร และให้ดำเนินการทางวินัยหรือดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องโดยไม่ชักช้า	กำหนดระยะเวลาที่ผู้ยื่นคำขอจะต้องดำเนินการแก้ไขหรือยื่นเพิ่มเติมไว้ในบันทึกดังกล่าวด้วย และให้เจ้าหน้าที่และผู้ยื่นคำขอลงนามไว้ในบันทึกนั้น ให้เจ้าหน้าที่มอบสำเนาบันทึกตามวรรคหนึ่งให้ผู้ยื่นคำขอไว้เป็นหลักฐานโดยทันที ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอได้จัดทำคำขอถูกต้องและแนบเอกสารหรือหลักฐานครบถ้วนตามที่ระบุในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๑๔ แล้ว หรือได้แก้ไขหรือยื่นเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมครบถ้วนตามที่เจ้าหน้าที่แนะนำหรือตามที่ปรากฏในบันทึกตามวรรคหนึ่งแล้ว เจ้าหน้าที่จะเรียกเอกสารหรือหลักฐานอื่นใดเพิ่มเติมอีกไม่ได้ และจะปฏิเสธการพิจารณาคำขอนั้นโดยอาศัยเหตุแห่งความไม่สมบูรณ์ของคำขอหรือความไม่ครบถ้วนของเอกสารหรือหลักฐานไม่ได้ เว้นแต่เป็นกรณีที่ความไม่สมบูรณ์หรือความไม่ครบถ้วนนั้นเกิดจากความประมาทเลินเล่อหรือทุจริตของเจ้าหน้าที่ และเป็นผลให้ไม่อาจอนุญาตได้ ในกรณีนี้ให้ผู้อนุญาตสั่งการตามที่เห็นสมควร และให้ดำเนินการทางวินัยหรือดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องโดยไม่ชักช้า

พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
และให้ดำเนินการทางวินัยหรือดำเนินคดีกับพนักงาน เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องโดยไม่ชักช้า มาตรา ๙ ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอไม่แก้ไขเพิ่มเติม คำขอหรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมตามที่ พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้ทราบหรือตามที่ปรากฏ ในบันทึกที่จัดทำตามมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่คืนคำขอให้แก่ผู้ยื่นคำขอ พร้อมทั้งแจ้งเป็นหนังสือถึงเหตุแห่งการคืนคำขอ ให้ทราบด้วย ผู้ยื่นคำขอจะอุทธรณ์คำสั่งคืนคำขอตามวรรคหนึ่ง ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง หรือจะยื่นคำขอใหม่ก็ได้ แต่ในกรณีที่กฎหมาย กำหนดให้ต้องยื่นคำขอใดภายในระยะเวลาที่กำหนด ผู้ยื่นคำขอจะต้องยื่นคำขอนั้นใหม่ภายในระยะเวลา ดังกล่าว	ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอไม่แก้ไขเพิ่มเติมคำขอ หรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมตามที่เจ้าหน้าที่ แจ้งให้ทราบหรือตามที่ปรากฏในบันทึกตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าหน้าที่คืนคำขอให้แก่ผู้ยื่นคำขอพร้อมทั้งแจ้ง เป็นหนังสือถึงเหตุแห่งการคืนคำขอให้ทราบด้วย ผู้ยื่นคำขอจะอุทธรณ์คำสั่งคืนคำขอตามวรรคสี่ ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง หรือจะยื่นคำขอใหม่ก็ได้ แต่ในกรณีที่กฎหมาย กำหนดให้ต้องยื่นคำขอใดภายในระยะเวลา ที่กำหนด ผู้ยื่นคำขอจะต้องยื่นคำขอนั้นใหม่ ภายในระยะเวลาดังกล่าว	ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอไม่แก้ไขเพิ่มเติมคำขอ หรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมตามที่เจ้าหน้าที่ แจ้งให้ทราบหรือตามที่ปรากฏในบันทึกตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าหน้าที่คืนคำขอให้แก่ผู้ยื่นคำขอพร้อมทั้งแจ้ง เป็นหนังสือถึงเหตุแห่งการคืนคำขอให้ทราบด้วย ผู้ยื่นคำขอจะอุทธรณ์คำสั่งคืนคำขอตามวรรคสี่ ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง หรือจะยื่นคำขอใหม่ก็ได้ แต่ในกรณีที่กฎหมาย กำหนดให้ต้องยื่นคำขอใดภายในระยะเวลา ที่กำหนด ผู้ยื่นคำขอจะต้องยื่นคำขอนั้นใหม่ ภายในระยะเวลาดังกล่าว
	มาตรา ๑๖ เมื่อมีการยื่นคำขอและส่งเอกสาร หรือหลักฐานประกอบการพิจารณาด้วยวิธีการ ทางอิเล็กทรอนิกส์ ให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบคำขอ และรายการเอกสารหรือหลักฐานที่ยื่นพร้อมคำขอ	มาตรา ๑๖ เมื่อมีการยื่นคำขอและเอกสาร หรือหลักฐานประกอบการพิจารณาโดยวิธีการ ทางอิเล็กทรอนิกส์ ให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบคำขอ และรายการเอกสารหรือหลักฐานที่ยื่นพร้อมคำขอ

พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	ให้ถูกต้องครบถ้วนตามที่ระบุในคู่มือสำหรับประชาชน ตามมาตรา ๑๔ ให้แล้วเสร็จภายในวันทำการถัดไป เมื่อตรวจสอบแล้วเห็นว่าถูกต้องครบถ้วน ให้บันทึก ความถูกต้องครบถ้วนนั้นไว้ท้ายคำขอ พร้อมทั้ง แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบทันที แต่หากเห็นว่าคำขอ ไม่ถูกต้องหรือยังขาดเอกสารหรือหลักฐานใด ให้แจ้งให้ ผู้ยื่นคำขอทราบทันทีที่ตรวจสอบแล้วเสร็จ โดยให้บันทึกความบกพร่องและรายการเอกสาร หรือหลักฐานที่จะต้องยื่นเพิ่มเติม พร้อมทั้งกำหนด ระยะเวลาที่ผู้ยื่นคำขอจะต้องดำเนินการแก้ไขหรือ ยื่นเพิ่มเติมไว้ในบันทึกดังกล่าวด้วย และให้เจ้าหน้าที่ ลงนามไว้ในบันทึกนั้น และแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบ การยื่นคำขอและเอกสารหรือหลักฐาน ประกอบการพิจารณาด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ให้ถือว่าผู้อนุญาตได้รับตามวันและเวลาตามกฎหมาย ว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ ให้นำความในมาตรา ๑๕ วรรคสาม วรรคสี่ และวรรคห้า มาใช้บังคับแก่กรณีการยื่นคำขอ และเอกสารหรือหลักฐานประกอบการพิจารณา โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ด้วยโดยอนุโลม ทั้งนี้	ให้ถูกต้องครบถ้วนตามที่ระบุในคู่มือสำหรับประชาชน ตามมาตรา ๑๔ ให้แล้วเสร็จภายในวันทำการถัดไป เมื่อตรวจสอบแล้วเห็นว่าถูกต้องครบถ้วน ให้บันทึก ความถูกต้องครบถ้วนนั้นไว้ท้ายคำขอ พร้อมทั้ง แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบทันที แต่หากเห็นว่าคำขอ ไม่ถูกต้องหรือยังขาดเอกสารหรือหลักฐานใด ให้แจ้งให้ ผู้ยื่นคำขอทราบทันทีที่ตรวจสอบแล้วเสร็จ โดยให้บันทึกความบกพร่องและรายการเอกสาร หรือหลักฐานที่จะต้องยื่นเพิ่มเติม พร้อมทั้งกำหนด ระยะเวลาที่ผู้ยื่นคำขอจะต้องดำเนินการแก้ไขหรือ ยื่นเพิ่มเติมไว้ในบันทึกดังกล่าวด้วย และให้เจ้าหน้าที่ ลงนามไว้ในบันทึกนั้น และแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบ การยื่นคำขอและเอกสารหรือหลักฐาน ประกอบการพิจารณาโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ให้ถือว่าผู้อนุญาตได้รับตามวันและเวลาตามกฎหมาย ว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ ให้นำความในมาตรา ๑๕ วรรคสาม วรรคสี่ และวรรคห้า มาใช้บังคับแก่กรณีการยื่นคำขอ และเอกสารหรือหลักฐานประกอบการพิจารณา โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ด้วยโดยอนุโลม ทั้งนี้

พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	การแจ้ง การเรียกเอกสารหรือหลักฐาน และการคืน คำขอในกรณีดังกล่าว ให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการ โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์	การแจ้ง การเรียกเอกสารหรือหลักฐาน และการคืน คำขอในกรณีดังกล่าว ให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการ โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์
	มาตรา ๑๗ การอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วย การอนุญาตใดที่ไม่อาจดำเนินการตามมาตรา ๑๕ หรือ มาตรา ๑๖ ได้ เนื่องจากมีเอกสารหรือหลักฐาน ที่เกี่ยวข้องจำนวนมาก หรือด้วยเหตุจำเป็นอื่นใด จะออกเป็นกฎกระทรวงกำหนดให้การอนุญาตนั้น ไม่ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๖ ก็ได้ แต่กฎกระทรวงดังกล่าวต้องระบุระยะเวลาในการ ดำเนินการให้ชัดเจนด้วย	มาตรา ๑๗ การอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วย การอนุญาตใดที่ไม่อาจดำเนินการตามมาตรา ๑๕ หรือ มาตรา ๑๖ ได้ เนื่องจากมีเอกสารหรือหลักฐาน ที่เกี่ยวข้องจำนวนมาก หรือด้วยเหตุจำเป็นอื่นใด จะออกเป็นกฎกระทรวงกำหนดให้การอนุญาตนั้น ไม่ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๖ ก็ได้ แต่กฎกระทรวงดังกล่าวต้องระบุระยะเวลาในการ ดำเนินการให้ชัดเจนด้วย
มาตรา ๑๐ ผู้อนุญาตต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จ ภายในกำหนดเวลาที่ระบุไว้ในคู่มือสำหรับประชาชน ตามมาตรา ๗ และแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบภายใน เจ็ดวันนับแต่วันที่พิจารณาแล้วเสร็จ	มาตรา ๑๘ ผู้อนุญาตต้องดำเนินการ ให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาที่ระบุไว้ ในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๑๔ และแจ้งให้ ผู้ยื่นคำขอทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่พิจารณา แล้วเสร็จ	มาตรา ๑๘ ผู้อนุญาตต้องดำเนินการ ให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาที่ระบุไว้ ในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๑๔ และแจ้งให้ ผู้ยื่นคำขอทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่พิจารณา แล้วเสร็จ

พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
เมื่อครบกำหนดเวลาตามที่ระบุไว้ในคู่มือสำหรับ ประชาชนตามมาตรา ๗ แล้ว หากผู้อนุญาตยัง พิจารณาไม่แล้วเสร็จ ให้แจ้งเป็นหนังสือ ให้ผู้ยื่นคำขอทราบถึงเหตุแห่งความล่าช้าทุกเจ็ดวัน จนกว่าจะพิจารณาแล้วเสร็จ พร้อมทั้งส่งสำเนา การแจ้งดังกล่าวให้คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ ทราบทุกครั้ง ในกรณีที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ เห็นว่าความล่าช้านั้นเกินสมควรแก่เหตุหรือเกิดจาก การขาดประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ ของหน่วยงานของผู้อนุญาต ให้คณะกรรมการ พัฒนาระบบราชการรายงานต่อคณะรัฐมนตรีพร้อมทั้ง เสนอแนะให้มีการพัฒนาหรือปรับปรุงหน่วยงาน หรือระบบการปฏิบัติราชการของหน่วยงานนั้น	เมื่อครบกำหนดเวลาตามที่ระบุไว้ในคู่มือสำหรับ ประชาชนตามมาตรา ๑๔ แล้ว หากผู้อนุญาต ยังพิจารณาไม่แล้วเสร็จ ให้แจ้งผู้ยื่นคำขอทราบถึง เหตุแห่งความล่าช้าทุกสัปดาห์จนกว่าจะพิจารณา แล้วเสร็จ พร้อมทั้งส่งสำเนากการแจ้งดังกล่าว ให้สำนักงาน ก.พ.ร. ทราบทุกครั้ง เพื่อรวบรวม เสนอต่อคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ ทั้งนี้ เว้นแต่กรณีที่ผู้อนุญาตพิจารณาไม่แล้วเสร็จ ตามกำหนดเวลาตามที่ระบุไว้ในคู่มือสำหรับประชาชน ตามมาตรา ๑๔ เนื่องจากเหตุสุดวิสัย ให้แจ้งผู้ยื่นคำขอ ทราบถึงเหตุสุดวิสัยดังกล่าวเพียงหนึ่งครั้ง ภายใน สามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาตามที่ระบุไว้ ในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๑๔ ในกรณีที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ เห็นว่าความล่าช้าตามวรรคสองนั้นเกินสมควรแก่เหตุ หรือมีความจำเป็นที่จะต้องปรับปรุงประสิทธิภาพ ในการปฏิบัติราชการของหน่วยงานของรัฐผู้อนุญาต ให้คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการรายงาน ต่อคณะรัฐมนตรีพร้อมทั้งเสนอแนะให้มีการพัฒนา	เมื่อครบกำหนดเวลาตามที่ระบุไว้ในคู่มือสำหรับ ประชาชนตามมาตรา ๑๔ แล้ว หากผู้อนุญาต ยังพิจารณาไม่แล้วเสร็จ ให้แจ้งผู้ยื่นคำขอทราบถึง เหตุแห่งความล่าช้าทุกสัปดาห์จนกว่าจะพิจารณา แล้วเสร็จ พร้อมทั้งส่งสำเนากการแจ้งดังกล่าว ให้สำนักงาน ก.พ.ร. ทราบทุกครั้ง เพื่อรวบรวม เสนอต่อคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ ทั้งนี้ เว้นแต่กรณีที่ผู้อนุญาตพิจารณาไม่แล้วเสร็จ ตามกำหนดเวลาตามที่ระบุไว้ในคู่มือสำหรับประชาชน ตามมาตรา ๑๔ เนื่องจากเหตุสุดวิสัย ให้แจ้งผู้ยื่นคำขอ ทราบถึงเหตุสุดวิสัยดังกล่าวเพียงหนึ่งครั้ง ภายใน สามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาตามที่ระบุไว้ ในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๑๔ ในกรณีที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ เห็นว่าความล่าช้าตามวรรคสองนั้นเกินสมควรแก่เหตุ หรือมีความจำเป็นที่จะต้องปรับปรุงประสิทธิภาพ ในการปฏิบัติราชการของหน่วยงานของรัฐผู้อนุญาต ให้คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการรายงาน ต่อคณะรัฐมนตรีพร้อมทั้งเสนอแนะให้มีการพัฒนา

พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
ในกรณีไม่แจ้งตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้ถือว่าผู้อนุญาตกระทำการหรือละเว้นกระทำการ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น เว้นแต่จะเป็นเพราะ มีเหตุสุดวิสัย	หรือปรับปรุงหน่วยงานของรัฐหรือระบบการปฏิบัติ ราชการของหน่วยงานของรัฐนั้น การแจ้งตามมาตรานี้จะดำเนินการโดยวิธีการ ทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ ในกรณีไม่แจ้งตามวรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง หรือแจ้งเกินระยะเวลาที่กำหนด อันเป็นการล่าช้าเกินสมควร ให้ถือว่าผู้อนุญาต กระทำการหรือละเว้นกระทำการเพื่อให้เกิด ความเสียหายแก่ผู้อื่น เว้นแต่จะเป็นเพราะ มีเหตุสุดวิสัย	หรือปรับปรุงหน่วยงานของรัฐหรือระบบการปฏิบัติ ราชการของหน่วยงานของรัฐนั้น การแจ้งตามมาตรานี้ให้ดำเนินการตามกฎหมาย ว่าด้วยการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ ในกรณีไม่แจ้งตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง หรือแจ้ง เกินระยะเวลาที่กำหนด อันเป็นการล่าช้าเกินสมควร ให้ถือว่าผู้อนุญาตกระทำการหรือละเว้นกระทำการ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น เว้นแต่จะเป็น เพราะมีเหตุสุดวิสัย
		มาตรา ๑๙ ในกรณีที่กิจการหรือ การดำเนินการใดไม่มีความเสี่ยงสูงที่จะก่อให้เกิด สาธารณภัยหรือก่ออันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สิน ของประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมในวงกว้าง จะตราพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ใช้ระบบอนุญาต โดยปริยายแก่กิจการหรือการดำเนินการนั้น สำหรับกรณีที่ผู้อนุญาตพิจารณาคำขออนุญาต ไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดในคู่มือสำหรับ ประชาชนตามมาตรา ๑๔ ก็ได้ ในพระราชกฤษฎีกา ดังกล่าวให้ระบุชื่อพระราชบัญญัติ ชื่อใบอนุญาต

พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
		รวมตลอดทั้งหลักเกณฑ์และวิธีดำเนินการของระบบอนุญาตโดยปริยายด้วย เมื่อมีการตราพระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่งแล้ว หากผู้อนุญาตเห็นว่าอาจพิจารณาคำขออนุญาตที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวเรื่องใดไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๑๔ ผู้อนุญาตอาจแจ้งการขยายระยะเวลาการพิจารณาเรื่องนั้นต่อสำนักงาน ก.พ.ร. ผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ที่สำนักงาน ก.พ.ร. กำหนดได้หนึ่งครั้งไม่เกินสิบห้าวันหรือไม่เกินระยะเวลาที่กำหนดในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๑๔ แล้วแต่ระยะเวลาใดจะสั้นกว่า แต่ต้องแจ้งการขยายระยะเวลาก่อนพ้นกำหนดดังกล่าว ให้ผู้อนุญาตแจ้งการขยายระยะเวลามาตรสองให้ผู้อยื่นคำขอทราบพร้อมกับการแจ้งเหตุแห่งความล่าช้าตามมาตรา ๑๘ ครั้งแรกด้วย ในกรณีที่ผู้อนุญาตมิได้แจ้งการขยายระยะเวลามาตรสอง หรือมีการแจ้งการขยายระยะเวลาแล้วแต่ผู้อนุญาตพิจารณาไม่แล้วเสร็จภายใน

พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
		กำหนดเวลาที่ขยายดังกล่าว ให้ถือว่าผู้อนุญาต มีคำสั่งอนุญาตตามคำขอ และให้แจ้งผู้ยื่นคำขอ รวมทั้งสำนักงาน ก.พ.ร. ทราบภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่ถือว่าคำสั่งอนุญาตดังกล่าว ทั้งนี้ ให้ผู้ยื่นคำขอประกอบกิจการหรือดำเนินการ ตามที่ขอได้ทันทีตั้งแต่วันที่ถือว่าผู้อนุญาต มีคำสั่งอนุญาตโดยปริยายนั้น
มาตรา ๑๒ ในกรณีที่กฎหมายกำหนดอายุ ใบอนุญาตไว้ และกิจการหรือการดำเนินการที่ได้รับ ใบอนุญาตนั้นมีลักษณะเป็นกิจการหรือการดำเนินการ ที่เห็นได้ว่าผู้ได้รับใบอนุญาตจะประกอบกิจการหรือ ดำเนินการนั้นต่อเนื่องกัน คณะรัฐมนตรีจะกำหนดให้ ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุ ใบอนุญาตตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายนั้น ๆ แทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก็ได้ และเมื่อหน่วยงานซึ่งมีอำนาจออกใบอนุญาต ได้รับค่าธรรมเนียมดังกล่าวแล้ว ให้ออกหลักฐาน การต่ออายุใบอนุญาตให้แก่ผู้รับใบอนุญาตโดยเร็ว	มาตรา ๑๙ ในกรณีที่กฎหมายกำหนดอายุ ใบอนุญาตไว้ และกิจการหรือการดำเนินการที่ได้รับ ใบอนุญาตนั้นมีลักษณะเป็นกิจการหรือการดำเนินการ ที่เห็นได้ว่าผู้รับอนุญาตจะประกอบกิจการหรือ ดำเนินการนั้นต่อเนื่องกัน ผู้รับอนุญาตจะต่ออายุ ใบอนุญาตโดยการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุ ใบอนุญาตภายในระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย นั้น ๆ แทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก็ได้ และเมื่อหน่วยงานของรัฐซึ่งมีอำนาจออกใบอนุญาต ได้รับค่าธรรมเนียมดังกล่าวแล้ว ให้ออกหลักฐาน การต่ออายุใบอนุญาตให้แก่ผู้รับอนุญาตโดยเร็ว โดยให้ถือว่าผู้รับอนุญาตได้รับการต่ออายุใบอนุญาต	มาตรา ๒๐ ในกรณีที่กฎหมายกำหนดอายุ ใบอนุญาตไว้ และกิจการหรือการดำเนินการที่ได้รับ ใบอนุญาตนั้นมีลักษณะเป็นกิจการหรือการดำเนินการ ที่เห็นได้ว่าผู้รับอนุญาตจะประกอบกิจการหรือ ดำเนินการนั้นต่อเนื่องกัน ผู้รับอนุญาตจะต่ออายุ ใบอนุญาตโดยการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุ ใบอนุญาตภายในระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย นั้น ๆ แทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก็ได้ และเมื่อหน่วยงานของรัฐซึ่งมีอำนาจออกใบอนุญาต ได้รับค่าธรรมเนียมดังกล่าวแล้ว ให้ออกหลักฐาน การต่ออายุใบอนุญาตให้แก่ผู้รับอนุญาตโดยเร็ว โดยให้ถือว่าผู้รับอนุญาตได้รับการต่ออายุใบอนุญาต

พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตได้รับการต่ออายุ ใบอนุญาตตามกฎหมายนั้น ๆ แล้ว การกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียม ต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต ตามวรรคหนึ่งให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวให้ระบุชื่อพระราชบัญญัติ และประเภทของใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติ ดังกล่าวที่ผู้รับใบอนุญาตอาจดำเนินการตามวรรคหนึ่งได้	ตามกฎหมายนั้น ๆ แล้วตั้งแต่วันถัดจากวันที่ ใบอนุญาตเดิมสิ้นอายุลง ทั้งนี้ โดยหน่วยงานของรัฐ ผู้อนุญาตยังคงมีหน้าที่ที่จะต้องตรวจสอบ การประกอบกิจการหรือการดำเนินการที่ได้รับชำระ ค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตดังกล่าว การชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาต แทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด ในกฎกระทรวง กิจการหรือการดำเนินการใดมีความเสี่ยงสูง ที่จะก่อให้เกิดสาธารณภัยหรือก่ออันตรายต่อชีวิต และทรัพย์สินของประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมในวงกว้าง หรือมีเหตุผลความจำเป็นพิเศษอื่นที่ไม่สมควร ดำเนินการตามวรรคหนึ่ง จะออกกฎกระทรวงกำหนด กิจการหรือการดำเนินการนั้น ให้ไม่อยู่ภายใต้บังคับ วรรคหนึ่งก็ได้ กฎกระทรวงดังกล่าวให้ระบุชื่อ พระราชบัญญัติและชื่อใบอนุญาตที่ไม่อาจดำเนินการ	ตามกฎหมายนั้น ๆ แล้วตั้งแต่วันถัดจากวันที่ ใบอนุญาตเดิมสิ้นอายุลง ทั้งนี้ โดยหน่วยงานของรัฐ ผู้อนุญาตยังคงมีหน้าที่ที่จะต้องตรวจสอบ การประกอบกิจการหรือการดำเนินการที่ได้รับชำระ ค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตดังกล่าว การชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาต แทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด ในกฎกระทรวง กิจการหรือการดำเนินการใดมีความเสี่ยงสูง ที่จะก่อให้เกิดสาธารณภัยหรือก่ออันตรายต่อชีวิต และทรัพย์สินของประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมในวงกว้าง หรือมีเหตุผลความจำเป็นพิเศษอื่นที่ไม่สมควร ดำเนินการตามวรรคหนึ่ง จะออกกฎกระทรวงกำหนด กิจการหรือการดำเนินการนั้น ให้ไม่อยู่ภายใต้บังคับ วรรคหนึ่งก็ได้ กฎกระทรวงดังกล่าวให้ระบุชื่อ พระราชบัญญัติและชื่อใบอนุญาตที่ไม่อาจดำเนินการ

พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	ตามวรรคหนึ่งได้ และให้ระบุนระยะเวลาในการพิจารณาต่ออายุใบอนุญาตไว้ให้ชัดเจนด้วย กิจการหรือการดำเนินการตามกฎหมายใด มีการกำหนดอายุใบอนุญาตไว้แต่ไม่มีการกำหนดให้ ผู้รับอนุญาตต้องชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาต เมื่อผู้รับอนุญาตยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตแล้ว ให้สามารถดำเนินการตามที่ได้รับอนุญาตต่อไปได้จนกว่าผู้อนุญาตจะมีคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต และให้ถือว่าหลักฐานการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตเป็นหลักฐานการต่ออายุใบอนุญาตไปพลางก่อน ก่อนที่จะมีคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาตตามวรรคสี่ ผู้อนุญาตต้องตรวจสอบการประกอบกิจการ หรือการดำเนินการก่อน หากพบข้อบกพร่อง ให้แจ้ง ผู้รับอนุญาตดำเนินการแก้ไขภายในระยะเวลาที่เหมาะสม ถ้าผู้รับอนุญาตไม่แก้ไขภายในกำหนด ระยะเวลาดังกล่าว ผู้อนุญาตจึงจะมีอำนาจออกคำสั่ง ไม่ต่ออายุใบอนุญาต ทั้งนี้ ในการออกคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต ผู้อนุญาตต้องระบุเหตุผลประกอบคำสั่ง ดังกล่าวด้วย	ตามวรรคหนึ่งได้ และให้ระบุนระยะเวลาในการพิจารณาต่ออายุใบอนุญาตไว้ให้ชัดเจนด้วย กิจการหรือการดำเนินการตามกฎหมายใด มีการกำหนดอายุใบอนุญาตไว้แต่ไม่มีการกำหนดให้ ผู้รับอนุญาตต้องชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาต เมื่อผู้รับอนุญาตยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตแล้ว ให้สามารถดำเนินการตามที่ได้รับอนุญาตต่อไปได้จนกว่าผู้อนุญาตจะมีคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต และให้ถือว่าหลักฐานการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตเป็นหลักฐานการต่ออายุใบอนุญาตไปพลางก่อน ก่อนที่จะมีคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาตตามวรรคสี่ ผู้อนุญาตต้องตรวจสอบการประกอบกิจการ หรือการดำเนินการก่อน หากพบข้อบกพร่อง ให้แจ้ง ผู้รับอนุญาตดำเนินการแก้ไขภายในระยะเวลาที่เหมาะสม ถ้าผู้รับอนุญาตไม่แก้ไขภายในกำหนด ระยะเวลาดังกล่าว ผู้อนุญาตจึงจะมีอำนาจออกคำสั่ง ไม่ต่ออายุใบอนุญาต ทั้งนี้ ในการออกคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต ผู้อนุญาตต้องระบุเหตุผลประกอบคำสั่ง ดังกล่าวด้วย

พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	มิให้ใช้บังคับมาตรานี้แก่กิจการหรือ การดำเนินการใดที่ต้องขออนุญาตเป็นรายครั้ง	มิให้ใช้บังคับมาตรานี้แก่กิจการหรือ การดำเนินการใดที่ต้องขออนุญาตเป็นรายครั้ง
	มาตรา ๒๐ ในกรณีที่การประกอบกิจการหรือ การดำเนินการของประชาชนในกิจการใดจำเป็นต้อง ได้รับการอนุญาตจากผู้อนุญาตหลายรายหรือ หลายกระบวนการงาน จะตราพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ มีใบอนุญาตหลักและใบอนุญาตรองของกิจการนั้นก็ได้ ผู้ใดได้รับใบอนุญาตหลักของกิจการใดให้ถือว่าผู้นั้น ได้รับใบอนุญาตรองของกิจการนั้นตามกฎหมาย ว่าด้วยการอนุญาตนั้นด้วยแล้ว โดยไม่ต้องยื่นคำขอ อนุญาตใหม่อีก และให้ระบุนการได้รับอนุญาต สำหรับใบอนุญาตรองให้ชัดเจนไว้ในใบอนุญาตหลัก ดังกล่าวด้วย ในพระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่ง ให้ระบุ ให้ชัดเจนถึงกิจการที่เป็นใบอนุญาตหลักและกิจการ ที่ถือว่าได้รับใบอนุญาตรอง รวมตลอดทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการอนุญาตสำหรับ ใบอนุญาตหลัก และการมีส่วนร่วมในการพิจารณา	มาตรา ๒๑ ในกรณีที่การประกอบกิจการหรือ การดำเนินการของประชาชนในกิจการใดจำเป็นต้อง ได้รับการอนุญาตจากผู้อนุญาตหลายรายหรือ หลายกระบวนการงาน จะตราพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ มีใบอนุญาตหลักและใบอนุญาตรองของกิจการนั้นก็ได้ ผู้ใดได้รับใบอนุญาตหลักของกิจการใดให้ถือว่าผู้นั้น ได้รับใบอนุญาตรองของกิจการนั้นตามกฎหมาย ว่าด้วยการอนุญาตนั้นด้วยแล้ว โดยไม่ต้องยื่นคำขอ อนุญาตใหม่อีก และให้ระบุนการได้รับอนุญาต สำหรับใบอนุญาตรองให้ชัดเจนไว้ในใบอนุญาตหลัก ดังกล่าวด้วย ในพระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่ง ให้ระบุ ให้ชัดเจนถึงกิจการที่เป็นใบอนุญาตหลักและกิจการ ที่ถือว่าได้รับใบอนุญาตรอง รวมตลอดทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการอนุญาตสำหรับ ใบอนุญาตหลัก และการมีส่วนร่วมในการพิจารณา

พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	ของผู้อนุญาตตามใบอนุญาตตรง การเรียกเก็บค่าธรรมเนียม และการนำส่งค่าธรรมเนียม เมื่อมีการตราพระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ถือว่าหน่วยงานของรัฐผู้อนุญาตและกระทรวงเจ้าสังกัดของหน่วยงานของรัฐผู้อนุญาตนั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อดำเนินการในกิจการที่ต้องมีใบอนุญาตตรงด้วย ในมาตรานี้ “ใบอนุญาตหลัก” หมายความว่า ใบอนุญาตให้ประกอบกิจการหรือให้ดำเนินการในกิจการที่โดยทั่วไปแล้วจะมีการประกอบกิจการหรือดำเนินการที่เป็นใบอนุญาตตรงด้วย และ “ใบอนุญาตรอง” หมายความว่า ใบอนุญาตให้ประกอบกิจการหรือให้ดำเนินการที่โดยทั่วไปแล้วเป็นส่วนหนึ่งของการประกอบกิจการหรือการดำเนินการที่เป็นใบอนุญาตหลัก	ของผู้อนุญาตตามใบอนุญาตตรง การเรียกเก็บค่าธรรมเนียม และการนำส่งค่าธรรมเนียม เมื่อมีการตราพระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ถือว่าหน่วยงานของรัฐผู้อนุญาตและกระทรวงเจ้าสังกัดของหน่วยงานของรัฐผู้อนุญาตนั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อดำเนินการในกิจการที่ต้องมีใบอนุญาตตรงด้วย ในมาตรานี้ “ใบอนุญาตหลัก” หมายความว่า ใบอนุญาตให้ประกอบกิจการหรือให้ดำเนินการในกิจการที่โดยทั่วไปแล้วจะมีการประกอบกิจการหรือดำเนินการที่เป็นใบอนุญาตตรงด้วย และ “ใบอนุญาตรอง” หมายความว่า ใบอนุญาตให้ประกอบกิจการหรือให้ดำเนินการที่โดยทั่วไปแล้วเป็นส่วนหนึ่งของการประกอบกิจการหรือการดำเนินการที่เป็นใบอนุญาตหลัก
	มาตรา ๒๑ ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วย การอนุญาตใดกำหนดอายุใบอนุญาตไว้น้อยกว่าห้าปี จะตราพระราชกฤษฎีกายกอายุใบอนุญาตสำหรับกฎหมายนั้นเป็นไม่น้อยกว่าห้าปีก็ได้	มาตรา ๒๒ ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วย การอนุญาตใดกำหนดอายุใบอนุญาตไว้น้อยกว่าห้าปี จะตราพระราชกฤษฎีกายกอายุใบอนุญาตสำหรับกฎหมายนั้นเป็นไม่น้อยกว่าห้าปีก็ได้

พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	การตราพระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำได้เมื่อคณะรัฐมนตรีเห็นว่าอายุใบอนุญาต ที่กำหนดในกฎหมายนั้น ไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ ที่เปลี่ยนแปลงไป หรือเป็นภาระแก่ประชาชน เกินสมควร ในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวให้ระบุชื่อ พระราชบัญญัติและชื่อใบอนุญาต อายุใบอนุญาต ที่ขยายแล้วซึ่งต้องไม่น้อยกว่าห้าปี และค่าธรรมเนียม ที่ต้องชำระไว้ด้วย	การตราพระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำได้เมื่อคณะรัฐมนตรีเห็นว่าอายุใบอนุญาต ที่กำหนดในกฎหมายนั้น ไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ ที่เปลี่ยนแปลงไป หรือเป็นภาระแก่ประชาชน เกินสมควร ในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวให้ระบุชื่อ พระราชบัญญัติและชื่อใบอนุญาต อายุใบอนุญาต ที่ขยายแล้วซึ่งต้องไม่น้อยกว่าห้าปี และค่าธรรมเนียม ที่ต้องชำระไว้ด้วย
ก่อนตราพระราชกฤษฎีกาตามวรรคสอง ให้คณะรัฐมนตรีส่งร่างพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว ให้สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาเป็นเวลาไม่น้อยกว่า สามสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว หากสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภามีได้มีมติทักท้วง ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงตราพระราชกฤษฎีกา ดังกล่าวต่อไป ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการ พัฒนาระบบราชการที่จะหารือกับหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องกับการออกใบอนุญาต เพื่อเสนอแนะต่อ	มาตรา ๒๒ ก่อนตราพระราชกฤษฎีกา ตามมาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๒๑ ให้คณะรัฐมนตรี ส่งร่างพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวให้สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภาพิจารณาเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวัน แต่ไม่เกินหกสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว หากสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภามีได้มีมติทักท้วง ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงตราพระราชกฤษฎีกา ดังกล่าวต่อไป ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงาน ก.พ.ร. ที่จะหารือกับ หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการออกใบอนุญาต เพื่อเสนอคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการพิจารณา ให้ความเห็นชอบ ก่อนเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรี	มาตรา ๒๓ ก่อนตราพระราชกฤษฎีกา ตามมาตรา ๒๑ หรือมาตรา ๒๒ ให้คณะรัฐมนตรี ส่งร่างพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวให้สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภาพิจารณาเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวัน แต่ไม่เกินหกสิบวันในสมัยประชุมของรัฐสภา เมื่อพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว หากสภาผู้แทนราษฎร หรือวุฒิสภามีได้มีมติทักท้วงให้นำความกราบบังคมทูล เพื่อทรงตราพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวต่อไป ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงาน ก.พ.ร. ที่จะหารือกับ หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการออกใบอนุญาต เพื่อเสนอคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการพิจารณา ให้ความเห็นชอบ ก่อนเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรี

พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
คณะรัฐมนตรีในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง และวรรคสอง	เกี่ยวกับการดำเนินการตามมาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๒๑ ต่อไป	เกี่ยวกับการดำเนินการตามมาตรา ๒๑ หรือมาตรา ๒๒ ต่อไป
มาตรา ๑๓ ให้เป็นหน้าที่ของผู้อนุญาตที่จะต้องกำหนดหลักเกณฑ์และแนวทางการตรวจสอบการประกอบกิจการหรือการดำเนินการของผู้ได้รับอนุญาตให้เป็นไปตามที่กฎหมายว่าด้วยการอนุญาตกำหนดและให้เป็นหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่และผู้อนุญาตที่จะต้องตรวจสอบตามหลักเกณฑ์และแนวทางดังกล่าว เมื่อมีผู้ได้รับความเดือดร้อนรำคาญ หรือเสียหายจากการประกอบกิจการหรือการดำเนินการของผู้ได้รับอนุญาต ไม่ว่าความจะปรากฏต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เองหรือมีผู้ร้องเรียน ให้เป็นหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่จะดำเนินการตรวจสอบและสั่งการตามอำนาจหน้าที่โดยเร็ว	มาตรา ๒๓ ให้เป็นหน้าที่ของผู้อนุญาตที่จะต้องกำหนดหลักเกณฑ์และแนวทางการตรวจสอบการประกอบกิจการหรือการดำเนินการของผู้รับอนุญาตให้เป็นไปตามที่กฎหมายว่าด้วยการอนุญาตกำหนด และให้เป็นหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่และผู้อนุญาตที่จะต้องตรวจสอบตามหลักเกณฑ์และแนวทางดังกล่าว เมื่อมีผู้ได้รับความเดือดร้อนรำคาญ หรือเสียหายจากการประกอบกิจการหรือการดำเนินการของผู้รับอนุญาต ไม่ว่าความจะปรากฏต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เองหรือมีผู้ร้องเรียน ให้เป็นหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่จะดำเนินการตรวจสอบและสั่งการตามหน้าที่และอำนาจโดยเร็ว หลักเกณฑ์และแนวทางตามวรรคหนึ่งให้เผยแพร่ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป	มาตรา ๒๔ ให้เป็นหน้าที่ของผู้อนุญาตที่จะต้องกำหนดหลักเกณฑ์และแนวทางการตรวจสอบการประกอบกิจการหรือการดำเนินการของผู้รับอนุญาตให้เป็นไปตามที่กฎหมายว่าด้วยการอนุญาตกำหนด และให้เป็นหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่และผู้อนุญาตที่จะต้องตรวจสอบตามหลักเกณฑ์และแนวทางดังกล่าว เมื่อมีผู้ได้รับความเดือดร้อนรำคาญ หรือเสียหายจากการประกอบกิจการหรือการดำเนินการของผู้รับอนุญาต ไม่ว่าความจะปรากฏต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เองหรือมีผู้ร้องเรียน ให้เป็นหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่จะดำเนินการตรวจสอบและสั่งการตามหน้าที่และอำนาจโดยเร็ว หลักเกณฑ์และแนวทางตามวรรคหนึ่งให้เผยแพร่ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป

พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	มาตรา ๒๔ ในกรณีที่ใบอนุญาตหรือหลักฐานการต่ออายุใบอนุญาตชำรุด สูญหาย หรือถูกทำลาย หากจำเป็นต้องมีการแจ้งความเพื่อเป็นหลักฐานในการขอออกใบแทนใบอนุญาต ให้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตนั้น โดยไม่ต้องแจ้งความต่อเจ้าพนักงานตำรวจอีก ให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับแก่กรณีที่ใบอนุญาตหรือหลักฐานการต่ออายุใบอนุญาตซึ่งออกให้หรืออยู่ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ด้วย ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงาน ก.พ.ร. ที่จะติดตามผลการปฏิบัติตามมาตรานี้ และรายงานคณะรัฐมนตรีในกรณีที่มีหน่วยงานของรัฐไม่ปฏิบัติตามมาตรานี้	มาตรา ๒๕ ในกรณีที่ใบอนุญาตหรือหลักฐานการต่ออายุใบอนุญาตชำรุด สูญหาย หรือถูกทำลาย หากจำเป็นต้องมีการแจ้งความเพื่อเป็นหลักฐานในการขอออกใบแทนใบอนุญาต ให้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตนั้น โดยไม่ต้องแจ้งความต่อเจ้าพนักงานตำรวจอีก ให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับแก่กรณีที่ใบอนุญาตหรือหลักฐานการต่ออายุใบอนุญาตซึ่งออกให้หรืออยู่ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ด้วย ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงาน ก.พ.ร. ที่จะติดตามผลการปฏิบัติตามมาตรานี้ และรายงานคณะรัฐมนตรีในกรณีที่มีหน่วยงานของรัฐไม่ปฏิบัติตามมาตรานี้
	หมวด ๓ การให้บริการ _____	หมวด ๓ การให้บริการ _____
	มาตรา ๒๕ ในกรณีที่กฎหมายกำหนดให้หน่วยงานของรัฐใดมีหน้าที่และอำนาจในการพิจารณารับรอง เห็นชอบ ให้ความเห็น จ่ายเงิน ให้ได้รับ	มาตรา ๒๖ ในกรณีที่กฎหมายกำหนดให้หน่วยงานของรัฐใดมีหน้าที่และอำนาจในการพิจารณารับรอง เห็นชอบ ให้ความเห็น จ่ายเงิน ให้ได้รับ

พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	สวัสดิการ รวมทั้งการดำเนินการหรือการให้บริการ อื่นใดแก่ประชาชน ให้นำความในมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ และมาตรา ๒๔ มาใช้บังคับแก่การพิจารณา รับรอง เห็นชอบ ให้ความเห็น จ่ายเงิน ให้ได้รับสวัสดิการ รวมทั้ง การดำเนินการหรือการให้บริการของหน่วยงานของรัฐ นั้นด้วยโดยอนุโลม โดยในกรณีที่บทบัญญัติ มาตราดังกล่าวกำหนดให้เป็นหน้าที่หรืออำนาจ ของผู้อนุญาต ให้ถือว่าเป็นหน้าที่หรืออำนาจของ หัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจตาม กฎหมาย หรือเจ้าหน้าที่ซึ่งหัวหน้าหน่วยงานของรัฐนั้น มอบหมาย ในการพิจารณา รับรอง เห็นชอบ ให้ความเห็น จ่ายเงิน ให้ได้รับสวัสดิการ และการดำเนินการหรือให้บริการอื่นใดดังกล่าว	สวัสดิการ รวมทั้งการดำเนินการหรือการให้บริการ อื่นใดแก่ประชาชน ให้นำความในมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่ และวรรคห้า มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ และมาตรา ๒๔ มาใช้บังคับแก่การพิจารณา รับรอง เห็นชอบ ให้ความเห็น จ่ายเงิน ให้ได้รับสวัสดิการ รวมทั้ง การดำเนินการหรือการให้บริการของหน่วยงานของรัฐ นั้นด้วยโดยอนุโลม โดยในกรณีที่บทบัญญัติ มาตราดังกล่าวกำหนดให้เป็นหน้าที่หรืออำนาจ ของผู้อนุญาต ให้ถือว่าเป็นหน้าที่หรืออำนาจของ หัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจตาม กฎหมาย หรือเจ้าหน้าที่ซึ่งหัวหน้าหน่วยงานของรัฐนั้น มอบหมาย ในการพิจารณา รับรอง เห็นชอบ ให้ความเห็น จ่ายเงิน ให้ได้รับสวัสดิการ และการดำเนินการหรือการให้บริการอื่นใดดังกล่าว
	หมวด ๔ การทบทวนและปรับปรุงการอนุญาต และการให้บริการ	หมวด ๔ การทบทวนและปรับปรุงการอนุญาต และการให้บริการ

พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
มาตรา ๖ ทุกห้าปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้อนุญาตพิจารณากฎหมายที่ให้อำนาจในการอนุญาตว่าสมควรปรับปรุงกฎหมายนั้นเพื่อยกเลิกการอนุญาตหรือจัดให้มีมาตรการอื่นแทนการอนุญาตหรือไม่ ทั้งนี้ ในกรณีที่มีความจำเป็น ผู้อนุญาตจะพิจารณาปรับปรุงกฎหมายหรือจัดให้มีมาตรการอื่นแทนในกำหนดระยะเวลาที่เร็วกว่านั้นก็ได้ ให้ผู้อนุญาตเสนอผลการพิจารณาตามวรรคหนึ่งต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณายกเลิกการอนุญาตหรือจัดให้มีมาตรการอื่นแทนการอนุญาต ในการนี้ ให้คณะรัฐมนตรีรับฟังความคิดเห็นของคณะกรรมการพัฒนากฎหมายตามกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบการพิจารณาด้วย	มาตรา ๒๖ เมื่อมีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายว่าด้วยการอนุญาต ให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการประเมินในประเด็นดังต่อไปนี้ด้วย (๑) ความเหมาะสมและความคุ้มค่าของการใช้ระบบอนุญาต เมื่อพิจารณาถึงภาระหน้าที่ที่ประชาชนต้องปฏิบัติ กับประโยชน์ที่สังคมพึงได้รับจากการใช้ระบบอนุญาต พร้อมทั้งระบุอุปสรรคหรือความเสี่ยงหากเปลี่ยนจากระบบการขออนุญาตเป็นการจัดแจ้งหรือการจัดทะเบียน (๒) ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยการอนุญาตกำหนดให้คณะกรรมการเป็นผู้มีอำนาจอนุญาต ให้ประเมินผลดีและผลเสียของการที่ยังคงระบบคณะกรรมการและการให้คณะกรรมการมีอำนาจอนุญาตไว้ การประเมินผลสัมฤทธิ์ในประเด็นตามวรรคหนึ่ง ให้หน่วยงานของรัฐที่ประเมินผลสัมฤทธิ์ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการกำหนด และให้แจ้งผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ไว้ในระบบกลาง ในการนี้	มาตรา ๒๗ เมื่อมีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายว่าด้วยการอนุญาต ให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการประเมินในประเด็นดังต่อไปนี้ด้วย (๑) ความเหมาะสมและความคุ้มค่าของการใช้ระบบอนุญาต เมื่อพิจารณาถึงภาระหน้าที่ที่ประชาชนต้องปฏิบัติ กับประโยชน์ที่สังคมพึงได้รับจากการใช้ระบบอนุญาต พร้อมทั้งระบุอุปสรรคหรือความเสี่ยงหากเปลี่ยนจากระบบการขออนุญาตเป็นการจัดแจ้งหรือการจัดทะเบียน (๒) ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยการอนุญาตกำหนดให้คณะกรรมการเป็นผู้มีอำนาจอนุญาต ให้ประเมินผลดีและผลเสียของการที่ยังคงระบบคณะกรรมการและการให้คณะกรรมการมีอำนาจอนุญาตไว้ การประเมินผลสัมฤทธิ์ในประเด็นตามวรรคหนึ่ง ให้หน่วยงานของรัฐที่ประเมินผลสัมฤทธิ์ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการกำหนด โดยให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์โดยผู้ประเมินอิสระด้วย เว้นแต่เป็นกรณีที่

พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการจะกำหนดให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์โดยผู้ประเมินอิสระก็ได้ ไม่ว่าจะมีการประเมินผลสัมฤทธิ์ตามวรรคหนึ่งหรือไม่ คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการจะแจ้งหน่วยงานของรัฐพิจารณาประเมินผลสัมฤทธิ์ในประเด็นตามวรรคหนึ่งเป็นการเฉพาะในเวลาที่เหมาะสมก็ได้ ทั้งนี้ หน่วยงานของรัฐนั้นรายงานข้อเสนอแนะและผลการพิจารณาในประเด็นดังกล่าวพร้อมเหตุผลต่อคณะรัฐมนตรีผ่านคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ แล้วแต่กรณีภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่รับแจ้งเพื่อพิจารณามีมติต่อไป	คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการกำหนดให้ประเมินผลสัมฤทธิ์ได้โดยไม่ต้องมีผู้ประเมินอิสระ ทั้งนี้ หน่วยงานของรัฐแจ้งผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ไว้ในระบบกลางด้วย ไม่ว่าจะมีการประเมินผลสัมฤทธิ์ตามวรรคหนึ่งหรือไม่ คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการจะแจ้งหน่วยงานของรัฐพิจารณาประเมินผลสัมฤทธิ์ในประเด็นตามวรรคหนึ่งเป็นการเฉพาะในเวลาที่เหมาะสมก็ได้ ทั้งนี้ หน่วยงานของรัฐนั้นรายงานข้อเสนอแนะและผลการพิจารณาในประเด็นดังกล่าวพร้อมเหตุผลต่อคณะรัฐมนตรีผ่านคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ แล้วแต่กรณีภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่รับแจ้งเพื่อพิจารณามีมติต่อไป
	มาตรา ๒๗ เมื่อมีเหตุจำเป็นอันสมควรที่จะต้องปรับปรุงกระบวนการ ขั้นตอน และระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตหรือให้บริการตามที่กำหนดในคู่มือสำหรับประชาชนเพื่อให้การให้บริการประชาชนมีประสิทธิภาพสูงขึ้น ให้ผู้อนุญาตหรือ	มาตรา ๒๘ เมื่อมีเหตุจำเป็นอันสมควรที่จะต้องปรับปรุงกระบวนการ ขั้นตอน และระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตหรือให้บริการตามที่กำหนดในคู่มือสำหรับประชาชนเพื่อให้การให้บริการประชาชนมีประสิทธิภาพสูงขึ้น ให้ผู้อนุญาตหรือ

พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	หัวหน้าหน่วยงานของรัฐดำเนินการแก้ไข คู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๑๔ โดยพลัน โดยต้องมีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง และประชาชน และให้นำสถิติการแจ้งเหตุ แห่งความล่าช้าตามมาตรา ๑๘ มาประกอบ การพิจารณาด้วย การรับฟังความคิดเห็นตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยให้ดำเนินการผ่านระบบกลางเป็นระยะเวลา ไม่น้อยกว่าสามสิบวัน และจะใช้วิธีการอื่นเพิ่มเติมด้วย ก็ได้	หัวหน้าหน่วยงานของรัฐดำเนินการแก้ไข คู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๑๔ โดยพลัน โดยต้องมีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง และประชาชน และให้นำสถิติการแจ้งเหตุ แห่งความล่าช้าตามมาตรา ๑๘ มาประกอบ การพิจารณาด้วย การรับฟังความคิดเห็นตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยให้ดำเนินการผ่านระบบกลางเป็นระยะเวลา ไม่น้อยกว่าสามสิบวัน และจะใช้วิธีการอื่นเพิ่มเติมด้วย ก็ได้
		มาตรา ๒๙ ให้ผู้อนุญาตจัดให้มีการทบทวน คู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๑๔ เป็นประจำ ตามรอบระยะเวลาที่คณะกรรมการพัฒนาระบบ ราชการกำหนด แต่ไม่เกินสามปีนับแต่วันที่ มีการทบทวนครั้งล่าสุด และให้เผยแพร่ ผลการพิจารณาทบทวนดังกล่าวผ่านช่องทาง ที่สำนักงาน ก.พ.ร. ประกาศกำหนด ให้นำความในมาตรา ๒๘ มาใช้บังคับแก่ การดำเนินการตามวรรคหนึ่งด้วยโดยอนุโลม

พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	หมวด ๕ ศูนย์รับคำขอกกลาง 	หมวด ๕ ศูนย์รับคำขอกกลาง
มาตรา ๑๔ ในกรณีจำเป็นและสมควร เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ให้คณะรัฐมนตรีมีมติจัดตั้งศูนย์รับคำขออนุญาต เพื่อทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการรับคำขอ ตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตขึ้น ให้ศูนย์รับคำขออนุญาตตามวรรคหนึ่งมีฐานะเป็นส่วนราชการตามมาตรา ๑๘ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ โดยอยู่ในสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี และจะให้มีสาขาของศูนย์ประจำกระทรวงหรือประจำจังหวัดด้วยก็ได้ การจัดตั้งศูนย์รับคำขออนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวให้กำหนดรายชื่อกฎหมายว่าด้วยการอนุญาต	มาตรา ๒๘ เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ให้คณะรัฐมนตรีตามข้อเสนอแนะของสำนักงาน ก.พ.ร. จัดให้มีศูนย์รับคำขอกกลางขึ้นในหน่วยงานของรัฐตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด โดยดำเนินการผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการรับคำขอต่าง ๆ ตามกฎหมาย ทั้งนี้ คณะรัฐมนตรีจะมอบหมายให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการ ศูนย์ดังกล่าวก็ได้ โดยหน่วยงานของรัฐดังกล่าวเป็นผู้กำกับดูแล การมอบหมายให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการศูนย์รับคำขอกกลางตามวรรคหนึ่ง จะกระทำได้ต่อเมื่อมีหลักประกันเพียงพอที่จะคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลและความลับทางการค้าที่มีประสิทธิภาพ	มาตรา ๓๐ เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ให้คณะรัฐมนตรีตามข้อเสนอแนะของสำนักงาน ก.พ.ร. จัดให้มีศูนย์รับคำขอกกลางขึ้นในหน่วยงานของรัฐตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด โดยดำเนินการผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการรับคำขอต่าง ๆ ตามกฎหมาย ทั้งนี้ คณะรัฐมนตรีจะมอบหมายให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการ ศูนย์ดังกล่าวก็ได้ โดยหน่วยงานของรัฐดังกล่าวเป็นผู้กำกับดูแล การมอบหมายให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการศูนย์รับคำขอกกลางตามวรรคหนึ่ง จะกระทำได้ต่อเมื่อมีหลักประกันเพียงพอที่จะคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลและความลับทางการค้าที่มีประสิทธิภาพ

พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
ที่จะให้อยู่ภายใต้การดำเนินการของศูนย์รับคำขอ อนุญาต ในการดำเนินการเกี่ยวกับการรับคำขอ จะกำหนด ในพระราชกฤษฎีกาให้ผู้ยื่นคำขอ ยื่นคำขอผ่านทาง สื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้		
มาตรา ๑๕ เมื่อมีการจัดตั้งศูนย์รับคำขออนุญาต ตามมาตรา ๑๔ แล้ว ให้ดำเนินการและมีผล ดังต่อไปนี้ (๑) ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยการอนุญาตหรือกฎ ที่ออกตามกฎหมายดังกล่าวกำหนดให้ต้องยื่นคำขอ หรือส่งเอกสารหรือหลักฐาน หรือค่าธรรมเนียมใด ณ สถานที่ใด ถ้าได้มีการยื่นคำขอ หรือส่งเอกสารหรือ หลักฐาน หรือค่าธรรมเนียม ณ ศูนย์รับคำขออนุญาตแล้ว ให้ถือว่าได้มีการยื่นคำขอ หรือส่งเอกสารหรือหลักฐาน หรือค่าธรรมเนียมโดยชอบตามกฎหมาย ว่าด้วยการอนุญาตนั้นแล้ว	มาตรา ๒๙ เมื่อมีศูนย์รับคำขอกกลาง ตามมาตรา ๒๘ แล้ว (๑) ในกรณีที่กฎหมายหรือกฎที่ออก ตามกฎหมายดังกล่าวกำหนดให้ต้องยื่นคำขอ หรือส่งเอกสารหรือหลักฐาน หรือค่าธรรมเนียม หรือเงินอื่นใด ณ สถานที่ใด ถ้าได้มีการยื่นคำขอ หรือส่งเอกสารหรือหลักฐาน หรือค่าธรรมเนียม หรือเงินอื่นใดไปยังศูนย์รับคำขอกกลางแล้ว ให้ถือว่า ได้มีการยื่นคำขอ หรือส่งเอกสารหรือหลักฐาน หรือค่าธรรมเนียมหรือเงินอื่นใดโดยชอบตามกฎหมาย นั้นแล้ว	มาตรา ๓๑ เมื่อมีศูนย์รับคำขอกกลาง ตามมาตรา ๓๐ แล้ว (๑) ในกรณีที่กฎหมายหรือกฎที่ออก ตามกฎหมายดังกล่าวกำหนดให้ต้องยื่นคำขอ หรือส่งเอกสารหรือหลักฐาน หรือค่าธรรมเนียม หรือเงินอื่นใด ณ สถานที่ใด ถ้าได้มีการยื่นคำขอ หรือส่งเอกสารหรือหลักฐาน หรือค่าธรรมเนียม หรือเงินอื่นใดไปยังศูนย์รับคำขอกกลางแล้ว ให้ถือว่า ได้มีการยื่นคำขอ หรือส่งเอกสารหรือหลักฐาน หรือค่าธรรมเนียมหรือเงินอื่นใดโดยชอบตามกฎหมาย นั้นแล้ว

พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
(๒) บรรดาเงินค่าธรรมเนียมหรือเงินอื่นใด ที่ศูนย์รับคำขออนุญาตได้รับไว้ตาม (๑) ให้ศูนย์รับคำขออนุญาตนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน ในนามของหน่วยงานของผู้อนุญาต หรือส่งให้องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น แล้วแต่กรณี และแจ้งให้ หน่วยงานของผู้อนุญาตทราบ (๓) ในกรณีที่หน่วยงานของผู้อนุญาตมีสิทธิ หักค่าใช้จ่ายจากเงินที่จะต้องนำส่งคลัง ให้ศูนย์รับคำขออนุญาตหักเงินดังกล่าวแทน และส่งมอบเงินที่หักไว้นั้นให้แก่หน่วยงาน ของผู้อนุญาต โดยให้ศูนย์รับคำขออนุญาตมีสิทธิ หักค่าใช้จ่ายของศูนย์รับคำขออนุญาตตามอัตรา ที่จะได้ตกลงกับหน่วยงานของผู้อนุญาต (๔) ระยะเวลาตามมาตรา ๑๐ ให้นับแต่วันที่ ศูนย์รับคำขออนุญาตส่งเรื่องให้ผู้อนุญาต โดยศูนย์รับคำขออนุญาตจะต้องส่งเรื่องให้ผู้อนุญาต ไม่ช้ากว่าสามวันทำการและให้นับมาตรา ๑๐ วรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม	(๒) บรรดาเงินค่าธรรมเนียมหรือเงินอื่นใด ที่ศูนย์รับคำขอกกลางได้รับไว้ตาม (๑) ให้ศูนย์รับคำขอกกลางนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน ในนามของหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ หรือส่งให้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แล้วแต่กรณี และแจ้งให้ หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบทราบ (๓) ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ มีสิทธิหักค่าใช้จ่ายจากเงินที่จะต้องนำส่งคลัง ให้ศูนย์รับคำขอกกลางหักเงินดังกล่าวแทน และส่งมอบเงินที่หักไว้นั้นให้แก่หน่วยงานของรัฐ ที่รับผิดชอบโดยให้ศูนย์รับคำขอกกลางมีสิทธิ หักค่าใช้จ่ายของศูนย์รับคำขอกกลางตามอัตราที่จะได้ ตกลงกับหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ (๔) ระยะเวลาตามมาตรา ๑๘ ให้นับแต่วันที่ ศูนย์รับคำขอกกลางส่งเรื่องให้หน่วยงานของรัฐ ที่รับผิดชอบ โดยศูนย์รับคำขอกกลางจะต้องส่งเรื่องให้ หน่วยงานของรัฐดังกล่าวไม่ช้ากว่าหนึ่งวันทำการ และให้นับมาตรา ๑๘ วรรคสี่ มาใช้บังคับด้วย โดยอนุโลม	(๒) บรรดาเงินค่าธรรมเนียมหรือเงินอื่นใด ที่ศูนย์รับคำขอกกลางได้รับไว้ตาม (๑) ให้ศูนย์รับคำขอกกลางนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน ในนามของหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ หรือส่งให้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แล้วแต่กรณี และแจ้งให้ หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบทราบ (๓) ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ มีสิทธิหักค่าใช้จ่ายจากเงินที่จะต้องนำส่งคลัง ให้ศูนย์รับคำขอกกลางหักเงินดังกล่าวแทน และส่งมอบเงินที่หักไว้นั้นให้แก่หน่วยงานของรัฐ ที่รับผิดชอบโดยให้ศูนย์รับคำขอกกลางมีสิทธิ หักค่าใช้จ่ายของศูนย์รับคำขอกกลางตามอัตราที่จะได้ ตกลงกับหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ (๔) ระยะเวลาตามมาตรา ๑๘ ให้นับแต่วันที่ ศูนย์รับคำขอกกลางส่งเรื่องให้หน่วยงานของรัฐ ที่รับผิดชอบ โดยศูนย์รับคำขอกกลางจะต้องส่งเรื่องให้ หน่วยงานของรัฐดังกล่าวไม่ช้ากว่าหนึ่งวันทำการ และให้นับมาตรา ๑๘ วรรคสี่ มาใช้บังคับด้วย โดยอนุโลม

พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
(๕) ให้เป็นหน้าที่ของผู้อนุญาตที่จะต้อง ส่งคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๗ ที่ถูกต้อง และเป็นปัจจุบันให้ศูนย์รับคำขออนุญาตตามจำนวน ที่จำเป็น และดำเนินการให้มีการฝึกอบรมหรือชี้แจง แก่เจ้าหน้าที่ของศูนย์รับคำขออนุญาต เพื่อให้ เกิดความชำนาญในการปฏิบัติหน้าที่ด้วย (๖) ให้เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของศูนย์รับคำขอ อนุญาตที่จะต้องดำเนินการตามมาตรา ๘ และต้อง รับผิดชอบในฐานะเช่นเดียวกับพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๘	(๕) ให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ที่รับผิดชอบที่จะต้องส่งคู่มือสำหรับประชาชน ตามมาตรา ๑๔ ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ที่ถูกต้อง และเป็นปัจจุบันให้ศูนย์รับคำขอกกลาง และดำเนินการ ให้มีการฝึกอบรมหรือชี้แจงแก่เจ้าหน้าที่ของ ศูนย์รับคำขอกกลาง เพื่อให้เกิดความชำนาญในการ ปฏิบัติหน้าที่ด้วย (๖) ให้เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของ ศูนย์รับคำขอกกลางที่จะต้องดำเนินการตามมาตรา ๑๖ และต้องรับผิดชอบในฐานะเช่นเดียวกับเจ้าหน้าที่ ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๖ ให้ศูนย์รับคำขอกกลางจัดให้มีแบบคำขอกกลาง ที่สามารถใช้ในการยื่นคำขอผ่านศูนย์รับคำขอกกลางได้ ในหลายประเภทกิจการและต่อหลายหน่วยงานของรัฐ โดยหากการอนุญาตหรือบริการใดจำเป็นต้องพิจารณา ข้อมูลนอกเหนือจากข้อมูลที่ยื่นคำขอให้ไว้ใน แบบคำขอกกลาง ให้จัดทำเป็นแบบคำขอผนวกเฉพาะ สำหรับการอนุญาตหรือบริการนั้น	(๕) ให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ที่รับผิดชอบที่จะต้องส่งคู่มือสำหรับประชาชน ตามมาตรา ๑๔ ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ที่ถูกต้อง และเป็นปัจจุบันให้ศูนย์รับคำขอกกลาง และดำเนินการ ให้มีการฝึกอบรมหรือชี้แจงแก่เจ้าหน้าที่ของ ศูนย์รับคำขอกกลาง เพื่อให้เกิดความชำนาญในการ ปฏิบัติหน้าที่ด้วย (๖) ให้เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของ ศูนย์รับคำขอกกลางที่จะต้องดำเนินการตามมาตรา ๑๖ และต้องรับผิดชอบในฐานะเช่นเดียวกับเจ้าหน้าที่ ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๖ ให้ศูนย์รับคำขอกกลางจัดให้มีแบบคำขอกกลาง ที่สามารถใช้ในการยื่นคำขอผ่านศูนย์รับคำขอกกลางได้ ในหลายประเภทกิจการและต่อหลายหน่วยงานของรัฐ โดยหากการอนุญาตหรือบริการใดจำเป็นต้องพิจารณา ข้อมูลนอกเหนือจากข้อมูลที่ยื่นคำขอให้ไว้ใน แบบคำขอกกลาง ให้จัดทำเป็นแบบคำขอผนวกเฉพาะ สำหรับการอนุญาตหรือบริการนั้น

พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	ให้ถือว่าแบบคำขอกกลางและแบบคำขอผนวก ตามวรรคสองเป็นแบบคำขอตามที่กฎหมายว่าด้วย การนั้นกำหนด รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังจะอนุญาตให้ ศูนย์รับคำขอกกลางหักเงินค่าธรรมเนียมหรือเงินอื่นใด ตาม (๒) เป็นรายจ่ายสำหรับพัฒนาการให้บริการ ของศูนย์รับคำขอกกลาง ไม่เกินร้อยละห้าสิบก็ได้	ให้ถือว่าแบบคำขอกกลางและแบบคำขอผนวก ตามวรรคสองเป็นแบบคำขอตามที่กฎหมายว่าด้วย การนั้นกำหนด รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังจะอนุญาตให้ ศูนย์รับคำขอกกลางหักเงินค่าธรรมเนียมหรือเงินอื่นใด ตาม (๒) เป็นรายจ่ายสำหรับพัฒนาการให้บริการ ของศูนย์รับคำขอกกลาง ไม่เกินร้อยละห้าสิบก็ได้
มาตรา ๑๖ ให้ศูนย์รับคำขออนุญาตมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้ (๑) รับคำขอและค่าธรรมเนียม รวมตลอดทั้ง คำอุทธรณ์ ตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาต (๒) ให้ข้อมูล ชี้แจง และแนะนำผู้ยื่นคำขอหรือ ประชาชนให้ทราบถึงหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในการขออนุญาต รวมตลอดทั้งความจำเป็นในการยื่น คำขออื่นใดที่จำเป็นต้องดำเนินการตามกฎหมาย ว่าด้วยการอนุญาตทั้งปวง ในการประกอบกิจการ หรือดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด (๓) ส่งคำขอ หรือคำอุทธรณ์ ที่ได้รับจากผู้ยื่นคำขอ หรือผู้ยื่นคำอุทธรณ์พร้อมทั้งเอกสารหรือหลักฐาน	มาตรา ๓๐ ให้ศูนย์รับคำขอกกลางมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้ (๑) รับคำขอและค่าธรรมเนียมหรือเงินอื่นใด รวมตลอดทั้งคำอุทธรณ์ ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น (๒) ให้ข้อมูล ชี้แจง และแนะนำผู้ยื่นคำขอหรือ ประชาชนให้ทราบถึงหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในการขออนุญาต ขอรับเงิน ขอรับสวัสดิการ หรือ ขอรับบริการ รวมตลอดทั้งความจำเป็นในการ ยื่นคำขออื่นใดที่จำเป็นต้องดำเนินการตามกฎหมาย ในการประกอบกิจการหรือดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด (๓) ส่งคำขอ หรือคำอุทธรณ์ ที่ได้รับจาก ผู้ยื่นคำขอหรือผู้ยื่นคำอุทธรณ์พร้อมทั้งเอกสารหรือ	มาตรา ๓๒ ให้ศูนย์รับคำขอกกลางมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้ (๑) รับคำขอและค่าธรรมเนียมหรือเงินอื่นใด รวมตลอดทั้งคำอุทธรณ์ ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น (๒) ให้ข้อมูล ชี้แจง และแนะนำผู้ยื่นคำขอหรือ ประชาชนให้ทราบถึงหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในการขออนุญาต ขอรับเงิน ขอรับสวัสดิการ หรือ ขอรับบริการ รวมตลอดทั้งความจำเป็นในการ ยื่นคำขออื่นใดที่จำเป็นต้องดำเนินการตามกฎหมาย ในการประกอบกิจการหรือดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด (๓) ส่งคำขอ หรือคำอุทธรณ์ ที่ได้รับจาก ผู้ยื่นคำขอหรือผู้ยื่นคำอุทธรณ์พร้อมทั้งเอกสารหรือ

พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
ที่เกี่ยวข้องให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และคอยติดตาม เร่งรัดหน่วยงานดังกล่าวเพื่อดำเนินการให้ถูกต้อง ภายในระยะเวลาที่กำหนดตามพระราชบัญญัตินี้ และคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๗ หรือตามกฎหมายที่ให้สิทธิในการอุทธรณ์	หลักฐานที่เกี่ยวข้องให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง และคอยติดตามเร่งรัดหน่วยงานของรัฐดังกล่าว เพื่อดำเนินการให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด ตามพระราชบัญญัตินี้ และคู่มือสำหรับประชาชน ตามมาตรา ๑๔ หรือตามกฎหมายที่ให้สิทธิในการ อุทธรณ์ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการตามมาตรา นี้ให้เจ้าหน้าที่ของศูนย์รับคำขอกกลางมีฐานะเป็น พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาต	หลักฐานที่เกี่ยวข้องให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง และคอยติดตามเร่งรัดหน่วยงานของรัฐดังกล่าว เพื่อดำเนินการให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด ตามพระราชบัญญัตินี้ และคู่มือสำหรับประชาชน ตามมาตรา ๑๔ หรือตามกฎหมายที่ให้สิทธิในการ อุทธรณ์ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการตามมาตรา นี้ให้เจ้าหน้าที่ของศูนย์รับคำขอกกลางมีฐานะเป็น พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาต
(๕) รวบรวมปัญหาและอุปสรรคจากการอนุญาต และการดำเนินการของศูนย์รับคำขออนุญาต เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ	มาตรา ๓๑ ให้สำนักงาน ก.พ.ร. มีหน้าที่ และอำนาจในการกำกับดูแล ประสาน และขับเคลื่อน ให้หน่วยงานของรัฐพัฒนาการให้บริการประชาชน ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ในการให้บริการประชาชนในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ อย่างเต็มรูปแบบตลอดทั้งกระบวนการ และให้มีหน้าที่ และอำนาจดังต่อไปนี้ด้วย (๑) รวบรวมปัญหาและอุปสรรคจากการอนุญาต และการดำเนินการของศูนย์รับคำขอกกลาง เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ	มาตรา ๓๓ ให้สำนักงาน ก.พ.ร. มีหน้าที่ และอำนาจในการกำกับดูแล ประสาน และขับเคลื่อน ให้หน่วยงานของรัฐพัฒนาการให้บริการประชาชน ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ในการให้บริการประชาชนในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ อย่างเต็มรูปแบบตลอดทั้งกระบวนการ และให้มีหน้าที่ และอำนาจดังต่อไปนี้ด้วย (๑) รวบรวมปัญหาและอุปสรรคจากการอนุญาต และการดำเนินการของศูนย์รับคำขอกกลาง เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
เพื่อรายงานต่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาสั่งการ ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไข ให้เหมาะสมต่อไป (๔) ในกรณีที่เห็นว่าหลักเกณฑ์หรือวิธีการในการ ยื่นคำขอ มีรายละเอียดหรือกำหนดให้ต้องส่งเอกสาร ที่ไม่จำเป็น หรือเป็นภาระเกินสมควรแก่ประชาชน ให้เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อสั่งการให้หน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้น (๖) เสนอแนะในการพัฒนาหรือปรับปรุง กระบวนการ ขั้นตอน ระยะเวลา เกี่ยวกับการอนุญาต ต่าง ๆ รวมถึงข้อเสนอในการออกกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือกำหนดหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวกับการอนุญาต เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกมากขึ้น	และรายงานต่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาสั่งการ ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องดำเนินการปรับปรุง แก้ไขให้เหมาะสมต่อไป (๒) ในกรณีที่เห็นว่าหลักเกณฑ์หรือวิธีการ ในการยื่นคำขอ มีรายละเอียดหรือกำหนดให้ต้องส่ง เอกสารที่ไม่จำเป็น หรือไม่เอื้อต่อการให้บริการ ประชาชนในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ หรือเป็นภาระ เกินสมควรแก่ประชาชน ให้เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อสั่งการให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องดำเนินการ ปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้น (๓) เสนอแนะในการพัฒนาหรือปรับปรุง กระบวนการ ขั้นตอน ระยะเวลา เกี่ยวกับการ การอนุญาต การจ่ายเงิน การให้ได้รับสวัสดิการ หรือการให้บริการต่าง ๆ รวมถึงข้อเสนอในการ ออกกฎหมาย กฎ หรือกำหนดหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวกับ การอนุญาต การจ่ายเงิน การให้ได้รับสวัสดิการ หรือการให้บริการเพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวก มากขึ้น	และรายงานต่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาสั่งการ ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องดำเนินการปรับปรุง แก้ไขให้เหมาะสมต่อไป (๒) ในกรณีที่เห็นว่าหลักเกณฑ์หรือวิธีการ ในการยื่นคำขอ มีรายละเอียดหรือกำหนดให้ต้องส่ง เอกสารที่ไม่จำเป็น หรือไม่เอื้อต่อการให้บริการ ประชาชนในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ หรือเป็นภาระ เกินสมควรแก่ประชาชน ให้เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อสั่งการให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องดำเนินการ ปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้น (๓) เสนอแนะในการพัฒนาหรือปรับปรุง กระบวนการ ขั้นตอน ระยะเวลา เกี่ยวกับการ การอนุญาต การจ่ายเงิน การให้ได้รับสวัสดิการ หรือการให้บริการต่าง ๆ รวมถึงข้อเสนอในการ ออกกฎหมาย กฎ หรือกำหนดหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวกับ การอนุญาต การจ่ายเงิน การให้ได้รับสวัสดิการ หรือการให้บริการเพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวก มากขึ้น

พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	หมวด ๖ บทเปิดเตล็ด _____	หมวด ๖ บทเปิดเตล็ด _____
คู่มือสำหรับประชาชนตามวรรคหนึ่งให้ปิดประกาศไว้ ณ สถานที่ที่กำหนดให้ยื่นคำขอ และเผยแพร่ทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ และเมื่อประชาชนประสงค์จะได้สำเนาคู่มือดังกล่าว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดสำเนาให้โดยจะคิดค่าใช้จ่ายตามควรแก่กรณีก็ได้ ในกรณีเช่นนั้นให้ระบุค่าใช้จ่ายดังกล่าวไว้ในคู่มือสำหรับประชาชนด้วย (มาตรา ๗ วรรคสอง)	มาตรา ๓๒ เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๑๔ รวมทั้งหลักเกณฑ์และแนวทางตามมาตรา ๒๓ ได้โดยสะดวก ให้ผู้อนุญาตและหัวหน้าหน่วยงานของรัฐมีหน้าที่เผยแพร่คู่มือ หลักเกณฑ์และแนวทางดังกล่าวผ่านระบบสารสนเทศของหน่วยงานและปิดประกาศไว้ ณ สถานที่ที่กำหนดให้ยื่นคำขอ รวมทั้งเผยแพร่ผ่านช่องทางที่สำนักงาน ก.พ.ร. ประกาศกำหนด	มาตรา ๓๔ เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๑๔ รวมทั้งหลักเกณฑ์และแนวทางตามมาตรา ๒๔ ได้โดยสะดวก ให้ผู้อนุญาตและหัวหน้าหน่วยงานของรัฐมีหน้าที่เผยแพร่คู่มือ หลักเกณฑ์และแนวทางดังกล่าวผ่านระบบสารสนเทศของหน่วยงานและปิดประกาศไว้ ณ สถานที่ที่กำหนดให้ยื่นคำขอ รวมทั้งเผยแพร่ผ่านช่องทางที่สำนักงาน ก.พ.ร. ประกาศกำหนด

พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	มาตรา ๓๓ ในกรณีที่ผู้ใดมีความจำเป็นเร่งด่วน ประสงค์จะได้รับอนุญาตหรือบริการในระยะเวลา รวดเร็วเป็นพิเศษกว่าระยะเวลาที่กำหนดไว้ในคู่มือ สำหรับประชาชน จะยื่นคำขอเพื่อขอรับการอนุญาต หรือบริการเป็นพิเศษดังกล่าว โดยยินยอม เสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นตามที่ผู้อนุญาตกำหนดก็ได้ การจัดให้มีช่องทางพิเศษแบบเร่งด่วน ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง ในกฎกระทรวงดังกล่าวให้ระบุค่าใช้จ่ายที่ผู้ยื่นคำขอ จะต้องชำระเพิ่มขึ้นด้วย การจัดให้มีช่องทางพิเศษตามวรรคสอง ต้องไม่มี ผลกระทบต่อการให้บริการประชาชนตามปกติ ที่ปรากฏอยู่ในคู่มือสำหรับประชาชนอยู่แล้ว ค่าใช้จ่ายตามวรรคหนึ่งให้นำส่งคลังเป็นรายได้ แผ่นดิน แต่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง จะอนุญาตให้หน่วยงานของรัฐหักเป็นรายจ่ายสำหรับ พัฒนาการให้บริการแก่ประชาชนไม่เกินร้อยละ ห้าสิบก็ได้	มาตรา ๓๕ ในกรณีที่ผู้ใดมีความจำเป็นเร่งด่วน ประสงค์จะได้รับอนุญาตหรือบริการในระยะเวลา รวดเร็วเป็นพิเศษกว่าระยะเวลาที่กำหนดไว้ในคู่มือ สำหรับประชาชน จะยื่นคำขอเพื่อขอรับการอนุญาต หรือบริการเป็นพิเศษดังกล่าว โดยยินยอม เสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นตามที่ผู้อนุญาตกำหนดก็ได้ การจัดให้มีช่องทางพิเศษแบบเร่งด่วน ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง ในกฎกระทรวงดังกล่าวให้ระบุค่าใช้จ่ายที่ผู้ยื่นคำขอ จะต้องชำระเพิ่มขึ้นด้วย การจัดให้มีช่องทางพิเศษตามวรรคสอง ต้องไม่มี ผลกระทบต่อการให้บริการประชาชนตามปกติ ที่ปรากฏอยู่ในคู่มือสำหรับประชาชนอยู่แล้ว ค่าใช้จ่ายตามวรรคหนึ่งให้นำส่งคลังเป็นรายได้ แผ่นดิน แต่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง จะอนุญาตให้หน่วยงานของรัฐหักเป็นรายจ่ายสำหรับ พัฒนาการให้บริการแก่ประชาชนไม่เกินร้อยละ ห้าสิบก็ได้

พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	ความในวรรคสี่ไม่ใช่บังคับแก่รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐอื่นที่มีกฎหมายกำหนดให้รายได้ ของหน่วยงานตกเป็นของหน่วยงานนั้น	ความในวรรคสี่ไม่ใช่บังคับแก่รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐอื่นที่มีกฎหมายกำหนดให้รายได้ ของหน่วยงานตกเป็นของหน่วยงานนั้น
	มาตรา ๓๔ เพื่อประโยชน์ในการให้บริการ ประชาชน หน่วยงานของรัฐอาจจัดให้แบบคำขอ ใบอนุญาต หลักฐานการต่ออายุใบอนุญาต หรือใบแทนใบอนุญาตเป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาอื่น หรือมีภาษาอังกฤษหรือภาษาอื่นกำกับด้วย ตามที่เห็นสมควรก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ การกรอกข้อความ ในเอกสารดังกล่าวจะกระทำเป็นภาษาอังกฤษ หรือภาษาอื่นดังกล่าวก็ได้ และมีให้นำมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาใช้บังคับ	มาตรา ๓๖ เพื่อประโยชน์ในการให้บริการ ประชาชน หน่วยงานของรัฐอาจจัดให้แบบคำขอ ใบอนุญาต หลักฐานการต่ออายุใบอนุญาต ใบแทนใบอนุญาต หรือคู่มือสำหรับประชาชนตาม มาตรา ๑๔ เป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาอื่น หรือมีภาษาอังกฤษหรือภาษาอื่นกำกับด้วย ตามที่เห็นสมควรหรือตามที่สำนักงาน ก.พ.ร. เสนอแนะก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ การกรอกข้อความ ในเอกสารดังกล่าวจะกระทำเป็นภาษาอังกฤษ หรือภาษาอื่นดังกล่าวก็ได้ และมีให้นำมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาใช้บังคับ
	บทเฉพาะกาล _____	บทเฉพาะกาล _____

พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	มาตรา ๓๕ เมื่อพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแล้ว บทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีใด อ้างถึงบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้ถือว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีนั้น อ้างถึงบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ในบทมาตรามีความเดียวกัน	มาตรา ๓๗ เมื่อพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแล้ว บทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีใด อ้างถึงบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้ถือว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีนั้น อ้างถึงบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ในบทมาตรามีความเดียวกัน
มาตรา ๑๗ ให้ผู้อนุญาตจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๗ ให้เสร็จสิ้นภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา	มาตรา ๓๖ คู่มือสำหรับประชาชนที่จัดทำขึ้นตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้ใช้บังคับได้ต่อไปจนกว่าจะมีคู่มือสำหรับประชาชนตามพระราชบัญญัตินี้ในเรื่องเดียวกัน ให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจตามมาตรา ๒๕ จัดทำคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๑๔ ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา	มาตรา ๓๘ คู่มือสำหรับประชาชนที่จัดทำขึ้นตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้ใช้บังคับได้ต่อไปจนกว่าจะมีคู่มือสำหรับประชาชนตามพระราชบัญญัตินี้ในเรื่องเดียวกัน ให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจตามมาตรา ๒๖ จัดทำคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๑๔ ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	มาตรา ๓๗ ให้พระราชกฤษฎีกากำหนดให้ ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุ ใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต พ.ศ. ๒๕๖๔ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับหลักเกณฑ์ และวิธีการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาต แทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต ยังคงมีผล ใช้บังคับได้ต่อไปจนกว่ากฎกระทรวงตามมาตรา ๑๙ วรรคสองจะใช้บังคับ	มาตรา ๓๙ ให้พระราชกฤษฎีกาที่ออกตาม ความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของ ทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับ หลักเกณฑ์และวิธีการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุ ใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต ยังคงมีผลใช้บังคับได้ต่อไปจนกว่ากฎกระทรวง ตามมาตรา ๒๐ วรรคสองจะใช้บังคับ
	มาตรา ๓๘ ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐใด มีการจัดให้มีช่องทางพิเศษแบบเร่งด่วนอยู่แล้ว ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้สามารถ ดำเนินการดังกล่าวได้ต่อไปจนกว่ากฎกระทรวง ตามมาตรา ๓๓ วรรคสองจะใช้บังคับ และเมื่อกฎกระทรวงดังกล่าวใช้บังคับแล้ว ให้ปฏิบัติตามข้อกำหนดในกฎกระทรวง และภายในระยะเวลาที่กฎกระทรวงกำหนด	มาตรา ๔๐ ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐใด มีการจัดให้มีช่องทางพิเศษแบบเร่งด่วนอยู่แล้ว ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้สามารถ ดำเนินการดังกล่าวได้ต่อไปจนกว่ากฎกระทรวง ตามมาตรา ๓๕ วรรคสองจะใช้บังคับ และเมื่อกฎกระทรวงดังกล่าวใช้บังคับแล้ว ให้ปฏิบัติตามข้อกำหนดในกฎกระทรวง และภายในระยะเวลาที่กฎกระทรวงกำหนด
ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี	ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ นายกรัฐมนตรี	

ส่วนที่ ๒

ข้อมูลทางวิชาการประกอบการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก
ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ
แก่ประชาชน พ.ศ.

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

**การดำเนินการตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ
แก่ประชาชน พ.ศ.***

สำนักงาน ก.พ.ร. ได้ดำเนินการตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๗๗ วรรคสอง^๑ โดยได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้อง วิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายอย่างรอบด้านและเป็นระบบ รวมทั้งเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์นั้นต่อประชาชน และนำมาประกอบการพิจารณาในกระบวนการตรากฎหมายทุกขั้นตอน โดยสามารถสรุปได้ ดังนี้

๑. กระบวนการและขั้นตอนในการรับฟังความคิดเห็น

เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ สำนักงาน ก.พ.ร. ได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องต่อร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.^๒ โดยสามารถสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นได้ ดังนี้

๑.๑ วิธีการรับฟังความคิดเห็น

สำนักงาน ก.พ.ร. ได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. จำนวน ๓ ครั้ง ตามที่คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) มอบหมาย ผ่านทางเว็บไซต์ระบบกลางทางกฎหมาย (www.law.go.th)

๑.๒ จำนวนครั้ง และระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็น

๑) ครั้งที่ ๑ รับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. ในคราวประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๖๗ ระหว่างวันที่ ๑๓ ถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๗ มีผู้ร่วมแสดงความคิดเห็นจำนวน ๕๙ คน แบ่งเป็นประชาชนทั่วไป จำนวน ๓๐ คน ผู้ประกอบการซึ่งต้องติดต่อกับหน่วยงานรัฐ จำนวน ๑๑ คน และเจ้าหน้าที่รัฐ จำนวน ๑๘ คน

* เรียบเรียงโดย นางสาวพันธุ์ทิพา หอมทิพย์ วิทยากรชำนาญการพิเศษ กลุ่มงานกฎหมาย ๒ สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

^๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๗๗ วรรคสอง บัญญัติไว้ ดังนี้

“มาตรา ๗๗

ฯลฯ

ฯลฯ

ก่อนการตรากฎหมายทุกฉบับ รัฐพึงจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้อง วิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายอย่างรอบด้านและเป็นระบบ รวมทั้งเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์นั้นต่อประชาชน และนำมาประกอบการพิจารณาในกระบวนการตรากฎหมายทุกขั้นตอน เมื่อกฎหมายมีผลใช้บังคับแล้ว รัฐพึงจัดให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายในรอบระยะเวลาที่กำหนดโดยรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องประกอบด้วย เพื่อพัฒนากฎหมายทุกฉบับให้สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไป

ฯลฯ

ฯลฯ”

^๒ รายงานสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ., น. ๑-๘, สืบค้นได้จาก <https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=E6G47>.

๒) ครั้งที่ ๒ รับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. ที่คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) พิจารณาแล้วเสร็จ ในวาระที่ ๒ ระหว่างวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๖๗ ถึงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๖๗ มีผู้ร่วมแสดงความคิดเห็น จำนวน ๔๖ คน แบ่งเป็นประชาชนทั่วไป จำนวน ๒๔ คน ผู้ประกอบการ ซึ่งต้องติดต่อกับหน่วยงานรัฐ จำนวน ๑๐ คน และเจ้าหน้าที่รัฐ จำนวน ๑๒ คน

๓) ครั้งที่ ๓ รับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. ที่คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) พิจารณาแล้วเสร็จ ในวาระที่ ๒ เป็นการต่อเนื่อง ระหว่างวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๗ ถึงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๖๗ และได้มีการขยายระยะเวลาถึงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๖๗ มีผู้ร่วมแสดงความคิดเห็น จำนวน ๓ คน แบ่งเป็นประชาชนทั่วไป จำนวน ๑ คน ผู้ประกอบการซึ่งต้องติดต่อกับหน่วยงานรัฐ จำนวน ๑ คน และเจ้าหน้าที่รัฐ จำนวน ๑ คน

๑.๓ ประเด็นที่มีการรับฟังความคิดเห็น

๑.๓.๑ การรับฟังความคิดเห็นครั้งที่ ๑

๑) การขยายขอบเขตของกฎหมายการอำนวยความสะดวก ซึ่งเดิมที่ใช้กับเฉพาะการพิจารณาอนุมัติ อนุญาตให้ครอบคลุมไปถึงงานบริการประชาชนหลากหลายประเภทยิ่งขึ้น เช่น การขอรับเงินประกันสังคม การทำบัตรต่าง ๆ

๒) กำหนดให้หน่วยงานรัฐที่เป็นผู้อนุญาตต้องทบทวนกฎหมายทุก ๕ ปี ในประเด็นต่าง ๆ อาทิ การพิจารณาความจำเป็นของระบบอนุญาตหรือจัดให้มีมาตรการอื่นแทนการอนุมัติ อนุญาต (ตัวอย่างเช่น ปรับเปลี่ยนการอนุญาตเป็นการจดทะเบียน และปรับเปลี่ยนผู้พิจารณาอนุญาต จากคณะกรรมการเป็นหัวหน้าหน่วยงาน เพื่อลดขั้นตอนและเพิ่มความรวดเร็วที่ประชาชนจะได้รับบริการ)

๓) ในเรื่องหรือกิจการที่มีความเกี่ยวข้องกับคนต่างด้าวจำนวนมาก หรือเป็นเรื่องที่มีความสำคัญสูง จะกำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีแบบฟอร์มต่าง ๆ เป็นภาษาอังกฤษเพิ่มเติมด้วย

๔) จัดให้มีช่องทางพิเศษแบบเร่งด่วน (Fast track) เพื่อเป็นทางเลือกให้แก่ประชาชน ในการรับบริการที่รวดเร็วขึ้น แต่การให้บริการช่องทางปกติของหน่วยงานก็ต้องมีประสิทธิภาพด้วยเช่นกัน

๕) กำหนดให้มีการอนุญาตโดยปริยาย (Auto Approve) กรณีที่หน่วยงาน พิจารณาล่าช้าเกินกำหนดเวลาในคู่มือสำหรับประชาชน (ซึ่งกำหนดเวลาดังกล่าวเป็นกรอบเวลาที่หน่วยงานเป็นผู้กำหนดเองในคู่มือสำหรับประชาชน) ทั้งนี้ เฉพาะใบอนุญาตที่กำหนดโดยการตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

๖) ขยายขอบเขตให้ทุกใบอนุญาตสามารถชำระค่าธรรมเนียมแทนการต่ออายุ ใบอนุญาตได้ และจะยกเว้นเฉพาะกรณีใบอนุญาตที่มีความเสี่ยงสูงหรือเป็นการอนุญาตให้ดำเนินการ เป็นครั้ง ๆ ซึ่งจะกำหนดไว้ในกฎกระทรวง

๗) “ระบบอนุญาตหลัก” (Super License) โดยกำหนดให้กรณีใดที่ต้องขออนุญาต จากผู้อนุญาตมากกว่าหนึ่งราย ให้มีการรวมศูนย์อำนาจในการอนุญาตตามกฎหมายหลายฉบับ เพื่อให้สามารถขออนุญาตการดำเนินการหลายอย่างพร้อมกันได้คราวเดียว เช่น ใบอนุญาตโรงแรม ใช้ประกอบการร้านอาหาร สerve แอลกอฮอล์ พิธีกรรม สเปา จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ฯลฯ ในพื้นที่เดียวกัน ได้ในใบเดียว ทั้งนี้ เฉพาะใบอนุญาตที่กำหนดโดยการตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

๘) ให้สามารถทดลองประกอบกิจการเป็นการชั่วคราวก่อนขอรับใบอนุญาตได้ เว้นแต่เป็นกิจกรรมที่มีความเสี่ยงสูง ทั้งนี้ เฉพาะใบอนุญาตที่กำหนดโดยการตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

๙) ยกเลิกอายุใบอนุญาตบางประเภท เพื่อให้เป็นใบอนุญาตถาวร หรือขยายอายุใบอนุญาตที่น้อยกว่า ๕ ปี เป็นอย่างน้อย ๕ ปี เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนที่ดำเนินกิจกรรม และผู้ประกอบการที่มีลักษณะต่อเนื่อง (ต้องดำเนินต่อไปอยู่แล้ว ไม่ใช่การขออนุญาตเป็นรายครั้ง) โดยจะไม่กระทบกับหน้าที่ของหน่วยงานในการตรวจสอบการดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรฐาน ที่กฎหมายกำหนด ทั้งนี้ เฉพาะใบอนุญาตที่กำหนดโดยการตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

๑๐) จัดตั้ง “ศูนย์รับคำขอล่าง” สำหรับรับคำขอใด ๆ ที่ยื่นทางอิเล็กทรอนิกส์ โดยให้ศูนย์ดังกล่าวมีหน้าที่ส่งต่อไปยังหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยเร็ว

๑.๓.๒ การรับฟังความคิดเห็นครั้งที่ ๒

๑) การเพิ่มหมวด ๑ บททั่วไป เพื่อวางหลักพื้นฐานเกี่ยวกับสิทธิของประชาชน และหน้าที่ของหน่วยงานรัฐในการให้บริการประชาชนโดยสอดคล้องกับหลักการบริหารกิจการ บ้านเมืองที่ดี (Good Governance) ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการ บ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ ท่านเห็นด้วยกับการเพิ่มหมวด ๑ บททั่วไป หรือไม่

๒) กำหนดสภาพบังคับของกฎหมายให้ชัดเจนว่า หากมีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ ให้ถือเป็นความผิดทางวินัย (ร่างมาตรา ๙) ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดสภาพบังคับ ของกฎหมายนี้ให้ชัดเจน หรือไม่

๓) กำหนดให้การเรียกเอกสารประกอบคำขอจากประชาชนต้องเท่าที่จำเป็น โดยจะเรียกเอกสารที่ตนออกให้แก่ประชาชนเอง หรือเรียกสำเนาจากกว่า ๑ ชุด มิได้ เพื่อไม่ให้เป็นการ กระทบประชาชนเกินสมควร (ร่างมาตรา ๑๓) ท่านเห็นด้วยกับหลักการเรียกเอกสารจากประชาชน เท่าที่จำเป็น หรือไม่

๔) กำหนดบทนิรโทษกรรมให้ประชาชนในกรณีที่ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายเป็นผล มาจากความผิดของหน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐเอง เช่น ระบบอิเล็กทรอนิกส์ขัดข้อง การไม่จัดทำ คู่มือสำหรับประชาชน (ร่างมาตรา ๑๕) ท่านเห็นด้วยกับการยกเว้นความผิดและโทษให้ประชาชนที่มีได้ตั้งใจ ทำผิดกฎหมาย (แต่เหตุเกิดจากหน่วยงานของรัฐ) หรือไม่

๕) การขยายจากร่างเดิมที่กำหนดให้มีแบบฟอร์มภาษาอังกฤษ เป็นหน่วยงานรัฐ จะจัดให้มีแบบฟอร์มภาษาอังกฤษหรือภาษาอื่นใดก็ได้ (ร่างมาตรา ๓๘) ท่านเห็นด้วยกับหลักการ แบบฟอร์มหลายภาษาตามความจำเป็นของแต่ละกรณี หรือไม่

๖) กำหนดให้เจ้าหน้าที่ซึ่งไม่ตรวจเอกสารหลักฐานให้แล้วเสร็จในทันที หรือเรียก ขอเอกสารเป็นการซ้ำซ้อนเพิ่มเติมจากประชาชนทั้งที่เลยกำหนดเวลา หรือไม่ออกไปรับคำขอ หรือบันทึก ความบกพร่องและรายการเอกสารเพิ่มเติมให้แก่ประชาชนผู้ยื่นคำขอ ถือว่ากระทำความผิดทางวินัย (ร่างมาตรา ๑๗ ถึงมาตรา ๑๙) ทั้งนี้ เพื่อให้ประชาชนได้รับบริการที่สะดวกรวดเร็วและเพิ่มความแน่นอน ในการประกอบกิจการมากยิ่งขึ้น ท่านเห็นด้วยกับการเพิ่มสภาพบังคับของกฎหมายในชั้นการตรวจคำขอ และเอกสารประกอบคำขอ หรือไม่

๗) ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ในหลักการเรื่องการอนุญาตโดยปริยาย (Auto Approve) กรณีที่หน่วยงานพิจารณาไม่แล้วเสร็จตามกำหนดเวลาในคู่มือสำหรับประชาชน เห็นควรกำหนดในกฎหมายเฉพาะเรื่องนั้น ๆ ได้ โดยไม่จำเป็นต้องกำหนดไว้ในร่างกฎหมายฉบับนี้

๘) คงหลักการเดิมในเรื่องดังต่อไปนี้ โดยมีการแก้ไขถ้อยคำให้มีความชัดเจน และสมบูรณ์ยิ่งขึ้น อาทิ การขยายขอบเขตของกฎหมายจากการพิจารณาอนุมัติ อนุญาตเป็นครอบคลุมงานบริการประชาชนทั้งปวง (ร่างมาตรา ๔ และร่างมาตรา ๒๘) ระบบใบอนุญาตหลัก (Super License) (ร่างมาตรา ๒๓) การให้ผู้รับอนุญาตสามารถชำระค่าธรรมเนียมแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตได้ทุกกรณี (ร่างมาตรา ๒๒) การจัดให้มีช่องทางพิเศษแบบเร่งด่วน (Fast track) (ร่างมาตรา ๓๗) การยกเลิกอายุใบอนุญาตเพื่อให้เป็นใบอนุญาตถาวร หรือขยายอายุใบอนุญาตที่น้อยกว่า ๕ ปี เป็นอย่างน้อย ๕ ปี (ร่างมาตรา ๒๔) ท่านเห็นด้วยกับการรักษาหลักการต่าง ๆ ข้างต้นไว้ในร่างพระราชบัญญัตินี้ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนและผู้ประกอบธุรกิจ หรือไม่

๑.๓.๓ การรับฟังความคิดเห็นครั้งที่ ๓

กำหนดสภาพบังคับของกฎหมายให้ชัดเจนว่า หากมีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้หรือพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ ให้ถือเป็นความผิดทางวินัย (ร่างมาตรา ๙) ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดสภาพบังคับของกฎหมายนี้ให้ชัดเจน หรือไม่

๒. ผลการรับฟังความคิดเห็น

๒.๑ การรับฟังความคิดเห็นครั้งที่ ๑

ผลการรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. ตามที่คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติหลักการ สรุปลได้เป็นรายประเด็น ดังนี้

๑) การขยายขอบเขตของกฎหมายการอำนวยความสะดวก ซึ่งเดิมที่ใช้กับเฉพาะการพิจารณาอนุมัติ อนุญาตให้ครอบคลุมไปถึงงานบริการประชาชนหลากหลายประเภทยิ่งขึ้น เช่น การขอรับเงินประกันสังคม การทำบัตรต่าง ๆ

มีผู้ร่วมแสดงความคิดเห็นส่วนใหญ่เห็นด้วย ร้อยละ ๙๐ ไม่เห็นด้วย ร้อยละ ๑๐ และมีความเห็นเพิ่มเติมสรุปได้ ดังนี้

(๑) หลักการอำนวยความสะดวกอาจกำหนดให้แตกต่างกันตามลักษณะการบริการของรัฐ (อนุญาต แจ่ง ขึ้นทะเบียน) เพื่อไม่ให้เกิดการสับสนในการติดต่อราชการ

(๒) ควรกำหนดขอบเขต “งานบริการ” ให้ชัดเจน และไม่ควรรวมงานบริการทางการแพทย์หรือในภาวะฉุกเฉิน

คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น

การขยายขอบเขตการใช้บังคับให้ครอบคลุมงานบริการที่นอกเหนือจากงานพิจารณาอนุมัติ อนุญาต ถือเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน ประกอบกับการกำหนดให้หน่วยงานของรัฐจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนที่ต้องประกอบด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอค่าธรรมเนียม ขั้นตอน และระยะเวลา รายการเอกสารประกอบคำขอ ซึ่งแตกต่างกันตามลักษณะของงานบริการจะทำให้เกิดความชัดเจน ประชาชนไม่สับสนในการติดต่อราชการ

๒) กำหนดให้หน่วยงานรัฐที่เป็นผู้อนุญาตต้องทบทวนกฎหมายทุก ๕ ปี ในประเด็นต่าง ๆ อาทิ การพิจารณาความจำเป็นของระบบอนุญาตหรือจัดให้มีมาตรการอื่นแทนการอนุมัติ อนุญาต (ตัวอย่างเช่น ปรับเปลี่ยนการอนุญาตเป็นการจดทะเบียน และปรับเปลี่ยนผู้พิจารณาอนุญาตจากคณะกรรมการเป็นหัวหน้าหน่วยงาน เพื่อลดขั้นตอนและเพิ่มความรวดเร็วที่ประชาชนจะได้รับบริการ)

มีผู้ร่วมแสดงความคิดเห็นส่วนใหญ่เห็นด้วย ร้อยละ ๙๓ ไม่เห็นด้วย ร้อยละ ๗ และมีความเห็นเพิ่มเติมสรุปได้ ดังนี้

(๑) ควรเผยแพร่ผลการทบทวนให้ประชาชนทราบด้วย เพื่อที่ประชาชนจะได้ทราบว่า เหตุใดจึงแก้ไขหรือไม่แก้ไขมาตรการที่กำหนดไว้ในกฎหมายนั้น ๆ

(๒) การทบทวนไม่ควรซ้ำซ้อนกับการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายที่หน่วยงานต้องจัดทำ ทุก ๕ ปี อยู่แล้ว อยากให้เน้นในกรณีที่เป็นการอนุญาตด้วยระบบคณะกรรมการเนื่องจากใช้ระยะเวลานาน

คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น

ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. กำหนดให้มีการทบทวนระบบอนุญาต โดยดำเนินการพร้อมกับการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย ตามกฎหมายว่าด้วยหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย เพื่อไม่ให้ซ้ำซ้อนกับการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายที่หน่วยงานต้องดำเนินการทุก ๕ ปีอยู่แล้ว และเมื่อหน่วยงานได้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายหน่วยงานจะมีการเผยแพร่ผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ให้ทราบเป็นการทั่วไป

๓) ในเรื่องหรือกิจการที่มีความเกี่ยวข้องกับคนต่างด้าวจำนวนมาก หรือเป็นเรื่องที่มีความสำคัญสูง จะกำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีแบบฟอร์มต่าง ๆ เป็นภาษาอังกฤษเพิ่มเติมด้วย

มีผู้ร่วมแสดงความคิดเห็นส่วนใหญ่เห็นด้วย ร้อยละ ๙๓ ไม่เห็นด้วย ร้อยละ ๗ และมีความเห็นเพิ่มเติมว่า ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับคนต่างด้าว คนต่างด้าวบางกลุ่มอาจไม่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษ จึงไม่จำเป็นต้องทำเอกสารภาษาอังกฤษเพิ่มเติม

คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น

การกำหนดให้หน่วยงานอาจจัดให้มีแบบคำขอใบอนุญาตหรือแบบฟอร์มต่าง ๆ เป็นภาษาอังกฤษ หน่วยงานสามารถพิจารณาตามที่เหมาะสม

๔) จัดให้มีช่องทางพิเศษแบบเร่งด่วน (Fast track) เพื่อเป็นทางเลือกให้แก่ประชาชน ในการรับบริการที่รวดเร็วขึ้น แต่การให้บริการช่องทางปกติของหน่วยงานก็ต้องมีประสิทธิภาพด้วยเช่นกัน

มีผู้ร่วมแสดงความคิดเห็นส่วนใหญ่เห็นด้วย ร้อยละ ๘๔ ไม่เห็นด้วย ร้อยละ ๑๖ และมีความเห็นเพิ่มเติมสรุปได้ ดังนี้

(๑) ประชาชนย่อมต้องการความรวดเร็วในการให้บริการทุกครั้งที่มาใช้บริการการจัดช่องทางบริการแบบเร่งด่วน (Fast track) ทำให้ผู้มาติดต่อที่มีฐานะการเงินดีกว่า ได้รับบริการที่รวดเร็วกว่า ควรมีมาตรการที่กำกับให้ในช่องทางปกติมีประสิทธิภาพ ไม่ใช่มุ่งเน้นบริการช่องทางพิเศษแบบเร่งด่วน (Fast track)

(๒) ถ้ามีจำนวนผู้ยื่นคำขอที่ยินดีที่จะจ่ายค่าบริการพิเศษ (Fast track) ในปริมาณมาก หน่วยงานของรัฐจะจัดเจ้าหน้าที่ให้บริการตอบสนองประชาชนได้ทันกำหนดเวลา หรือไม่

(๓) กังวลว่าจะเกิดความซ้ำซ้อนกับระบบศูนย์กลางบริการภาครัฐเพื่อภาคธุรกิจ (Biz Portal) ที่ไม่สามารถใช้งานได้จริง ทำให้ผู้ประกอบการเกิดภาระในการยื่นเอกสารหลายครั้ง

คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น

(๑) หลักการสำคัญของการจัดให้มีช่องทางพิเศษแบบเร่งด่วน ต้องไม่มีผลกระทบต่อ การให้บริการประชาชนตามปกติที่ปรากฏอยู่ในคู่มือสำหรับประชาชนและการจัดบริการดังกล่าว ต้องเป็นความประสงค์ของประชาชนที่จะได้รับอนุญาตหรือบริการในเวลาที่ยรวดเร็วกว่าที่กำหนด ในคู่มือสำหรับประชาชน และงานบริการที่จะจัดให้มีช่องทางพิเศษได้ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๒) ระบบศูนย์กลางบริการภาครัฐเพื่อภาคธุรกิจ (Biz Portal) เป็นระบบกลางที่ผู้ประกอบการ สามารถยื่นคำขออนุญาตครั้งเดียวผ่านระบบ และติดตามสถานะการขออนุญาตได้ทุกที่ทุกเวลา ซึ่งเป็นรูปแบบที่แตกต่างจากบริการช่องทางพิเศษ

๕) กำหนดให้มีการอนุญาตโดยปริยาย (Auto Approve) กรณีที่หน่วยงานพิจารณาล่าช้า เกินกำหนดเวลาในคู่มือสำหรับประชาชน (ซึ่งกำหนดเวลาดังกล่าวเป็นกรอบเวลาที่หน่วยงานเป็นผู้กำหนดเอง ในคู่มือสำหรับประชาชน) ทั้งนี้ เฉพาะใบอนุญาตที่กำหนดโดยการตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มีผู้ร่วมแสดงความคิดเห็นส่วนใหญ่เห็นด้วย ร้อยละ ๖๔ ไม่เห็นด้วย ร้อยละ ๓๖ และมีความเห็นเพิ่มเติมสรุปได้ ดังนี้

(๑) หากกฎหมายกำหนดให้ต้องขออนุญาตควรให้เจ้าหน้าที่ได้ใช้ดุลพินิจในการพิจารณา อนุญาตตามขั้นตอน หลักเกณฑ์ รวมทั้งมาตรฐานที่กำหนดในแต่ละกฎหมาย เพื่อป้องกันปัญหาที่อาจ เกิดขึ้นในภายหลัง

(๒) ควรดำเนินการในงานที่มีผลกระทบน้อยและต้องให้มั่นใจว่าเจ้าหน้าที่รัฐจะไม่เพิกถอน ในภายหลัง

คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น

หลักการเรื่องการอนุญาตโดยปริยาย (Auto Approve) กรณีที่หน่วยงานพิจารณาไม่แล้วเสร็จ ตามกำหนดเวลาในคู่มือสำหรับประชาชน เห็นควรที่จะนำไปกำหนดในกฎหมายเฉพาะเรื่องนั้น ๆ ได้ โดยไม่จำเป็นต้องกำหนดไว้ในร่างกฎหมายฉบับนี้

๖) ขยายขอบเขตให้ทุกใบอนุญาตสามารถชำระค่าธรรมเนียมแทนการต่ออายุใบอนุญาตได้ และจะยกเว้นเฉพาะกรณีใบอนุญาตที่มีความเสี่ยงสูงหรือเป็นการอนุญาตให้ดำเนินการเป็นครั้ง ๆ ซึ่งจะกำหนดไว้ในกฎกระทรวง

มีผู้ร่วมแสดงความคิดเห็นส่วนใหญ่เห็นด้วย ร้อยละ ๗๖ ไม่เห็นด้วย ร้อยละ ๒๔ และมีความเห็นเพิ่มเติมสรุปได้ ดังนี้

(๑) ควรเป็นภาคสมัครใจตามความพร้อมของหน่วยงานเหมือนเดิม

(๒) ควรให้มีการชำระค่าธรรมเนียมแทนการต่อใบอนุญาตได้เพียง ๑ ครั้ง ถึง ๒ ครั้ง เท่านั้น เนื่องจากหากไม่มีการตรวจสอบในระหว่างนั้น อาจทำให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

(๓) ไม่เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง การขออนุญาตและต่ออายุใบอนุญาตควรเป็นไปตามหลักเกณฑ์ ที่แต่ละกฎหมายกำหนด

คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น

หลักการนี้ได้เพิ่มเติมบทบัญญัติให้หน่วยงานของรัฐผู้อนุญาตยังคงมีหน้าที่ที่จะต้องตรวจสอบการประกอบกิจการหรือการดำเนินการที่ได้รับชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาต เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการปฏิบัติ รวมถึงเป็นการป้องกันอันตรายที่อาจเกิดขึ้นได้ ทั้งนี้ กิจการหรือการดำเนินการใดมีเหตุผลความจำเป็นพิเศษไม่สมควรดำเนินการดังกล่าว ให้ออกกฎกระทรวง ยกเว้นได้

๗) “ระบบอนุญาตหลัก” (Super License) โดยกำหนดให้กรณีที่ต้องขออนุญาตจากผู้อนุญาตมากกว่าหนึ่งราย ให้มีการรวมศูนย์อำนาจในการอนุญาตตามกฎหมายหลายฉบับ เพื่อให้สามารถขออนุญาตการดำเนินการหลายอย่างพร้อมกันได้คราวเดียว เช่น ใบอนุญาตโรงแรม ใช้ประกอบการร้านอาหาร สระว่ายน้ำ ฟิตเนส สปา จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ฯลฯ ในพื้นที่เดียวกันได้ในใบเดียว ทั้งนี้ เฉพาะใบอนุญาตที่กำหนดโดยการตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มีผู้ร่วมแสดงความคิดเห็นส่วนใหญ่เห็นด้วย ร้อยละ ๙๕ ไม่เห็นด้วย ร้อยละ ๕ และมีความเห็นเพิ่มเติมสรุปได้ ดังนี้

(๑) หากผู้รับใบอนุญาตหลักทำผิดหลักเกณฑ์ตามกฎหมายเฉพาะของใบอนุญาตอื่น และต้องมีการพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตดังกล่าว จะดำเนินการอย่างไร จึงจะถือว่าพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตหลัก และจะถือเป็นการพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตทุกใบ หรือไม่

(๒) แต่ละหน่วยงานมีความเชี่ยวชาญต่างกัน จึงไม่มั่นใจมาตรฐานการตรวจสอบของหน่วยงานหลัก

(๓) ควรยังคงให้อำนาจแต่ละหน่วยงานในการพิจารณาอนุมัติใบอนุญาต

คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น

การอนุญาตตามระบบการอนุญาตหลักต้องตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ซึ่งต้องมีการพิจารณา ร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดประเด็นต่าง ๆ รวมถึงการอุทธรณ์ไว้ให้ชัดเจน ทั้งนี้ หน่วยงานผู้อนุญาตตามกฎหมายยังคงมีหน้าที่ที่จะต้องตรวจสอบการประกอบกิจการหรือการดำเนินการที่ได้รับอนุญาต รวมถึงในการพิจารณาขออนุญาตตามระบบการอนุญาตหลัก อำนาจในการอนุญาตยังเป็นของหน่วยงานผู้อนุญาตตามกฎหมาย

๘) ให้สามารถทดลองประกอบกิจการเป็นการชั่วคราวก่อนขอรับใบอนุญาตได้ เว้นแต่เป็นกิจกรรมที่มีความเสี่ยงสูง ทั้งนี้ เฉพาะใบอนุญาตที่กำหนดโดยการตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มีผู้ร่วมแสดงความคิดเห็นส่วนใหญ่เห็นด้วย ร้อยละ ๘๓ ไม่เห็นด้วย ร้อยละ ๑๗ และมีความเห็นเพิ่มเติมสรุปได้ ดังนี้

(๑) สถานะของผู้ทดลองประกอบกิจการชั่วคราว คืออะไร หากไม่ได้มีสถานะเป็นผู้รับใบอนุญาต ระหว่างการทดลองประกอบกิจการ ต้องอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายที่กำกับดูแลการประกอบกิจการนั้น ๆ อย่างครบถ้วนด้วย หรือไม่

(๒) หากระหว่างการทดลองประกอบกิจการมีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ใดของกฎหมายนั้น จะนำมาตราการบังคับทางกฎหมาย เช่น พักใช้ใบอนุญาต เพิกถอนใบอนุญาต โทษปรับ เป็นพินัย หรือโทษอาญา มาใช้กับผู้ทดลองประกอบกิจการด้วย หรือไม่

(๓) เห็นด้วย แต่ต้องกำหนดระยะเวลาขอบเขตที่สามารถทำได้ให้ชัดเจน และหากไม่ผ่านหลักเกณฑ์การขออนุญาตจะเพิกถอน อย่างไร

(๔) อาจเกิดความวุ่นวาย หากผู้ประกอบการบางรายสร้างความเดือดร้อนให้แก่บุคคลภายนอก และต่อมาเลิกประกอบกิจการดังกล่าว ทำให้ส่งผลกระทบต่อสังคมในวงกว้าง

คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาตัดหลักการเรื่องดังกล่าวออก เนื่องจากเห็นว่าหากใบอนุญาตใดเป็นกิจการที่มีความเสี่ยงต่ำ ถือเป็นกรณีที่ไม่จำเป็นต้องใช้ระบบอนุญาต หน่วยงานจึงสมควรยกเลิกการใช้ระบบอนุญาตในกรณีดังกล่าว หรือปรับลดมาตรการกำกับดูแลเป็นระบบจดแจ้งแทน

๙) ยกเลิกอายุใบอนุญาตบางประเภทเพื่อให้เป็นใบอนุญาตถาวร หรือขยายอายุใบอนุญาตที่น้อยกว่า ๕ ปี เป็นอย่างน้อย ๕ ปี เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนที่ดำเนินกิจกรรมและผู้ประกอบกิจการที่มีลักษณะต่อเนื่อง (ต้องดำเนินต่อไปอยู่แล้ว ไม่ใช่การขออนุญาตเป็นรายครั้ง) โดยจะไม่กระทบกับหน้าที่ของหน่วยงานในการตรวจสอบการดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนด ทั้งนี้ เฉพาะใบอนุญาตที่กำหนดโดยการตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มีผู้ร่วมแสดงความคิดเห็นส่วนใหญ่เห็นด้วย ร้อยละ ๘๖ ไม่เห็นด้วย ร้อยละ ๑๔ และมีความเห็นเพิ่มเติมสรุปได้ ดังนี้

(๑) การขยายอายุใบอนุญาตให้นานขึ้น น่าจะเกิดผลดีต่อทั้งประชาชนและรัฐ ทั้งนี้ ประชาชนสามารถทบทวนตนเองว่า ยังประสงค์จะประกอบกิจการต่อไป หรือไม่

(๒) การยกเลิกอายุใบอนุญาตบางประเภทเพื่อให้เป็นใบอนุญาตถาวร หรือขยายอายุใบอนุญาตที่น้อยกว่า ๕ ปี เป็นอย่างน้อย ๕ ปี โดยการตราเป็นพระราชกฤษฎีกานั้น ต้องกระทำด้วยความระมัดระวัง และเพื่อประโยชน์สาธารณะ

คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น

การขยายอายุใบอนุญาตให้นานขึ้นเป็นไม่น้อยกว่า ๕ ปี ถือเป็นหลักการที่มีเจตนารมณ์ในการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ประกอบการ โดยการกระทำนี้จะกระทำได้เมื่อคณะรัฐมนตรีเห็นว่าอายุใบอนุญาตที่กำหนดในกฎหมายนั้นไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป หรือเป็นภาระแก่ประชาชนเกินสมควร ทั้งนี้ ก่อนตราเป็นพระราชกฤษฎีกาจะเป็นหน้าที่ของสำนักงาน ก.พ.ร. ที่จะหารือหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้องกับการออกใบอนุญาตโดยการหารือดังกล่าวจะกระทำด้วยความระมัดระวัง และเพื่อประโยชน์สาธารณะเป็นสำคัญ

๑๐) จัดตั้ง “ศูนย์รับคำขอล่าง” สำหรับรับคำขอใด ๆ ที่ยื่นทางอิเล็กทรอนิกส์ โดยให้ศูนย์ดังกล่าว มีหน้าที่ส่งต่อไปยังหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยเร็ว

มีผู้ร่วมแสดงความคิดเห็นส่วนใหญ่เห็นด้วย ร้อยละ ๘๕ ไม่เห็นด้วย ร้อยละ ๑๕ และมีความเห็นเพิ่มเติมสรุปได้ ดังนี้

(๑) มีประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนเพิ่มขึ้น รวมทั้งจะช่วยส่งเสริมจิตใจให้ประชาชนยื่นคำขอทางอิเล็กทรอนิกส์มากยิ่งขึ้น

(๒) การให้บริการดังกล่าวเป็นประโยชน์แก่ผู้ประกอบการ แต่อาจไม่มีความจำเป็นต้องจัดตั้งศูนย์รับคำขอล่าง หรือจะซ้ำซ้อน เนื่องจากแต่ละหน่วยงานของรัฐมีการพัฒนาระบบอิเล็กทรอนิกส์ในการยื่นคำขอต่าง ๆ อยู่แล้ว หากสำนักงาน ก.พ.ร. จะพัฒนาระบบดังกล่าว ควรทำให้ดีกว่าการที่ผู้ประกอบการยื่นคำขอโดยตรงกับหน่วยงานรัฐ และไม่สร้างภาระในด้านเอกสารที่ซ้ำซ้อนเช่นเดียวกับระบบศูนย์กลางบริการภาครัฐเพื่อภาคธุรกิจ (Biz Portal) ที่เกิดปัญหาในการใช้งาน

คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น

การจัดตั้งศูนย์รับคำขอล่างโดยดำเนินการผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการรับคำขอต่าง ๆ เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนในการติดต่อขอรับบริการได้ ณ จุดเดียว ทั้งนี้ ศูนย์รับคำขอล่างคณะรัฐมนตรีจะมอบหมายให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการศูนย์ดังกล่าวก็ได้

๒.๒ การรับฟังความคิดเห็นครั้งที่ ๒

ผลการรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. ตามที่คณะกรรมการกฤษฎีกา พิจารณาแล้วเสร็จในวาระที่สอง สรุปได้เป็นรายประเด็น ดังนี้

๑) การเพิ่มหมวด ๑ บททั่วไป เพื่อวางหลักพื้นฐานเกี่ยวกับสิทธิของประชาชน และหน้าที่ของหน่วยงานรัฐในการให้บริการประชาชน โดยสอดคล้องกับหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖^๓ ท่านเห็นด้วยกับการเพิ่มหมวด ๑ บททั่วไป หรือไม่

มีผู้ร่วมแสดงความคิดเห็นส่วนใหญ่เห็นด้วย ร้อยละ ๙๖ และไม่เห็นด้วย ร้อยละ ๔ ทั้งนี้ ไม่มีความเห็นเพิ่มเติมในประเด็นดังกล่าว

คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น

หมวด ๑ บททั่วไป เป็นการวางหลักพื้นฐานเกี่ยวกับสิทธิของประชาชนและหน้าที่ของหน่วยงานรัฐในการให้บริการประชาชนตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance)

๒) กำหนดสภาพบังคับของกฎหมายให้ชัดเจนว่า หากมีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้หรือพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ ให้ถือเป็นความผิดทางวินัย (ร่างมาตรา ๙) ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดสภาพบังคับของกฎหมายนี้ให้ชัดเจน หรือไม่

มีผู้ร่วมแสดงความคิดเห็นส่วนใหญ่เห็นด้วย ร้อยละ ๖๑ ไม่เห็นด้วย ร้อยละ ๓๙ และมีความเห็นเพิ่มเติมสรุปได้ ดังนี้

(๑) ผู้ประกอบการที่ไม่เห็นด้วยมีความกังวลว่า หากกำหนดโทษทางวินัยแล้ว จะทำให้เจ้าหน้าที่รัฐยังมีความกลัวการดำเนินการล่าช้า จึงไม่รับพิจารณาคำขอใดเลยเพื่อป้องกันความเสี่ยง

(๒) เจ้าหน้าที่รัฐที่ไม่เห็นด้วย เห็นว่า การอนุญาตเป็นดุลพินิจของหน่วยงาน ไม่ควรมีการกำหนดโทษ และอาจซ้ำซ้อนกับโทษการละเว้นไม่ปฏิบัติหน้าที่ในประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗

^๓ พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖, เล่ม ๑๒๐ ตอนที่ ๑๐๐ ก, ราชกิจจานุเบกษา, (๙ ตุลาคม ๒๕๔๖): น. ๑, สืบค้นจาก <https://ratchakitcha.soc.go.th/documents/130026.pdf>.

(๓) ผู้ที่เห็นด้วย เห็นว่า ควรกำหนดให้ชัดเจนเป็นการเฉพาะกรณีใจ เจตนา ประมาทเลินเล่อ หรือทุจริตของพนักงานเจ้าหน้าที่ และควรกำหนดเป็นวินัยไม่ร้ายแรง มีระดับการใช้โทษทางวินัยที่เหมาะสม คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น

ตัดประเด็นการกำหนดเรื่องความผิดทางวินัย เนื่องจากกฎหมายฉบับนี้มุ่งส่งเสริม และสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐให้พัฒนาการให้บริการเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชน การกำหนดเรื่องความผิดทางวินัยไว้ในบททั่วไป อาจเป็นอุปสรรคต่อการส่งเสริมการพัฒนาบริการได้ ประกอบกับเรื่องวินัยได้มีการกำหนดไว้ในร่างมาตราอื่น ในกรณีความไม่สมบูรณ์หรือความไม่ครบถ้วน ของคำขอเกิดจากความประมาทเลินเล่อหรือทุจริตของเจ้าหน้าที่และเป็นผลให้ไม่อนุญาต ได้ให้ผู้อนุญาต สั่งการตามที่เห็นสมควรและให้ดำเนินการทางวินัยหรือดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องโดยไม่ชักช้าแล้ว

๓) กำหนดให้การเรียกเอกสารประกอบคำขอจากประชาชนต้องเท่าที่จำเป็น โดยจะเรียก เอกสารที่ตนออกให้แก่ประชาชนเอง หรือเรียกสำเนามากกว่า ๑ ชุดมิได้ เพื่อไม่ให้เป็นการระ แกประชาชนเกินสมควร (ร่างมาตรา ๑๓) ท่านเห็นด้วยกับหลักการเรียกเอกสารจากประชาชน เท่าที่จำเป็น หรือไม่

มีผู้ร่วมแสดงความคิดเห็นส่วนใหญ่เห็นด้วย ร้อยละ ๘๓ ไม่เห็นด้วย ร้อยละ ๗ และมีความเห็นเพิ่มเติมสรุปได้ ดังนี้

(๑) ผู้ร่วมแสดงความคิดเห็นส่วนใหญ่เห็นด้วย และเห็นว่า จะเป็นการส่งเสริม การเชื่อมโยงข้อมูลของรัฐ

(๒) ผู้ร่วมแสดงความคิดเห็นที่ไม่เห็นด้วย เห็นว่า ขั้นตอนการขออนุญาตในหลายเรื่อง ต้องใช้สำเนาเอกสารเป็นจำนวนมาก หากรัฐต้องดำเนินการจัดทำสำเนาเองจะทำให้สิ้นเปลืองงบประมาณภาครัฐ คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น

เจตนารมณ์ของร่างมาตรา ๑๓ ต้องการส่งเสริมให้เกิดการบูรณาการและแบ่งปัน การใช้ข้อมูลร่วมกันระหว่างหน่วยงานของรัฐ โดยเป็นบทบัญญัติที่มีความสอดคล้องกับพระราชบัญญัติ การปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๕^๔ มาตรา ๑๒ ซึ่งกำหนดให้การดำเนินการพิจารณา อนุญาต หากมีความจำเป็นที่ผู้อนุญาตหรือหน่วยงานของรัฐต้องมีสำเนาเอกสารหลักฐานที่หน่วยงาน ของรัฐใด ๆ เป็นผู้ออกให้แก่ผู้ขออนุญาต เมื่อผู้ขออนุญาตได้นำเอกสารหลักฐานต้นฉบับมาแสดงแล้ว ให้หน่วยงานของรัฐนั้นมีหน้าที่จัดทำสำเนาและรับรองความถูกต้องของสำเนานั้นเองโดยไม่เรียกเก็บ ค่าธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายใด ๆ และจะอาศัยเหตุที่ต้องจัดทำสำเนาเป็นข้ออ้างในความล่าช้ามิได้ และพระราชบัญญัติการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล พ.ศ. ๒๕๖๒^๕ มาตรา ๑๓ กำหนดให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนข้อมูลดิจิทัลที่มีการจัดทำและครอบครอง ตามที่หน่วยงานของรัฐแห่งอื่นร้องขอ ที่จะเกิดการบูรณาการร่วมกัน

^๔ พระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๕, เล่ม ๑๓๙ ตอนที่ ๖๓ ก, ราชกิจจานุเบกษา, (๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๕): น. ๑, สืบค้นจาก <https://ratchakitcha.soc.go.th/documents/17225857.pdf>.

^๕ พระราชบัญญัติการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล พ.ศ. ๒๕๖๒, เล่ม ๑๓๖ ตอนที่ ๖๗ ก, ราชกิจจานุเบกษา, (๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๒): น. ๕๗, สืบค้นจาก <https://ratchakitcha.soc.go.th/documents/17081915.pdf>.

๔) กำหนดบทนิรโทษกรรมให้ประชาชนในกรณีที่ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายเป็นผลมาจากความผิดของหน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐเอง เช่น ระบบอิเล็กทรอนิกส์ขัดข้อง การไม่จัดทำคู่มือสำหรับประชาชน (ร่างมาตรา ๑๕) ท่านเห็นด้วยกับการยกเว้นความผิดและโทษ ให้ประชาชนที่มีได้จงใจทำผิดกฎหมาย (แต่เหตุเกิดจากหน่วยงานของรัฐ) หรือไม่

มีผู้ร่วมแสดงความคิดเห็นส่วนใหญ่เห็นด้วย ร้อยละ ๘๓ ไม่เห็นด้วย ร้อยละ ๑๗ และมีความเห็นเพิ่มเติมสรุปได้ ดังนี้

(๑) ประชาชน : หากเกิดจากความผิดพลาดของหน่วยงานของรัฐ ควรต้องเยียวยาผู้เสียหายตามสมควร และลงโทษเจ้าหน้าที่และผู้เกี่ยวข้องที่ประมาทหรือเป็นเหตุให้ประชาชนเสียหาย

(๒) เจ้าหน้าที่รัฐ : ศึกษาแล้วยังไม่ชัดเจนว่า ในทางปฏิบัติกรณีใดหรือขั้นตอนการติดต่อรัฐใดบ้างที่จะได้รับยกเว้นความผิด รวมทั้งมีความกังวลว่ามาตรการในร่างมาตรา ๑๕ จะลดประสิทธิภาพของกลไกการอนุญาตในการคุ้มครองประชาชนและสังคม

คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) พิจารณาความเห็นของประชาชนแล้ว เห็นควรตัดบทบัญญัติว่าด้วยนิรโทษกรรมออก เนื่องจากเป็นหลักการทั่วไปอยู่แล้ว

๕) การขยายจากร่างเดิมที่กำหนดให้มีแบบฟอร์มภาษาอังกฤษ เป็นหน่วยงานรัฐจะจัดให้มีแบบฟอร์มภาษาอังกฤษหรือภาษาอื่นใดก็ได้ (ร่างมาตรา ๓๘) ท่านเห็นด้วยกับหลักการแบบฟอร์มหลายภาษาตามความจำเป็นของแต่ละกรณี หรือไม่

มีผู้ร่วมแสดงความคิดเห็นส่วนใหญ่เห็นด้วย ร้อยละ ๘๗ ไม่เห็นด้วย ร้อยละ ๑๓ และมีความเห็นเพิ่มเติมจากเจ้าหน้าที่รัฐว่า ไม่เห็นด้วย เนื่องจากการกรอกแบบฟอร์ม เป็นการดำเนินการตามกฎหมายไทย จึงต้องกรอกเป็นภาษาไทยเป็นหลัก และอาจมีภาษาอื่นกำกับ

คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น

คงเดิม (หน่วยงานของรัฐอาจจัดให้แบบคำขอใบอนุญาต หลักฐานการต่ออายุใบอนุญาต หรือใบแทนใบอนุญาตเป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาอื่น หรือมีภาษาอังกฤษหรือภาษาอื่นกำกับด้วยตามที่เห็นสมควรก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ การกรอกข้อความในเอกสารดังกล่าวจะกระทำเป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาอื่นดังกล่าวก็ได้ และมีให้นำพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๒๖ มาใช้บังคับ

๖) กำหนดให้เจ้าหน้าที่ซึ่งไม่ตรวจเอกสารหลักฐานให้แล้วเสร็จในทันที หรือเรียกเอกสารเป็นการซ้ำซ้อนเพิ่มเติมจากประชาชนทั้งที่เลยกำหนดเวลาหรือไม่ออกใบรับคำขอหรือบันทึกความบกพร่องและรายการเอกสารเพิ่มเติมให้แก่ประชาชนผู้ยื่นคำขอ ถือว่ากระทำความผิดทางวินัย (ร่างมาตรา ๑๗ ถึงร่างมาตรา ๑๙) ทั้งนี้ เพื่อให้ประชาชนได้รับบริการที่สะดวกรวดเร็วและเพิ่มความแน่นอนในการประกอบกิจการมากยิ่งขึ้น ท่านเห็นด้วยกับการเพิ่มสภาพบังคับของกฎหมายในชั้นการตรวจคำขอและเอกสารประกอบคำขอ หรือไม่

^๖ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙, เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๖๐ ก, ราชกิจจานุเบกษา, (๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๓๙): น. ๑, สืบค้นจาก <https://krisdika.ocs.go.th/librarian/get?sysid=720250&ext=pdf>.

มีผู้ร่วมแสดงความคิดเห็นส่วนใหญ่เห็นด้วย ร้อยละ ๖๗ ไม่เห็นด้วย ร้อยละ ๓๓ และมีความเห็นเพิ่มเติมสรุปได้ ดังนี้

(๑) ประชาชนและผู้ประกอบการบางราย ไม่เห็นด้วย เนื่องจากเห็นว่า โทษทางวินัย อาจรุนแรงเกินกว่าปกติ และการขอเอกสารเพิ่มยังประหยัดเวลามากกว่าการต้องเริ่มกระบวนการใหม่ ทั้งหมด โดยเฉพาะหากเจ้าหน้าที่ถูกลงโทษทางวินัย

(๒) เจ้าหน้าที่รัฐบางรายไม่เห็นด้วย เนื่องจากการขออนุญาตกิจกรรมที่มีความเสี่ยงสูง ต้องใช้เวลาและเอกสารเป็นจำนวนมาก ประกอบกับคำว่า “ให้สั่งการตามความเห็นสมควร” ยังไม่ชัดเจนว่า หมายถึงการสั่งการเรื่องใดบ้าง

คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น

ได้ดำเนินการตัดประเด็นเรื่องการเพิ่มสภาพบังคับของกฎหมายในชั้นการตรวจคำขอ และเอกสารประกอบคำขอ ตามร่างมาตรา ๑๙ ออก เนื่องจากมีบทบัญญัติร่างมาตรา ๑๕ วรรคสาม อยู่แล้ว ประกอบกับสำนักงาน ก.พ.ร. สามารถกำกับดูแลการปฏิบัติตามกฎหมายนี้ของหน่วยงานต่าง ๆ ได้

๗) ท่านเห็นด้วยหรือไม่ในหลักการเรื่องการอนุญาตโดยปริยาย (Auto Approve) กรณีที่หน่วยงานพิจารณาไม่แล้วเสร็จตามกำหนดเวลาในคู่มือสำหรับประชาชน เห็นควรกำหนดในกฎหมาย เฉพาะเรื่องนั้น ๆ ได้โดยไม่จำเป็นต้องกำหนดไว้ในร่างกฎหมายฉบับนี้

มีผู้ร่วมแสดงความคิดเห็นส่วนใหญ่เห็นด้วย ร้อยละ ๘๐ ไม่เห็นด้วย ร้อยละ ๒๐ และมีความเห็นเพิ่มเติมในส่วนของผู้ประกอบการ ที่เห็นด้วยกับการตัดความหลักการอนุญาต โดยปริยาย (Auto Approve) เนื่องจากกังวลเรื่องความไม่ชัดเจนในการบังคับใช้อาจนำไปสู่การทุจริตได้

คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น

หลักการเรื่องการอนุญาตโดยปริยาย (Auto Approve) กรณีที่หน่วยงานพิจารณาไม่แล้วเสร็จ ตามกำหนดเวลาในคู่มือสำหรับประชาชน เห็นควรกำหนดในกฎหมายเฉพาะเรื่องนั้น ๆ ได้ แทนการกำหนดไว้ในร่างกฎหมายฉบับนี้

๘) คงหลักการเดิมในเรื่องดังต่อไปนี้ โดยมีการแก้ไขถ้อยคำให้มีความชัดเจนและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น อาทิ การขยายขอบเขตของกฎหมายจากการพิจารณาอนุมัติอนุญาตเป็นครอบคลุมงานบริการ ประชาชนทั้งปวง (ร่างมาตรา ๔ และร่างมาตรา ๒๘) ระบบใบอนุญาตหลัก (Super License) (ร่างมาตรา ๒๓) การให้ผู้รับอนุญาตสามารถชำระค่าธรรมเนียมแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต ได้ทุกกรณี (ร่างมาตรา ๒๒) การจัดให้มีช่องทางพิเศษแบบเร่งด่วน (Fast track) (ร่างมาตรา ๓๗) การยกเลิกอายุใบอนุญาตเพื่อให้เป็นใบอนุญาตถาวร หรือขยายอายุใบอนุญาตที่น้อยกว่า ๕ ปี เป็นอย่างน้อย ๕ ปี (ร่างมาตรา ๒๔) ท่านเห็นด้วยกับการรักษาหลักการต่าง ๆ ข้างต้นไว้ในร่างพระราชบัญญัตินี้เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนและผู้ประกอบธุรกิจ หรือไม่

มีผู้ร่วมแสดงความคิดเห็นส่วนใหญ่เห็นด้วย ร้อยละ ๘๒ ไม่เห็นด้วย ร้อยละ ๑๘ และมีความเห็นเพิ่มเติมสรุปได้ ดังนี้

(๑) ข้อกังวลของผู้ที่ไม่เห็นด้วย คือ ขอบเขตของงานบริการประชาชนที่ครอบคลุม ตามร่างพระราชบัญญัตินี้

(๒) ความคิดเห็นของผู้ประกอบการ จำนวน ๒ ราย ระบุว่า ควรครอบคลุมเฉพาะกิจกรรมที่สำคัญ เพื่อให้ไม่สิ้นเปลืองทรัพยากร และไม่ครอบคลุมบริการทางด้านสุขภาพ

คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น

การขยายขอบเขตการดำเนินการนอกเหนือจากงานบริการที่เกี่ยวข้องกับการอนุมัติอนุญาต ใช้ขอบเขตคำนิยามเดียวกันกับ “ขออนุญาต” ตามพระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๕^๗ มาตรา ๕

๒.๓ การรับฟังความคิดเห็นครั้งที่ ๓ (ขยายระยะเวลาการรับฟังความคิดเห็น)

ผลการรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. ตามที่คณะกรรมการกฤษฎีกาฯ พิจารณาแล้วเสร็จในวาระที่ ๒ เป็นการต่อเนื่อง สรุปได้ ดังนี้

มีผู้ร่วมแสดงความคิดเห็นในส่วนของผู้ประกอบการซึ่งต้องติดต่อกับหน่วยงานรัฐให้ความเห็นว่า ไม่เห็นด้วยกับร่างมาตรา ๙ (กำหนดสภาพบังคับของกฎหมายให้ชัดเจนว่า หากมีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ ให้ถือเป็นความผิดทางวินัย) เพราะเป็นการดำเนินการที่รุนแรงเกินไปแก่เจ้าหน้าที่รัฐ

คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น

ได้ตัดประเด็นนี้ออก เนื่องจากพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกฯ เป็นกฎหมายที่มุ่งส่งเสริมให้หน่วยงานของรัฐพัฒนาการให้บริการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน การกำหนดเรื่องความผิดทางวินัยอาจเป็นอุปสรรคต่อการส่งเสริมการพัฒนาบริการได้ อีกทั้งการกำหนดเกี่ยวกับความผิดทางวินัยมีการกำหนดไว้แล้วในร่างมาตราอื่น กรณีความไม่สมบูรณ์หรือความไม่ครบถ้วนของคำขอเกิดจากความประมาทเลินเล่อหรือทุจริตของเจ้าหน้าที่และเป็นผลให้ไม่อนุญาตได้ ให้ผู้อนุญาตสั่งการตามที่เห็นสมควรและให้ดำเนินการทางวินัยหรือดำเนินคดีแก่เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องโดยไม่ชักช้าแล้ว

๓. สรุปการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

ผลกระทบโดยรวมที่อาจเกิดขึ้นจากการตราพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.^๘ มีดังนี้

ผลกระทบต่อเศรษฐกิจ

ร่างกฎหมายนี้แก้ไขเพิ่มเติมจากพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยมีมาตรการต่าง ๆ ที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพ และมีความสอดคล้องกับเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งส่งผลดีต่อเศรษฐกิจของประเทศจากการปรับปรุงขั้นตอน และการอนุญาต

^๗ อ้างแล้ววรรคที่ ๕, น. ๑๐.

^๘ รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายของร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ., ข้อ ๘ ผลกระทบโดยรวมที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย, น. ๖ ถึง ๗, สืบค้นจาก <https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=70G0Y>.

ที่ช่วยอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนและภาคธุรกิจมากขึ้น ทำให้การประกอบกิจการต่าง ๆ เป็นไปด้วยความสะดวก ลดต้นทุนค่าใช้จ่าย และเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน รวมถึงการพัฒนา ระบบการให้บริการผ่านทางอิเล็กทรอนิกส์ ทั้งนี้ หน่วยงานของรัฐต้องมีการปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง อย่างต่อเนื่อง

ผลกระทบต่อสังคม

ร่างกฎหมายนี้มีวัตถุประสงค์และบทบัญญัติที่มุ่งอำนวยความสะดวกและลดภาระ แก่ประชาชนในทุกระดับและทุกมิติ ตั้งแต่รากฐาน คือ ทักษะ (Mindset) ของหน่วยงานและเจ้าหน้าที่รัฐ ซึ่งจะมีส่วนช่วยให้เกิดการลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมในสังคม

ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพ

บทบัญญัติที่มุ่งอำนวยความสะดวกและลดภาระให้แก่ประชาชนในร่างกฎหมายนี้จะช่วยลด การใช้กระดาษทั้งในภาครัฐและประชาชน รวมทั้งลดการเดินทางไปติดต่อราชการที่ไม่จำเป็น ซึ่งจะมีส่วนช่วยลดมลพิษ การก่อก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ และการใช้ทรัพยากรธรรมชาติโดยไม่จำเป็น

ผลกระทบอื่นที่สำคัญ

ช่วยลดภาระค่าใช้จ่าย และเพิ่มความสะดวกให้แก่หน่วยงานของรัฐปฏิบัติงานได้รวดเร็วขึ้น รวมทั้งช่วยให้เจ้าหน้าที่สามารถดำเนินการได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด อีกทั้งช่วยลดภาระงานที่มีจำนวนมากของหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ของรัฐให้เหลือเท่าที่จำเป็น และมีประโยชน์สาธารณะ ได้สัดส่วนกับภาระต่อประชาชน รวมถึงเพิ่มคุณภาพชีวิตและ ความสมดุล ระหว่างการทำงานและการใช้ชีวิต (Work-Life Balance) ให้บุคลากรภาครัฐ

๔. การเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อประชาชน

สำนักงาน ก.พ.ร. ได้มีการเปิดเผยสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์ผลกระทบ ที่อาจเกิดขึ้นจากร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ แก่ประชาชน พ.ศ. ผ่านทางเว็บไซต์ของสำนักงาน ก.พ.ร. (<https://www.opde.go.th>)

๕. การนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาจัดทำร่างกฎหมาย

สำนักงาน ก.พ.ร. ได้นำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาจัดทำร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. แล้ว

๖. ความเห็นต่อการดำเนินการตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

จากการตรวจสอบเอกสารและหลักฐานที่เสนอมาร่วมกับร่างพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. เห็นว่า ได้มีการดำเนินการให้เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๗๗ วรรคสอง แล้ว

**บทวิเคราะห์ข้อดีและข้อสังเกต
ของร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต
และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.***

๑. ความเป็นมา สภาพปัญหา และความจำเป็นที่จะต้องตราพระราชบัญญัติ

เนื่องจากพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้มีการบังคับใช้มาเป็นระยะเวลานาน จึงเห็นสมควรปรับปรุงให้มีความทันสมัย โดยกำหนดเวลาดำเนินการในแต่ละขั้นตอนให้มีความชัดเจน ลดขั้นตอนการอนุญาตที่ไม่จำเป็น นำเทคโนโลยีมาใช้ในการอนุญาตและการให้บริการภาครัฐ และให้เจ้าหน้าที่ใช้ดุลพินิจในการอนุมัติ อนุญาต เพียงเท่าที่จำเป็น อันเป็นการลดภาระและต้นทุนของประชาชนซึ่งจะเป็นผลดี ต่อการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในภาพรวม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้^๑

๒. บทวิเคราะห์

ที่ผ่านมา มุมมองในการตรากฎหมายมักคำนึงถึงเพียงการมีเครื่องมือไว้ใช้ในการบริหารราชการ สังกัด บังคับการ หรือจัดระเบียบในเรื่องหนึ่งเรื่องใด เพื่อให้เป็นไปตามความประสงค์ในการตรากฎหมาย โดยเฉพาะการจัดระเบียบสำหรับการประกอบกิจการของประชาชนหรือภาคเอกชน ซึ่งกลไกของรัฐ ที่กำหนดไว้ในกฎหมายส่วนมากจะอยู่ในรูปแบบการควบคุมหรือกำกับดูแล ไม่ว่าจะเป็นการจดทะเบียน การขึ้นทะเบียน การลงทะเบียน หรือระบบการอนุญาตจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ แต่ปัจจุบันมีกฎหมายว่าด้วยการ อนุญาตเป็นจำนวนมาก และกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตได้กำหนดให้ประชาชนหรือภาคเอกชน ที่ประกอบกิจการต้องติดต่อหน่วยงานภาครัฐ เพื่อขออนุญาต อนุมัติ ขึ้นทะเบียน และรับแจ้ง ซึ่งการอนุญาตในบางเรื่องมีกฎหมายหลายฉบับที่มีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกัน ฉะนั้นในการดำเนินการ เรื่องดังกล่าวจึงต้องติดต่อกับส่วนราชการหลายแห่ง นอกจากนี้ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการอนุญาต บางฉบับไม่ได้มีกำหนดระยะเวลา รายละเอียดของเอกสาร และหลักฐานที่จำเป็นต้องใช้ยื่น เพื่อประกอบการพิจารณา รวมทั้งไม่ได้มีการกำหนดขั้นตอนในการพิจารณาของเจ้าหน้าที่ไว้อย่างชัดเจน ทำให้เกิดความไม่ชัดเจน เป็นการสร้างภาระ และเป็นอุปสรรคต่อประชาชนในการยื่นคำขออนุญาต เพื่อดำเนินการต่าง ๆ ดังนั้น เพื่อให้มีกฎหมายกลางที่กำหนดในเรื่องเกี่ยวกับการขออนุญาตที่ชัดเจน

* เรียบเรียงโดย นางสาวพันธุ์ทิพา หอมทิพย์ วิทยากรชำนาญการพิเศษ กลุ่มงานกฎหมาย ๒ สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา.

^๑ บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ., น. ๑, สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๖๘, สืบค้นจาก <https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=YUKM9>.

^๒ อารีรัตน์ แก่นลิ้ม และภาสกร ดอกจันทร์, บทความ “ความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายการอำนวยความสะดวก ในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพัฒนา อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก,” มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม, ๒๕๖๖, น. ๒๔๐ ถึง ๒๔๑, สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๖๘, สืบค้นจาก <https://so06.tci-thaijo.org/index.php/jomId/article/download/264932/181735/1093320>.

ฝ่ายนิติบัญญัติจึงได้พิจารณาและลงมติเห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘^๓ โดยมีจุดมุ่งหมายสำคัญ คือ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการแก่ประชาชนให้ติดต่อกับทางราชการให้เร็วขึ้น (faster) ง่ายขึ้น (easier) และถูกลง (Cheaper) รวมทั้งมุ่งให้การปฏิบัติราชการเป็นไปอย่างโปร่งใส รับผิดชอบ มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชน และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ^๔

ทั้งนี้ การที่พระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวมีผลบังคับใช้ทำให้ประชาชนได้รับทราบข้อมูล เกิดกระบวนการในการปฏิบัติงานเป็นแนวทางในการลดปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน การรับสินบนของหน่วยงานราชการต่าง ๆ ลงได้ โดยที่แต่ละหน่วยงานราชการมีแนวทางจัดทำคู่มือสำหรับประชาชน ซึ่งเป็นการให้ความสำคัญกับภารกิจการให้บริการสาธารณะของรัฐที่ภาครัฐต้องดำเนินการ แต่เมื่อระยะเวลาเปลี่ยนแปลงไปทำให้การอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนมีความจำเป็นต้องปรับปรุงให้มีความทันสมัย ดังนั้น เมื่อวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๖๗ คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.^๕ และเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๗ และได้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) เมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๘ และครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) เมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๘ โดยที่ประชุมเห็นชอบให้นำร่างพระราชบัญญัติที่มีสาระสำคัญทำนองเดียวกันอีก ๑ ฉบับ ขึ้นมาเพื่อพิจารณารวมกันไป^๖ โดยที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวาระที่หนึ่งรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ ต่อมาในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๖๘ ที่ประชุมได้พิจารณาต่อในวาระที่สองแล้วลงมติในวาระที่สามเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัตินี้ และให้เสนอวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวมีสาระสำคัญ เป็นการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ โดยกำหนดให้ยกเลิกพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ เพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์และสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงและพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะด้านเทคโนโลยี

^๓ พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘, เล่ม ๑๓๒ ตอนที่ ๔ ก, ราชกิจจานุเบกษา, (๒๒ มกราคม ๒๕๕๘): น. ๑, สืบค้นจาก <https://ratchakittha.soc.go.th/documents/2031959.pdf>.

^๔ พิฐวรณ กิตติคุณ, “การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ,” สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๖๘, น. ๑ ถึง ๒, สืบค้นจาก <https://prt.parliament.go.th/server/api/core/bitstreams/cad63266-82ab-4691-9e98-a503ff57db10/content>.

^๕ รัฐบาลไทย, “สรุปข่าวการประชุมคณะรัฐมนตรี ๑๑ ธันวาคม ๒๕๖๗,” สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๘, สืบค้นจาก <https://www.thaigov.go.th/news/contents/details/91257>.

^๖ กลุ่มงานสื่อมวลชน สำนักประชาสัมพันธ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, “สรุปการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๘,” น. ๓, สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๘, สืบค้นจาก https://web.parliament.go.th/assets/portals/1/news/6377/1_6377.pdf.

ซึ่งหน่วยงานของรัฐจะต้องมีการปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง โดยได้ขยายขอบเขตการบังคับใช้ให้ครอบคลุมถึงการให้บริการ และกำหนดระยะเวลาการดำเนินการในแต่ละขั้นตอนให้มีความชัดเจน ลดขั้นตอนการอนุญาตที่ไม่จำเป็น มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการอนุญาตและการให้บริการภาครัฐ และให้เจ้าหน้าที่ใช้ดุลพินิจในการพิจารณาอนุมัติ อนุญาต เพียงเท่าที่จำเป็น ซึ่งจะเป็นการลดภาระและต้นทุนของประชาชน ลดการทุจริตและประพฤติมิชอบ รวมทั้งเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในภาพรวม^๗ ดังนี้

๑) ขยายขอบเขตการอำนวยความสะดวกให้ครอบคลุมการบริการของรัฐ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ประชาชนในการติดต่อกับทางราชการ มีหลักประกันในการให้บริการของรัฐว่ามีความโปร่งใส ชัดเจนและรวดเร็วตามหลักธรรมาภิบาล เช่น ประชาชนสามารถทราบถึงขั้นตอนค่าธรรมเนียมและเอกสารที่ต้องติดต่อกับหน่วยงานของรัฐ รวมถึงทราบกำหนดระยะเวลาของแต่ละขั้นตอนอย่างชัดเจนผ่านคู่มือสำหรับประชาชนที่หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องต้องดำเนินการจัดทำ และให้มีการทบทวนคู่มือสำหรับประชาชนดังกล่าวเป็นประจำตามรอบระยะเวลาที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการกำหนด แต่ไม่เกิน ๓ ปี นับแต่วันที่มีการทบทวนครั้งล่าสุด

๒) ลดภาระของประชาชนในการติดต่อราชการ โดยกำหนดให้ทุกหน่วยงานต้องทบทวนกระบวนการและขั้นตอนการอนุญาตและกำหนดให้หน่วยงานของรัฐพิจารณาปรับลดขั้นตอนระยะเวลาการบริการ และกำหนดให้ประชาชนยื่นเฉพาะเอกสารที่เกี่ยวข้องและจำเป็นเท่านั้น

๓) กำหนดหลักเกณฑ์ในการขอรับใบอนุญาต กรณีใบอนุญาตชำรุดเสียหาย โดยให้ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตสามารถแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตนั้น โดยไม่ต้องแจ้งความต่อเจ้าพนักงานตำรวจอีก

๔) กำหนดให้ใช้ระบบอนุญาตโดยปริยายแก่กิจการหรือการดำเนินการที่ไม่มีความเสี่ยงสูง ซึ่งจะก่อให้เกิดสาธารณภัยหรือก่ออันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมในวงกว้าง

๕) การนำระบบใบอนุญาตหลัก (Super License) มาใช้เป็นครั้งแรก ในกรณีกิจการที่ต้องมีการขอใบอนุญาตหลายฉบับ คณะรัฐมนตรีอาจตราพระราชกฤษฎีกากำหนดให้มีใบอนุญาตในการประกอบกิจการนั้นเพียงใบเดียว ทั้งนี้ เพื่อลดภาระค่าใช้จ่ายในการติดต่อกับส่วนราชการ และช่วยอำนวยความสะดวกในการประกอบธุรกิจให้สะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น

๖) กำหนดหลักเกณฑ์การชำระค่าธรรมเนียมแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต อันเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ประกอบการในการดำเนินธุรกิจได้อย่างต่อเนื่อง ส่งผลดีต่อการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

๗) การจัดให้มีช่องทางพิเศษแบบเร่งด่วน (Fast Track) สำหรับประชาชนที่มีความจำเป็นเร่งด่วนโดยยินยอมเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น เพื่อการได้รับอนุญาตหรือการบริการรวดเร็วเป็นพิเศษ ทั้งนี้ ช่องทางพิเศษดังกล่าวนี้ถือเป็นการบริการเสริมแยกต่างหากจากกระบวนการปกติ จึงไม่กระทบต่อการให้บริการประชาชนตามปกติที่ปรากฏในคู่มือสำหรับประชาชน

๘) ลดภาระค่าใช้จ่ายในการแปลเอกสารของประชาชน โดยกำหนดให้มีการจัดทำแบบคำขอหรือแบบใบอนุญาตหลายภาษา

^๗ อ้างแล้วเชิงอรรถที่ ๕.

๙) กำหนดให้จัดตั้งศูนย์รับคำขอลงทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการรับคำขอต่าง ๆ ตามกฎหมาย

ตามที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น จะเห็นได้ว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการขจัดปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ เกี่ยวกับการยื่นคำขออนุญาต และได้ยกระดับบริการภาครัฐให้ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน เพื่อให้ประชาชนได้รับบริการที่สะดวก รวดเร็ว ประหยัด ลดต้นทุนในการให้บริการ ลดขั้นตอนและสร้างความโปร่งใสในการบริการของหน่วยงานภาครัฐ

๓. บทวิเคราะห์ข้อดีและข้อสังเกตของร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.

ข้อดีของร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. มีเจตนารมณ์ในการปรับปรุงประสิทธิภาพและประสิทธิผลของพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้สามารถยกระดับการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชนได้มากยิ่งขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์หลักในการลดขั้นตอนการอนุญาตที่ไม่จำเป็น กำหนดเวลาดำเนินการในแต่ละขั้นตอนที่ชัดเจน นำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการอนุญาตและการให้บริการภาครัฐ รวมทั้งให้เจ้าหน้าที่ใช้ดุลพินิจในการอนุมัติ อนุญาต ให้น้อยที่สุดเพียงพอที่จำเป็น ซึ่งจะส่งผลให้ลดภาระและต้นทุนในการประกอบกิจการและการดำรงชีวิตของประชาชน ลดการทุจริตประพฤติมิชอบในวงราชการ และเป็นผลดีต่อการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศอย่างยั่งยืนต่อไป

ข้อสังเกตของร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.

(๑) หน่วยงานและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องควรพิจารณาถึงความพร้อมด้านบุคลากรและความพร้อมด้านงบประมาณ โดยเฉพาะอย่างยิ่งงบประมาณในการจัดตั้งศูนย์บริการร่วม

(๒) การรับอนุญาตหรือบริการในระยะเวลารวดเร็วเป็นพิเศษ โดยยินยอมเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นนั้น อาจทำให้เกิดการเลือกปฏิบัติหรือใช้ประโยชน์จากช่องทางดังกล่าวโดยไม่เหมาะสม ดังนั้น จึงควรกำหนดหลักเกณฑ์และอัตราค่าธรรมเนียมที่เหมาะสมอย่างชัดเจน และมีมาตรการในการกำกับดูแลไม่ให้ส่งผลกระทบต่อการค้าและการดำเนินการในช่องทางปกติ

(๓) ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ส่งผลกระทบต่อกฎหมายที่เกี่ยวข้องเป็นจำนวนมาก ครอบคลุมการขออนุญาตในหลายด้าน ทั้งการประกอบธุรกิจ การก่อสร้าง การท่องเที่ยว และภาคการเกษตร ดังนั้น หน่วยงานของรัฐ และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องจึงต้องดำเนินการจัดทำกฎหมายลำดับรองให้สอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้ถูกต้องครบถ้วนด้วย^๔

^๔ เอกสารประกอบการพิจารณาเบื้องต้นร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ., น. ๑๕, สืบค้นเมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘, สืบค้นจาก <https://document.senate.go.th/fileR/R-1031.pdf>.

**ข้อมูลทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับ
ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต
และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.***

ที่ผ่านมาประเทศไทยได้มีการตราพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ เพื่อเป็นกฎหมายกลางสำหรับกำหนดขั้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณาอนุมัติ อนุญาต การจดทะเบียน การขึ้นทะเบียน และการรับแจ้งหรือจดทะเบียน รวมทั้งจัดตั้งศูนย์บริการร่วมสำหรับรับคำร้องและศูนย์รับคำขออนุญาต ณ จุดเดียว อันจะเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน โดยมาตรการสำคัญประการหนึ่งที่เป็นผลจากกฎหมายดังกล่าว คือ การกำหนดให้หน่วยงานของรัฐจัดทำ “คู่มือสำหรับประชาชน” ตามมาตรา ๗ เพื่อสร้างความโปร่งใสตรวจสอบได้ในระบบอนุญาต โดยคู่มือดังกล่าว อย่างน้อยต้องระบุหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขในการยื่นคำขอ ขั้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาต รวมทั้งรายการเอกสารหรือหลักฐานที่ผู้ขออนุญาตจะต้องยื่นมาพร้อมกับคำขอ

ภายหลังจากที่พระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวใช้บังคับมาเป็นระยะเวลานาน สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (สำนักงาน ก.พ.ร.) ในฐานะหน่วยงานผู้รับผิดชอบการใช้บังคับกฎหมาย ได้ดำเนินการประเมินผลสัมฤทธิ์ของพระราชบัญญัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดในพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งจากผลการประเมินนั้นสำนักงาน ก.พ.ร. พบว่า พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นกฎหมายที่ยังคงมีความจำเป็น และบรรลุวัตถุประสงค์ของกฎหมาย เป็นที่น่าพอใจในระดับหนึ่ง รวมทั้งคุ้มค่าและได้สัดส่วนกับหน้าที่ที่กำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติเพิ่มขึ้นอย่างใดก็ได้ เพื่อให้กฎหมายสอดคล้องกับสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไปตามหลักการมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย สำนักงาน ก.พ.ร. จึงเสนอให้มีการปรับปรุงพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ทั้งฉบับเพื่อแก้ปัญหาอุปสรรคบางประการที่เกิดขึ้นในระหว่างการใช้บังคับกฎหมาย เช่น ขาดการทบทวนหรือยกเลิกระบบอนุมัติ อนุญาต ที่ไม่จำเป็น การกำหนดระยะเวลาในคู่มือสำหรับประชาชนที่มากเกินไป หรือน้อยเกินไป การแก้ปัญหาเกี่ยวกับอายุใบอนุญาตและการต่ออายุใบอนุญาต การส่งเสริมให้มีการใช้ระบบเทคโนโลยี หรือ e-Service ในการให้บริการประชาชนมากยิ่งขึ้น ตลอดจนการขาดสภาพบังคับของกฎหมายที่เป็นรูปธรรม

* เรียบเรียงโดย นางสาวพันธุ์ทิพา หอมทิพย์ วิทยากรชำนาญการพิเศษ กลุ่มงานกฎหมาย ๒ สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ต่อมาคณะรัฐมนตรีได้มีมติ เมื่อวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๖๗ อนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. ตามที่สำนักงาน ก.พ.ร. เสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา โดยสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้นำร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเสนอคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ตรวจพิจารณาโดยเร่งด่วนจนแล้วเสร็จในเดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๗ และคณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๖๗ เห็นชอบร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวของสำนักงาน ก.พ.ร. ตามที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาแล้ว และให้ส่งสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

สำหรับสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. ที่ผ่านการตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาแล้ว นั้น เป็นการปรับปรุงพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ เพื่อเพิ่มการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

นอกจากนั้น ร่างพระราชบัญญัตินี้ยังวางหลักการพื้นฐานให้หน่วยงานและเจ้าหน้าที่ของรัฐพิจารณาอนุญาตและให้บริการประชาชนตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) และพึงตระหนักว่าประชาชนเป็นประธานแห่งสิทธิ (Subject of Right) จะได้รับบริการจากรัฐตามรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ประโยชน์ที่คาดว่าประเทศชาติและประชาชนจะได้รับจากการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการในครั้งนี้ คือ การลดภาระต้นทุนให้แก่ประชาชน เพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น (Better Life) เช่น

๑) หากหน่วยงานของรัฐแก้ไขปรับปรุง กฎ ระเบียบของหน่วยงานของรัฐให้สร้างภาระแก่ประชาชนน้อยที่สุด โดยไม่เรียกเอกสารที่ไม่จำเป็นจากประชาชน ไม่ว่าจะเป็นเอกสารซึ่งออกโดยหน่วยงานของรัฐหรืออยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐอยู่แล้ว รวมทั้งเรียกเอกสารหรือสำเนาจากประชาชนเพียง ๑ ชุด เช่นนี้ หากประชาชนจำนวนประมาณ ๗๐,๐๐๐,๐๐๐ คน ต้องติดต่อหน่วยงานของรัฐเฉลี่ยคนละประมาณ ๑๐ ครั้งต่อปี จะสามารถลดการใช้กระดาษได้เฉลี่ย ๑๐ แผ่นต่อหนึ่งธุรกรรม โดยเจ้าหน้าที่ดำเนินการตรวจสอบเอกสารจากไฟล์อิเล็กทรอนิกส์ที่จัดเก็บในระบบฐานข้อมูลของหน่วยงานของรัฐแทน ซึ่งจะสามารถประหยัดกระดาษได้ประมาณ ๗,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ แผ่นต่อปี ซึ่งเทียบได้กับการลดปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ประมาณ ๗๓,๖๔๐,๐๐๐ กิโลกรัมคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า (KgCO₂e) ต่อปี

๒) กรณีการจัดตั้งศูนย์รับคำขอลากลางทางอิเล็กทรอนิกส์เพื่อรองรับการยื่นคำขอทุกประเภทของประชาชน ซึ่งมีประมาณ ๗๐,๐๐๐,๐๐๐ คน ปรากฏว่าสะดวกขึ้นมาก และดำเนินการยื่นคำขอด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์เพิ่มขึ้นปีละ ๒ ครั้งต่อคน จะประหยัดค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยในการเดินทางไปติดต่อราชการคิดเป็นเงิน ๕๐๐ บาทต่อครั้ง แต่หากเปลี่ยนมายื่นคำขอด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ประมาณร้อยละ ๕๐ ของประชากรทั้งหมด จะประหยัดค่าใช้จ่ายด้านต้นทุนของประชาชนได้ประมาณ ๓๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สามหมื่นห้าพันล้านบาท) ต่อปี นอกจากนี้ ยังเป็นการประหยัดต้นทุนด้านเวลา ลดความจำเป็นในการเดินทาง และการรอรับบริการจากเจ้าหน้าที่ในการดำเนินการ เนื่องจากสามารถดำเนินการยื่นเอกสารผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ได้ทุกเวลา รวมทั้งประหยัดงบประมาณแผ่นดินจากค่ากระดาษที่หน่วยงานภาครัฐต้องใช้ และค่าใช้จ่ายในการจัดส่งเอกสารทางไปรษณีย์ได้เป็นจำนวนมาก

ปัจจุบันร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว และได้ส่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังก้าวให้แก่วุฒิสภาพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งหากร่างกฎหมายดังกล่าวผ่านรัฐสภาและมีผลใช้บังคับ สำนักงาน ก.พ.ร. สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องจะร่วมดำเนินการต่าง ๆ โดยเร็ว เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ “ชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นของประชาชน (Better Life)” อันเป็นเจตนารมณ์และความมุ่งหมายสูงสุด ต่อไป^๑

^๑ ผู้จัดการออนไลน์, “การปรับปรุงกฎหมายการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตฯ เพื่อยกระดับการบริการภาครัฐ และคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นของประชาชน,” ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๘, สืบค้นเมื่อวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๘, สืบค้นจาก <https://mgronline.com/politics/detail/9680000023565>.

บทสัมภาษณ์ความเห็นทางวิชาการ
เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต
และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.
(สำนักงาน ก.พ.ร.)

ประเด็นคำถามในการสัมภาษณ์ความเห็นทางวิชาการเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

ประเด็นคำถามจากร่างพระราชบัญญัติ

๑. สำนักกฎหมาย : ขอทราบถึงปัญหา อุปสรรค และเหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.

สำนักงาน ก.พ.ร. : พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘^๑ มีเจตนารมณ์เพื่อช่วยลดอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตหรือการประกอบอาชีพของประชาชนที่เกิดจากระบบอนุญาตของทางราชการ โดยมุ่งปรับปรุงให้กระบวนการพิจารณาของหน่วยงานผู้อนุญาตมีความโปร่งใส มีกำหนดเวลาที่ชัดเจนและมีความสะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้น และสนับสนุนความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ซึ่งที่ผ่านมามีผลการดำเนินการที่สำคัญ เช่น

๑) การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการอนุญาตผ่าน “คู่มือสำหรับประชาชน” ที่ทำให้ประชาชนได้รับรู้รายละเอียดของการอนุญาตตั้งแต่หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขในการยื่นคำขอ ขั้นตอน ระยะเวลาในการพิจารณา อนุญาต ค่าธรรมเนียม และรายการเอกสารหลักฐานต่าง ๆ รวมถึงช่องทางที่ให้ร้องเรียน ซึ่งเป็นการเปิดเผยข้อมูลภาครัฐที่นำไปสู่การให้บริการอย่างโปร่งใส เข้าถึงง่าย และตอบโต้การร้องเรียน โดยเผยแพร่ผ่านระบบศูนย์รวมข้อมูลเพื่อติดต่อราชการ (www.info.go.th)

๒) การต่ออายุใบอนุญาตได้ทันทีเมื่อชำระค่าธรรมเนียมโดยไม่ต้องยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต จำนวน ๓๑ ใบอนุญาต จาก ๑๑ พระราชบัญญัติ ตามบัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต พ.ศ. ๒๕๖๔^๒ ส่งผลให้ผู้ประกอบการและประชาชนสามารถมีใบอนุญาตทำธุรกิจได้อย่างต่อเนื่อง ผ่านการจ่ายค่าธรรมเนียมโดยไม่ต้องยื่นเอกสารขอต่ออายุใหม่

^๑ พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘, เล่ม ๑๓๒ ตอนที่ ๔ ก, ราชกิจจานุเบกษา, (๒๒ มกราคม ๒๕๕๘): น. ๑, สืบค้นจาก <https://ratchakitcha.soc.go.th/documents/2031959.pdf>.

^๒ พระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต พ.ศ. ๒๕๖๔, เล่ม ๑๓๘ ตอนที่ ๓๕ ก, ราชกิจจานุเบกษา, (๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๔): น. ๓๓, สืบค้นจาก <https://ratchakitcha.soc.go.th/documents/17165208.pdf>.

อย่างไรก็ตาม จากรายงานประเมินผลสัมฤทธิ์ของพระราชบัญญัติฉบับนี้ พบว่า แม้ว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้ จะมีกลไกที่เป็นประโยชน์ แต่การขับเคลื่อนการดำเนินการยังมีความล่าช้า และระบบอนุญาตของราชการยังซับซ้อนและไม่ตอบโจทย์ประชาชนได้อย่างแท้จริง ประกอบกับการปฏิบัติราชการในปัจจุบันมีการปรับเปลี่ยนมาใช้เทคโนโลยีดิจิทัลแล้ว จึงสมควรปรับปรุงกฎหมายนี้ให้สามารถแก้ไขระบบอนุญาตและรองรับบริบทการปฏิบัติราชการที่เปลี่ยนไป

จึงเป็นที่มาของการเสนอปรับปรุงพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็น “ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.” โดยขยายขอบเขตของกฎหมาย จากการพิจารณาอนุญาตให้ครอบคลุมถึงงานบริการทั้งหมดของราชการ รวมถึงได้มีกลไกใหม่ ๆ ที่จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการอนุญาตและการให้บริการภาครัฐ และมีความสอดคล้องกับเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป

๒. สำนักกฎหมาย : การตราพระราชบัญญัตินี้จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศชาติและประชาชน หรือไม่ อย่างไร

สำนักงาน ก.พ.ร. : การตราร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. นี้จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศชาติและประชาชน ดังนี้

๑) การขยายขอบเขตของกฎหมายจากการพิจารณาอนุญาตให้ครอบคลุมงานบริการทั้งหมดของราชการ ซึ่งจะมีการจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนที่ทำให้ประชาชนและภาคธุรกิจทราบขั้นตอนและระยะเวลาในท่งงานบริการภาครัฐ โดยสามารถเตรียมความพร้อม เช่น เอกสาร ค่าธรรมเนียมล่วงหน้า ก่อนติดต่อรับบริการเป็นการประหยัดเวลาและต้นทุนในการติดต่อราชการ

๒) หลักการว่าด้วย “ใบอนุญาตหลัก” หรือ “Super License” ให้กรณีที่มีการประกอบกิจการใด ผู้ยื่นคำขอต้องได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาตหลายราย จะสามารถตราพระราชกฤษฎีกากำหนดให้มีใบอนุญาตหลักและใบอนุญาตรองของกิจการนั้นก็ได้ และผู้ยื่นคำขอสามารถประกอบกิจการได้ทันทีเมื่อได้รับใบอนุญาตหลักซึ่งทำให้ต้นทุนเวลาในการประกอบกิจการลดลง ธุรกิจทางเศรษฐกิจจะเกิดเร็วขึ้นส่งผลต่อเศรษฐกิจโดยรวม

๓) การจัดให้มีช่องทางพิเศษแบบเร่งด่วน (Fast track) สำหรับประชาชนที่มีความจำเป็นเร่งด่วน ทำให้ต้องขอรับอนุญาตหรือรับบริการในระยะเวลารวดเร็วเป็นพิเศษกว่าระยะเวลาที่กำหนดไว้ในคู่มือสำหรับประชาชน โดยยินยอมเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น ช่องทางพิเศษแบบเร่งด่วนดังกล่าวถือเป็นบริการส่วนเสริมเท่านั้น ซึ่งแตกต่างหากจากกระบวนการขั้นตอนปกติ และจะต้องไม่กระทบต่อการให้บริการประชาชนตามปกติที่ปรากฏในคู่มือสำหรับประชาชน

๔) การขยายขอบเขตให้ทุกใบอนุญาตใช้วิธีการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุได้ (เว้นแต่กรณีกิจการที่มีความเสี่ยงสูงที่จะก่อให้เกิดสาธารณภัยหรือก่ออันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมในวงกว้าง) ส่งผลให้ผู้ประกอบการสามารถต่ออายุใบอนุญาตได้ทันทีเพียงชำระค่าธรรมเนียม ทำให้สามารถประกอบธุรกิจได้อย่างต่อเนื่อง

ไม่สะดวก เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ทั้งนี้ มีกระบวนการที่มีอายุใบอนุญาตเข้าข่าย ๑๗๒ กระบวนการ ถ้าแต่ละงานมีผู้รับอนุญาตต้องต่ออายุเฉลี่ยปีละ ๒,๐๐๐ ราย โดยการต่ออายุใบอนุญาตแต่ละครั้งเดินทางเฉลี่ย ๓ ครั้ง จะช่วยลดค่าใช้จ่ายการติดต่อราชการ ๑,๐๓๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งพันสามสิบสองล้านบาท) ต่อปี

๕) การขยายอายุใบอนุญาต กำหนดให้คณะกรรมการสามารถขยายอายุใบอนุญาตที่สั้นกว่า ๕ ปี ให้มีอายุใบอนุญาตไม่น้อยกว่า ๕ ปี ได้โดยจะตราเป็นพระราชกฤษฎีกา เมื่อเห็นว่าอายุใบอนุญาตที่กำหนดในกฎหมายใดไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป หรือเป็นภาระแก่ประชาชนเกินสมควร ซึ่งเบื้องต้นจะดำเนินการใน ๑๙ กิจกรรมที่มีความเสี่ยงต่ำ จะมีประชาชนได้รับประโยชน์ ๗๖๔,๘๕๐ ราย ช่วยลดค่าใช้จ่ายการติดต่อราชการ ๕๙๐,๐๒๓,๘๔๗ บาท (ห้าร้อยเก้าสิบล้านสองหมื่นสามพันแปดร้อยสี่สิบเจ็ดบาท) ต่อปี

๖) การจัดให้มีแบบฟอร์มภาษาอังกฤษหรือภาษาอื่น เพื่อช่วยลดค่าใช้จ่ายในการแปลเอกสารให้แก่ประชาชน เช่น ภาษาอังกฤษในเอกสารเกี่ยวกับการลงทุนจากต่างประเทศ ภาษาอังกฤษในเอกสารรับรองทางทะเบียนราษฎร หรือภาษาประจำชาติในอาเซียนเกี่ยวกับใบอนุญาตทำงานของคนต่างด้าว (Work Permit) เช่น การมี ๓๒ รายการเอกสารทางทะเบียนเป็นภาษาอังกฤษ ถ้าประชาชนขอ ๒๐๐,๐๐๐ ใบต่อปี จะช่วยลดค่าใช้จ่ายการแปลเอกสาร ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งร้อยล้านบาท)

๗) ใบอนุญาตชั่วคราวเสียหยาบ ไม่ต้องแจ้งความ โดยกำหนดหลักเกณฑ์การขอรับใบแทนใบอนุญาตกรณี ใบอนุญาตหรือหลักฐานการต่ออายุใบอนุญาตชั่วคราว สูญหาย หรือถูกทำลาย โดยประชาชนผู้ได้รับอนุญาต สามารถแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตนั้น ๆ ได้ ซึ่งจากสถิติพบว่าจะมีการแจ้งความประมาณ ๖๖,๐๐๐ ใบแจ้งความต่อปี ซึ่งจะช่วยลดค่าใช้จ่ายการเดินทาง ๖๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หกสิบล้านบาท) ต่อปี

๘) การปรับเปลี่ยนการอนุญาตเป็นจดแจ้งและการยกเลิกการพิจารณาโดยคณะกรรมการ โดยให้หน่วยงานของรัฐผู้อนุญาตมีหน้าที่พิจารณาทบทวนและปรับปรุงการใช้ระบบอนุญาตที่ตนรับผิดชอบ ซึ่งจะเป็นการลดการอนุญาตที่ไม่จำเป็นและมาใช้วิธีจดแจ้งที่รวดเร็วและสะดวก

๙) จัดตั้งศูนย์รับคำขอกกลางทางอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อทำหน้าที่เป็น “ศูนย์รับคำขอกกลาง” เพื่อรับคำขอและเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่ประชาชนยื่นมาโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์เป็นหลัก ซึ่งคาดว่าถ้ามีผู้ประกอบการ (นิติบุคคล) ๙๒๘,๒๕๐ ราย แต่ละรายยื่นคำขอผ่านศูนย์ฯ ปีละ ๒ ครั้ง จะช่วยลดค่าใช้จ่ายการติดต่อราชการ ๑,๘๕๖,๕๘๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งพันแปดร้อยห้าสิบล้านห้าแสนแปดหมื่นบาท) ต่อปี

๑๐) ปรับปรุงให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์^๓ เช่น การยื่นคำขอทางอิเล็กทรอนิกส์ การไม่เรียกสำเนาเอกสารจากประชาชน

^๓ พระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๕, เล่ม ๑๓๙ ตอนที่ ๖๓ ก, ราชกิจจานุเบกษา, (๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๕): น.๑, สืบค้นจาก <https://ratchakitcha.soc.go.th/documents/17225857.pdf>.

โดยสรุป ร่างกฎหมายฉบับนี้มีประโยชน์ในการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศผ่านการสนับสนุนให้ประชาชนและผู้ประกอบการสามารถรับบริการจากรัฐและดำเนินธุรกิจได้อย่างสะดวก รวดเร็ว ลดความเสี่ยงจากการทุจริต

ประเด็นคำถามจากการอภิปรายในชั้นสภาผู้แทนราษฎร

๑. สำนักรกฎหมาย : ท่านมีความคิดเห็นว่า การกำหนดระยะเวลาตามบททั่วไปในร่างมาตรา ๑๐ ถือเป็น “ระยะเวลาบังคับ” หรือเป็น “ระยะเวลาเร่งรัด”

สำนักงาน ก.พ.ร. : ร่างมาตรา ๑๐ แห่งร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. บัญญัติว่า ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐได้รับการติดต่อ สอบถาม ข้อเสนอแนะหรือแสดงความคิดเห็นเป็นหนังสือจากประชาชน หรือจากหน่วยงานของรัฐด้วยกันเกี่ยวกับงานบริการหรือการอนุญาตที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของหน่วยงานของรัฐนั้น ให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐนั้นที่จะต้องตอบคำถาม ให้ข้อมูลหรือแจ้งผลการดำเนินการให้บุคคลดังกล่าวทราบภายในสิบห้าวัน ซึ่งนำหลักการมาจากมาตรา ๓๘ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖^๔ โดยที่ระยะเวลาสิบห้าวันที่กำหนดถือเป็นระยะเวลาเร่งรัด เนื่องจากไม่มีการกำหนดบทลงโทษหรือผลทางกฎหมาย หากหน่วยงานของรัฐดำเนินการเกินกำหนดสิบห้าวันไว้แต่อย่างใด

๒. สำนักรกฎหมาย : ขอให้ท่านอธิบายหน้าที่และอำนาจของ “ศูนย์บริการร่วม” ตามร่างมาตรา ๑๓ และ “ศูนย์รับคำขอกกลาง” ตามร่างมาตรา ๒๘ ท่านเห็นว่าจะมีความซ้ำซ้อนกันหรือไม่ และสมควรบูรณาการให้เป็นศูนย์เดียวได้หรือไม่ อย่างไร

สำนักงาน ก.พ.ร. : คำว่า “ศูนย์บริการร่วม” ในร่างมาตรา ๑๓ และ “ศูนย์รับคำขอกกลาง” ในร่างมาตรา ๒๘ แห่งร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชนฯ มีลักษณะที่แตกต่างกันดังนี้

๑) ศูนย์บริการร่วม ตามร่างมาตรา ๑๓ มีความมุ่งหมายให้เป็นศูนย์บริการร่วมทางกายภาพที่รวมงานบริการภายใต้หน่วยงานเดียวหรือของหลายหน่วยงานมาให้บริการร่วมกัน ณ จุดเดียว เช่น ศูนย์บริการร่วมกระทรวงคมนาคม ที่นำงานบริการของกระทรวงคมนาคม มาให้บริการ เช่น บริการรับชำระภาษีรถประจำปี ณ เคาน์เตอร์บริการและผ่านตู้ Kiosk เปลี่ยนใบอนุญาตขับขี่แบบใหม่มาให้บริการ ณ จุดเดียว ณ อาคารศูนย์บริการร่วมคมนาคมเชิงสะพานสมเด็จพระเจ้าตากสิน ศูนย์บริการภาครัฐแบบเบ็ดเสร็จจังหวัดนครปฐม ซึ่งนำงานบริการของ ๙ หน่วยงานมาให้บริการประชาชน เช่น การรับแจ้งความเอกสารหายของตำรวจภูธรจังหวัดนครปฐม การรับชำระภาษีรถยนต์ หรือรถจักรยานยนต์ของสำนักงานขนส่งจังหวัดนครปฐม การรับทำบัตรประจำตัวประชาชนใหม่ ของที่ว่าการอำเภอสามพราน ณ ศูนย์การค้าเซ็นทรัลศาลายา

^๔ พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖, เล่ม ๑๒๐ ตอนที่ ๑๐๐ ก, ราชกิจจานุเบกษา, (๙ ตุลาคม ๒๕๔๖): น. ๑๒, สืบค้นจาก <https://ratchakitcha.soc.go.th/documents/130026.pdf>.

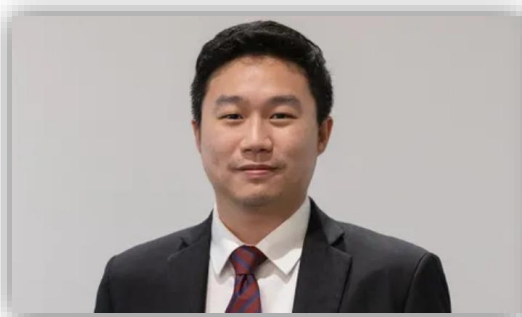

๒) ศูนย์รับคำขอกกลาง ตามร่างมาตรา ๒๘ มีความมุ่งหมายให้เป็นศูนย์รับคำขอกกลาง ที่ให้บริการทางอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อปลดล็อกข้อจำกัดของประชาชนและผู้ประกอบการที่ต้องขออนุญาต จากหลายหน่วยงานภาครัฐในการประกอบธุรกิจหรือดำเนินการใดให้สามารถยื่นคำขอทางอิเล็กทรอนิกส์ ได้ ณ จุดเดียว ปัจจุบันได้มีการพัฒนาระบบ Biz Portal ที่เป็นระบบกลางบริการภาครัฐเพื่อภาคธุรกิจ ซึ่งทำให้ผู้ประกอบการสามารถยื่นคำขอประกอบธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับหลายใบอนุญาตเพื่อประกอบธุรกิจ ในกิจการนั้น ๆ ได้ ณ จุดเดียว โดยไม่จำเป็นต้องเดินทางไปติดต่อหลายหน่วยงาน เช่น ธุรกิจร้านค้าปลีก ธุรกิจร้านอาหารและเครื่องดื่ม

สำนักงาน ก.พ.ร.

บทสัมภาษณ์ความเห็นทางวิชาการ
เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต
และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.
(นายวรภพ วิริยะโรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาชน กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

นางสาวพันธุ์ทิพา หอมทิพย์
วิทยากรชำนาญการพิเศษ
กลุ่มงานกฎหมาย ๒ สำนักกฎหมาย
ผู้สัมภาษณ์

นายวรภพ วิริยะโรจน์
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาชน

บทสัมภาษณ์ความเห็นทางวิชาการฉบับนี้ กลุ่มงานกฎหมาย ๒ สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ได้รับความอนุเคราะห์ในการให้สัมภาษณ์จาก นายวรภพ วิริยะโรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาชน ในฐานะผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. เมื่อวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘ ณ ห้อง CC ๗๑๐ ชั้น ๗ อาคารรัฐสภา ฝั่งสภาผู้แทนราษฎร โดยมี นางสาวนภพร ชวรงค์ ผู้บังคับบัญชา กลุ่มงานกฎหมาย ๒ นางสาวพันธุ์ทิพา หอมทิพย์ วิทยากรชำนาญการพิเศษ นางเกตุจินท์ วลัยจำนงค์ นิติกรชำนาญการ และนางสาวชนิดาภา มงคลเลิศพล นิติกรปฏิบัติการ กลุ่มงานกฎหมาย ๒ สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา เป็นผู้สัมภาษณ์ และมีคณะข้าราชการกลุ่มงานกฎหมาย ๒ เข้าร่วมสังเกตการสัมภาษณ์ ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลทางวิชาการประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภา ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. โดยมีสาระสำคัญตามประเด็นการสัมภาษณ์สรุปได้ ดังนี้

ประเด็นคำถามจากร่างพระราชบัญญัติ

๑. สำนักกฎหมาย : ขอรอบถึงปัญหา อุปสรรค เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.

นายวรภพ วิริยะโรจน์ : ปัจจุบันกระบวนการยื่นขอใบอนุญาตของภาคเอกชนประสบปัญหาหลายประการ เช่น มีกระบวนการที่ยุ่งยาก ใช้เวลาที่ค่อนข้างนาน หรือมีระยะเวลาที่ไม่แน่นอน ซึ่งเป็นสาเหตุให้เกิดการเรียกร้องผลประโยชน์ได้และไม่เอื้ออำนวยให้เกิดการลงทุนจากต่างประเทศ เนื่องจากเอกชนขาดความเชื่อมั่นในกระบวนการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐเกี่ยวกับการพิจารณาอนุญาตต่าง ๆ ดังนั้น จึงเป็นที่มาของการตราพระราชบัญญัตินี้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ภาคเอกชนและประชาชนในการดำเนินการเกี่ยวกับการพิจารณาอนุญาตต่าง ๆ ให้มีมาตรฐานที่ชัดเจน สะดวก รวดเร็ว และมีกำหนดระยะเวลาที่แน่นอน ทำให้สามารถเชิญชวนผู้ประกอบการหรือนักลงทุนจากต่างประเทศเข้ามาลงทุนประกอบธุรกิจในประเทศไทยได้โดยสะดวก ตลอดจนช่วยลดการเรียกร้องผลประโยชน์ หรือปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันในรูปแบบต่าง ๆ อันเป็นปัญหาสำคัญของประเทศไทยในปัจจุบัน

๒. สำนักกฎหมาย : การตราพระราชบัญญัตินี้จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศชาติและประชาชน หรือไม่ อย่างไร

นายวรภพ วิริยะโรจน์ : ร่างพระราชบัญญัตินี้จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศชาติและประชาชนอย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะในประเด็นที่เกี่ยวกับ “ใบอนุญาตหลัก” หรือ “Master Licenses” กล่าวคือ เป็นใบอนุญาตที่สามารถใช้ทดแทนกันได้ เช่น หากผู้ประกอบการยื่นขอใบอนุญาตหลักเพื่อประกอบธุรกิจโรงแรมแล้ว ใบอนุญาตหลักดังกล่าวจะสามารถนำไปใช้ร่วมกับการประกอบธุรกิจเกี่ยวกับร้านอาหารภายในโรงแรมได้ อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบการยังคงต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่หน่วยงานภาครัฐกำหนด ซึ่งเป็นการลดขั้นตอนและความซ้ำซ้อน โดยผู้ประกอบการไม่จำเป็นต้องยื่นขอใบอนุญาตที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจในลักษณะเดียวกันจากหลายหน่วยงาน

ประเด็นคำถามจากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

๑. สำนักกฎหมาย : ขอให้ท่านอธิบายถึงการกำหนดกลไก “การอนุญาตโดยอัตโนมัติ” หรือ “การอนุญาตโดยปริยาย” (Auto Approval) และเปรียบเทียบกับต่างประเทศ (ถ้ามี) รวมถึงข้อดีและข้อสังเกต

นายวรภพ วิริยะโรจน์ : ร่างพระราชบัญญัตินี้ นอกจากการกำหนดให้ใบอนุญาตใบเดียวสามารถใช้แทนกันได้แล้ว ยังเป็นการลดความซ้ำซ้อนในการขอใบอนุญาตและอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ขอใบอนุญาต โดยการนำกลไก “การอนุญาตโดยอัตโนมัติ” หรือ “การอนุญาตโดยปริยาย” (Auto Approval) มาใช้เพื่อเป็นการกำหนดระยะเวลาในการอนุญาตให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น เนื่องจาก

การดำเนินธุรกิจจำเป็นต้องมีการวางแผนล่วงหน้า จึงต้องทราบระยะเวลาเกี่ยวกับการได้รับอนุญาต และการดำเนินการที่แน่นอน เพื่อลดต้นทุนและความไม่แน่นอนในการประกอบธุรกิจ ซึ่งรัฐมีหน้าที่ในการลดความไม่แน่นอนให้เหลือน้อยที่สุด เพื่อสร้างบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการลงทุน

ในเบื้องต้นการกำหนด “การอนุญาตโดยอัตโนมัติ” ควรกำหนดระยะเวลาให้การพิจารณาอนุญาตสำหรับใบอนุญาตทุกประเภทมีกำหนดระยะเวลาอย่างน้อย ๑๕ วัน เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖^๑ มาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง ที่กำหนดให้ส่วนราชการที่มีอำนาจอนุญาต อนุมัติ หรือให้ความเห็นชอบต้องใช้ระยะเวลาไม่เกิน ๑๕ วัน แต่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้เปิดโอกาสให้สำหรับใบอนุญาตที่ต้องใช้ระยะเวลาในการพิจารณา มากกว่า ๑๕ วัน กล่าวคือ สามารถกำหนดระยะเวลามากกว่า ๑๕ วันได้ และเพื่อให้การกำหนดระยะเวลาในการพิจารณาดังกล่าวสามารถปฏิบัติได้จริง จึงควรกำหนดเป็นหลักการว่า หากผู้ขอใบอนุญาตยื่นเอกสารหลักฐานประกอบการพิจารณาถูกต้องครบถ้วนภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้แล้ว ก็ให้ถือว่า ผู้พิจารณาคำขออนุญาตนั้น ได้อนุญาตโดยปริยาย หรือ Auto Approval

อย่างไรก็ดี คำขอใบอนุญาตบางประเภทที่มีความสำคัญ เช่น ใบอนุญาตที่เกี่ยวข้องกับอาหารและยา (อย.) ซึ่งเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยด้านสุขภาพ อาจกำหนดไว้เป็นพิเศษว่าไม่สามารถนำเรื่องการอนุญาตโดยปริยายมาใช้ แต่สำหรับการขออนุญาตทั่วไปที่ไม่มีผลกระทบต่อสุขภาพ หรือประโยชน์สาธารณะ ควรพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่ประกาศกำหนดไว้ หากไม่สามารถพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าผู้ขออนุญาตได้รับการอนุญาตโดยปริยาย แต่หากไม่สามารถปฏิบัติได้จริงให้สามารถยกเลิกการอนุญาตภายหลังได้ ทั้งนี้ ในต่างประเทศจำนวนมาก ได้มีการกำหนดเกี่ยวกับการอนุญาตโดยปริยายไว้ในทำนองเดียวกัน แม้อาจมีความแตกต่างกันในเรื่องของระยะเวลาในการอนุญาตโดยปริยาย แต่ทุกประเทศต่างก็มีวัตถุประสงค์เพื่ออำนวยความสะดวกให้ภาคเอกชนได้รับทราบกำหนดระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตที่แน่นอน เพื่อให้สามารถวางแผนบริหารจัดการธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒. สำนักกฎหมาย : ขอให้ท่านอธิบายถึงหน้าที่และอำนาจของ “ศูนย์บริการร่วม” ตามร่างมาตรา ๒๗ และ “ศูนย์รับคำขอล่าง” ตามร่างมาตรา ๒๘ ท่านเห็นว่ามีความซ้ำซ้อนกันหรือไม่ และสมควรบูรณาการให้เป็นศูนย์เดียวกันได้ หรือไม่ อย่างไร

นายวรภพ วิริยะโรจน์ : โดยเจตนารมณ์แล้วต้องการให้ “ศูนย์บริการร่วม” และ “ศูนย์รับคำขอล่าง” เป็นระบบเดียวกัน แต่เนื่องจากใบอนุญาตนั้นมีอยู่เป็นจำนวนมาก และมีหน่วยงานที่ต้องพิจารณาอนุญาตเกี่ยวข้องกันหลายหน่วยงาน ซึ่งในฐานะเอกชนเห็นว่า เป็นเรื่องขอใบอนุญาตของเอกชนกับหน่วยงานภาครัฐ หน่วยงานภาครัฐจึงควรอำนวยความสะดวกให้สามารถยื่นขอใบอนุญาต

^๑ พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖, เล่ม ๑๒๐ ตอนที่ ๑๐๐ ก, ราชกิจจานุเบกษา, (๙ ตุลาคม ๒๕๔๖): น. ๘, สืบค้นจาก <https://ratchakitcha.soc.go.th/documents/130026.pdf>.

ในระบบเดียวกันได้ โดยพิจารณาคำขออนุญาตของเอกชนไว้ ณ จุดเดียว เพื่อให้ “ศูนย์บริการร่วม” และ “ศูนย์รับคำขอกกลาง” นั้น มีขอบเขตหน้าที่และอำนาจครอบคลุมการดำเนินงานเป็นระบบเดียวกัน ซึ่งปัจจุบันได้มีระบบดังกล่าวนี้อยู่แล้ว แต่การปรับปรุงกฎหมายนี้จะช่วยให้ระบบดังกล่าวมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น

สำนักกฎหมาย : ประเด็นอื่น ๆ ที่ท่านมีความประสงค์จะให้สัมภาษณ์เพิ่มเติม

นายวรภพ วิริยะโรจน์ : หลักการ Auto Approval มีได้กำหนดไว้ในร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. ที่เสนอโดยคณะรัฐมนตรี ซึ่งที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติให้ใช้เป็นหลักในการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สอง จึงเป็นเรื่องที่ต้องดำเนินการขับเคลื่อนกันต่อไป และขอความอนุเคราะห์สมาชิกวุฒิสภาที่เห็นความสำคัญในเรื่องดังกล่าวได้ร่วมกันรณรงค์และขับเคลื่อนให้กำหนดเรื่องดังกล่าวไว้ในร่างพระราชบัญญัติ เพราะคิดว่าเป็นเรื่องสำคัญในการอำนวยความสะดวกให้แก่ภาคเอกชนและเป็นวิธีการแก้ไขปัญหาการเรียกรับผลประโยชน์และการทุจริตคอร์รัปชันจากเจ้าหน้าที่ของรัฐได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากหากกระบวนการพิจารณาอนุญาตมีความชัดเจนแน่นอนแล้วสาเหตุที่จะทำให้เกิดการทุจริตก็จะลดน้อยลงไปด้วยโดยปริยาย

บทสัมภาษณ์ความเห็นทางวิชาการ
เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต
และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.
(นายกิตติ ตั้งจิตภณคัตตา รองประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย)

นางสาวพันธุ์ทิพา หอมทิพย์
วิทยากรชำนาญการพิเศษ
กลุ่มงานกฎหมาย ๒ สำนักกฎหมาย
ผู้สัมภาษณ์

นายกิตติ ตั้งจิตภณคัตตา
รองประธานสภาอุตสาหกรรม
แห่งประเทศไทย

บทสัมภาษณ์ความเห็นทางวิชาการฉบับนี้ กลุ่มงานกฎหมาย ๒ สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ได้รับความอนุเคราะห์ในการให้สัมภาษณ์จาก นายกิตติ ตั้งจิตภณคัตตา รองประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิ เมื่อวันศุกร์ที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๘ ณ ห้อง Common Room ๑ สำนักงานใหญ่ ๑ ชั้น ๓ บริษัท ปูนซิเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน) โดยมี นางสาวนภาพร ชวรงค์กร ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานกฎหมาย ๒ นางสาวพันธุ์ทิพา หอมทิพย์ วิทยากรชำนาญการพิเศษ กลุ่มงานกฎหมาย ๒ นางสาวกฤตยาพร บัวลังกา นิติกรชำนาญการ กลุ่มงานกฎหมาย ๒ สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา เป็นผู้สัมภาษณ์ และมีคณะข้าราชการกลุ่มงานกฎหมาย ๒ เข้าร่วมสังเกตการสัมภาษณ์ ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลทางวิชาการประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภา ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. โดยมีสาระสำคัญตามประเด็นการสัมภาษณ์สรุปได้ ดังนี้

ประเด็นคำถามจากร่างพระราชบัญญัติ

สำนักกฎหมาย : ท่านมีความคิดเห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติที่มีหลักการในทำนองเดียวกัน จำนวน ๒ ฉบับนี้ มีหลักการสำคัญในเรื่องใดบ้าง ที่ท่านเห็นว่าจะเป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติ และประชาชน หรือไม่ อย่างไร

นายกิตติ ตั้งจิตภณศิริ : ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. ที่มีหลักการในทำนองเดียวกันกับร่างพระราชบัญญัติฯ ฉบับที่คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ จำนวน ๒ ฉบับ นั้น มีเนื้อหาคล้ายกันกับร่างพระราชบัญญัติฯ ของสำนักงาน ก.พ.ร. ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำร่างพระราชบัญญัติฯ และเสนอต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณา โดยอาจจะมียุทธศาสตร์ที่แตกต่างกันเล็กน้อย

สำหรับหลักการใหญ่ ๆ ที่เพิ่มขึ้นจากพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ คือ

ระบบใบอนุญาตหลัก หรือ Super License หลักการนี้กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจที่ได้รับใบอนุญาตที่เป็นใบอนุญาตหลักของเรื่องนั้น ถือว่าได้รับใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตที่เกี่ยวข้องครบถ้วนแล้ว

ศูนย์รับคำขอลางทางอิเล็กทรอนิกส์ ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการรับคำขอต่าง ๆ ตามกฎหมายผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ทำให้มีความสะดวกมากขึ้น

การจัดให้มีช่องทางพิเศษแบบเร่งด่วน หรือ “Fast Track” สำหรับบุคคลที่ต้องการรับบริการแบบเร่งด่วนสามารถขอใช้บริการโดยชำระค่าใช้จ่ายเพิ่มเติม ซึ่งเป็นแนวคิดที่ดีแต่อาจจะเป็นดาบสองคมที่ต้องใช้อย่างระมัดระวัง ตัวอย่างเช่น การจัดทำหนังสือเดินทาง (Passport) ซึ่งปัจจุบันหน่วยงานที่รับผิดชอบมีการปรับปรุงการให้บริการที่ดีและรวดเร็ว โดยใช้ระยะเวลาในการดำเนินการเพียง ๓ วัน ทำให้เกิดความพึงพอใจแก่ผู้รับบริการ ในกรณีที่ผู้ขอรับบริการมีความจำเป็นเร่งด่วน ก็สามารถใช้บริการช่องทางเร่งด่วน ที่ต้องชำระค่าบริการพิเศษเพิ่มเติมได้ โดยผู้รับบริการทั่วไปไม่มีข้อขัดข้องหรือปัญหาอะไรเพราะเขาพึงพอใจในการบริการพื้นฐานแล้ว แต่หากบริการพื้นฐานที่ให้แก่ประชาชนทั่วไป ยังไม่ได้มาตรฐานหรือยังไม่เป็นที่พอใจคนส่วนใหญ่จะเห็นว่าเรามีช่องทางพิเศษเร่งด่วนเป็นการเปิดโอกาสให้คนรวยมีโอกาสได้รับบริการที่ดีกว่าคนจน

ดังนั้น ก่อนจัดช่องทางพิเศษ หน่วยงานภาครัฐต้องจัดบริการพื้นฐานให้เป็นที่พึงพอใจเสียก่อน เหมือนกับเรื่องหนังสือเดินทาง และเราต้องชมเชยหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องที่สามารถดำเนินการปรับปรุงการให้บริการหนังสือเดินทางได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อีกประเด็นหนึ่งที่มีการเพิ่มเติมในร่างพระราชบัญญัตินี้ คือ การขยายขอบเขตการชำระค่าธรรมเนียมแทนการต่ออายุใบอนุญาต ซึ่งในทางปฏิบัติการต่ออายุใบอนุญาตมักใช้เวลานาน และมีการพิจารณาเหมือนการเริ่มต้นขอใบอนุญาตใหม่ ทำให้ในบางครั้งการต่ออายุใบอนุญาตไม่แล้วเสร็จ

๑ พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘, เล่ม ๑๓๒ ตอนที่ ๔ ก,ราชกิจจานุเบกษา, (๒๒ มกราคม ๒๕๕๘): น. ๑, สืบค้นจาก <https://ratchakitcha.soc.go.th/documents/2031959.pdf>.

ภายในกำหนดเวลา กลายเป็นว่าผู้ประกอบธุรกิจดำเนินธุรกิจโดยไม่มีใบอนุญาต กลายเป็นผู้กระทำความผิด ซึ่งไม่ควรเป็นแบบนี้ ทั้งที่จริงการต่ออายุใบอนุญาตบางประเภท ไม่จำเป็นต้องมีการตรวจสอบ หรือดำเนินการเพิ่มเติม การชำระค่าธรรมเนียมจึงเพียงพอที่จะสามารถต่ออายุใบอนุญาตได้ ซึ่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จึงได้มีการกำหนดให้ต่ออายุใบอนุญาตโดยการชำระค่าธรรมเนียม แทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก็ได้

ในส่วนของแนวคิดในการพยายามที่จะลดและเลิกใบอนุญาต รวมทั้งให้มีการทบทวน ความจำเป็นของใบอนุญาตทุก ๕ ปี นับเป็นแนวคิดที่ดี แต่มีความเห็นว่า การทบทวนทุก ๕ ปีนั้น ซ้ำเกินไป และการกำหนดให้หน่วยงานของรัฐทบทวนตนเองนั้น ที่ผ่านมายังไม่ประสบความสำเร็จ ดังนั้น ในการทบทวนหรือการปฏิรูปกฎหมายจึงจำเป็นต้องมีคนกลางเข้ามาดำเนินการ และสอบถาม ความเห็นหรือปัญหาจากผู้ที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะประชาชนที่ถูกกฎหมายใช้บังคับ หน่วยงานเจ้าของเรื่อง ที่บังคับใช้กฎหมาย รวมทั้งนักวิชาการว่า การปฏิบัติตามกฎหมายนั้นก่อให้เกิดปัญหาหรือความเดือดร้อน อย่างไรบ้าง แล้วรวบรวมความเห็นทั้งหมดให้คนกลางศึกษาและเสนอแนวทางแก้ไขปัญหา จากนั้นจึงนำแนวทาง การแก้ไขปัญหามาขอความเห็นจากผู้ที่เกี่ยวข้องอีกครั้ง ทั้งนี้ ในการขอความเห็นจากหน่วยงานที่บังคับใช้ กฎหมายจะต้องเป็นเพียงการถามความเห็น แต่มิใช่การขอความยินยอมหรือเห็นชอบ เพราะปัญหา ของประเทศไทยที่ยังไม่ประสบความสำเร็จในการลดหรือเลิกใบอนุญาตที่ไม่จำเป็นนั้น มาจากขอความยินยอม หรือเห็นชอบจากหน่วยงานที่บังคับใช้กฎหมาย ซึ่งมักอ้างว่ากฎหมายของตนดีอยู่แล้วไม่มีความจำเป็น ต้องปรับปรุงเปลี่ยนแปลง ซึ่งการไม่ยินยอมหรือเห็นชอบดังกล่าว อาจเกิดจากการหวงอำนาจ หรือมีความขัดแย้งทางผลประโยชน์

นอกจากนี้ การปฏิรูปกฎหมายล้าสมัยของประเทศไทยที่ยังไม่ประสบความสำเร็จนั้น มาจากเหตุที่ประเทศไทยมีกฎหมายหลายฉบับและหลายหน่วยงานที่บังคับใช้กฎหมายกับธุรกิจเดียวกัน หรือเรื่องเดียวกัน การแก้ไขกฎหมายหลายฉบับจะต้องเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย เหล่านั้น เข้าสู่การพิจารณาของรัฐสภาทีละฉบับ จึงใช้ระยะเวลานาน ไม่ทันต่อสถานการณ์ และพระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติมแต่ละฉบับที่ผ่านรัฐสภาออกมาอาจจะมีเนื้อหาที่ไม่สอดคล้องกัน จึงต้องใช้วิธีการแก้ไข โดยการออกพระราชบัญญัติฉบับเดียวเพื่อแก้ไขพระราชบัญญัติหลายฉบับที่เกี่ยวข้องในเรื่องเดียวกัน ซึ่งวิธีการนี้เรียกว่า Omnibus Law และใช้ได้ผลดีกับประเทศในยุโรป

สำหรับประเด็นเกี่ยวกับการแสดงสำเนาเอกสารต่อส่วนราชการ ประเด็นนี้ไม่ใช่เรื่องใหม่ เพราะในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ มีมติคณะรัฐมนตรีไว้ชัดเจนแล้วว่า ห้ามส่วนราชการเรียกสำเนาเอกสารของส่วนราชการ จากประชาชน แต่ไม่มีการบังคับตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว จึงเห็นได้ว่าปัญหาของประเทศไทยที่สำคัญ อีกประการหนึ่ง คือ การไม่บังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง ซึ่งมติคณะรัฐมนตรีควรมีความศักดิ์สิทธิ์ สามารถใช้บังคับได้ แต่ที่ผ่านมามีการติดตามและบังคับให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี หากไม่มีการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง กฎหมายก็เป็นเพียงกระดาษใบหนึ่งเท่านั้น

การไม่เรียกสำเนาเอกสารในการติดต่อหน่วยงานราชการจะเกิดได้เมื่อหน่วยงานของรัฐ ทุกภาคส่วนต้องเชื่อมโยงฐานข้อมูลเข้าด้วยกัน ซึ่งการเชื่อมโยงฐานข้อมูลนั้นในทางเทคนิคสามารถทำได้ แต่ปัญหา คือ ส่วนราชการบางหน่วยงานไม่ยอมแบ่งปันข้อมูลให้แก่หน่วยงานอื่น บางหน่วยงานยังเข้าใจว่า

ข้อมูลเป็นของหน่วยงานของตน เนื่องจากเป็นผู้เก็บข้อมูลจึงไม่ต้องการแบ่งปันให้แก่หน่วยงานอื่น ทั้งที่เป็นข้อมูลสาธารณะ ดังนั้น นโยบายของภาครัฐจึงต้องมีความชัดเจน บังคับให้ทุกหน่วยงานเชื่อมโยงฐานข้อมูลไว้ด้วยกัน เพื่อความสะดวกรวดเร็วในการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ หากหน่วยงานใดมีความกังวลเกี่ยวกับความลับ หรือความมั่นคง อาจจะมีการจัดลำดับขั้นการเข้าถึงข้อมูลเพื่อให้สามารถบริหารจัดการข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ในการจัดทำร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ สำนักงาน ก.พ.ร. ได้มีการหารือกับภาคเอกชนโดยตลอด ซึ่งเข้าใจว่ามี ๒ ประเด็นสำคัญที่เคยกำหนดไว้ในร่างแรก ๆ แต่ถูกตัดออกในขั้นการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี ประเด็นแรก คือ การทดลองประกอบกิจการชั่วคราว โดยกำหนดให้ประเภทธุรกิจที่มีความเสี่ยงต่ำที่จะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนหรือสิ่งแวดล้อม และไม่มีผลกระทบต่อความมั่นคง สามารถทดลองประกอบกิจการได้ ๑ ปี โดยไม่ต้องมีการขอใบอนุญาต เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน ให้สามารถเริ่มธุรกิจได้ง่าย และอีกประเด็น คือ การอนุญาตโดยปริยาย คือ เมื่อประชาชนยื่นคำขออนุญาต และเอกสารครบถ้วนแล้ว แต่หน่วยงานราชการพิจารณาไม่เสร็จตามระยะเวลาที่ระบุในคู่มือสำหรับประชาชนให้ถือว่าผู้ยื่นใบอนุญาตได้รับอนุญาตโดยปริยาย ประเด็นนี้จะเป็นประโยชน์แก่ประชาชน แต่ที่มีการตัดออกไปเข้าใจว่า เป็นเหตุผลที่เกี่ยวกับความมั่นคงและเกรงว่าจะเป็นช่องทางให้เกิดการทุจริตของเจ้าหน้าที่ที่จะพิจารณาอนุญาตโดยอาศัยโอกาสนี้ แต่ความกังวลนี้น่าจะลดลงได้พอสมควร หากบังคับใช้กฎหมายความผิดฐานเจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ อย่างเคร่งครัด

พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้บัญญัติให้ส่วนราชการต้องจัดทำคู่มือสำหรับประชาชน เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอ ขั้นตอน และระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาต รายการเอกสารหรือหลักฐานที่ผู้ขออนุญาตจะต้องยื่นมาพร้อมกับคำขอในการอนุญาตตามกระบวนการของส่วนราชการ เพื่อให้เกิดความชัดเจน โปร่งใส ตรวจสอบได้ และลดปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน แต่การดำเนินการตามขั้นตอนแบบเดิมนั้น อาจจะไม่มีประสิทธิภาพ ล้าสมัย มีขั้นตอนที่มากเกินไปจนทำให้เกิดความล่าช้า ดังนั้น จึงควรปรับปรุงกระบวนการทำงาน (Reprocess) ให้มีประสิทธิภาพ ลดขั้นตอนที่ไม่จำเป็นออก และเพิ่มวิธีการดำเนินการด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถดำเนินการได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งการปรับปรุงกระบวนการทำงาน (Reprocess) คือ สิ่งที่เราคาดหวังจะเห็นในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ แต่จากที่พิจารณาเห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ยังมีความไม่ชัดเจนในเรื่องการปรับปรุงกระบวนการทำงาน (Reprocess) อย่างไรก็ตาม ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้มีประเด็นสำคัญที่เป็นประโยชน์เพิ่มเติมจากพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ มากพอสมควร

ประเด็นคำถามจากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

๑. สำนักกฎหมาย : ในทัศนะของท่านเห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ช่วยลดค่าใช้จ่ายในการติดต่อราชการ รวมถึงลดต้นทุนและอำนวยความสะดวกในการประกอบธุรกิจ หรือไม่ อย่างไร

นายกิตติ ตั้งจิตรมณีกัฏา : ปัจจุบันประเทศไทยมีกฎหมายที่ล้าสมัยอยู่เป็นจำนวนมาก ซึ่งเป็นอุปสรรคก่อให้เกิดความยุ่งยากในการประกอบธุรกิจ และการดำรงชีพของประชาชน เช่น เมื่อประชาชนต้องการเป็นเจ้าของร้านค้าแพ ซึ่งต้องมีใบอนุญาตประกอบธุรกิจหลายใบ ทำให้ประชาชนประกอบอาชีพด้วยความยากลำบาก ซึ่งใบอนุญาตเป็นส่วนหนึ่งของกฎหมายที่ล้าสมัย จึงสมควรมีการปฏิรูปกฎหมาย โดยการยกเลิกกฎหมายล้าสมัยที่ไม่จำเป็นเหล่านี้ ประเทศไทยมีใบอนุญาตประมาณ ๓,๐๐๐ ฉบับ รวมถึงเอกสารที่ไม่เรียกว่าใบอนุญาตอีกเป็นจำนวนมาก ในขณะที่มาตรฐานของประเทศที่พัฒนาแล้วไม่ควรจะมีใบอนุญาตเกิน ๓๐๐ ฉบับ

ที่ผ่านมาองค์กรระหว่างประเทศทางเศรษฐกิจได้ประเมินว่า กฎหมายที่ล้าสมัยเหล่านี้เป็นต้นทุนของประเทศทำให้ต้องมีค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นประมาณร้อยละ ๑๐ ถึงร้อยละ ๒๐ ของ GDP ซึ่งเป็นเงินจำนวนมาก ในมุมของความสามารถในการแข่งขันในตลาด ต้นทุนแพงกว่า และช้ากว่าคู่แข่งต่างประเทศ ประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขันค่อนข้างต่ำเพราะประกอบธุรกิจได้ยากกว่า ซึ่งมีสาเหตุมาจากกฎหมายที่ล้าสมัย จึงเป็นปัญหาใหญ่ของประเทศที่ต้องใช้เวลาและใช้เครื่องมือในการปฏิรูปที่ดี ซึ่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะช่วยแก้ไขปัญหาระยะสั้น และระยะกลางได้บางส่วน โดยช่วยทำให้เร็วขึ้น และช่วยลดต้นทุนได้พอสมควร เช่น เรื่องใบอนุญาตหลัก หรือ Super License แต่ยังไม่สามารถแก้ไขปัญหาคือ ต้นเหตุ คือ การยกเลิกใบอนุญาตที่ไม่จำเป็น

ในอดีตภาคเอกชนโดยคณะกรรมการร่วมสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สมาคมธนาคารไทย หรือที่เรียกว่า กกร. ได้ผลักดันให้รัฐบาลในขณะนั้นได้ทดลองใช้เครื่องมือที่เรียกว่า Regulatory Guillotine เข้ามาปฏิรูปกฎหมาย เพื่อปรับปรุงและยกเลิกกฎหมายที่เป็นอุปสรรคต่อการประกอบอาชีพ และการดำเนินธุรกิจของประชาชน โดยจ้างที่ปรึกษาจากต่างประเทศ และขอให้สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (Thailand Development Research Institute : TDRI) ทำการทดลองนำ Regulatory Guillotine มาใช้กับปัญหาที่สำนักงาน ก.พ.ร. ได้รวบรวมไว้บางส่วนประมาณ ๑,๐๐๐ เรื่อง ร่วมกับภาคเอกชนภายใต้การแนะนำของที่ปรึกษาต่างประเทศ และได้ข้อเสนอออกมาว่า ควรจะปรับปรุงแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างไร ซึ่งในขณะนั้นมีข้อมูลว่า หากประเทศไทยดำเนินการตามข้อเสนอที่ได้มานั้นจะสามารถประหยัดค่าใช้จ่ายของประเทศได้ปีละไม่ต่ำกว่า ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ดังนั้น หากสามารถปรับปรุงกฎหมายได้สำเร็จ จะทำให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น เกิดการลดค่าใช้จ่ายได้จำนวนมาก ซึ่งเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

ธนาคารแห่งประเทศไทยได้นำวิธีการ Regulatory Guillotine มาช่วยปรับปรุงกฎระเบียบเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนเงินตรา และผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยในขณะนั้นได้ให้ข้อมูลว่า การปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบดังกล่าวทำให้สามารถประหยัดเงินค่าใช้จ่ายของประเทศได้มากกว่าปีละ ๑,๐๐๐ ล้านบาท จึงเป็นตัวอย่างที่ชัดเจนว่า การปฏิรูปกฎหมายโดยใช้เครื่องมือที่เหมาะสมจะทำให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และประหยัดค่าใช้จ่ายของประเทศได้เป็นจำนวนมากทำให้ความสามารถในการแข่งขันของประเทศสูงขึ้น การใช้ชีวิตของประชาชนสะดวกสบาย ไม่เป็นภาระที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญ และก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด

๒. สำนักกฎหมาย : ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นการยกระดับการบริการภาครัฐสู่มาตรฐานสากล หรือไม่ และท่านเห็นว่าควรนำหลักการใดของต่างประเทศ (ถ้ามี) มาใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของประเทศไทย หรือไม่ อย่างไร

นายกิตติ ตั้งจิตภณนิติศา : การยกระดับการบริการภาครัฐถือว่าดีขึ้น แต่ยังไม่ถึงระดับมาตรฐานสากล เพราะร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นการแก้ไขปัญหาระยะสั้นและระยะกลางเท่านั้น ยังไม่ได้แก้ที่ต้นเหตุ คือ กฎหมายที่ล้าสมัยและใบอนุญาตที่มากเกินไป ยกตัวอย่างของต่างประเทศที่มีการแก้ไขปัญหากฎหมายล้าสมัยได้ดี คือ ประเทศเกาหลีใต้ ซึ่งในช่วงวิกฤตการณ์ทางการเงินเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๐ (“วิกฤตต้มยำกุ้ง”) ประเทศเกาหลีใต้ได้รับความเดือดร้อนไม่น้อยกว่าประเทศต่าง ๆ ในเอเชีย ประเทศเกาหลีใต้เริ่มพิจารณาว่า กฎหมายล้าสมัยเป็นเรื่องสำคัญ จึงได้เริ่มปฏิรูปกฎหมาย โดยใช้เครื่องมือ Regulatory Guillotine และใช้ที่ปรึกษาจากต่างประเทศเข้ามาช่วยดำเนินการ ซึ่งสามารถยกเลิกกฎหมายที่ล้าสมัยได้เป็นจำนวนมาก รวมทั้งมีงานวิจัยที่ยืนยันว่า การดำเนินการดังกล่าวสามารถลดต้นทุนลดค่าใช้จ่ายของประเทศ เพิ่มการจ้างงาน และเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ซึ่งคงไม่เกินจริงที่จะกล่าวว่า การปฏิรูปกฎหมายเป็นปัจจัยสำคัญอันหนึ่งที่ทำให้เศรษฐกิจของประเทศเกาหลีใต้พัฒนาไปถึงจุดที่เราเห็นกันอยู่ทุกวันนี้

ทั้งนี้ ปัจจัยสำคัญที่สุดของความสำเร็จในการปฏิรูปกฎหมายของประเทศเกาหลีใต้ คือ ความมุ่งมั่นทางการเมืองที่แรงกล้า (Strong Political Will) ผู้บริหารสูงสุดของประเทศจะต้องมีความมุ่งมั่นที่จะปฏิรูปกฎหมายอย่างจริงจังและต่อเนื่อง จึงจะได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานของรัฐทุกหน่วย และได้รับความสนับสนุนจากประชาชน

พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ เพียงฉบับเดียวไม่สามารถแก้ปัญหาได้ทุกเรื่อง แต่เป็นเพียงเครื่องมือหนึ่งเท่านั้น จึงจำเป็นต้องอาศัยเครื่องมืออื่นเข้ามาช่วยในการปฏิรูปกฎหมายด้วย เช่น พระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๕^๒ ซึ่งเป็นกฎหมายกลางสำหรับรองรับการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ ส่งเสริมให้รูปแบบการปฏิบัติงานและการให้บริการภาครัฐปรับเปลี่ยนไปสู่ระบบดิจิทัลและสอดคล้องกับการพัฒนาทางเทคโนโลยี รวมทั้งเป็นการอำนวยความสะดวกและลดค่าใช้จ่ายของประชาชนในการติดต่อราชการ หรือการขออนุญาตของประชาชน ตลอดจนลดต้นทุนและเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติราชการของภาครัฐในการปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างคล่องตัว รวดเร็ว ลดปัญหาการทุจริต และเป็นทางเลือกให้แก่ประชาชนสามารถที่จะติดต่อกับส่วนราชการผ่านทางระบบอิเล็กทรอนิกส์ได้โดยไม่ต้องเดินทางไปยังหน่วยงานราชการด้วยตนเอง ซึ่งการพัฒนาเหล่านี้เป็นผลงานของคณะกรรมการพัฒนากฎหมาย สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และสำนักงาน ก.พ.ร.

^๒ พระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๕, เล่ม ๑๓๙ ตอนที่ ๖๓ ก, ราชกิจจานุเบกษา, (๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๕): น. ๑, สืบค้นจาก <https://ratchakitcha.soc.go.th/documents/17225857.pdf>.

สำนักกฎหมาย : ประเด็นอื่น ๆ ที่ท่านมีความประสงค์จะให้สัมภาษณ์เพิ่มเติม

นายกิตติ ตั้งจิตรมณีศักดิ์ : สำหรับประเด็นอื่น ๆ ขอกล่าวถึงประเด็นเกี่ยวกับเรื่องการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้เป็นประโยชน์ ยกตัวอย่างของประเทศสิงคโปร์ ที่ได้ดำเนินการจัดทำแพลตฟอร์มกลาง เพื่อให้ประชาชนเข้าค้นหาว่า การทำธุรกิจชนิดหนึ่งจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายอะไร และต้องใช้ใบอนุญาตอะไรบ้าง และเมื่อประชาชนกรอกข้อมูลตามกฎหมายต้องการในแพลตฟอร์มนั้นแล้ว เพียงครั้งเดียว ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องจะไปดึงข้อมูลที่ตนต้องการมาพิจารณาเพื่อออกใบอนุญาตได้ โดยประชาชนไม่ต้องไปกรอกคำขอใบอนุญาตเป็นรายหน่วยงานทุกหน่วยงาน ซึ่งเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนและเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินการของทั้งภาครัฐและภาคประชาชน

ปัจจุบันสำนักงาน ก.พ.ร. ได้ริเริ่มดำเนินการจัดทำระบบศูนย์กลางบริการภาครัฐเพื่อภาคธุรกิจ หรือที่เรียกว่า “Biz Portal” โดยนำมาใช้กับใบอนุญาตบางฉบับ ทั้งนี้ หากสามารถขยายผลระบบดังกล่าวให้เป็น Portal หรือ Platform เพื่อใช้กับใบอนุญาตทั้งหมดของประเทศไทยได้ ก็จะเป็นผลดีต่อผู้ใช้บริการมากขึ้น ซึ่งรัฐบาลควรที่จะกำหนดนโยบายที่มีความชัดเจน และให้การสนับสนุนงบประมาณสำหรับการดำเนินการในส่วนนี้อย่างเต็มที่

Scan QR Code รับชมการสัมภาษณ์
นายกิตติ ตั้งจิตรมณีสักดา
รองประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

(ความยาว ๔๑.๔๑ นาที)

หมายเหตุ: เนื้อหาการสัมภาษณ์ที่ปรากฏในวิดีโอคลิป อาจมีความแตกต่างจากข้อมูลที่ปรากฏในเอกสารประกอบการพิจารณา (อ.พ.) ซึ่งเกิดจากกระบวนการตรวจสอบเนื้อหาเชิงวิชาการในเอกสารประกอบการพิจารณา (อ.พ.) เพื่อให้มีความครบถ้วน สมบูรณ์ หรือกระชับมากยิ่งขึ้น

ภาคผนวก

- : สำเนาหนังสือสภาผู้แทนราษฎร
ที่ สผ ๐๐๑๔/๘๖๖๘ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๘
เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก
ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.
กราบเรียน ประธานวุฒิสภา
- : ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก
ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.
ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว
- : บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ
การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ
แก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
- : รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย
ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต
และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.
- : รายงานสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นของร่างพระราชบัญญัติ
การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการ
แก่ประชาชน พ.ศ.
(เพื่อประกอบการตรวจพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ))

ภาคผนวก (ต่อ)

- : แผนการจัดทำกฎหมายลำดับรอง กรอบสาระสำคัญ
และกรอบระยะเวลาที่ได้แก้ไขปรับปรุงให้สอดคล้องกับ
ร่างพระราชบัญญัติที่ผ่านการตรวจพิจารณา
- : บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก
ในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.
(นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
- : รายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์ผลกระทบ
ที่อาจเกิดขึ้นจากการร่างกฎหมาย ร่างพระราชบัญญัติ
การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต
และการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.
(นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
- : พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต
ของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘

<https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=756HI>

(โปรดแตะที่ URL)

“การตราพระราชบัญญัติของรัฐสภา”

“มาตรา ๘๑ ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญและร่างพระราชบัญญัติ จะตราขึ้นเป็นกฎหมายได้ก็แต่โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา

ภายใต้บังคับมาตรา ๑๔๕ ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญและร่างพระราชบัญญัติ ที่ได้รับความเห็นชอบของรัฐสภาแล้ว ให้นายกรัฐมนตรีนำขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายเพื่อพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธย และเมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับเป็นกฎหมายได้”

(บทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๘๑)

ออกแบบโดย : สำนักการพิมพ์
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

๐ ๒๕๓๑ ๙๔๑๙, ๐ ๒๕๓๑ ๙๔๗๑ - ๒, ๐ ๒๕๓๑ ๙๔๗๕

